

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

61. aastakäik

14. juuni 2018

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2018/848, 30. mai 2018, mis käsitleb mahepõllumajanduslikku tootmist ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 834/2007 1

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/849, 30. mai 2018, millega muudetakse direktiivi 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta, direktiivi 2006/66/EÜ, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid ning direktiivi 2012/19/EL elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete (elektroonikaromude) kohta ⁽¹⁾ 93
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/850, 30. mai 2018, millega muudetakse direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta ⁽¹⁾ 100
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/851, 30. mai 2018, millega muudetakse direktiivi 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ⁽¹⁾ 109
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/852, 30. mai 2018, millega muudetakse direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta ⁽¹⁾ 141

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

OTSUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus (EL) 2018/853, 30. mai 2018, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1257/2013, direktiive 94/63/EÜ ja 2009/31/EÜ ning nõukogu direktiive 86/278/EMÜ ja 87/217/EMÜ keskkonnavalase aruandluse valdkonna menetlusnormide osas ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 91/692/EMÜ 155

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2018/848,

30. mai 2018,

mis käsitleb mahepõllumajanduslikku tootmist ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 834/2007

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Mahepõllumajanduslik tootmine on põllumajandusettevõtete majandamise ja toidu tootmise üldine süsteem, mis ühendab omavahel parimad keskkonna- ja kliimameetmete tavad, rikkaliku bioloogilise mitmekesisuse, loodusvaade säilitamise, rangete loomade heaolu standardite kohaldamise ning tootmisstandardid, mis on kooskõlas üha suurema hulga tarbijate nõudlusega toodete järele, mille tootmisel on kasutatud looduslikke aineid ja meetodeid. Seega on mahepõllumajanduslikul tootmisel kahetine ühiskondlik roll – ühelt poolt pakub see eriomast turgu, mis vastab tarbijate nõudlusele mahepõllumajanduslike toodete järele, ja teiselt poolt üldsusele kättesaadavaid hüvesid, toetades keskkonnakaitset, loomade heaolu ning maaelu arendamist.
- (2) Rangete tervishoiu-, keskkonna- ja loomade heaolu standardite järgimine mahepõllumajanduslike toodete tootmisel on nende toodete hea kvaliteedi lahutamatu osa. Nagu rõhutatakse komisjoni 28. mai 2009. aasta teatises põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika kohta, on mahepõllumajanduslik tootmine osa liidu põllumajandustoodete kvaliteedikavadest koos geograafiliste tähistega ja garanteeritud traditsiooniliste toodetega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 1151/2012 ⁽⁴⁾ ning liidu äärepoolseimate piirkondade toodetega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 228/2013 ⁽⁵⁾. Selles mõttes püüdleb mahepõllumajanduslik tootmine ühise põllumajanduspoliitikaga (ÜPP) samade eesmärkide poole, mis kuuluvad kõigi liidu põllumajandustoodete kvaliteedikavade juurde.
- (3) Elukõige kuuluvad mahepõllumajandusliku tootmise poliitika eesmärgid ÜPP eesmärkide hulka selle tagamisega, et põllumajandustootjad saavad mahepõllumajandusliku tootmise nõuete järgimise eest õiglast tasu. Peale selle loob tarbijate kasvav nõudlus mahepõllumajanduslike toodete järele tingimused nende toodete turu edasiseks arenguks ja laienemiseks ning seega mahepõllumajandusliku tootmisega tegelevate põllumajandustootjate kasumi kasvuks.

⁽¹⁾ ELT C 12, 15.1.2015, lk 75.⁽²⁾ ELT C 19, 21.1.2015, lk 84.⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 19. aprilli 2018. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 22. mai 2018. aasta otsus.⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT L 343, 14.12.2012, lk 1).⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. märtsi 2013. aasta määrus (EL) nr 228/2013, millega kehtestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 247/2006 (ELT L 78, 20.3.2013, lk 23).

- (4) Samuti on mahepõllumajanduslik tootmine süsteem, mis aitab kaasa keskkonnakaitsenõuete integreerimisele ÜPPsse ning edendab jätkusuutlikku põllumajanduslikku tootmist. Seetõttu on ÜPP raames võetud kasutusele meetmed, millega toetatakse rahaliselt mahepõllumajanduslikku tootmist, eeskätt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1307/2013 ⁽¹⁾ alusel, ning eelkõige on maaelu arengu poliitika õigusraamistiku reformi käigus tugevdatud meetmeid, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1305/2013 ⁽²⁾.
- (5) Samuti aitab mahepõllumajanduslik tootmine kaasa liidu keskkonnapoliitika eesmärkide saavutamisele, eelkõige neile, mida nimetatakse komisjoni 22. septembri 2006. aasta teatises „Mullakaitse teemastrateegia“, 3. mai 2011. aasta teatises „Meie elukindlustus, meie looduskapital: ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia aastani 2020“ ja 6. mai 2013. aasta teatises „Roheline taristu – Euroopa looduskapitali suurendamine“ ning sellistes keskkonnalaastes õigusaktides nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivid 2000/60/EÜ, ⁽³⁾ 2001/81/EÜ, ⁽⁴⁾ 2009/128/EÜ ⁽⁵⁾ ja 2009/147/EÜ ⁽⁶⁾ ning nõukogu direktiivid 91/676/EMÜ ⁽⁷⁾ ja 92/43/EMÜ ⁽⁸⁾.
- (6) Pidades silmas liidu mahepõllumajandusliku tootmise poliitika eesmärke, peaks selle poliitika rakendamiseks kehtestatava õigusraamistiku eesmärk olema tagada aus konkurents ja mahepõllumajanduslike toodete siseturu nõuetekohane toimimine, säilitada ja õigustada tarbijausaldust mahepõllumajanduslikuna märgistatud toodete suhtes ning luua tingimused, millest lähtudes edeneks poliitika kooskõlas tootmise ja turu arenguga.
- (7) Komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatises „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia“ esitatud strateegia „Euroopa 2020“ poliitikaprioriteetide hulka kuuluvad üleminek teadmistel ja innovatsioonil põhinevale konkurentsivõimelisele majandusele, sotsiaalsel ja territoriaalsel ühtekuuluvust tagava suure tööhõivega majanduse edendamise ning ressursitõhusale ja vähese CO₂-heitega majandusele ülemineku toetamine. Mahepõllumajandusliku tootmise poliitika peaks seega andma ettevõtjatele õiged vahendid, et oma tooteid paremini tähistada ja tutvustada, kaitstes neid samal ajal ebaausate tavade eest.
- (8) Liidu mahepõllumajandussektor on viimastel aastatel kiirelt arenenud ning seda mitte üksnes mahepõllumajandusseks kasutatavat pindala, vaid ka ettevõtete arvu ja liidus registreeritud mahepõllumajanduslike ettevõtjate koguarvu silmas pidades.
- (9) Arvestades mahepõllumajandussektori dünaamilist arengut, osutati nõukogu määruses (EÜ) nr 834/2007 ⁽⁹⁾ vajadusele vaadata edaspidi läbi liidu mahepõllumajandusliku tootmise nõuded, võttes arvesse nende nõuete kohaldamisel saadud kogemusi. Komisjoni tehtud läbivaatamise tulemused näitavad, et liidu mahepõllumajanduslikku tootmist reguleerivat õigusraamistikku tuleks parandada, et kehtestada õigusnormid, mis vastavad tarbijate suurtele ootustele ja tagavad piisava selguse nende jaoks, kellele need on suunatud. Seepärast tuleks määrus (EÜ) nr 834/2007 kehtetuks tunnistada ja asendada uue määrusega.
- (10) Seni määruse (EÜ) nr 834/2007 kohaldamisel saadud kogemused näitavad vajadust teha selgeks, milliste toodete suhtes käesolevat määrust kohaldatakse. Eelkõige peaks see hõlmama põllumajandustooteid, sealhulgas vesiviljelustooted ja mesindussaadused, nagu on loetletud Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) I lisas. Peale selle peaks käesolev määrus hõlmama toidu või söödana kasutatavaid töödeldud põllumajandustooteid, kuna selliste toodete mahepõllumajanduslikuna turule viimine loob põllumajandustoodetele olulise müügiväljundi ning tagab, et tarbija jaoks on nähtav nende põllumajandustoodete mahepõllumajanduslik päritolu,

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiiv 2001/81/EÜ teatavate õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärade kohta (EÜT L 309, 27.11.2001, lk 22).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta direktiiv 2009/128/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse tegevusraamistik pestitsiidide säästva kasutamise saavutamiseks (ELT L 309, 24.11.2009, lk 71).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.1.2010, lk 7).

⁽⁷⁾ Nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest (EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1).

⁽⁸⁾ Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7).

⁽⁹⁾ Nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 189, 20.7.2007, lk 1).

millega need on töödeldud. Samuti peaks käesolev määrus hõlmama teatavaid muid tooteid, mis on põllumajandustoodetega sarnasel viisil tihedalt seotud nagu toidu ja söödana kasutatavad töödeldud põllumajandustooted, kuna kõnealused muud tooted on kas oluline põllumajandustoodete müügiväljund või tootmisprotsessi lahutamatu osa. Veel peaksid käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluma meresool ning muud toidu ja söödana kasutatavad soolad, kuna nende tootmisel võidakse kasutada looduslikke tootmismeetodeid ning nende tootmine aitab kaasa maapiirkondade arengule ja kuulub seepärast käesoleva määruse eesmärkide alla. Selguse huvides tuleks sellised muud tooted, mis ei ole loetletud ELi toimimise lepingu I lisas, loetleda käesoleva määruse lisas.

- (11) Et täiendada või muuta käesoleva määruse teatavaid mitteolemuslikke osi, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes⁽¹⁾ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises tagada võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (12) Et võtta arvesse uusi tootmismeetodeid, uusi materjale või rahvusvahelisi kohustusi, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, et täiendada käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate põllumajandusega tihedalt seotud muude toodete loetelu.
- (13) Tooteid, mis kuuluvad käesoleva määruse kohaldamisalasse, kuid mis on saadud metsloomade kütamise või kalapüügi tulemusena, ei tohiks käsitada mahepõllumajanduslike toodetena, kuna nende tootmisprotsessi ei ole võimalik täielikult kontrollida.
- (14) Toitlustustegevuse kohalikust iseloomust tulenevalt loetakse selles valdkonnas ühtse turu toimimise tagamiseks piisavaks liikmesriikide võetavaid meetmeid ja erasektori kavu. Seetõttu ei peaks kohaldama käesolevat määrust toitlustusettevõtetele nende endi ruumides valmistatava toidu suhtes ning seda toitu ei tohiks seetõttu märgistada ega reklaamida Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logoga.
- (15) Uuringud on näidanud, et tarbijausaldus on mahepõllumajandusliku toidu turu jaoks ülitähtis. Pikas perspektiivis võivad ebausaldusväärsed normid vähendada üldsuse usaldust ja tuua kaasa turutõrke. Seetõttu peaks mahepõllumajandusliku tootmise kestlik areng liidus põhinema usaldusväärsusel ja liidu tasandil ühtlustatavatel tootmisnõuetel ning vastama ettevõtjate ja tarbijate ootustele mahepõllumajanduslike toodete kvaliteedi ning käesolevas määruses sätestatud põhimõtete ja nõuete järgimise suhtes.
- (16) Käesoleva määruse kohaldamine ei tohiks piirata seonduvate õigusaktide kohaldamist, eelkõige toiduainete tarneahela ohutuse, loomatervise ja loomade heaolu, taimetervise, taimse paljundusmaterjali, märgistamise ja keskkonna valdkonnas.
- (17) Käesolev määrus peaks panema aluse mahepõllumajandusliku tootmise kestlikule arengule ja toetama selle positiivset mõju keskkonnale ning ühtlasi tagama mahepõllumajanduslike toodete siseturu tõhusa toimimise ja õiglase konkurentsi, aidates seeläbi põllumajandusettevõtjatel saada õiglast sissetulekut, tagades tarbijate usalduse ja kaitses nende huve ning toetades lühikesi tarneahelaid ja kohalikku tootmist. Need eesmärgid tuleks saavutada mahepõllumajandusliku tootmise suhtes kohaldatavate üldiste ja konkreetsete põhimõtete ning üldiste ja üksikasjalike tootmisnõuete järgimisega.
- (18) Võttes arvesse mahepõllumajanduslike tootmissüsteemide eripära, tuleks taimesortide valikul keskenduda agronoomilisele tulemuslikkusele, geneetilisele mitmekesisusele, haiguskindlusele, pikaajalisusele ning erinevate kohalike mulla- ja ilmastikutingimustega kohanemisele, ning tuleks austada looduslikke ristumisbarjääre.
- (19) Mahepõllumajandusliku tootmise nõuete rikkumise riski loetakse suuremaks sellistes põllumajandusettevõtetes, kuhu kuulub üksusi, mille majandamisel ei järgita kõnealuseid nõudeid. Seetõttu tuleks pärast sobivat

⁽¹⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

üleminekuaja kõiki liidu põllumajandusettevõtteid, mille eesmärk on saada mahepõllumajanduslikuks, majandada täielikult kooskõlas mahepõllumajandusliku tootmise nõuetega. Ent ettevõtted, kuhu kuuluvad nii mahepõllumajandusliku tootmise nõuete kui ka mittemahepõllumajandusliku tootmise nõuete järgi majandatavad üksused, võiksid teatavatel tingimustel olla lubatud, näiteks eeskätt tingimusel, et mahepõllumajanduslikud, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslikud tootmisüksused ning nimetatud üksustes toodetud tooted on selgelt ja tõhusalt eraldatud.

- (20) Kuna mahepõllumajanduslikus tootmises tuleks piirata väliste sisendite kasutamist, tuleks kindlaks määrata teatavad eesmärgid, milleks tooteid ja aineid põllumajandustoodete või töödeldud põllumajandustoodete tootmisel sageli kasutatakse. Kui tooteid või aineid tavaliselt sellistel eesmärkidel kasutatakse, tuleks nende kasutamist lubada üksnes siis, kui need on lubatud käesoleva määruse kohaselt. Luba peaks kehtima ainult siis, kui asjaomase välise sisendi kasutamine ei ole liidu õiguse või liidu õigusele tugineva riigisisese õiguse kohaselt mittemahepõllumajanduslikus tootmises keelatud. Mahepõllumajanduslikus tootmises peaks olema lubatud nende toodete ja ainete (välja arvatud toimeainete) kasutamine, mis sisalduvad taimekaitsevahendites või millest taimekaitsevahendid koosnevad, kui nende kasutamine on lubatud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1107/2009 ⁽¹⁾ ja kui liikmesriigid ei ole kooskõlas kõnealuse määrusega selliste taimekaitsevahendite turulelaskmist ja kasutamist keelanud.
- (21) Kui kogu ettevõtte või ettevõtte osad on mõeldud mahepõllumajanduslike toodete tootmiseks, peaks neile kohalduma üleminekuage, mille jooksul majandatakse neid mahepõllumajandusliku tootmise nõuete kohaselt, kuid neil ei lubata toota mahepõllumajanduslikke tooteid. Tooteid võiks lubada mahepõllumajanduslikena turule viia alles pärast üleminekuaja lõppemist. Üleminekuage võiks alata alles siis, kui põllumajandustootja või vetikate või veeviljelusloomade tootja on mahepõllumajanduslikule tootmisele üleminekust teavitanud ettevõtte asukohaks oleva liikmesriigi pädevaid asutusi ning sellest tulenevalt kohaldatakse ettevõttele kontrollisüsteemi, mille liikmesriigid loovad kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2017/625 ⁽²⁾ ning käesoleva määrusega. Pädevatel asutustel peaks olema võimalik tagasiulatuvalt tunnustada teavitamiskuupäevale eelnevaid perioode üleminekuajana üksnes siis, kui ettevõtte või selle asjaomaste osade suhtes on kohaldatud liidu vahenditest toetatud põllumajanduse keskkonnametmeid või kui on tegemist looduslike või põllumajanduslike aladega, millel ei ole mahepõllumajanduslikus tootmises lubamatuid tooteid või aineid kasutatud vähemalt kolme aasta jooksul.
- (22) Et tagada kvaliteet, jälgitavus ja käesoleva määruse täitmine mahepõllumajandusliku tootmise ja tehnika arenguga kohandamise vallas, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, et kehtestada täiendavad nõuded, mille alusel jagatakse ettevõtted mahepõllumajanduslikeks, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslikeks tootmisüksusteks.
- (23) Ioniseeriva kiirguse kasutamine, loomade kloonimine ja kunstlikult saadud polüploidid, geneetiliselt muundatud organismid (GMOd) ning GMOdest või GMOdega toodetud tooted ei ole kooskõlas mahepõllumajandusliku tootmise kontseptsiooni ega tarbija arusaamaga mahepõllumajanduslikest toodetest. Seetõttu tuleks sellised kasutusviisid mahepõllumajanduslikus tootmises keelata.
- (24) Et toetada ja hõlbustada käesoleva määruse täitmist, peaksid ettevõtjad võtma igas tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetapis asjakohasel juhul ennetusmeetmeid, et tagada bioloogilise mitmekesisuse säilimine ja mulla kvaliteet, ennetada ja tõrjuda taimekahjureid ja haigusi ning hoida ära negatiivne mõju keskkonnale, loomatermisele ja

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 309, 24.11.2009, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2017. aasta määrus (EL) 2017/625, mis käsitleb ametlikku kontrolli ja muid ametlikke toiminguid, mida tehakse eesmärgiga tagada toidu- ja söödaalaste õigusnormide ning loomatermise ja loomade heaolu, taimetermise- ja taimekaitsevahendite alaste õigusnormide kohaldamine, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EÜ) nr 999/2001, (EÜ) nr 396/2005, (EÜ) nr 1069/2009, (EÜ) nr 1107/2009, (EL) nr 1151/2012, (EL) nr 652/2014, (EL) 2016/429 ja (EL) 2016/2031, nõukogu määruseid (EÜ) nr 1/2005 ja (EÜ) nr 1099/2009 ning nõukogu direktiive 98/58/EÜ, 1999/74/EÜ, 2007/43/EÜ, 2008/119/EÜ ja 2008/120/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused (EÜ) nr 854/2004 ja (EÜ) nr 882/2004, nõukogu direktiivid 89/608/EMÜ, 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ, 91/496/EMÜ, 96/23/EÜ, 96/93/EÜ ja 97/78/EÜ ja nõukogu otsus 92/438/EMÜ (ametliku kontrolli määrus) (ELT L 95, 7.4.2017, lk 1).

taimertervisele. Samuti peaksid ettevõtjad asjakohasel juhul võtma oma kontrolli all olevaid proportsionaalseid ettevaatusmeetmeid, et vältida saastumist toodete või ainetega, mida käesoleva määruse kohaselt ei ole lubatud mahepõllumajanduslikus tootmises kasutada, ning et vältida mahepõllumajanduslike, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslike toodete segunemist.

- (25) Üleminekuajal toodetud tooteid ei tohiks turule viia mahepõllumajanduslike toodetena. Et vältida tarbijate segadusse ajamise ja eksitamise ohtu, ei tohiks nimetatud tooteid turustada ka üleminekuaja toodetena, välja arvatud siis, kui on tegemist taimse paljundusmaterjaliga, taimset päritolu toiduga ja taimset päritolu söödaga, mis sisaldavad ainult ühte põllumajanduslikku päritolu koostisosa, kusjuures kõikidel juhtudel kehtib nõue, et üleminekuage on enne saagi koristamist kestnud vähemalt 12 kuud.
- (26) Et tagada kvaliteet, jälgitavus ja käesoleva määruse täitmine ning kohandamine tehnika arenguga, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad muude loomaliikide üleminekunorme.
- (27) Tuleks kehtestada üksikasjalikud tootmisnõuded taime- ja loomakasvatuse ning vesiviljelustoodangu kohta, sealhulgas nõuded looduslike taimede ja vetikate kogumise kohta, ning seoses töödeldud toidu ja sööda, toidu või söödana kasutatava veini ja pärmi tootmisega, et tagada ühtlustamine ning mahepõllumajandusliku tootmise eesmärkidest ja põhimõtetest kinnipidamine.
- (28) Kuna mahepõllumajanduslik taimakasvatus põhineb taimede toitmisel peamiselt mulla ökosüsteemi kaudu, tuleks taimi kasvatada elavas mullas, vahetult aluspinnase ja aluspõhjakiivimite peal. Sellest lähtudes ei tohiks lubada hüdroponilist tootmist ega taimede kasvatamist mahutites, kottides ega peenardel, kus juured elava mullaga kokku ei puutu.
- (29) Siiski tuleks lubada teatavaid mulda mittekasutavaid viljelusviise, näiteks idandatud seemnete või siguripeade tootmist, ning tarbijale potis müüdavate dekoratiiv- ja maitsetaimede kasvatamist, mille puhul ei kohandata mullapõhise taimakasvatuse põhimõtet või mille puhul puudub oht, et tarbijat tootmismeetodi osas eksitatakse. Selleks et hõlbustada mahepõllumajanduslikku tootmist taimede varasemas kasvuetapis, tuleks samuti lubada ümberistutamiseks mõeldud seemikute või istikute kasvatamist pottides.
- (30) Määruses (EÜ) nr 834/2007 sätestati maaga seotud taimakasvatuse põhimõte ja taimede toitmine peamiselt mulla ökosüsteemi kaudu. Mõned ettevõtjad on aga välja töötanud sellise majandustegevuse, mis seisneb taimede kasvatamises peenrakastides, ning on saanud oma riigi ametiasutuselt määruse (EÜ) nr 834/2007 kohase mahepõllumajandusliku tootmise sertifikaadi. 28. juunil 2017 jõuti seadusandliku tavamenetluse raames kokkuleppele, et mahepõllumajanduslik tootmine peaks põhinema taimede toitmisel peamiselt mulla ökosüsteemi kaudu ja olema mullapõhine ning et taimede kasvatamist peenrakastides ei tohiks sellest kuupäevast alates enam lubada. Selleks et anda ettevõtjatele, kes on sellise majandustegevusega enne nimetatud kuupäeva tegelenud, kohanemise võimalus, peaks neil olema lubatud säilitada kümneks aastaks alates käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevast oma tootmispinnad, millele riigi ametiasutused on enne kõnealust kuupäeva andnud määruse (EÜ) nr 834/2007 kohase mahepõllumajandusliku tootmise sertifikaadi. Liikmesriikide poolt komisjonile antud teabe kohaselt oli liidus kõnealuseks tegevuseks enne 28. juunit 2017 luba antud üksnes Soomes, Rootsis ja Taanis. Peenrakastide kasutamise kohta mahepõllumajanduses tuleks koostada komisjoni aruanne, mis avaldatakse viie aasta möödumisel käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevast.
- (31) Mahepõllumajanduslikus taimekasvatuses tuleks kasutada kasvatusmeetodeid, millega välditakse või minimeeritakse igasugust keskkonnasaastet.
- (32) Mittemahepõllumajandusel on põllukultuuride optimaalse kasvu saavutamiseks rohkem väliseid vahendeid keskonnaga kohanemiseks, samal ajal kui mahepõllumajanduslikud taimekasvatussüsteemid vajavad taimset paljundusmaterjali, mis on võimeline kohanema haiguskindluse, erinevate kohalike mulla- ja ilmastikutingimustega ning ka spetsiifiliste mahepõllumajanduslike viljelusviisidega, mis aitavad kaasa mahepõllumajanduse sektori arengule. Seetõttu on oluline aretada mahepõllumajanduslikku taimset paljundusmaterjali, mis sobib kasutamiseks mahepõllumajanduses.
- (33) Mulla majandamise ja väetamise osas tuleks täpsustada mahepõllumajanduslikus taimekasvatuses lubatud viljelusviise ning sätestada väetiste ja mullaomaduste parandajate kasutamise tingimused.

- (34) Oluliselt tuleks piirata taimekaitsevahendite kasutamist. Eelistada tuleks meetmeid, mis hoiavad taimekahjustajate ja umbrohu tekitatava kahju ära selliste meetodite abil, mis ei hõlma taimekaitsevahendite kasutust, näiteks külvikordade abil. Taimekahjustajate ja umbrohu esinemist tuleks jälgida, et otsustada, kas sekkumine oleks majanduslikult ja ökoloogiliselt põhjendatud. Teatavate taimekaitsevahendite kasutamine peaks olema lubatud juhul, kui nimetatud meetodid ei paku piisavat kaitset, ning ainult siis, kui vastavad taimekaitsevahendid on lubatud määruse (EÜ) nr 1107/2009 alusel, olles teinud eelnevalt kindlaks, et nende puhul järgitakse mahepõllumajandusliku tootmise eesmärgi ja põhimõtteid, muu hulgas juhtudel, kui nimetatud taimekaitsevahenditele kohaldatakse piiravaid kasutustingimusi, ning on sellest tulenevalt lubatud käesoleva määruse alusel.
- (35) Et tagada kvaliteet, jälgitavus ja käesoleva määruse täitmine ning kohandamine tehnika arenguga, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad teatavaid erandeid, üleminekuaja ja mitte-mahepõllumajanduslikku taimse paljundusmaterjali kasutamist, kokkuleppeid teiste põllumajandusettevõtjatega, taimekahjustajate ja umbrohu tõrje lisameetmeid ning täiendavaid üksikasjalikke norme ja viljelusviise konkreetsetele taimedele ja taimsele toodangule.
- (36) Liidus tehtud uuringud sellise taimse paljundusmaterjali kohta, mis ühtlikkuse poolest ei vasta sordi mõiste nõuetele, osutavad aga, et taoline mitmekesine materjal võiks olla kasulik, eelkõige mahepõllumajanduslikus tootmises, näiteks selleks, et vähendada haiguste levikut, parandada vastupanuvõimet ja suurendada bioloogilist mitmekesisust.
- (37) Sellest tulenevalt peaks lubama mahepõllumajanduslikus tootmises kasutada sordita taimset paljundusmaterjali, mis kuulub ühte botaanilise taksoni taimerühma ning mida iseloomustab üksikute paljundusüksuste vaheline suur geneetiline ja fenotüüpiline mitmekesisus.

Seetõttu peaks lubama ettevõtjatel turustada mahepõllumajanduslikust heterogeensest materjalist koosnevat taimset paljundusmaterjali, ilma et seejuures oleks vaja täita registreerimisnõudeid ning supereliit-, eliit- ja sertifitseeritud materjali või muude kategooriate suhtes kehtestatud nõudeid, nagu on sätestatud nõukogu direktiivides 66/401/EMÜ, ⁽¹⁾ 66/402/EMÜ, ⁽²⁾ 68/193/EMÜ, ⁽³⁾ 98/56/EÜ, ⁽⁴⁾ 2002/53/EÜ, ⁽⁵⁾ 2002/54/EÜ, ⁽⁶⁾ 2002/55/EÜ, ⁽⁷⁾ 2002/56/EÜ, ⁽⁸⁾ 2002/57/EÜ, ⁽⁹⁾ 2008/72/EÜ ⁽¹⁰⁾ ja 2008/90/EÜ ⁽¹¹⁾ või nende direktiivide alusel vastu võetud õigusaktides.

Turustamine peaks toimuma pärast seda, kui on teavitatud kõnealustes direktiivides nimetatud vastutavaid asutusi ning kui pärast ühtlustatud nõuete vastuvõtmist komisjoni poolt on asjaomane materjal nende nõuetega kooskõlas.

- (38) Et tagada kvaliteet, jälgitavus ja käesoleva määruse täitmine ning kohandamine tehnika arenguga, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid õigusakte, et kehtestada teatavad nõuded konkreetsete perekondade või liikide mahepõllumajanduslikust heterogeensest materjalist koosneva taimse paljundusmaterjali tootmise ja turustamise kohta.
- (39) Mahepõllumajanduslike tootjate vajaduste rahuldamiseks, teadusuuringute edendamiseks ja mahepõllumajanduslikuks tootmiseks sobivate mahepõllumajanduslike sortide aretamiseks, võttes arvesse mahepõllumajanduse selliseid konkreetseid vajadusi ja eesmärgi nagu suurem geneetiline mitmekesisus, haiguskindlus või -taluvus ning kohanemine erinevate kohalike mulla- ja ilmastikutingimustega, tuleks korraldada ajutine katse kooskõlas direktiividega

⁽¹⁾ Nõukogu 14. juuni 1966. aasta direktiiv 66/401/EMÜ södakultuuride seemne turustamise kohta (EÜT L 125, 11.7.1966, lk 2298).

⁽²⁾ Nõukogu 14. juuni 1966. aasta direktiiv 66/402/EMÜ teraviljaseemne turustamise kohta (EÜT L 125, 11.7.1966, lk 2309).

⁽³⁾ Nõukogu 9. aprilli 1968. aasta direktiiv 68/193/EMÜ viinamarjade vegetatiivse paljundusmaterjali turustamise kohta (EÜT L 93, 17.4.1968, lk 15).

⁽⁴⁾ Nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiv 98/56/EÜ dekoratiivtaimede paljundusmaterjali turustamise kohta (EÜT L 226, 13.8.1998, lk 16).

⁽⁵⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/53/EÜ ühise põllumajandustaimsortide kataloogi kohta (EÜT L 193, 20.7.2002, lk 1).

⁽⁶⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/54/EÜ peediseemne turustamise kohta (EÜT L 193, 20.7.2002, lk 12).

⁽⁷⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/55/EÜ köögiviljaseemne turustamise kohta (EÜT L 193, 20.7.2002, lk 33).

⁽⁸⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/56/EÜ seemnekartuli turustamise kohta (EÜT L 193, 20.7.2002, lk 60).

⁽⁹⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/57/EÜ õli- ja kiudtaimede seemne turustamise kohta (EÜT L 193, 20.7.2002, lk 74).

⁽¹⁰⁾ Nõukogu 15. juuli 2008. aasta direktiiv 2008/72/EÜ köögiviljade paljundus- ja istutusmaterjali, välja arvatud seemne turustamise kohta (ELT L 205, 1.8.2008, lk 28).

⁽¹¹⁾ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta direktiiv 2008/90/EÜ puuviljade tootmiseks ettenähtud viljapuude paljundusmaterjali ja viljapuude turustamise kohta (ELT L 267, 8.10.2008, lk 8).

66/401/EMÜ, 66/402/EMÜ, 68/193/EMÜ, 2002/53/EÜ, 2002/54/EÜ, 2002/55/EÜ, 2002/56/EÜ, 2002/57/EÜ, 2008/72/EÜ ja 2008/90/EÜ. Nimetatud ajutine katse peaks kestma seitse aastat, hõlmama taimse paljundusmaterjali piisavaid koguseid ja selle kohta tuleks igal aastal aru anda. Tuleks koostada sellise materjali tunnuste kirjeldus ning määrata kindlaks tootmis- ja turustustingimused.

- (40) Kuna loomakasvatus hõlmab oma loomu poolest ka sellise põllumajandusmaa majandamist, millel kasutatakse taimekasvatuseks sõnnikut, peaks maata loomakasvatus olema keelatud, välja arvatud mesinduses. Tõuvalikul tuleks soodustada mahepõllumajanduse jaoks oluliste omaduste valikut, näiteks geneetilist mitmekesisust, võimet kohadena kohalike tingimustega ja haiguskindlust.
- (41) Esimest korda karja moodustada, seda suurendada või uuendada soovivate põllumajandustootjate vajaduste rahuldamiseks ei ole alati saadaval piisaval arvul ja piisavalt kvaliteetseid mahepõllumajanduslikke loomi. Teatavatel tingimustel peaks seetõttu olema võimalik tuua mittemahepõllumajanduslikult kasvatatud loomi mahepõllumajanduslikku tootmisüksusesse.
- (42) Loomi tuleks sööta mahepõllumajandusliku tootmise nõuete kohaselt toodetud ja eelistatavalt põllumajandustootja oma ettevõttest saadava söödamaterjaliga, võttes arvesse loomade füsioloogilisi vajadusi. Siiski võiks põllumajandustootjatele anda võimaluse kasutada teatavatel tingimustel ka oma ettevõttest saadavat üleminekuaja sööta. Lisaks tuleks loomade põhiliste toitainevajaduste rahuldamiseks lubada põllumajandustootjatel kasutada täpselt kindlaks määratud tingimustel teatavaid mikroobset või mineraalset päritolu söödamaterjale või teatavaid söödalisandeid ja abiaineid.
- (43) Loomatervise korraldus peaks peamiselt põhinema haiguste ennetamisel. Lisaks tuleks kohaldada puhastamise ja desinfitseerimise erimeetmeid. Keemiliselt sünteesitud allopaatiliste ravimite, sealhulgas antibiootikumide ennetav kasutamine ei tohiks olla mahepõllumajanduses lubatud. Kohest ravi vajava looma haiguse või vigastuse korral peaks selliste ravimite kasutamine olema lubatud ainult niivõrd, kui võrd see on minimaalselt vajalik looma heaolu taastamiseks. Sellistel juhtudel peaks tarbijate jaoks mahepõllumajandusliku tootmise tervikluse tagamiseks olema asjaomastes liidu õigusaktides ette nähtud ametlik keeluaeg pärast selliste ravimite kasutamist kaks korda nii pikk kui tavapärane keeluaeg ning selle minimaalne pikkus peaks olema 48 tundi.
- (44) Mahepõllumajanduslike loomade pidamistingimused ja kasvatustavad peaksid vastama loomade käitumuslikele vajadustele ning peaksid tagama heal tasemel loomade heaolu, mis teatavates aspektides peaks ületama liidus loomade heaolu suhtes kehtivaid üldkohaldatavaid loomakasvatustasemeid. Enamikul juhtudel peaks loomadel olema pidev juurdepääs vabaõhualale, kus nad saavad liikuda. Igasugust kannatust, valu või pinget tuleks vältida või viia see looma kõikides eluetappides miinimumini. Lõastamine ja vigastamine, näiteks lammaste saba kärpimine, lindude noka lõikamine esimese elupäeva jooksul ja nudistamine peaks olema võimalik üksnes pädevate asutuste loal ning üksnes teatavatel tingimustel.
- (45) Kuna veiste, lammaste, kitsede, hobuste, hirvede ja sigade ning kodulindude, küülikute ja mesilaste puhul on mahepõllumajanduslik tootmine kõige arenenum, tuleks nende liikide puhul kohaldada täiendavaid üksikasjalikke tootmisnõudeid. Nimetatud liikide puhul peaks komisjon sätestama teatavad nõuded, mis on nende loomade tootmiseks olulised, näiteks loomkoormuse nõuded, miinimumpindala ning loomade pidamistingimuste näitajad ja tehnilised nõuded. Teiste liikide puhul tuleks sellised nõuded sätestada siis, kui nende liikide suhtes kohaldatakse täiendavaid üksikasjalikke tootmisnõudeid.
- (46) Et tagada kvaliteet, jälgitavus ja käesoleva määruse täitmine ning kohandamine tehnika arenguga, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad loomade päritolu puudutavate erandite vähendamist, kogu loomkoormusega seotud orgaanilise lämmastiku piirmäärasid, mesilasperede söötmist, vastuvõetavaid meetodeid mesilaste desinfitseerimiseks ja meetodeid varroalesta *Varroa destructor* nakkuse vastu võitlemiseks ning üksikasjalikke loomakasvatuse tootmisnõudeid muude liikide kohta.
- (47) Käesolev määrus kajastab uue ühise kalanduspoliitika eesmärgi vesiviljeluse vallas, mis mängib olulist rolli jätkusuutliku pikaajalise toiduga kindlustatuse, aga ka majanduskasvu ja tööhõive tagamisel, vähendades samal ajal survet looduslikele kalavarudele olukorras, kus ülemaailmne nõudlus veeandide järele kasvab. Komisjoni 29. aprilli 2013. aasta teatistes ELi vesiviljeluse säästva arendamise strateegiliste suuniste kohta juhitakse tähelepanu liidu vesiviljeluse peamistele probleemidele ja selle kasvupotentsiaalile. Teatistes kirjeldatakse mahepõllumajanduslikku vesiviljelust eriti paljulubava sektorina ning toonitatakse mahepõllumajanduslikuna sertifitseerimisest tulenevaid konkurentsieeliseid.

- (48) Mahepõllumajanduslik vesiviljelus on suhteliselt uus mahepõllumajandusliku tootmise valdkond võrreldes mahepõllumajandusega, kus põllumajandusettevõtetel on pikaajased kogemused. Võttes arvesse tarbijate suurenevat huvi mahepõllumajanduslike vesiviljelustoodete vastu, on tõenäoline, et üha suurem arv vesiviljelustootmisüksusi muutub mahepõllumajanduslikuks. Tänu sellele suurenevad mahepõllumajandusliku vesiviljeluse alased kogemused ja tehnilised teadmised ning valdkond areneb edasi, mis peaks kajastuma tootmisnõuetes.
- (49) Mahepõllumajanduslik vesiviljelus peaks põhinema mahepõllumajanduslikest tootmisüksustest pärit noorloomade kasvatamisel. Vesiviljelusloomi tootvate ettevõtjate vajaduste rahuldamiseks ei ole alati saadaval piisaval arvul ja piisavalt kvaliteetseid mahepõllumajanduslikke vesiviljelusloomi aretamiseks või edasikasvatamiseks. Teatavatel tingimustel peaks seetõttu olema võimalik tuua loodusest püütud või mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomi mahepõllumajanduslikku tootmisüksusesse.
- (50) Et tagada kvaliteet, jälgitavus ja käesoleva määruse täitmine ning kohandamine tehnika arenguga, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad vesiviljelusloomade sööta ja nende loomade veterinaarravi ning sugukarja majandamise, tõuaretuse ja noorloomade tootmise üksikasjalikke tingimusi.
- (51) Mahepõllumajanduslikku toitu või sööta tootvad ettevõtjad peaksid järgima asjakohaseid menetlusi, mis põhinevad kriitilise tähtsusega töötlusetappide süstemaatilisel kindlaksmääramisel, et tagada töödeldud toodete vastavus mahepõllumajandusliku tootmise nõuetele. Töödeldud mahepõllumajanduslike tooteid tuleks toota töötlemismeetoditel, mille puhul on tagatud toodete mahepõllumajanduslike tunnuste ja omaduste säilimine mahepõllumajandusliku tootmise kõigis etappides.
- (52) Kehtestada tuleks töödeldud mahepõllumajandusliku toidu ja sööda koostist käsitlevad sätted. Elkõige tuleks sellist toitu ja sööta toota peamiselt mahepõllumajanduslikest koostisosadest või muudest käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvatest koostisosadest, mis on mahepõllumajanduslikud, jättes piiratud võimaluse kasutada teatavaid käesolevas määruses sätestatud mittemahepõllumajanduslikke koostisosi. Lisaks tuleks töödeldud mahepõllumajandusliku toidu ja sööda tootmisel lubada kasutada ainult teatavaid käesoleva määruse kohaselt lubatavaid tooteid ja aineid.
- (53) Et tagada kvaliteet, jälgitavus ja käesoleva määruse täitmine ning kohandamine tehnika arenguga, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad töödeldud toitu või sööta tootvate ettevõtjate võetavaid ettevaatus- ja ennetusmeetmeid, töödeldud toidus kasutamiseks lubatud toodete ja ainete liiki, koostist ja kasutamistingimusi ning põllumajanduslike koostisosade protsentuaalse sisalduse arvutamist, määrates muu hulgas kindlaks mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud lisaained, mida käsitatakse põllumajandusliku koostisosana, et arvutada protsent, mis tuleb saavutada, kui eesmärk on kirjeldada toodet müüginimetuses mahepõllumajanduslikuna.
- (54) Mahepõllumajandusliku veini suhtes tuleks kohaldada asjakohaseid õigusnorme töödeldud mahepõllumajandusliku toidu kohta. Kuna aga vein on mahepõllumajanduslike toodete spetsiifiline ja tähtis kategooria, tuleks ette näha täiendavad üksikasjalikud tootmisnõuded konkreetselt mahepõllumajandusliku veini jaoks. Mahepõllumajandusliku veini tuleks toota täielikult mahepõllumajanduslikust toorainest ning lubada tuleks ainult teatavate käesoleva määruse kohaselt lubatavate toodete ja ainete lisamist. Mahepõllumajandusliku veini tootmisel peaksid teatavad veinivalmistamise tavad, protsessid ja töötlemismeetodid olema keelatud. Muud tavad, protsessid ja töötlemismeetodid peaksid olema lubatud täpselt kindlaks määratud tingimustel.
- (55) Et tagada kvaliteet, jälgitavus ja käesoleva määruse täitmine ning kohandamine tehnika arenguga, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, millega määratakse kindlaks täiendavad keelatud veinivalmistamise tavad, protsessid ja töötlemismeetodid ning muudetakse lubatud veinivalmistamise tavade, protsesside ja töötlemismeetodite loetelu.
- (56) Algselt ei käsitletud määruse (EÜ) nr 834/2007 raames pärmi põllumajandusliku koostisosana ja seetõttu ei arvestatud seda mahepõllumajanduslike toodete põllumajanduslike koostisosade hulka. Komisjoni määrusega (EÜ) nr 889/2008 ⁽¹⁾ kehtestati aga kohustus käsitleda pärmi ja pärmitooteid mahepõllumajandusliku tootmise

⁽¹⁾ Komisjoni 5. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 889/2008, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 (mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise kohta) üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses mahepõllumajandusliku tootmise, märgistamise ja kontrolliga (ELT L 250, 18.9.2008, lk 1).

puhul põllumajanduslike koostisosadena alates 31. detsembrist 2013. Seetõttu tuleks alates 1. jaanuarist 2021 kasutada toidu või söödana kasutatava mahepõllumajandusliku pärmi tootmisel ainult mahepõllumajanduslikult toodetud substraate. Lisaks tuleks mahepõllumajandusliku pärmi tootmiseks lubada kasutada ainult teatavaid tooteid ja aineid.

- (57) Et tagada kvaliteet, jälgitavus ja käesoleva määruse täitmine ning kohandamine tehnika arenguga, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, et kehtestada pärmi käsitlevad täiendavad üksikasjalikud tootmisnõuded.
- (58) Kuigi käesoleva määrusega tuleks ühtlustada liidus mahepõllumajandusliku tootmise nõudeid kõikide selle kohaldamisalasse kuuluvate toodete osas ja sätestada erinevate tootekategooriate üksikasjalikud tootmisnõuded, on teatavaid tootmisnõudeid, näiteks käesolevas määruses sätestatud üksikasjalike tootmisnõuete kategooriatest välja jäävaid muid loomaliike või tooteid käsitlevaid täiendavaid üksikasjalikke tootmisnõudeid, võimalik vastu võtta alles hilisemas etapis. Kui selliseid tootmisnõudeid ei ole liidu tasandil sätestatud, peaks liikmesriikidel olema siiski võimalus kehtestada oma kodumaise tootmise jaoks riigisisised nõuded, tingimusel et need nõuded ei ole käesoleva määrusega vastuolus. Liikmesriigid ei tohiks aga selliseid riigisiseseid nõudeid kohaldada teistes liikmesriikides toodetud või turustatud toodete suhtes, kui need tooted on käesoleva määrusega kooskõlas. Kui selliseid üksikasjalikke tootmisnõudeid ei ole riigi tasandil sätestatud, peaksid ettevõtjad järgima niipalju, kui see on asjaomaste toodete puhul võimalik, üldisi tootmisnõudeid ja mahepõllumajandusliku tootmise põhimõtteid, kui nad kasutavad toodete turuleviimisel mahepõllumajanduslikule tootmisele osutavaid mõisteid.
- (59) Et võtta arvesse tulevikus tekkida võivat vajadust kehtestada selliste toodete tootmise erinõuded, mille tootmine ei kuulu ühtegi käesolevas määruses sätestatud tootmise erinõuete kategooriasse, ning et tagada kvaliteet, jälgitavus ja käesoleva määruse täitmine ning hilisem kohandamine tehnika arenguga, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse selliste toodete üksikasjalikud tootmisnõuded ning mahepõllumajanduslikule tootmisele ülemineku kohustust käsitlevad nõuded.
- (60) Erandeid mahepõllumajandusliku tootmise nõuetest tuleks lubada üksnes katastroofiolukorras. Selleks et võimaldada mahepõllumajandusliku tootmise jätkamist või taasalusdamist sellises olukorras, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, et kehtestada kriteeriumid, mille alusel loetakse olukord katastroofiolukorraks, ning erinõudeid, sealhulgas võimalikke erandeid käesolevast määrusest, selle kohta, kuidas liikmesriigid peavad sellises katastroofiolukorras tegutsema, ning vajalikud seire- ja aruandlusnõuded sellises olukorras.
- (61) Mahepõllumajanduslikke, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslikke tooteid võib teataval tingimustel koguda ja transportida korraga. Tuleks kehtestada erisätted, et käitlemise ajal nõuetekohaselt eraldada mahepõllumajanduslikud, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslikud tooted ning hoida ära segunemine.
- (62) Selleks et tagada mahepõllumajandusliku tootmise terviklus ja kohandamine tehnika arenguga, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse mahepõllumajanduslike toodete pakendamise ja transpordi reeglid.
- (63) Mahepõllumajanduslikus tootmises teatavate toodete või ainete kasutamine määruse (EÜ) nr 1107/2009 kohaldamisalasse jäävates taimekaitsevahendites kasutatavate toimeainetena, väetiste, mullaomaduste parandajate, toitainete, eri allikatest pärit loomasööda mittemahepõllumajanduslike komponentide, söödalisandite, abiainetes ning puhastus- ja desinfitseerimisvahenditena peaks olema minimaalne ning toimuma üksnes käesolevas määruses sätestatud eritingimuste kohaselt. Samasugust käsitusviisi tuleks järgida töödeldud mahepõllumajandusliku toidu tootmisel, kui kasutatakse toidu lisaineid või abiaineid ning mittemahepõllumajanduslikke koostisosi. Seetõttu tuleks määrata kindlaks selliste toodete ja ainete kõiki võimalikud kasutusviisid mahepõllumajanduslikus tootmises üldiselt ning eelkõige töödeldud mahepõllumajandusliku toidu tootmisel, lähtudes käesolevas määruses sätestatud põhimõtetest ja teatavatest kriteeriumidest.
- (64) Et tagada kvaliteet, jälgitavus ja käesoleva määruse täitmine mahepõllumajanduslikus tootmises üldiselt ja eelkõige töödeldud mahepõllumajandusliku toidu tootmisel ning kohandamine tehnika arenguga, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks lisakriteeriumid, mille alusel lubatakse tooteid ja aineid kasutada mahepõllumajanduslikus tootmises üldiselt ning eelkõige töödeldud mahepõllumajandusliku toidu tootmisel ja lubade kehtetuks tunnistamise kriteeriumid.

- (65) Et tagada juurdepääs põllumajanduslikele koostisosadele, kui need koostisosad ei ole töödeldud mahepõllumajandusliku toidu tootmiseks mahepõllumajanduslikul kujul piisavas koguses saadaval, peaks liikmesriikidel olema samuti võimalus lubada teataval tingimustel ja piiratud aja jooksul kasutada mitterahepõllumajanduslikke koostisosi.
- (66) Et edendada mahepõllumajanduslikku tootmist ja võtta arvesse usaldusväärsete andmete vajadust, on vaja koguda ning põllumajandustootjatele ja ettevõtjatele edastada teavet ja andmeid mahepõllumajandusliku ja üleminekuaja taimse paljundusmaterjali, mahepõllumajanduslike loomade ja mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvormide kättesaadavuse kohta turul. Selleks peaksid liikmesriigid tagama, et nende territooriumil on olemas sellist teavet sisaldavad ja korrapäraselt ajakohastatavad andmebaasid ja süsteemid, ning komisjon peaks selle teabe avalikustama.
- (67) Et tagada mahepõllumajandusliku tootmise nõuete järgimine ja tarbijate usaldus kõnealuse tootmismeetodi vastu, on vaja, et ettevõtjad annavad pädevatele asutustele või asjakohasel juhul kontrolliasutustele või kontrollorganitele teada käesoleva määruse nõuete rikkumise kahtlusest seoses toodetega, mida nad toodavad, valmistavad ette, impordivad või saavad teistelt ettevõtjatelt, kui nõuete rikkumise kahtlus on põhjendatud või kui kahtlust ei ole võimalik välistada. Nõuete rikkumise kahtlus võib muu hulgas tekkida siis, kui mahepõllumajandusliku või üleminekuaja tootena kasutamiseks või turustamiseks mõeldud tootes avastatakse toode või aine, mis ei ole mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud. Ettevõtjad peaksid pädevaid asutusi teavitama, kui nad saavad nõuete rikkumise kahtlust põhjendada või kui nad ei saa kahtlust välistada. Sellistel juhtudel ei tohiks asjaomaseid tooteid kahtluse välistamiseni mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodetena turule viia. Ettevõtjad peaksid tegema pädevate asutustega ning asjakohasel juhul kontrolliasutuste või kontrollorganitega koostööd, et kontrollida ja teha kindlaks selliste nõuete rikkumiste põhjused.
- (68) Et vältida mahepõllumajandusliku toodangu saastumist toodete või ainetega, mida komisjon ei ole lubanud mahepõllumajanduslikus tootmises teataval eesmärgidel kasutada, peaksid ettevõtjad võtma oma kontrolli all olevaid proportsionaalseid ja asjakohaseid meetmeid, et tuvastada sellise saastumise ohud ja neid vältida. Selliseid meetmeid tuleks korrapäraselt läbi vaadata ja vajaduse korral kohandada.
- (69) Et tagada kogu liidus ühtlustatud käsitusviis meetmete suhtes, mida tuleb võtta nõuete rikkumise kahtluse korral, mis võib eelkõige tekkida siis, kui mahepõllumajanduslikes või üleminekuaja toodetes avastatakse lubamatud tooted ja ained, ning selleks et vältida ebakindla olukorra tekkimist ettevõtjate jaoks, peaksid pädevad asutused või asjakohasel juhul kontrolliasutused või kontrollorganid korraldama määruse (EL) 2017/625 kohase ametliku uurimise, et teha kindlaks, kas mahepõllumajandusliku tootmise nõudeid on järgitud. Konkreetsetel nõuete rikkumise kahtluse juhtudel, kui avastatakse lubamatud tooted või ained, peaks uurimise eesmärk olema teha kindlaks selliste toodete või ainete allikas ja esinemise põhjus, eesmärgiga tagada, et ettevõtjad järgivad mahepõllumajandusliku tootmise nõudeid ning et eelkõige ei ole nad kasutanud mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubamatuid tooteid või aineid ning on võtnud proportsionaalseid ja asjakohaseid ettevaatusmeetmeid, et vältida mahepõllumajandusliku toodangu saastumist selliste toodete ja ainetega. Sellised uurimised peaksid olema nõuete rikkumise kahtlusega proportsionaalsed ning seega tuleks need võimalikult kiiresti ja mõistliku aja jooksul lõpule viia, võttes arvesse toote säilimisega ja juhtumi keerukust. Uurimistel võib kasutada ametliku kontrolli mis tahes asjakohaseks peetavaid meetodeid ja võtteid, et tõhusalt ja tarbetu viivitusega välistada käesoleva määruse nõuete rikkumise kahtlus või seda kahtlust kinnitada, kasutades sealhulgas igasugust asjakohast teavet, mis võimaldaks nõuete rikkumise kahtluse välistada või seda kinnitada ilma kohapealse kontrollita.
- (70) Liikmesriigid ja komisjon peaksid põhjalikumalt jälgima mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubamatute toodete või ainete esinemist toodetes, mida turustatakse mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodetena, ja sellega seoses võetavaid meetmeid. Sellest tulenevalt peaks komisjon esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule nelja aasta möödumisel käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevast aruande, mis põhineb liikmesriikide kogutud teabel juhtumite kohta, kus on uuritud lubamatuid tooteid ja aineid mahepõllumajanduslikus tootmises. Asjakohasel juhul võib sellisele aruandele lisada seadusandliku ettepaneku, et näha ette täiendav ühtlustamine.

- (71) Kui sellist täiendavat ühtlustamist ei toimu, võivad need liikmesriigid, kes on välja töötanud kavad, mille eesmärk on vältida, et mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodetena turustatakse tooteid, mis sisaldavad teataval määral tooteid või aineid, mida ei ole lubatud teatavatel eesmärkidel mahepõllumajanduslikus tootmises kasutada, jätkata selliste kavade kohaldamist. Mahepõllumajanduslike ja üleminekuaja toodete vaba liikumise tagamiseks liidu siseturul ei tohiks selliste kavadega aga keelata, piirata või takistada teistes liikmesriikides käesoleva määruse kohaselt toodetud toodete turule viimist. Seega tuleks selliseid kavu kohaldada üksnes selle liikmesriigi territooriumil toodetud toodete suhtes, kes on otsustanud kõnealust kava jätkuvalt kohaldada. Liikmesriigid, kes otsustavad seda võimalust kasutada, peaksid sellest viivitamata komisjoni teavitama.
- (72) Lisaks käesolevas määruses sätestatud kohustustele, mis puudutavad meetmeid, mida peavad võtma mahepõllumajanduslikke ja üleminekuaja tooteid tootvad, ette valmistavad, importivad või kasutavad ettevõtjad ning pädevad asutused või asjakohasel juhul kontrolliasutused ja kontrollorganid, et vältida mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete saastumist mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubamatute toodete või ainetega, peaks liikmesriikidel olema võimalus võtta oma territooriumil ka teisi asjakohaseid meetmeid, et vältida lubamatute toodete ja ainete soovimatut esinemist mahepõllumajanduses. Liikmesriigid, kes otsustavad seda võimalust kasutada, peaksid sellest viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike teavitama.
- (73) Põllumajandustooted ja toitu tuleks märgistada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1169/2011⁽¹⁾ kehtestatud üldnõuetele ja eelkõige sätelete, mille eesmärk on ära hoida märgistamist, mis võib tarbijaid segadusse ajada või eksitada. Peale selle tuleks käesolevas määruses kehtestada mahepõllumajanduslike ja üleminekuaja toodete märgistamise erisätted. Need peaksid kaitsma nii ettevõtjate huve, kuna nende tooted saavad turul õigesti märgistatud ning nad saavad tegutseda ausa konkurentsi tingimustes, kui ka tarbijate huve, võimaldades neil teha teadlikke valikuid.
- (74) Seetõttu tuleks kogu liidus kaitsta mahepõllumajanduslike toodete märgistamisel kasutatavaid mõisteid mittemahepõllumajanduslikel toodetel kasutamise eest sõltumata kasutatavast keelest. Samamoodi tuleks kaitsta kõnealuste mõistete levinud tuletiste ja deminutiivide kasutamist eraldi või kombineerituna.
- (75) Töödeldud toit tuleks märgistada mahepõllumajanduslikuna vaid juhul, kui kõik või peaaegu kõik selle põllumajanduslikku päritolu koostisosad on mahepõllumajanduslikud. Mahepõllumajanduslike koostisosade kasutamise soodustamiseks tuleks üksnes teatavate tingimuste täitmisel võimaldada mahepõllumajanduslikule tootmisele viitamist töödeldud toidu koostisosade loetelus, eelkõige kui kõnealune toit vastab teatavatele mahepõllumajandusliku tootmise nõuetele. Kehtestada tuleks ka märgistamise erisätted, et lubada ettevõtjatel määrata kindlaks mahepõllumajanduslikud koostisosad toodetes, mis koosnevad peamiselt küttimisel või kalapüügil saadud koostisosast.
- (76) Töödeldud sööt tuleks märgistada mahepõllumajanduslikuna vaid juhul, kui kõik või peaaegu kõik selle põllumajanduslikku päritolu koostisosad on mahepõllumajanduslikud.
- (77) Tarbijatele selguse loomiseks kogu liidu turul tuleks Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo kasutamine muuta kohustuslikuks kogu liidus toodetud müügi pakendis mahepõllumajandusliku toidu puhul. Lisaks peaks olema võimalik kõnealuse logo vabatahtlik kasutamine liidus toodetud kinnispakendamata mahepõllumajanduslike toodete puhul ja kolmandatest riikidest imporditud mahepõllumajanduslike toodete puhul ning teavitamise ja harimise eesmärgil. Tuleks sätestada Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo näidis.
- (78) Selleks et mitte eksitada tarbijaid kogu toote mahepõllumajandusliku iseloomu suhtes, on asjakohane piirduda logo kasutamisega toodetel, mis sisaldavad ainult või peaaegu ainult mahepõllumajanduslikke koostisosi. Seetõttu ei tohiks lubada logo kasutamist üleminekuaja toodete märgistuses või selliste töödeldud toodete puhul, mille põllumajanduslikku päritolu koostisosade kaalust on alla 95 % mahepõllumajanduslik.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT L 304, 22.11.2011, lk 18).

- (79) Tarbijate seas võimaliku segaduse vältimiseks toote liidusisese või -välise päritolu suhtes tuleks Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo kasutamise korral tarbijaid alati teavitada kohast, kus toote koostisse kuuluv põllumajanduslik tooraine on kasvatatud. Seoses sellega peaks olema lubatud viidata mahepõllumajanduslikust vesiviljelusest pärineva toote märgistusel põllumajanduse asemel vesiviljelusele.
- (80) Et tagada tarbijate jaoks selgus ja asjakohase teabe edastamine, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, et kehtestada mahepõllumajanduslike toodete märgistamist käsitlevad täiendavad nõuded ning muuta käesolevas määruses sätestatud mahepõllumajanduslikule tootmisele viitavate mõistete loetelu, Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo ja sellega seotud nõuded.
- (81) Käesoleva määruse kohaldamisalasse ei peaks kuuluma teatavad taimekaitsevahenditena või väetistena kasutatavad tooted või ained ning sellest tulenevalt ei peaks nende suhtes põhimõtteliselt kohaldama käesolevas määruses sätestatud nõudeid, sealhulgas märgistamise vallas. Kuna need tooted ja ained täidavad aga mahepõllumajanduses tähtsat rolli ning nende kasutamiseks mahepõllumajanduslikus tootmises on vaja käesoleva määruse kohaselt antud luba ning kuna nende märgistamise, eelkõige mahepõllumajanduslikule tootmisele viitavate mõistete kasutamisel on täheldatud teatavat ebakindlust, tuleks selgitada, et kui nende toodete või ainete kasutamine on käesoleva määruse kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises lubatud, võib neid vastavalt märgistada.
- (82) Mahepõllumajanduslik tootmine on usaldusväärne ainult juhul, kui sellega kaasneb kõigis tootmis-, töötlus- ja turustusetappides tulemuslik tõendamine ja kontroll.
- (83) Käesoleva määruse täitmise tagamiseks tuleks sätestada erinõuded ettevõtjatele. Eelkõige tuleks sätestada ettevõtjate tegevusest pädevatele asutustele teatamise kohustus ning sertifitseerimissüsteem, et teha kindlaks ettevõtjad, kes järgivad mahepõllumajanduslikku tootmist ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamist reguleerivad nõudeid. Kõnealuseid sätteid tuleks põhimõtteliselt kohaldada ka asjaomaste ettevõtjate alltöövõtjate suhtes, välja arvatud siis, kui alltöövõtutegevus on täielikult integreeritud alltöövõtja põhitegevusse ning seega kontrollitud. Sertifitseerimissüsteemi läbipaistvuse tagamiseks tuleks nõuda, et liikmesriigid avaldavad oma tegevusest teatanud ettevõtjate loetelud ning kõik tasud, mida võidakse koguda seoses mahepõllumajandusliku tootmise nõuete järgimise kontrollidega.
- (84) Väikesed jaekauplused, kus müüakse üksnes müügipakendis mahepõllumajanduslikke tooteid ning mis kujutavad endast suhteliselt väikest mahepõllumajandusliku tootmise nõuete rikkumise ohtu, ei peaks seisma mahepõllumajanduslike toodete müümise tõttu silmitsi ebaproportsionaalse koormusega. Seetõttu ei peaks selliste kaupluste suhtes teavitamis- ja sertifitseerimiskohustusi kohaldama, kuid tuleks jätkuvalt teha ametlikke kontrole, mille eesmärk on kontrollida mahepõllumajandusliku tootmise ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamise nõuete täitmist. Samuti tuleks ametlikke kontrole teha väikeste jaekaupluste suhtes, kus müüakse pakendamata mahepõllumajanduslikke tooteid, kuid mahepõllumajanduslike toodete turustamise hõlbustamise eesmärgil peaks liikmesriikidel olema võimalik vabastada sellised kauplused tegevussertifikaadi omamise kohustusest.
- (85) Liidu väikesemahuliste põllumajandustootjate ning vetikaid või vesiviljelusloomi tootvate ettevõtjate jaoks üksikuna on mahepõllumajandusliku sertifitseerimisega seotud kontrollikulud ja halduskoormus suhteliselt suured. Võimaldada tuleks rühmana sertifitseerimise süsteemi, et vähendada kontrolli- ja sertifitseerimiskulusid ning seonduvat halduskoormust, tugevdada kohalikke võrgustikke, hõlbustada turulepääsu ja tagada võrdsed tingimused kolmandate riikide ettevõtjatega. Seepärast tuleks võtta kasutusele ja määratleda „ettevõtjate rühma“ mõiste ning kehtestada nõuded, mis kajastavad väikesemahuliste põllumajandustootjate ja ettevõtjate vajadusi ning ressurssidealast suutlikkust.
- (86) Et tagada mahepõllumajandusliku tootmise ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamise tulemuslikkus, tõhusus ja läbipaistvus, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad ettevõtjate või ettevõtjate rühma peetava arvestuse pidamise nõudeid ja nõuetele vastavuse sertifikaadi vormi.
- (87) Et tagada ettevõtjate rühmade tulemuslik ja tõhus sertifitseerimine, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad ettevõtjate rühmade üksikliikmete vastutust, rühmade liikmete geograafilise läheduse kindlaksmääramise kriteeriumeid ning rühmade sisekontrollisüsteemide ülesehitust ja toimimist.

- (88) Mahepõllumajandusliku tootmise suhtes rakendatakse ametlikke kontrolle ja muid määrusega (EL) 2017/625 kooskõlas tehtavaid ametlikke toiminguid, et kontrollida mahepõllumajandusliku tootmise ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamise nõuete täitmist. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, tuleks lisaks kõnealuses määruses sätestatud nõuetele kohaldada mahepõllumajandusliku tootmise suhtes nõudeid, mis käsitlevad pädevate asutuste ja asjakohasel juhul kontrolliasutuste ja kontrollorganite ametlikke kontrolle ja toiminguid, ettevõtjate ja ettevõtjate rühmade tegevust, ametlike kontrollide tegemise ülesannete või teatavate muude ametlike toimingutega seotud ülesannete ning nende järelevalve delegeerimist ning toiminguid nõuete rikkumise kahtluse või tuvastatud nõuete rikkumise korral, sealhulgas keeldu turustada tooteid mahepõllumajanduslikena või üleminekuaja toodetena, kui tuvastatud nõuete rikkumine mõjutab kõnealuste toodete terviklust.
- (89) Et tagada oma territooriumil ühtlustatud käsitusviis, peaksid ainult pädevad asutused koostama selliste meetmete loetelu, mida võetakse nõuete rikkumise kahtluse või tuvastatud nõuete rikkumise korral.
- (90) Lisaks määruse (EL) 2017/625 sätetele tuleks käesolevas määruses ette näha sätted pädevate asutuste, kontrolliasutuste, kontrollorganite ning teatavate muude organite vahelise teatava asjakohase teabe vahetamise ning selliste asutuste ja organite toimingute kohta.
- (91) Et toetada ametlikke kontrolle ja muid ametlikke toiminguid, mille eesmärk on kontrollida käesoleva määruse täitmist, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad ametlike kontrollide konkreetseid kriteeriume ja tingimusi, eesmärgiga tagada jälgitavus kõikides tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetappides ning käesoleva määruse täitmine, ning mis käsitlevad lisaelemente, mida tuleb arvesse võtta nõuete rikkumise tõenäosuse kindlaksmääramisel, tuginedes praktilistele kogemustele.
- (92) Et toetada ametlikke kontrolle ja muid ametlikke toiminguid, mille eesmärk on kontrollida käesoleva määruse täitmist, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad lisaks käesolevas määruses sätestatud tingimustele muid tingimusi ametlike kontrollide tegemise ülesannete ja muude ametlike toimingutega seotud ülesannete delegeerimiseks kontrolliasutustele.
- (93) Määruse (EÜ) nr 834/2007 kohase mahepõllumajanduslike toodete liitu importimise korra rakendamisel saadud kogemused on näidanud vajadust seda korda muuta, eesmärgiga täita tarbijate ootusi, et imporditud mahepõllumajanduslikud tooted vastaksid sama rangetele standarditele kui liidu tooted, samuti selleks, et paremini tagada liidu mahepõllumajanduslike toodete pääs rahvusvahelisele turule. Lisaks on vaja tagada selgus mahepõllumajanduslike toodete ekspordi suhtes kohaldatavate reeglite osas, eelkõige mahepõllumajandusliku ekspordi sertifikaadi loomise kaudu.
- (94) Tuleks veelgi karmistada sätteid, millega reguleeritakse selliste toodete importi, mis vastavad liidu tootmis- ja märgistamisnõuetele, millega seoses on ettevõtjaid kontrollinud kontrolliasutused või kontrollorganid, keda komisjon tunnustab kolmandates riikides mahepõllumajandusliku tootmise valdkonnas kontrollide ja sertifitseerimise alal. Eelkõige tuleks sätestada nõuded akrediteerimisasutustele, kes akrediteerivad kontrollorganeid seoses nõuetele vastavate mahepõllumajanduslike toodete impordiga liitu, et tagada võrdsed tingimused kontrollorganite järelevalveks komisjoni poolt. Lisaks on vaja sätestada komisjoni jaoks võimalus võtta kolmandate riikide akrediteerimisasutuste ja pädevate asutustega vahetult ühendust, et muuta kontrolliasutuste ja kontrollorganite järelevalve tõhusamaks. Kui tegemist on toodetega, mis on imporditud kolmandatest riikidest või teatavatest liidu äärepiirkondadest, kus on spetsiifilised kliima- ja kohalikud tingimused, on asjakohane näha komisjonile ette võimalus anda erilubasid toodete ja ainete kasutamiseks mahepõllumajanduslikus tootmises.
- (95) Alles tuleks jätta võimalus, et liidu turule võivad siseneda sellised mahepõllumajanduslikud tooted, mis ei vasta liidu mahepõllumajandusliku tootmise nõuetele, kuid mis pärinevad kolmandatest riikidest, mille mahepõllumajanduslik tootmine ja kontrollisüsteemid on tunnustatud liidu omadega samaväärsena. Määruse (EÜ) nr 834/2007 kohast kolmandate riikide samaväärsuse tunnustamist tuleks aga võimaldada ainult rahvusvaheliste lepingute alusel liidu ja selliste asjaomaste kolmandate riikide vahel, mille puhul taotleks liit ka vastastikust samaväärsuse tunnustamist.
- (96) Määruse (EÜ) nr 834/2007 alusel samaväärsena tunnustatud kolmandaid riike tuleks ka käesoleva määruse alusel jätkuvalt tunnustada piiratud aja jooksul, mida on vaja, et tagada sujuv üleminek rahvusvahelise lepingu alusel tunnustamise kavale, tingimusel et need riigid tagavad ka edaspidi oma mahepõllumajandusliku tootmise ja

kontrolli nõuete samaväärsuse vastavate kehtivate liidu nõuetega ning täidavad kõiki nõudeid seoses enda tunnustamise järelevalvega komisjoni poolt. Kõnealune järelevalve peaks põhinema eelkõige iga-aastastel aruannetel, mida tunnustatud kolmandad riigid komisjonile saadavad.

- (97) Kolmandates riikides samaväärseid garantiisid pakkuvate toodete impordi jaoks kontrollide tegemiseks ja sertifikaatide väljastamiseks komisjoni poolt tunnustatud kontrolliasutuste ja kontrollorganite süsteemi kogemus näitab, et kõnealuste asutuste ja organite kohaldatavad nõuded lahknevad ning neid võib olla keeruline käsitada vastavate liidu nõuetega samaväärsena. Peale selle kahjustab kontrolliasutuste ja kontrollorganite standardite paljususe nõuetekohast komisjonipoolset järelevalvet. Seetõttu tuleks see samaväärsuse tunnustamise süsteem kaotada. Kõnealustele kontrolliasutustele ja kontrollorganitele tuleks anda piisavalt aega, et nad saaksid valmistuda liidu nõuetele vastavate toodete impordiks tunnustuse taotlemiseks. Lisaks tuleks juba alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast kohaldada nõuetele vastavate toodete importimise eesmärgil kontrolliasutuste ja kontrollorganite tunnustamise uusi reegleid, et anda komisjonile võimalus valmistuda selliste kontrolliasutuste ja kontrollorganite tunnustamiseks alates käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevast.
- (98) Kõigi käesolevas määruses sätestatud impordikordade alusel liitu imporditavate mahepõllumajanduslike toodete mahepõllumajanduslikuna turuleviimise eelduseks peaks olema toiduainete tarneahelas toote jälgitavuse tagamiseks vajaliku teabe kättesaadavus.
- (99) Et tagada ettevõtjate aus konkurents, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte seoses kolmandate riikide tolliasutustele mõeldud dokumentidega, eriti seoses mahepõllumajanduslike ekspordisertifikaatidega.
- (100) Et tagada kontrolliasutuste ja kontrollorganite tunnustamis- ja järelevalvemenetluste läbipaistvus nõuetele vastavate mahepõllumajanduslike toodete impordi kontekstis ning imporditud toodete kontrolli tõhusus, tulemuslikkus ja läbipaistvus, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte, mis käsitlevad täiendavaid kontrolliasutuste ja kontrollorganite tunnustamise kriteeriume käesolevale määrusele vastavate mahepõllumajanduslike toodete impordi kontekstis ning nimetatud tunnustuse kehtetuks tunnistamise täiendavaid kriteeriume seoses komisjoni poolt tunnustatud kontrolliasutuste ja kontrollorganite järelevalvega ning kontrolliasutuste ja kontrollorganite poolt sel eesmärgil tehtavate kontrollide ja muude toimingutega.
- (101) Kui käesoleva määruse kohase sertifitseerimise või kontrollide ja toimingute osas on tuvastatud tõsiseid või korduvaid rikkumisi ning kui asjaomane kontrolliasutus või kontrollorgan ei ole pärast komisjonilt taotluse saamist võtnud asjakohaseid ja õigeaegseid parandusmeetmeid, tuleks sellise kontrolliasutuse või kontrollorgani tunnustus viivitamata kehtetuks tunnistada.
- (102) Et tagada määruse (EÜ) nr 834/2007 alusel samaväärsena tunnustatud kolmandate riikide loetelu haldamine, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte seoses kõnealuste tunnustatud kolmandate riikide esitatava teabega, mida on vaja nende tunnustamise järelevalveks, ning seoses kõnealuse järelevalve tegemisega komisjoni poolt.
- (103) Tuleks sätestada, et käesolevale määrusele vastavate ja ühes liikmesriigis kontrollitud mahepõllumajanduslike toodete liikumist ei tohi teises liikmesriigis piirata.
- (104) Käesoleva määruse rakendamiseks usaldusväärse teabe saamiseks peaksid liikmesriigid esitama komisjonile korrapäraselt vajaliku teabe. Selguse ja läbipaistvuse huvides peaksid liikmesriigid pidama ajakohastatud loetelusid pädevate asutuste, kontrolliasutuste ja kontrollorganite kohta. Liikmesriigid peaksid kontrolliasutuste ja kontrollorganite loetelud avalikustama ning komisjon peaks need avaldama.
- (105) Pidades silmas erandite järkjärgulist kaotamist mittemahepõllumajandusliku taimse paljundusmaterjali, mittemahepõllumajanduslikult kasvatatud kodulindude ja aretustegevuse eesmärgil mittemahepõllumajanduslike loomade kasutamisel, peaks komisjon kaaluma sellise materjali kättesaadavust liidu turul mahepõllumajanduslikul kujul. Sel eesmärgil ja tuginedes liikmesriikide loodud andmebaasi ja süsteemide kaudu kogutud andmetele orgaanilise materjali kättesaadavuse kohta, peaks komisjon esitama viie aasta möödumisel käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevast Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis käsitleb sellise materjali kättesaadavust ja põhjuseid, miks mahepõllumajanduslikel ettevõtjatel võib olla sellisele materjalile piiratud juurdepääs.

- (106) Pidades silmas kodulindudele ja sigadele mõeldud mittemahepõllumajandusliku proteiinsööda kasutamise erandite järkjärgulist kaotamist ning tuginedes liikmesriikide poolt igal aastal esitatavatele andmetele mahepõllumajandusliku proteiinsööda kättesaadavuse kohta liidu turul, peaks komisjon esitama viie aasta möödumisel käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevast Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis käsitleb sellise mahepõllumajandusliku proteiinsööda kättesaadavust ja põhjuseid, miks mahepõllumajanduslikel ettevõtjatel võib olla sellisele söödale piiratud juurdepääs.
- (107) Et võtta arvesse mahepõllumajandusliku taimse paljundusmaterjali, mahepõllumajanduslike loomade ning kodulindudele ja sigadele mõeldud mahepõllumajandusliku proteiinsööda kättesaadavuse muutumist turul, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte seoses erandite lõpetamise või pikendamisega ja lubadega, mis käsitlevad mittemahepõllumajandusliku taimse paljundusmaterjali, mittemahepõllumajanduslike loomade ning kodulindudele ja sigadele mõeldud mittemahepõllumajandusliku proteiinsööda kasutamist.
- (108) On vaja kehtestada meetmed, millega tagatakse sujuv üleminek mahepõllumajanduslike ja üleminekuaja toodete liitu importimist reguleerivale õigusraamistikule käesoleva määrusega muudetud kujul.
- (109) Lisaks tuleks sätestada määruse (EÜ) nr 834/2007 alusel samaväärsuse tunnustamise eesmärgil tunnustatud kontrolliasutuste ja kontrollorganite tunnustuse aegumise tähtaeg ning kehtestada sätted, mille alusel käsitleda olukorda kuni nende tunnustuse aegumiseni. Samuti tuleks kehtestada sätted seoses kolmandate riikide poolt määruse (EÜ) nr 834/2007 alusel samaväärsuse tunnustamise eesmärgil esitatud taotlustega, mis on käesoleva määruse jõustumise kuupäeval menetluses.
- (110) Et tagada määruse (EÜ) nr 834/2007 alusel samaväärsena tunnustatud kontrolliasutuste ja kontrollorganite loetelu haldamine, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte seoses teabega, mida kõnealused kontrolliasutused ja kontrollorganid peaksid esitama nende tunnustamise järelevalveks, ning seoses kõnealuse järelevalvega komisjoni poolt.
- (111) Et hõlbustada kolmandate riikide poolt samaväärsuse tunnustamise eesmärgil esitatud selliste taotluste läbivaatamise lõpuleviimist, mis on käesoleva määruse jõustumise kuupäeval menetluses, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu teatavaid delegeeritud õigusakte menetlusnormide kohta, mida on vaja kolmandate riikide poolt esitatud ja menetluses olevate taotluste läbivaatamiseks.
- (112) Et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused seoses järgmisega: dokumendid, mis tuleb esitada, et tunnustada varasemat perioodi üleminekuaja osana; emapiimast toituvate loomade emapiimaga söötmise minimaalne periood ning teatavad tehnilised nõuded loomapidamistingimuste- ja kasvatustavade kohta; vetikate ja vesiviljelusloomade liike või liikide rühma puudutavad üksikasjalikud nõuded loomkoormuse ning tootmissüsteemide ja hoidlate eriomaduste kohta; toidu ja sööda töötlemisel lubatud meetodid; lubade andmine toodetele ja ainetele, mida võib kasutada mahepõllumajanduslikus tootmises üldiselt ja eelkõige töödeldud mahepõllumajandusliku toidu tootmisel ning selliste lubade kehtetuks tunnistamine, samuti lubade andmisel ja kõnealuste toodete ja ainete loetelude koostamise kord ning asjakohasel juhul kõnealuste toodete kirjeldus, koostisele esitatavad nõuded ja kasutustingimused.
- (113) Et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused seoses järgmisega: tehnilised üksikasjad, et luua andmebaasid mahepõllumajandusliku tootmismeetodi kasutamisel saadud kättesaadava mahepõllumajandusliku või üleminekuaja taimse paljundusmaterjali loetelude koostamiseks ja neid andmebaase hallata; tehnilised üksikasjad, et luua ja hallata süsteeme, mille kaudu tehakse kättesaadavaks andmed mahepõllumajandusliku või üleminekuaja taimse paljundusmaterjali või mahepõllumajanduslike loomade ja mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvormide kohta, samuti sel eesmärgil kogutava teabe spetsifikatsioonid; ettevõtjate sellistes süsteemides osalemise kord ning üksikasjad, mis puudutavad liikmesriikide poolt esitatavat teavet erandite kohta mahepõllumajandusliku taimse paljundusmaterjali, mahepõllumajanduslike loomade ja mahepõllumajandusliku sööda kasutamisel ning teatavate mahepõllumajanduslike toodete kättesaadavuse kohta turul.
- (114) Et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisevolitused seoses järgmisega: meetmed, mida ettevõtjad peavad võtma ja läbi vaatama, et teha kindlaks mahepõllumajandusliku tootmise ja toodete saastumise oht lubamatute toodete ja ainetega ja seda vältida; menetlus, mida tuleb järgida nõuete rikkumise kahtluse korral ning asjakohased dokumendid; kasutamiseks lubamatute toodete ja ainete olemasolu tuvastamise ja hindamise meetoodika; liikmesriikide poolt komisjonile ja teistele liikmesriikidele edastatava sellise teabe üksikasjad ja vorm, mis käsitleb kasutamiseks lubamatute toodete või ainete esinemist puudutavate uurimiste tulemusi.

- (115) Et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses järgmisega: teatavate üleminekuaja toodete märgistamise ja reklaamimise üksikasjalikud nõuded; kontrolliasutuste ja kontrollorganite koodnumbritele viitavate tähiste ning põllumajandusliku tooraine tootmiskoha tähiste kasutamist, esitusviisi, sisu ja suurust käsitlev kord; kontrolliasutustele ja kontrollorganitele koodnumbrite määramine ning põllumajandusliku tooraine tootmiskoha tähistamine.
- (116) Et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses järgmisega: üksikasjad ja spetsifikatsioonid, mis käsitlevad ettevõtjate ja ettevõtjate rühmade poolt oma tegevusest pädevate asutuste teavitamise vormi ja tehnilisi vahendeid; ettevõtjate ja ettevõtjate rühmade loetelude avaldamise kord; kontrolliga seoses koguda võidavate tasude avaldamise menetlus ja kord; üksikasjad ja spetsifikatsioonid, mis käsitlevad ettevõtjatele ja ettevõtjate rühmadele antava sertifikaadi vormi ning sertifikaadi väljastamise tehnilisi vahendeid; ettevõtjate rühma koosseis ja suurus, asjakohane dokumentatsioon ja arvestuse pidamise süsteemid, sisemise jälgitavuse süsteem, ettevõtjate loetelu ning teabe vahetamine ettevõtjate rühmade ja pädevate asutuste, kontrolliasutuste või kontrollorganite vahel ning liikmesriikide ja komisjoni vahel.
- (117) Et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses järgmisega: kõigi ametlike kontrollide miinimumprotsent, mis tuleb teha ette teatamata, ning lisakontrollide miinimumprotsent, proovide miinimumarv ning ettevõtjate rühma piires kontrollitavate ettevõtjate miinimumarv; dokumendid nõuete täitmise tõendamiseks; avaldused ja muud teated, mida on ametlike kontrollide tegemiseks vaja; asjakohased praktilised meetmed nõuete täitmise tagamiseks; ühtne kord juhtudeks, kui pädevad asutused peavad võtma meetmeid nõuete rikkumise kahtluse või tuvastatud nõuete rikkumise korral; nõuete rikkumise kahtluse või tuvastatud nõuete rikkumise korral esitatav teave; sellise teabe saajad ning teabe edastamise kord, sealhulgas kasutatava arvutisüsteemi funktsioonid.
- (118) Et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses järgmisega: kolmandate riikide väljastatud kontrollisertifikaatide sisu, nende sertifikaatide väljastamise ja kontrollimise kord ning väljastamise tehnilised vahendid; kolmandates riikides kontrollide tegemiseks ja mahepõllumajanduslike sertifikaatide väljastamiseks pädevate kontrolliasutuste ja kontrollorganite tunnustamine ning tunnustuse kehtetuks tunnistamine, selliste kontrolliasutuste ja kontrollorganite loetelu koostamine; õigusnormid, mis tagavad meetmete kohaldamise nõuete rikkumise kahtluse või tuvastatud nõuete rikkumise korral, eelkõige juhul, kui see mõjutab imporditud mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete terviklust; määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõike 2 alusel tunnustatud kolmandate riikide loetelu koostamine ja muutmine; õigusnormid, mis tagavad meetmete kohaldamise nõuete rikkumise kahtluse või tuvastatud nõuete rikkumise korral, eelkõige juhul, kui see mõjutab nendest riikidest imporditud mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete terviklust.
- (119) Et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses järgmisega: käesoleva määruse rakendamiseks ja järelevalveks vajaliku teabe edastamise süsteem, edastatava teabe üksikasjad ning teabe edastamise tähtaeg, määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõike 3 alusel tunnustatud kontrolliasutuste ja kontrollorganite loetelu koostamine ja muutmine.
- (120) Komisjonile antud rakendamisvolitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (121) Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, mis on seotud ebaausate tavade või mahepõllumajandusliku tootmise põhimõtete ja nõuetega vastuolus olevate tavade, tarbijausalduse kaitse või ettevõtjate ausa konkurentsi kaitsega ning kui tungiv kiireloomulisus seda nõuab, tuleks komisjonile anda õigus võtta vastu viivitamata kohaldatavad rakendusaktid, et tagada nõuete rikkumise kahtluse või tuvastatud nõuete rikkumise korral meetmete kohaldamine tunnustatud kontrolliasutuste ja kontrollorganite kontrolli all.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (122) Sätestada tuleks võimalus pärast käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäeva selliste toodete varude ammendamiseks, mis on toodetud kooskõlas määrusega (EÜ) nr 834/2007 enne seda kuupäeva.
- (123) Kuna käesoleva määruse eesmärke, eelkõige tagada aus konkurents ja mahepõllumajanduslike toodete siseturu nõuetekohane toimimine, samuti tarbijasaldus kõnealuste toodete ja Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo vastu, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid mahepõllumajandusliku tootmise nõuete nõutava ühtlustamise tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nende eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (124) On asjakohane sätestada käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäev, mis annaks ettevõtjatele võimaluse uute nõuetege kohaneda,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

REGULEERIMISESE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesoleva määrusega kehtestatakse mahepõllumajandusliku tootmise põhimõtted ja sätestatakse nõuded mahepõllumajandusliku tootmise, sellega seotud sertifitseerimise ning mahepõllumajanduslikule tootmisele viitavate märgiste kasutamise kohta märgistamisel ja reklaamimisel, samuti kontrolli käsitlevad õigusnormid lisaks määruses (EL) 2017/625 sätestatutele.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse järgmiste ELi toimimise lepingu I lisas loetletud põllumajandustoodete, sh vesiviljelustoodete ja mesindussaaduste ja nendest toodetest saadud toodete suhtes, kui selliseid tooteid toodetakse, valmistatakse ette, märgistatakse, turustatakse, viiakse turule, imporditakse liitu või eksporditakse liidust või kui need on mõeldud tootmiseks, ettevalmistamiseks, märgistamiseks, turustamiseks, turule viimiseks, liitu importimiseks või liidust eksportimiseks:

- a) elusloomad või töötlemata põllumajandustooted, sh seemned ja muu taimne paljundusmaterjal;
- b) töödeldud põllumajandustooted, mis on ette nähtud toiduna kasutamiseks;
- c) sööt.

Käesolevat määrust kohaldatakse ka muudele teatavatele käesoleva määruse I lisas loetletud põllumajandusega tihedalt seotud toodetele, kui neid toodetakse, valmistatakse ette, märgistatakse, turustatakse, viiakse turule, imporditakse liitu või eksporditakse liidust või mis on mõeldud tootmiseks, ettevalmistamiseks, märgistamiseks, turustamiseks, turule viimiseks, liitu importimiseks või liidust eksportimiseks.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse iga ettevõtja suhtes, kes osaleb lõikes 1 osutatud toodetega seotud tegevuses mis tahes tootmis-, ettevalmistus- või turustusetapis.

3. Käesolevat määrust ei kohaldata määruse (EL) nr 1169/2011 artikli 2 lõike 2 punktis d määratletud toitlustusettevõtete toitlustustegevuse suhtes, välja arvatud käesolevas lõikes sätestatud juhtudel.

Toitlustusettevõtetest pärit toodete tootmise, märgistamise ja kontrolli suhtes võivad liikmesriigid kohaldada riigisiseseid nõudeid või nende puudumise korral eraõiguslikke standardeid. Selliste toodete märgistamisel, esitlemisel või reklaamimisel ning asjaomase toitlustusettevõtte reklaamimisel ei või kasutada Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo.

4. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, ei piira käesoleva määruse kohaldamine seonduvate liidu õigusaktide kohaldamist, eelkõige toiduainete tarneahela ohutuse, loomatervise ja loomade heaolu, taimetervise ja taimse paljundusmaterjali valdkondades.

5. Käesoleva määruse kohaldamine ei piira muude selliste liidu eriõigusaktide kohaldamist, mis käsitlevad toodete turuleviimist, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013⁽¹⁾ ja määruse (EL) nr 1169/2011 kohaldamist.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671).

6. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse I lisas sätestatud toodete loetelu, lisades loetellu uusi tooteid, või muutes kõnealuseid lisatud kandeid. Loetellu võib lisada vaid põllumajandustoodetega tihedalt seotud tooteid.

Artikkel 3

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „mahepõllumajanduslik tootmine“ – selliste tootmismeetodite kasutamine, sealhulgas artiklis 10 osutatud üleminekuajal, mis on kõigis tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetappides kooskõlas käesoleva määrusega;
- 2) „mahepõllumajanduslik toode“ – mahepõllumajanduslikust tootmisest pärinev toode, välja arvatud toode, mis on toodetud artiklis 10 osutatud üleminekuajal. Metsloomade küttimise ega kalapüügi tulemusena saadud tooteid ei loeta mahepõllumajanduslikeks toodeteks;
- 3) „põllumajanduslik tooraine“ – põllumajandustoodete, millega ei ole tehtud ühtki säilitamis- ega töötlemistoimingut;
- 4) „ennetusmeetmed“ – meetmed, mida ettevõtjad võtavad igas tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetapis, et tagada bioloogilise mitmekesisuse säilimine ja mulla kvaliteet, meetmed, millega välditakse ja tõrjutakse taimekahjustajaid ja haigusi ning meetmed, millega hoitakse ära kahjulik mõju keskkonnale, loomatervisele ja taimetervisele;
- 5) „ettevaatusmeetmed“ – meetmed, mida ettevõtjad võtavad igas tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetapis, et vältida saastumist toodete või ainetega, mida käesoleva määruse kohaselt ei ole lubatud mahepõllumajanduslikus tootmises kasutada, ning et vältida mahepõllumajanduslike toodete segunemist mittemahepõllumajanduslike toodetega;
- 6) „üleminek“ – üleminek mittemahepõllumajanduslikult tootmiselt mahepõllumajanduslikule tootmisele kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul, mille kestel kohaldatakse käesoleva määruse mahepõllumajanduslikku tootmist käsitlevaid sätteid;
- 7) „üleminekuaja toode“ – artiklis 10 osutatud üleminekuajal toodetud toode;
- 8) „ettevõtte“ – kõik elusloomade või töötlemata põllumajandustoodete tootmiseks, sh artikli 2 lõike 1 punktis a osutatud vesiviljelustoodete ja mesindussaaduste tootmiseks või I lisas loetletud toodete, välja arvatud eeterlike õlide ja pärmi tootmiseks ühe juhtimise all majandatavad tootmisüksused;
- 9) „tootmisüksus“ – kõik ettevõtte varad, näiteks esmase tootmise ruumid või alad, põllud, karjamaad, vabaõhualad, loomapidamishooned või nende osad, mesitarud, kalatiigid, vetikate või vesiviljelusloomade hoidlad, kasvatamisüksused, rannikul või merepõhjas asuvad tootmisalad, ning ruumid või alad põllukultuuride, taimekasvatussaaduste, vetikatoodete, loomsete saaduste, tooraine ja mis tahes muu asjakohase sisendi ladustamiseks, mida majandatakse punktis 10, 11 või 12 kirjeldatu kohaselt;
- 10) „mahepõllumajanduslik tootmisüksus“ – tootmisüksus, mille majandamisel järgitakse mahepõllumajandusliku tootmise suhtes kohaldatavaid nõudeid, välja arvatud artiklis 10 osutatud üleminekuajal;
- 11) „üleminekuaja tootmisüksus“ – tootmisüksus, mille majandamisel järgitakse artiklis 10 osutatud üleminekuajal mahepõllumajandusliku tootmise suhtes kohaldatavaid nõudeid; see võib koosneda põldudest või muudest varadest, mille puhul hakatakse artiklis 10 osutatud üleminekuajaga kohaldama erineval ajal;
- 12) „mittemahepõllumajanduslik tootmisüksus“ – tootmisüksus, mille majandamisel ei järgita mahepõllumajandusliku tootmise suhtes kohaldatavaid nõudeid;
- 13) „ettevõtja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes vastutab käesoleva määruse täitmise eest igas tema kontrollitavas tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetapis;
- 14) „põllumajandustootja“ – põllumajandusliku tegevusega tegelev füüsiline või juriidiline isik või füüsiliste või juriidiliste isikute rühm, olenemata rühma ja selle liikmete õiguslikust seisundist riigisisiseses õiguses;
- 15) „põllumajandusmaa“ – määruse (EL) nr 1307/2013 artikli 4 lõike 1 punktis e määratletud põllumajandusmaa;
- 16) „taimed“ – määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 3 punktis 5 määratletud taimed;

- 17) „taimne paljundusmaterjal“ – taimed ja kõik taimeosad mis tahes kasvustaadiumis, sealhulgas seemned, mis suudavad toota terveid taimi ja on selleks ette nähtud;
- 18) „mahepõllumajanduslik heterogeenne materjal“ – botaanilise taksoni madalaima eristatava taseme taimerühm,
 - a) millel on ühised fenotüüpilised tunnused;
 - b) mida iseloomustab suur üksikute paljundusüksuste vaheline geneetiline ja fenotüüpiline mitmekesisus, nii et kõnealust taimerühma esindab materjal tervikuna ja mitte väike arv üksusi;
 - c) mis ei vasta sordi mõistele nõukogu määruse (EÜ) nr 2100/94 ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 2 tähenduses;
 - d) mis ei ole sortide segu ja
 - e) mis on toodetud kooskõlas käesoleva määrusega;
- 19) „mahepõllumajanduslikuks tootmiseks sobiv mahepõllumajanduslik sort“ – määruse (EÜ) nr 2100/94 artikli 5 lõikes 2 määratletud sort,
 - a) mida iseloomustab suur üksikute paljundusüksuste vaheline geneetiline ja fenotüüpiline mitmekesisus ja
 - b) mis pärineb mahepõllumajanduslikust aretustegevusest, millele on osutatud käesoleva määruse II lisa I osa punktis 1.8.4;
- 20) „emataim“ – kindlakstehtud taim, millelt võetakse paljundusmaterjali uute taimede paljundamiseks;
- 21) „põlvkond“ – taimede rühm, mis moodustab taimede põlvnemisliinis üheainsa astme;
- 22) „taimekasvatus“ – põllumajanduslike taimekasvatussaaduste tootmine, sealhulgas vabas looduses kasvavate taimsete saaduste kogumine kaubanduslikel eesmärkidel;
- 23) „taimsed saadused“ – määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 3 punktis 6 määratletud taimsed saadused;
- 24) „taimekahjustaja“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/2031 ⁽²⁾ artikli 1 lõikes 1 määratletud taimekahjustaja;
- 25) „biodünaamilised preparaadid“ – biodünaamilises tootmises tavapäraselt kasutatavad segud;
- 26) „taimekaitsevahendid“ – tooted, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1107/2009 artiklis 2;
- 27) „loomakasvatus“ – maismaal elavate koduloomade ja kodustatud loomade, sh putukate kasvatamine;
- 28) „veranda“ – kodulindude pidamiseks ette nähtud hoone täiendav, katusega soojustamata vabaõhuosa, mille pikim külg on tavaliselt varustatud traataia või -võrguga ning milles on väliskliima, looduslik ja vajaduse korral kunstlik valgustus ning allapanuga põrand;
- 29) „noorkanad“ – liiki *Gallus gallus* kuuluvad noorisendid, kes on nooremad kui 18 nädalat;
- 30) „munakanad“ – liiki *Gallus gallus* kuuluvad isendid, keda peetakse tarbimiseks ette nähtud munade tootmiseks ja kes on vähemalt 18 nädala vanused;
- 31) „kasutatav ala“ – nõukogu direktiivi 1999/74/EÜ ⁽³⁾ artikli 2 lõike 2 punktis d määratletud kasutatav ala;
- 32) „vesiviljelus“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 ⁽⁴⁾ artikli 4 lõike 1 punktis 25 määratletud vesiviljelus;
- 33) „vesiviljelustooted“ – määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 34 määratletud vesiviljelustooted;

⁽¹⁾ Nõukogu 27. juuli 1994. aasta määrus (EÜ) nr 2100/94 ühenduse sordikaitse kohta (EÜT L 227, 1.9.1994, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2016. aasta määrus (EL) 2016/2031, mis käsitleb taimekahjustajatevastaseid kaitsemeetmeid, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EL) nr 228/2013, (EL) nr 652/2014 ja (EL) nr 1143/2014 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 69/464/EMÜ, 74/647/EMÜ, 93/85/EMÜ, 98/57/EÜ, 2000/29/EÜ, 2006/91/EÜ ja 2007/33/EÜ (ELT L 317, 23.11.2016, lk 4).

⁽³⁾ Nõukogu 19. juuli 1999. aasta direktiiv 1999/74/EÜ, millega sätestatakse munakanade kaitse miinimumnõuded (EÜT L 203, 3.8.1999, lk 53).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

- 34) „kinnise veekasutusega vesiviljelusrajatis“ – täieliku veeringlusega maismaal või laeval asuv rajatis, milles vesiviljelus toimub suletud keskkonnas ning kus vesiviljelusloomade keskkonna stabiliseerimiseks kasutatakse püsivat välist energiaallikat;
- 35) „taastuvatest energiaallikatest saadud energia“ – energia, mis saadakse taastuvatest mittefossiilsetest energiaallikatest, nagu tuuleenergia, päikeseenergia, geotermiline energia, tõusu- ja mõõnaenergia, hüdroenergia, prügilagaas, reoveepuhasti gaas ja biogaasid;
- 36) „haudejaam“ – rajatis, kus vesiviljelusloomi, eelkõige kalu ja toiduks mõeldud veeseligrootuid aretatakse, inkubeeritakse ja varasel eluetapil kasvatatakse;
- 37) „edasikasvatusradjatis“ – rajatis, kus kasvatatakse vesiviljelusloomi pärast haudejaama ja enne kaubakalakasvatuse viimast etappi. Edasikasvatuse etapp viiakse lõpule tootmistsükli esimese kolmandiku jooksul, välja arvatud liikide puhul, kes teevad läbi laskujaks kasvamise protsessi;
- 38) „veereostus“ – direktiivi 2000/60/EÜ artikli 2 punktis 33 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ ⁽¹⁾ artikli 3 punktis 8 määratletud reostus vetes, mille suhtes kumbagi kõnealust direktiivi kohaldatakse;
- 39) „polükkultuur“ – vesiviljeluses kahe või enama tavaliselt eri troofilistel tasemetel asuva liigi kasvatamine samas viljelusüksuses;
- 40) „tootmistsükkel“ – vesiviljeluslooma või vetika eluiga varaseimast eluetapist (vesiviljeluslooma puhul alates viljastatud marjast) kuni kogumiseni;
- 41) „kohalikud liigid“ – vesiviljelusliigid, mis ei ole võõrliigid ega piirkonnast puuduvad liigid vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 708/2007 ⁽²⁾ artikli 3 punktide 6 ja 7 tähenduses, sh selle määruse IV lisas loetletud liigid;
- 42) „veterinaarravi“ – kõik ravikuurid, mis on ette nähtud konkreetse haigusjuhtumi ravimiseks või selle ennetamiseks;
- 43) „veterinaarravim“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/82/EÜ ⁽³⁾ artikli 1 punktis 2 määratletud veterinaarravim;
- 44) „ettevalmistamine“ – mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete säilitamise või töötlemisega seotud toimingud või muud töötlemata tootega tehtavad toimingud, mille käigus ei muudeta esialgset toodet, näiteks tapmine, tükeldamine, puhastamine või jahvatamine, samuti pakendamine, märgistamine või mahepõllumajandusliku tootmisega seotud märgistusel muudatuste tegemine;
- 45) „toit“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 178/2002 ⁽⁴⁾ artiklis 2 määratletud toit;
- 46) „sööt“ – määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 3 punktis 4 määratletud sööt;
- 47) „söödamaterjalid“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 767/2009 ⁽⁵⁾ artikli 3 lõike 2 punktis g määratletud söödamaterjalid;
- 48) „turuleviimine“ – määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 3 punktis 8 määratletud turuleviimine;
- 49) „jälgitavus“ – võimalus jälgida sellist artikli 2 lõikes 1 osutatud toitu, sööta ja mis tahes toodet või ainet, mis on mõeldud kasutamiseks toidus või söödas või mis tahes muus artikli 2 lõikes 1 osutatud tootes või mille puhul sellist kasutamist eeldatakse, kõigis tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetappides;
- 50) „tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetapp“ – etapp alates mahepõllumajandusliku toote esmatootmisest kuni selle ladustamise, töötlemise, transpordi ning müügi või lõpptarbijale tarnimiseni, sealhulgas asjakohasel juhul märgistamine, reklaam, import, eksport ja alltöövõtt;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19).

⁽²⁾ Nõukogu 11. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 708/2007 võõrliikide ja piirkonnast puuduvate liikide kasutamise kohta vesiviljeluses (ELT L 168, 28.6.2007, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/82/EÜ veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, 28.11.2001, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 767/2009 sööda turuleviimise ja kasutamise kohta, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1831/2003 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 79/373/EMÜ, 82/471/EMÜ, 83/228/EMÜ, 93/74/EMÜ, 93/113/EÜ ja 96/25/EÜ, komisjoni direktiiv 80/511/EMÜ ning komisjoni otsus 2004/217/EÜ (ELT L 229, 1.9.2009, lk 1).

- 51) „koostisosa“ – määruse (EL) nr 1169/2011 artikli 2 lõike 2 punktis f määratletud koostisosa või muude toodete kui toidu puhul mis tahes aine või toode, mida kasutatakse selliste toodete tootmises või ettevalmistamises, mis on lõpptootes jätkuvalt olemas, kasvõi muudetud kujul;
- 52) „märgistus“ – kõik tootega seotud sõnad, andmed, kaubamärgid, margitoodete nimed, kujunduselemendid või sümbolid, mis asuvad toote pakendil või tootega kaasas käival dokumendil, sedelil, etiketil, sildil või kaelaetiketil või mis viitavad sellele tootele;
- 53) „reklaam“ – igasugune toodete avalik esitlemine muul viisil kui märgistuse abil, mille eesmärk või tõenäoline tulemus on hoiakute, veendumuste ja käitumise mõjutamine ja kujundamine, et otseselt või kaudselt edendada toodete müüki;
- 54) „pädevad asutused“ – määruse (EL) 2017/625 artikli 3 punktis 3 määratletud pädevad asutused;
- 55) „kontrolliasutus“ – määruse (EL) 2017/625 artikli 3 punktis 4 määratletud kontrolliasutus või asutus, mida komisjon või komisjoni poolt tunnustatud kolmas riik on tunnustanud tegema kolmandates riikides kontrolle mahepõllumajanduslike ja üleminekuaja toodete impordiks liitu;
- 56) „kontrollorgan“ – määruse (EL) 2017/625 artikli 3 punktis 5 määratletud volitatud isik või organ, mida komisjon või komisjoni poolt tunnustatud kolmas riik on tunnustanud tegema kolmandates riikides kontrolle mahepõllumajanduslike ja üleminekuaja toodete impordiks liitu;
- 57) „nõuete rikkumine“ – käesoleva määruse või sellega kooskõlas vastu võetud delegeeritud õigusaktide või rakendusaktide nõuete täitmata jätmine;
- 58) „geneetiliselt muundatud organism või GMO“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/18/EÜ ⁽¹⁾ artikli 2 punktis 2 määratletud geneetiliselt muundatud organism, mis ei ole saadud kõnealuse direktiivi I B lisas loetletud geneetilise muundamise meetodite abil;
- 59) „toodetud GMOdest“ – täielikult või osaliselt GMOdest saadud, kuid ei sisalda GMOsid ega koosne GMOdest;
- 60) „toodetud GMOde abil“ – saadud GMO kui tootmisprotsessi viimase elusorganismi kasutamise abil, kuid ei sisalda GMOsid, ei koosne GMOdest ega ole GMOdest toodetud;
- 61) „toidu lisaaine“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1333/2008 ⁽²⁾ artikli 3 lõike 2 punktis a määratletud toidu lisaaine;
- 62) „söödalisand“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1831/2003 ⁽³⁾ artikli 2 lõike 2 punktis a määratletud söödalisand;
- 63) „tehisnanomaterjal“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2015/2283 ⁽⁴⁾ artikli 3 lõike 2 punktis f määratletud tehisnanomaterjal;
- 64) „samaväärsus“ – samade eesmärkide täitmine ja põhimõtete järgimine, kohaldades norme, mis tagavad nõuetele vastavuse osas sama kindlustaseme;
- 65) „abiaine“ – määruse (EÜ) nr 1333/2008 artikli 3 lõike 2 punktis b määratletud abiaine toidu puhul ning määruse (EÜ) nr 1831/2003 artikli 2 lõike 2 punktis h määratletud abiaine sööda puhul;
- 66) „toiduensüüm“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1332/2008 ⁽⁵⁾ artikli 3 lõike 2 punktis a määratletud toiduensüüm;
- 67) „ioniseeriv kiirgus“ – nõukogu direktiivi 2013/59/Euratom ⁽⁶⁾ artikli 4 punktis 46 määratletud ioniseeriv kiirgus;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiiv 2001/18/EÜ geneetiliselt muundatud organismide tahtliku kesk-konda viimise kohta ja nõukogu direktiivi 90/220/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 106, 17.4.2001, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1333/2008 toidu lisaiainete kohta (ELT L 354, 31.12.2008, lk 16).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1831/2003 loomasöötades kasutatavate söödalisandite kohta (ELT L 268, 18.10.2003, lk 29).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta määrus (EL) 2015/2283, mis käsitleb uuendtoitu, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1169/2011 ning tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 258/97 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1852/2001 (ELT L 327, 11.12.2015, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1332/2008, mis käsitleb toiduensüüme ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 83/417/EMÜ, nõukogu määrust (EÜ) nr 1493/1999, direktiivi 2000/13/EÜ, nõukogu direktiivi 2001/112/EÜ ja määrust (EÜ) nr 258/97 (ELT L 354, 31.12.2008, lk 7).

⁽⁶⁾ Nõukogu 5. detsembri 2013. aasta direktiiv 2013/59/Euratom, millega kehtestatakse põhilised ohutusnormid kaitseks ioniseeriva kiirgusega kiiritamisest tulenevate ohtude eest ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom ning 2003/122/Euratom (ELT L 13, 17.1.2014, lk 1).

- 68) „müügapakendis toit“ – määruse (EL) nr 1169/2011 artikli 2 lõike 2 punktis e määratletud müügapakendis toit;
- 69) „kodulinnukasvatushoone“ – kodulinnukarja pidamiseks mõeldud alaline või liikuv hoone, mis hõlmab kõiki katusega kaetud pindu, sealhulgas verandat; hoone võib jagada eraldi aladeks, milles igäühes peetakse ühte karja;
- 70) „mullapõhine taimekasvatus“ – taimekasvatus elavas mullas või mullas, mida on segatud või väetatud mahepõllumajanduslikus tootmises lubatud materjali ja toodetega, vahetult aluspinnase ja aluspõhjakiivimite peal;
- 71) „töötlemata tooted“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 852/2004 ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 1 punktis n määratletud töötlemata tooted, olenemata pakkimis- või märgistamistoimingutest;
- 72) „töödeldud tooted“ – määruse (EÜ) nr 852/2004 artikli 2 lõike 1 punktis o määratletud töödeldud tooted, olenemata pakkimis- või märgistamistoimingutest;
- 73) „töötlemine“ – määruse (EÜ) nr 852/2004 artikli 2 lõike 1 punktis m määratletud töötlemine, sealhulgas käesoleva määruse artiklites 24 ja 25 osutatud ainete kasutamine, kuid mitte pakendamis- ja märgistamistoimingud;
- 74) „mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete terviklus“ – toote puhul ei esine rikkumisi, mis
- a) mõjutaks toote mahepõllumajanduslikke või üleminekuaja omadusi mis tahes tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetapis või
 - b) oleks korduvad või tahtlikud;
- 75) „aedik“ – piiratud ala, mis hõlmab osa, kus loomad saavad kaitset kehvade ilmastikutingimuste eest.

II PEATÜKK

MAHEPÕLLUMAJANDUSLIKU TOOTMISE EESMÄRGID JA PÕHIMÕTTED

Artikkel 4

Eesmärgid

Mahepõllumajandusliku tootmise üldised eesmärgid on järgmised:

- a) toetada keskkonna- ja kliimakaitset;
- b) säilitada pikaajaline mullaviljakus;
- c) aidata kaasa rikkaliku bioloogilise mitmekesisuse saavutamisele;
- d) aidata tuntavalt kaasa mittetoksilise keskkonna saavutamisele;
- e) edendada loomade heaolu rangeid standardeid, eelkõige selleks, et täita loomade liigiomaseid käitumuslikke vajadusi;
- f) soodustada lühikesi turustusahelaid ja kohalikku tootmist liidu eri piirkondades;
- g) toetada haruldaste ja kohalike väljasuremisohus olevate tõugude säilitamist;
- h) aidata kaasa mahepõllumajanduse konkreetsete vajaduste ja eesmärkidega kohandatud taimse geneetilise materjali pakkumise arendamisele;
- i) aidata kaasa rikkaliku bioloogilise mitmekesisuse saavutamisele, eelkõige kasutades mahepõllumajanduslikuks tootmiseks sobivat mitmekülget taimset geneetilist materjali, näiteks mahepõllumajanduslikku heterogeenset materjali ja mahepõllumajanduslikke sorte;
- j) elavdada mahepõllumajanduslikku sordiaretust, et toetada mahepõllumajandussektori soodsaid majanduslikke väljavaateid.

Artikkel 5

Üldpõhimõtted

Mahepõllumajanduslik tootmine on säästlik majandamissüsteem, mille aluseks on järgmised üldpõhimõtted:

- a) austatakse looduslikke süsteeme ja tsükleid ning säilitatakse ja parandatakse mulla, vee ja õhu seisundit, taime- ja loomatervist ning nende vahelist tasakaalu;
- b) kaitstakse looduslikke maastikuelemente, nagu looduspärandisse kuuluvaid paiku;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 852/2004 toiduainete hügieeni kohta (ELT L 139, 30.4.2004, lk 1).

- c) kasutatakse vastutustundlikult energiat ja loodusvarasid, nagu vett, mulda, orgaanilist ainet ja õhku;
- d) toodetakse erisugust kvaliteetset toitu ja muid põllumajandus- ja vesiviljelustooteid, mis vastavad tarbijate nõudlusele kaupade järele, mille valmistamisel on kasutatud protsesse, mis ei kahjusta keskkonda ega inimeste tervist, taime- ja loomatervist ning heaolu;
- e) tagatakse mahepõllumajandusliku tootmise terviklus kõikides toidu ja sööda tootmis-, töötlus- ja turustusetappides;
- f) ökosüsteemidel põhinevaid, majandamisüsteemi siseseid loodusvarasid kasutavaid bioloogilisi protsesse kavandatakse asjakohaselt ja juhitakse meetoditega, mille puhul
 - i) kasutatakse elusorganisme ja mehaanilisi tootmismeetodeid;
 - ii) tegeldakse mullapõhise taimekasvatusega ja maad kasutava loomakasvatusega või vee-elusressursside säästva kasutamise põhimõtet järgiva vesiviljelusega;
 - iii) ei kasutata GMOsid, GMOdest toodetud tooteid ega GMode abil toodetud tooteid, välja arvatud veterinaaravimid;
 - iv) tuginetakse riskide hindamisele ning ettevaatus- ja ennetusmeetmete kasutamisele, kui see on asjakohane;
- g) piiratakse väliste sisendite kasutamist; kui väliste sisendite kasutamine on vajalik või kui punktis f osutatud asjakohased majandamistavad ja -meetodid puuduvad, kasutatakse ainult järgmisi väliseid sisendeid:
 - i) mahepõllumajanduslikust tootmisest pärinevad sisendid; taimse paljundusmaterjali puhul eelistatakse sorte, mille aretamisel lähtuti mahepõllumajanduse konkreetsetest vajadustest ja eesmärkidest;
 - ii) looduslikud või looduslikul teel saadud ained;
 - iii) vähese lahustuvusega mineraalväetised;
- h) vajaduse korral kohandatakse käesoleva määruse raamistikus tootmisprotsessi, et võtta arvesse sanitaarseisundit, piirkondlikke erinevusi ökoloogilises tasakaalus, ilmastiku- ja kohalike tingimusi, arenguetappe ja eriomaseid põllumajandustavasid;
- i) välistatakse loomade kloonimine, kunstlikult saadud polüploidide kasvatamine ja ioniseeriv kiirgus kogu mahepõllumajanduslike toiduainete tarneahela ulatuses;
- j) tagatakse heal tasemel loomade heaolu, järgides nende liigiomaseid vajadusi.

Artikkel 6

Põllumajandusliku tegevuse ja vesiviljeluse suhtes kohaldatavad konkreetsed põhimõtted

Põllumajandusliku tegevuse ja vesiviljeluse puhul põhineb mahepõllumajanduslik tootmine eelkõige järgmistel konkreetsetel põhimõtetel:

- a) säilitatakse ja parandatakse mullaelustikku ja looduslikku mullaviljakust, mulla stabiilsust, mulla veesidumisvõimet ja mulla bioloogilist mitmekesisust, välditakse mulla orgaanilise aine vähenemist, pinnase tihenemist ja mullaerosiooni ning võideldakse selle vastu, taimi toidetakse peamiselt mulla ökosüsteemi kaudu;
- b) võimalikult palju piiratakse taastumatute loodusvarade ja väliste sisendite kasutamist;
- c) taime- ja loomakasvatuse sisendina võetakse ringlusse taimset ja loomset päritolu jäätmeid ning kõrvalsaadusi;
- d) taimetervis tagatakse ennetusmeetmetega, eelkõige valitakse sobilikke kahjuri- ja haiguskindlaid liike, sorte või heterogeenset materjali, kasutatakse sobilikke külvikordi, mehhaanilisi ja füüsikalisi meetodeid ning kaitstakse taimekahjustajate looduslikke vaenlasi;
- e) kasutatakse seemneid ja loomi, keda iseloomustab suur geneetiline mitmekesisus, haiguskindlus ja pikaalisus;
- f) taimesortide valikul võetakse arvesse konkreetsete mahepõllumajanduslike tootmissüsteemide eripära, keskendudes agronoomilisele tulemuslikkusele, haiguskindlusele, erinevate kohalike mulla- ja ilmastikutingimustega kohanemisele ja looduslike ristumisbarjääride austamisele;

- g) kasutatakse mahepõllumajanduslikku taimset paljundusmaterjali, näiteks mahepõllumajanduslikust heterogeensest materjalist koosnevat taimset paljundusmaterjali, ja mahepõllumajanduslikuks tootmiseks sobivaid mahepõllumajanduslikke sorte;
- h) mahepõllumajanduslikke sorte toodetakse loomuliku paljunemisvõime kaudu ja keskendudes looduslikes ristumisbarjäärides püsimisele;
- i) piiramata määrase (EÜ) nr 2100/94 artikli 14 kohaldamist ja kaitsealuse sordi omanike õigusi liikmesriigis on põllumajandustootjal võimalus kasutada oma põllumajandusettevõttest saadud taimset paljundusmaterjali, et soodustada mahepõllumajandusliku tootmise eritingimustega kohandatud geneetilisi ressursse;
- j) loomatõugude valimisel võetakse arvesse rikkalikku geneetilist mitmekesisust, loomade võimet kohanduda kohalike tingimustega, nende aretusväärtust, pikaelasticust, elujõulisust ja vastupanuvõimet haigustele ja terviseprobleemidele;
- k) loomakasvatus on kohandatud kohapealsete oludega ja kasutab maad;
- l) kasutatakse loomakasvatuse meetodeid, millega tugevdatakse loomade immuunsüsteemi ja organismi loomuliku vastupanuvõimet haigustele, sealhulgas võimaldades regulaarset liikumist ning juurdepääsu vabaõhualale ja karjamaale;
- m) loomi söödetakse mahepõllumajandusliku loomasöödaga, mis koosneb põhiliselt mahepõllumajanduslikust tootmisest pärinevatest koostisosadest ning looduslikest mittepõllumajanduslikest ainetest;
- n) toodetakse mahepõllumajandusliku loomakasvatustoodangut, mis pärineb loomadelt või lindudelt, keda on sünnist või koorumisest saadik ning kogu nende elu vältel kasvatatud mahepõllumajanduslikes ettevõtetes;
- o) pidevalt säilitatakse veekeskonna tervist ning ümbritsevate vee- ja maismaaökosüsteemide omadusi;
- p) veeorganisme söödetakse määras (EL) nr 1380/2013 määratletud kalavarude säästvast kasutamisest pärineva söödaga või mahesöödaga, mis koosneb mahepõllumajanduslikust tootmisest, sealhulgas mahepõllumajanduslikust vesiviljelusest pärinevatest koostisosadest ning looduslikest mittepõllumajanduslikest ainetest;
- q) välditakse mahepõllumajanduslikust tootmisest tuleneda võivat ohtu kaitsealustele liikidele.

Artikkel 7

Mahepõllumajandusliku toidu töötlemise suhtes kohaldatavad konkreetsed põhimõtted

Töödeldud mahepõllumajandusliku toidu tootmisel tuginetakse eelkõige järgmistele konkreetsetele põhimõtetele:

- a) mahepõllumajanduslikku toitu toodetakse mahepõllumajanduslikest koostisosadest;
- b) toidu lisaainete ning peamiselt tehnoloogilisi ja sensoorseid ülesandeid täitvate mittemahepõllumajanduslike koostisosade, samuti mikroelementide ja abiainete kasutamist piiratakse selliselt, et neid kasutataks minimaalselt ning ainult vältimatu tehnoloogilise vajaduse korral või teataval toitumisalastel eesmärkidel;
- c) välistatakse ained ja töötlemismeetodid, mis võiksid olla eksitavad toote tegeliku laadi osas;
- d) mahepõllumajanduslikku toitu töödeldakse hoolikalt, kasutades selleks eelistatavalt bioloogilisi, mehaanilisi ja füüsikalisi meetodeid;
- e) välistatakse tehisanomaterjale sisaldav või neist koosnev toit.

Artikkel 8

Mahepõllumajandusliku sööda töötlemise suhtes kohaldatavad konkreetsed põhimõtted

Töödeldud mahepõllumajandusliku sööda tootmisel tuginetakse eelkõige järgmistele konkreetsetele põhimõtetele:

- a) mahepõllumajanduslikku sööda toodetakse mahepõllumajanduslikest söödamaterjalidest;
- b) söödalisaainete ja abiainete kasutamist piiratakse selliselt, et neid kasutataks minimaalselt ning ainult vältimatu tehnoloogilise või zootehnilise vajaduse korral või teataval toitumisalastel eesmärkidel;

- c) välistatakse ained ja töötlemismeetodid, mis võiksid olla eksitavad toote tegeliku laadi osas;
- d) mahepõllumajanduslikku sööta töödeldakse hoolikalt, kasutades selleks eelistatavalt bioloogilisi, mehaanilisi ja füüsikalisi meetodeid.

III PEATÜKK

TOOTMISNÕUDED

Artikkel 9

Üldised tootmisnõuded

1. Ettevõtjad järgivad käesolevas artiklis sätestatud üldisi tootmisnorme.
2. Kogu ettevõtte majandamisel järgitakse käesolevas määruses sätestatud mahepõllumajandusliku tootmise suhtes kohaldatavaid nõudeid.
3. Artiklites 24 ja 25 ning II lisas osutatud eesmärgid ja kasutust silmas pidades võib mahepõllumajanduslikus tootmises kasutada ainult nimetatud sätete kohaselt lubatud tooteid ja aineid, tingimusel et need on samuti lubatud kasutamiseks mittemahepõllumajanduslikus tootmises kooskõlas liidu õiguse asjaomaste sätetega ning, kui see on asjakohane, kooskõlas liidu õigusaktidel põhinevate riiklike sätetega.

Mahepõllumajanduslikus tootmises lubatakse kasutada järgmisi määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 2 lõikes 3 osutatud tooteid ja aineid, kui need on nimetatud määruse kohaselt lubatud:

- a) taimekaitseained, sünergistid ja muud koostisained taimekaitsevahendite koostisosana;
- b) taimekaitsevahenditega segatavad abiained.

Muuks, käesoleva määrusega hõlmamata otstarbeks kasutatavate toodete ja ainete kasutamine on mahepõllumajanduslikus tootmises lubatud, kui nende kasutamisel järgitakse II peatükis sätestatud põhimõtteid.

4. Mahepõllumajandusliku toidu või sööda ning mahepõllumajanduslikus toidus või söödas kasutatud tooraine töötlemisel ei või kasutada ioniseerivat kiirgust.
5. Keelatud on loomade kloonimine ja kunstlikult saadud polüploidide kasvatamine.
6. Igas tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetapis võetakse asjakohasel juhul ennetus- ja ettevaatusmeetmeid.
7. Olenemata lõikest 2 võib ettevõtte jagada selgelt ja tõhusalt eraldatud mahepõllumajanduslikeks, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslikeks tootmisüksusteks, kui mittemahepõllumajanduslikes tootmisüksustes
 - a) on loomade puhul tegemist eri liiki loomadega;
 - b) taimede puhul kasutatakse erinevaid sorte, mida on võimalik kergesti eristada.

Vetikate ja vesiviljelusloomade puhul võib kasutada samu liike, tingimusel et tootmisalad või -üksused on selgelt ja tõhusalt eraldatud.

8. Erandina lõike 7 punktist b võib kasutada vähemalt kolmeaastast kasvatusperioodi vajavate mitmeaastaste taimede puhul erinevaid sorte, mida ei ole võimalik kergesti eristada, või samu sorte, tingimusel et kõnealune tootmine toimub üleminekukava raames ning et üleminek mahepõllumajanduslikule tootmisele asjaomase tootmisega seotud ala viimase osa puhul algab võimalikult kiiresti ning viiakse lõpule maksimaalselt viie aasta jooksul.

Sellistel juhtudel

- a) põllumajandustootja teatab pädevale asutusele või asjakohasel juhul kontrolliasutusele või kontrollorganile iga asjaomase toote saagikoristuse algusest vähemalt 48 tundi ette;
- b) põllumajandustootja teatab pärast saagikoristuse lõpetamist pädevale asutusele või asjakohasel juhul kontrolliasutusele või kontrollorganile asjaomastes üksustes koristatud saagi täpsed kogused ja toodete eraldi hoidmiseks võetud meetmed;
- c) pädev asutus või asjakohasel juhul kontrolliasutus või kontrollorgan kinnitab igal üleminekukava rakendamise algusele järgneval aastal üleminekukava ning tõhusa ja selge eraldihoidmise tagamiseks võetavad meetmed.
9. Lõike 7 punktides a ja b sätestatud eri liike ja sorte käsitlevaid nõudeid ei kohaldata teadus- ja hariduskeskuste, taimlate, seemnete paljundamise ja aretustegevuse puhul.

10. Kui lõigetes 7, 8 ja 9 osutatud juhtudel ei majandata kõiki ettevõtte tootmisüksusi mahepõllumajandusliku tootmise nõuete kohaselt, siis ettevõtjad

- a) hoiavad mahepõllumajanduslike ja üleminekuaja tootmisüksuste puhul kasutatud tooted eraldi mittemahepõllumajanduslikes tootmisüksustes kasutatud toodetest;
- b) hoiavad eraldi mahepõllumajanduslikes, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslikes tootmisüksustes toodetud tooted;
- c) peavad asjakohast arvestust, et näidata tootmisüksuste ja toodete tõhusat eraldamist.

11. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse käesoleva artikli lõiget 7, lisades uusi nõudeid, millega jagatakse ettevõtted mahepõllumajanduslikeks, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslikeks tootmisüksusteks, eelkõige seoses I lisas loetletud toodetega, või muutes kõnealuseid lisatud nõudeid.

Artikkel 10

Üleminek

1. Põllumajandustootjad ja vetikaid või vesiviljelusloomi tootvad ettevõtjad peavad kinni üleminekuajast. Nad kohaldavad kogu üleminekuajal kõiki käesolevas määruses sätestatud mahepõllumajandusliku tootmise nõudeid, eelkõige käesolevas artiklis ja II lisas sätestatud kohaldatavaid üleminekunõudeid.

2. Üleminekuage algab kõige varem siis, kui põllumajandustootja või vetikaid või vesiviljelusloomi tootev ettevõtja on teatanud oma tegevusest pädevatele asutustele vastavalt artikli 34 lõikele 1 liikmesriigis, kus tema tegevus toimub, ning kus asjaomase põllumajandustootja või ettevõtja suhtes kohaldatakse kontrollisüsteemi.

3. Üleminekuaja osana ei või tagasiulatuvalt arvesse võtta ühtki varasemat perioodi, välja arvatud siis, kui

- a) ettevõtja põldude suhtes kohaldata määruse (EL) nr 1305/2013 kohaselt rakendatud programmis määratletud meetmeid, mille eesmärk oli tagada, et kõnealustel põldudel ei ole kasutatud mahepõllumajanduslikus tootmises lubamatuid tooteid ega aineid, või
- b) ettevõtja saab tõendada, et põllud olid looduslikud või põllumajanduslikud alad ning neil ei ole mahepõllumajanduslikus tootmises lubamatuid tooteid ega aineid kasutatud vähemalt kolme aasta jooksul.

4. Üleminekuajal toodetud tooteid ei turustata mahepõllumajanduslike toodetena ega üleminekuaja toodetena.

Üleminekuajal ja lõikega 1 kooskõlas toodetud järgmiseid tooteid võib siiski turustada kui üleminekuaja tooteid:

- a) taimne paljundusmaterjal, tingimusel et üleminekuage on kestnud vähemalt 12 kuud;
- b) taimset päritolu toit ning sööt, tingimusel et toode sisaldab vaid ühte põllumajanduslikku päritolu taimset koostisosa ning üleminekuage on enne saagikoristust kestnud vähemalt 12 kuud.

5. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse II lisa II osa punkti 1.2.2, lisades üleminekunõuded muude liikide kohta kui liigid, mis on 17. juunil 2018 reguleeritud II lisa II osas, või muutes kõnealuseid lisatud nõudeid.

6. Komisjon võtab asjakohasel juhul vastu rakendusaktid, milles täpsustatakse dokumendid, mis tuleb esitada varasema perioodi tagasiulatuvalt tunnustamiseks kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 11

GMOde kasutamise keeld

1. GMOsid, GMOdest toodetud tooteid ja GMOde abil toodetud tooteid ei tohi mahepõllumajanduslikus tootmises kasutada toidus ega söödas ega toiduna, söödana, abiainetena, taimekaitsevahenditena, väetistena, mullaomaduste parandajatena, taimse paljundusmaterjalina, mikroorganismidena ega loomadena.

2. Lõikes 1 sätestatud keelu kohaldamise eesmärgil võivad ettevõtjad GModest ning GModest toiduks ja söödaks toodetud toodete osas usaldada toote etiketti, mis on toote külge kinnitatud või sellega kaasa antud kooskõlas direktiiviga 2001/18/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1829/2003⁽¹⁾ või Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1830/2003,⁽²⁾ või mis tahes muud nimetatud õigusaktide kohast saatedokumenti.

3. Ettevõtjad võivad eeldada, et kui nende ostetud toidu ja sööda külge ei ole kinnitatud lõikes 2 osutatud õigusaktide kohast etiketti või kui sellega ei ole kaasa antud nimetatud õigusaktide kohast saatedokumenti, siis ei ole selle tootmisel GMOsid ega GModest toodetud tooteid kasutatud, kui nad ei ole saanud muud teavet selle kohta, et kõnealuse toote märgistus ei ole nimetatud õigusaktidega kooskõlas.

4. Lõikes 1 sätestatud keelu kohaldamise eesmärgil nõuavad kolmandatelt isikutelt ostetud mittemahepõllumajanduslikke tooteid kasutavad ettevõtjad lõigete 2 ja 3 hõlmamata toodete puhul müüjalt kinnitust selle kohta, et asjaomased tooted ei ole toodetud GModest ega GMode abil.

Artikkel 12

Taimekasvatuse nõuded

1. Taimi kasvatavad või taimseid saadusi tootvad ettevõtjad järgivad eelkõige II lisa I osas sätestatud üksikasjalikke nõudeid.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse
 - a) II lisa I osa punkte 1.3 ja 1.4 seoses eranditega;
 - b) II lisa I osa punkti 1.8.5 seoses üleminekuaja ja mittemahepõllumajandusliku taimse paljundusmaterjali kasutamisega;
 - c) II lisa I osa punkti 1.9.5, lisades uusi sätteid teiste põllumajandusettevõtete sõlmitavate kokkulepete kohta või muutes kõnealuseid lisatud sätteid;
 - d) II lisa I osa punkti 1.10.1, lisades uusi meetmeid seoses taimekahjustajate ja umbrohu tõrjega või muutes kõnealuseid lisatud meetmeid;
 - e) II lisa I osa, lisades uusi üksikasjalikke nõudeid ja maaviljelustavasid konkreetsete taimede ja taimsete saaduste kohta, sealhulgas idandatud seemneid käsitlevaid nõudeid, või muutes kõnealuseid lisatud nõudeid.

Artikkel 13

Mahepõllumajanduslikust heterogeensest materjalist koosneva taimse paljundusmaterjali turustamist käsitlevad erisätted

1. Mahepõllumajanduslikust heterogeensest materjalist koosnevat taimset paljundusmaterjali võib turule viia, ilma et oleks vaja täita registreerimisnõudeid ning supereliit-, eliit- ja sertifitseeritud materjali või muude kategooriate suhtes kehtestatud sertifitseerimise nõudeid, nagu on sätestatud direktiivides 66/401/EMÜ, 66/402/EMÜ, 68/193/EMÜ, 98/56/EÜ, 2002/53/EÜ, 2002/54/EÜ, 2002/55/EÜ, 2002/56/EÜ, 2002/57/EÜ, 2008/72/EÜ ja 2008/90/EÜ või nende direktiivide alusel vastu võetud õigusaktides.

2. Lõikes 1 osutatud mahepõllumajanduslikust heterogeensest materjalist koosnevat taimset paljundusmaterjali võib turustada pärast seda, kui tarnija on esitanud mahepõllumajandusliku heterogeense materjali kohta direktiivides 66/401/EMÜ, 66/402/EMÜ, 68/193/EMÜ, 98/56/EÜ, 2002/53/EÜ, 2002/54/EÜ, 2002/55/EÜ, 2002/56/EÜ, 2002/57/EÜ, 2008/72/EÜ ja 2008/90/EÜ osutatud vastutavale ametiasutusele toimiku, mis sisaldab järgmist:

- a) taotleja kontaktandmed;
- b) mahepõllumajandusliku heterogeense materjali liik ja nimetus;
- c) taimerühmale iseloomulike peamiste agronoomiliste omaduste ja fenotüüpiliste tunnuste kirjeldus, sealhulgas aretusmeetodid, nimetatud omaduste või tunnuste kohta tehtud katsete tulemused, tootmisriik ja kasutatud lähtematerjal;
- d) taotleja kinnitus selle kohta, et kõik punktides a, b ja c nimetatud andmed on tõesed ning
- e) standardproof.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1829/2003 geneetiliselt muundatud toidu ja sööda kohta (ELT L 268, 18.10.2003, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1830/2003, milles käsitletakse geneetiliselt muundatud organismide jälgitavust ja märgistamist, geneetiliselt muundatud organismidest valmistatud toiduainete ja sööda jälgitavust ning millega muudetakse direktiivi 2001/18/EÜ (ELT L 268, 18.10.2003, lk 24).

Nimetatud toimik tuleb saata tähtsitud kirjaga või ametiasutuse poolt aktsepteeritud muu sidevahendi kaudu, mille puhul väljastatakse kättesaamise kinnitus.

Vastuvõtuteatisel näidatud kuupäevast kolme kuu möödumisel ja tingimusel, et tarnijalt ei ole küsitud lisateavet ning talle ei ole ametlikult teatatud keeldumisest mittetäieliku toimiku või artikli 3 punktis 57 määratletud nõuete rikkumise alusel, loetakse, et vastutav ametiasutus on toimiku ja selle sisu vastuvõetavaks tunnistanud.

Pärast toimiku selgesõnalist või kaudset vastuvõetavaks tunnistamist võib vastutav ametiasutus teatatud mahepõllumajandusliku heterogeense materjali loetellu kanda. Kõnealune loetellu kandmine on tarnijale tasuta.

Mahepõllumajandusliku heterogeense materjali loetellu kandmisest teavitatakse teiste liikmesriikide pädevaid asutusi ja komisjoni.

Mahepõllumajanduslik heterogeenne materjal peab vastama lõike 3 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktides sätestatud nõuetele.

3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu käesolevat määrust täiendavaid delegeeritud õigusakte, millega määratakse kindlaks konkreetsete perekondade või liikide mahepõllumajanduslikust heterogeensest materjalist koosneva taimse paljundusmaterjali tootmise ja turustamise nõuded seoses järgmisega:

- a) mahepõllumajandusliku heterogeense materjali kirjeldus, sealhulgas asjakohased aretus- ja tootmismeetodid ning kasutatud lähtematerjal;
- b) seemnepartiide minimaalsed kvaliteedinõuded, sealhulgas identsus, spetsiifiline puhtus, idanevuse määrad ja sanitaarne kvaliteet;
- c) märgistamine ja pakendamine;
- d) ettevõtjate säilitatavad tootmisandmed ja -proovid;
- e) kui see on kohaldatav, mahepõllumajandusliku heterogeense materjali säilitamine.

Artikkel 14

Loomakasvatuse nõuded

1. Loomakasvatuse ettevõtjad järgivad eelkõige II lisa II osas sätestatud üksikasjalikke tootmisnõudeid ning käesoleva artikli lõikes 3 osutatud rakendusakte.

2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse

- a) II lisa II osa punkte 1.3.4.2, 1.3.4.4.2 ja 1.3.4.4.3, vähendades protsendimäära seoses loomade päritoluga, pärast seda, kui liidu turul on piisaval arvul mahepõllumajanduslikke loomi;
- b) II lisa II osa punkti 1.6.6 kogu loomkoormusega seotud orgaanilise lämmastiku piirmäära osas;
- c) II lisa II osa punkti 1.9.6.2 alapunkti b mesilasperede söötmise osas;
- d) II lisa II osa punkti 1.9.6.3 alapunkte b ja e seoses vastuvõetavate meetoditega mesilate desinfitseerimiseks ja seoses meetoditega varroalesta *Varroa destructor* nakkuse vastu võitlemiseks;
- e) II lisa II osa, lisades üksikasjalikud loomakasvatuse nõuded muude liikide kohta, kui liigid, mida 17. juunil 2018 reguleeritakse II lisa II osaga, või muutes kõnealuseid lisatud nõudeid seoses järgmisega:
 - i) loomade päritolu käsitlevad erandid,
 - ii) toitumine,
 - iii) loomapidamistingimused ja kasvatustavad,
 - iv) tervishoid,
 - v) loomade heaolu.

3. Komisjon võtab asjakohasel juhul vastu rakendusaktid seoses II lisa II osaga, milles sätestatakse nõuded järgmistes valdkondades:

- a) punkti 1.4.1 alapunktis g osutatud minimaalne ajavahemik, mida tuleb järgida emapiimast toituvate loomade söötmisel emapiimaga;
- b) lautade ja vabaõhualade loomkoormus ja miinimumpindala, mida tuleb järgida konkreetsete loomaliikide puhul, et tagada kooskõlas punktidega 1.6.3, 1.6.4 ja 1.7.2, et loomade arengualased, füsioloogilised ja etoloogilised vajadused on täidetud;

- c) lautade ja vabaõhualade miinimumpindala omadused ja tehnilised nõuded;
- d) kõikide loomaliikide, välja arvatud mesilaste, hoonete ja aedikute omadused ja tehnilised nõuded, et tagada kooskõlas punktiga 1.7.2, et loomade arengualased, füsioloogilised ja etoloogilised vajadused on täidetud;
- e) kaitstud rajatiste ja vabaõhualade taimestikuga seotud nõuded ja omadused.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 15

Vetikate ja vesiviljelusloomade tootmise nõuded

1. Vetikaid ja vesiviljelusloomi tootvad ettevõtjad järgivad eelkõige II lisa III osas sätestatud üksikasjalikke tootmisnõudeid ning käesoleva artikli lõikes 3 osutatud rakendusakte.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse
 - a) II lisa III osa punkti 3.1.3.3 seoses lihatoitude vesiviljelusloomade söödaga;
 - b) II lisa III osa punkti 3.1.3.4, lisades uusi erinõudeid teatavate vesiviljelusloomade sööda kohta või muutes kõnealuseid lisatud nõudeid;
 - c) II lisa III osa punkti 3.1.4.2 seoses vesiviljelusloomade veterinaarraviga;
 - d) II lisa III osa, lisades uusi üksikasjalikke tingimusi konkreetsete liikide sugukarja majandamiseks, tõuaretuseks ja noorloomade tootmiseks või muutes kõnealuseid lisatud üksikasjalikke tingimusi.
3. Komisjon võtab asjakohasel juhul vastu rakendusaktid, millega nähakse liikide või liikide rühmade kaupa ette üksikasjalikud nõuded loomkoormuse ning tootmissüsteemide ja hoidlate eriomaduste kohta, et tagada liigiomaste vajaduste täitmine.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

4. Käesoleva artikli ja II lisa III osa kohaldamisel tähendab mõiste „loomkoormus“ vesiviljelusloomade eluskaalu kuupmeetri vee kohta igas kasvuetapis ning lestaliste ja krevettide puhul kaalu pinna ruutmeetri kohta.

Artikkel 16

Töödeldud toidu tootmise nõuded

1. Töödeldud toitu tootvad ettevõtjad järgivad eelkõige II lisa IV osas sätestatud üksikasjalikke tootmisnõudeid ning käesoleva artikli lõikes 3 osutatud rakendusakte.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse
 - a) II lisa IV osa punkti 1.4 seoses ettevõtjate võetavate ettevaatus- ja ennetusmeetmetega;
 - b) II lisa IV osa punkti 2.2.2 seoses töödeldud toidus kasutamiseks lubatud toodete ja ainete liigi, koostise ja kasutus-tingimustega;
 - c) II lisa IV osa punkti 2.2.4 seoses artikli 30 lõike 5 punkti a alapunktis ii ja punkti b alapunktis i osutatud põllumajanduslike koostisosade protsentuaalse sisalduse arvutamisega, sealhulgas artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud toidu lisaainete, mida käsitatakse põllumajanduslike koostisosadena, protsentuaalse sisalduse arvutamisega.

Need delegeeritud õigusaktid ei hõlma võimalust kasutada selliseid lõhna- ja maitseühendeid või lõhna- ja maitsepreparaate, mis ei ole looduslikud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1334/2008 ⁽¹⁾ artikli 16 lõigete 2, 3 ja 4 tähenduses ega mahepõllumajanduslikud.

3. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, milles sätestatakse toidu töötlemisel lubatud töötlemismeetodid.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1334/2008, mis käsitleb toiduainetes kasutatavaid lõhna- ja maitseaineid ning teatavaid lõhna- ja maitseomadustega toidu koostisosi ning millega muudetakse nõukogu määrust (EMÜ) nr 1601/91, määrusi (EÜ) nr 2232/96 ja (EÜ) nr 110/2008 ning direktiivi 2000/13/EÜ (ELT L 354, 31.12.2008, lk 34).

*Artikkel 17***Töödeldud sööda tootmisnõuded**

1. Töödeldud sööta tootvad ettevõtjad järgivad eelkõige II lisa V osas sätestatud üksikasjalikke tootmisnõudeid ning käesoleva artikli lõikes 3 osutatud rakendusakte.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse II lisa V osa punkti 1.4, lisades uusi ettevõtjate võetavaid ettevaatus- ja ennetusmeetmeid või muutes kõnealuseid lisatud meetmeid.
3. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, milles sätestatakse sööda töötlemisel lubatud töötlemismetodid.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

*Artikkel 18***Veinitootmisnõuded**

1. Veinitööstuse ettevõtjad järgivad eelkõige II lisa VI osas sätestatud üksikasjalikke tootmisnõudeid.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse
 - a) II lisa VI osa punkti 3.2, lisades uusi veinivalmistamise tavasid, protsesse ja töötlemismetodeid, mis on keelatud, või muutes kõnealuseid lisatud elemente;
 - b) II lisa VI osa punkti 3.3.

*Artikkel 19***Toiduks või söödaks kasutatava pärmi tootmisnõuded**

1. Toiduks või söödaks kasutatavat pärmist tootvad ettevõtjad järgivad eelkõige II lisa VII osas sätestatud üksikasjalikke tootmisnõudeid.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse II lisa VII osa punkti 1.3, lisades uusi üksikasjalikke pärmitootmise nõudeid või muutes kõnealuseid lisatud nõudeid.

*Artikkel 20***Teatavate tootmisnõuete puudumine konkreetset liiki loomade ja vesiviljelusloomade kohta**

Kuni võetakse vastu

- a) artikli 14 lõike 2 punkti e kohased muid loomaliike kui II lisa II osa punktiga 1.9 reguleeritud loomaliike käsitlevad täiendavad üldnõuded;
- b) loomaliike käsitlevad artikli 14 lõikes 3 osutatud rakendusaktid või
- c) vesiviljelusloomade liike või liikide rühma käsitlevad artikli 15 lõikes 3 osutatud rakendusaktid,

võivad liikmesriigid konkreetsete loomaliikide või liikide rühmade suhtes kohaldada üksikasjalikke riiklikke tootmisnõudeid, mis käsitlevad punktides a, b ja c osutatud meetmetega hõlmata vaid elemente, tingimusel et nimetatud riiklikud nõuded on kooskõlas käesoleva määrusega ning ei keela, piira ega takista väljaspool liikmesriigi territooriumit toodetud ja käesolevale määrusele vastavate toodete turule viimist.

*Artikkel 21***Artiklites 12–19 osutatud tootekategooriatesse mittekuuluvate toodete tootmisnõuded**

1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse II lisa, lisades üksikasjalikke tootmisnõudeid ning nõudeid, mis käsitlevad mahepõllumajanduslikule tootmisele ülemineku kohustust artiklites 12–19 osutatud tootekategooriatesse mittekuuluvate toodete puhul, või muutes kõnealuseid lisatud nõudeid.

Need delegeeritud õigusaktid peavad põhinema II peatükis sätestatud mahepõllumajandusliku tootmise eesmärkidel ja põhimõtetel ning järgima artiklites 9, 10 ja 11 sätestatud üldisi tootmisnõudeid ja II lisas sätestatud sarnaste toodete kohta kehtivaid üksikasjalikke tootmisnõudeid. Neis sätestatakse nõuded eelkõige asjaomaste toodete lubatud või keelatud töötlemismetodite, tavade ja sisendite või üleminekuaegade kohta.

2. Lõikes 1 osutatud üksikasjalike tootmisnõuete puudumise korral

- a) järgivad ettevõtjad lõikes 1 osutatud toodete puhul artiklites 5 ja 6 sätestatud põhimõtteid, *mutatis mutandis* artiklis 7 sätestatud põhimõtteid ja artiklites 9–11 sätestatud üldisi tootmisnõudeid;
- b) võivad liikmesriigid lõikes 1 osutatud toodete suhtes kohaldada üksikasjalikke riiklikke tootmisnõudeid, tingimusel et nimetatud nõuded on kooskõlas käesoleva määrusega ning ei keela, piira ega takista väljaspool liikmesriigi territooriumit toodetud ja käesolevale määrusele vastavate toodete turule viimist.

Artikkel 22

Erandlike tootmisnõuete vastuvõtmine

1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu käesolevat määrust täiendavaid delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse
 - a) kriteeriumid, mille alusel loetakse olukord katastroofiolukorraks, mis tuleneb ebasoodsatest ilmastikutingimustest, loomahaigustest, keskkonnajuhtumist, loodusõnnetusest või katastroofist, nagu need on määratletud vastavalt määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 2 lõike 1 punktides h, i, j, k ja l, ning mis tahes muust võrreldavast olukorrast;
 - b) erinõuded, sealhulgas võimalikud erandid käesolevast määrusest, selle kohta, kuidas liikmesriigid peavad sellises katastroofiolukorras tegutsema, kui nad otsustavad kohaldada käesolevat artiklit, ning
 - c) erinõuded selliste juhtumite seire ja aruandluse kohta.

Nende kriteeriumide ja nõuete suhtes kohaldatakse II peatükis sätestatud mahepõllumajandusliku tootmise põhimõtteid.

2. Kui liikmesriik on mingi sündmuse ametlikult tunnistanud loodusõnnetuseks, millele on osutatud määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 18 lõikes 3 või artikli 24 lõikes 3, ning selle sündmuse tõttu ei ole võimalik järgida käesolevas määruses sätestatud tootmisnõudeid, võib see liikmesriik, järgides II peatükis sätestatud põhimõtteid ja lõike 1 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakte, lubada teha nendest tootmisnõuetest erandeid piiratud ajavahemikuks, kuni mahepõllumajandusliku tootmise saab taastada.

3. Liikmesriigid võivad võtta meetmeid kooskõlas lõikes 1 osutatud delegeeritud õigusaktidega, et võimaldada mahepõllumajandusliku tootmise jätkumist või taasalusdamist katastroofiolukorras.

Artikkel 23

Kogumine, pakendamine, vedu ja ladustamine

1. Ettevõtjad tagavad, et mahepõllumajanduslikke ja üleminekuaja tooteid kogutakse, pakendatakse, veetakse ja ladustatakse kooskõlas III lisas sätestatud nõuetega.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse
 - a) III lisa 2. jagu;
 - b) III lisa 3., 4. ja 6. jagu, lisades uusi erinõudeid asjaomaste toodete veo ja vastuvõtu kohta või muutes kõnealuseid lisatud nõudeid.

Artikkel 24

Toodete ja ainete kasutamise lubamine mahepõllumajanduslikus tootmises

1. Komisjon võib lubada mahepõllumajanduslikus tootmises järgmistel eesmärkidel kasutada teatavaid tooteid ja aineid ning lisab sellised lubatud tooted ja ained piiratud kasutusega toodete ja ainete loeteludesse:

- a) taimekaitsevahendites kasutatavate toimeainetena;
- b) väetiste, mullaomaduste parandajate ja toitainetena;
- c) taimset, vetika-, loomset või pärmi päritolu mitterahepõllumajandusliku söödamaterjalina või mikroobset või mineraalset päritolu söödamaterjalina;
- d) söödalisanditena ja abiainetena;
- e) tiikide, puuride, paakide, voolava veega veekogude, loomapidamishoonete ja -rajatiste puhastamiseks ja desinfitseerimiseks kasutatavate vahenditena;
- f) taimekasvatuseks kasutatavate hoonete ja rajatiste, sealhulgas põllumajandusettevõtte laoruumide puhastamiseks ja desinfitseerimiseks kasutatavate vahenditena;

g) tootmis- ja laoruumide puhastamiseks ja desinfitseerimiseks kasutatavate vahenditena.

2. Lisaks lõike 1 kohaselt lubatud toodetele ja ainetele võib komisjon lubada töödeldud mahepõllumajandusliku toidu ning toidu või söödana kasutatava pärmi tootmises järgmistel eesmärkidel kasutada teatavaid tooteid ja aineid ning lisab sellised lubatud tooted ja ained piiratud kasutusega toodete ja ainete loeteludesse:

a) toidu lisaainetena ja abiainetena;

b) mittemahepõllumajanduslike koostisosadena kasutamiseks töödeldud mahepõllumajandusliku toidu tootmises;

c) töötlemise abiainetena, mida võib kasutada pärmi ja pärmitoodete tootmisel.

3. Lõikes 1 osutatud toodete ja ainete kasutamise lubamisel mahepõllumajanduslikus tootmises lähtutakse II peatükis sätestatud põhimõtetest ning järgmistest kriteeriumidest, mida hinnatakse tervikuna:

a) need on olulised säästva tootmise ja kavandatud kasutuse seisukohalt;

b) kõik asjaomased tooted ja ained on taimset, vetika-, loomset, mikroobset või mineraalset päritolu, välja arvatud juhul, kui sellist päritolu tooteid või aineid ei ole saada piisavas koguses või piisava kvaliteediga või kui alternatiivid puuduvad;

c) lõike 1 punktis a osutatud toodete puhul

i) on nende kasutamine oluline kahjuritõrjeks, mille jaoks ei ole muid bioloogilisi, füüsikalisi või aretuslikke võimalusi, maaviljelustavasid või muid tõhusaid tõrjetavasid;

ii) kui asjaomased tooted ei ole taimset, vetika-, loomset, mikroobset või mineraalset päritolu ning ei ole identsed nende loodusliku vormiga, välistavad nende kasutamistingimused igasuguse otsese kokkupuute taime söödavate osadega;

d) lõike 1 punktis b osutatud toodete puhul on nende kasutamine oluline mullaviljakuse saavutamiseks või säilitamiseks või taimede konkreetsete toitainevajaduste rahuldamiseks või konkreetsetel mullaomaduste parandamise eesmärkidel;

e) lõike 1 punktides c ja d osutatud toodete puhul

i) on nende kasutamine vajalik loomatervise, loomade heaolu ja elujõulisuse säilitamiseks ning need aitavad tagada nõuetekohase söödavaliku, mis vastab asjaomaste liikide füsioloogilistele ja käitumisvajadustele, või on nende kasutamine vajalik sööda tootmiseks või säilitamiseks, kuna sööda tootmine või säilitamine ei oleks ilma selliste ainete kasutamiseta võimalik;

ii) on mineraalset päritolu sööt ning mikroelemendid, vitamiinid või provitamiinid looduslikku päritolu, välja arvatud juhul, kui sellist päritolu tooteid või aineid ei ole saada piisavas koguses või piisava kvaliteediga või kui alternatiivid puuduvad;

iii) on taimset või loomset päritolu mittemahepõllumajandusliku söödamaterjali kasutamine vajalik, kuna mahepõllumajandusliku tootmise nõuete kohaselt toodetud taimset või loomset päritolu söödamaterjal ei ole piisavas koguses kättesaadav;

iv) mittemahepõllumajanduslike vürtside, maitsetaimede ja melassi kasutamine on vajalik, kuna sellised tooted ei ole mahepõllumajanduslikul kujul saadaval; need tooted peavad olema toodetud või valmistatud ilma keemiliste lahustiteta ning nende kasutamine on piiratud 1 %ga asjaomase liigi söödaratsioonist, mis arvutatakse igal aastal põllumajandusest pärinevas söödas sisalduva kuivaine protsentuaalse osakaaluna.

4. Lõikes 2 osutatud toodete ja ainete kasutamise lubamisel töödeldud mahepõllumajandusliku toidu ning toidu või söödana kasutatava pärmi tootmises lähtutakse II peatükis sätestatud põhimõtetest ning järgmistest kriteeriumidest, mida hinnatakse tervikuna:

a) käesoleva artikli kohaselt kasutada lubatud alternatiivsed tooted või ained või käesoleva määrusega kooskõlas olevad töötlemismeetodid puuduvad;

b) nimetatud toodete ja ainete kasutamiseta ei oleks võimalik toitu toota või säilitada või täita liidu õigusaktide alusel kehtestatud toitumishõudeid;

c) need esinevad looduses ja nende puhul võib olla kasutatud üksnes mehhaanilisi, füüsikalisi, bioloogilisi, ensümaatilisi või mikroobseid protsesse, välja arvatud juhul, kui kõnealuseid tooteid ega aineid ei ole looduslikul kujul piisavas koguses või piisava kvaliteediga saada;

d) mahepõllumajanduslikku koostisosa ei ole piisavas koguses saada.

5. Keemiliselt sünteesitud toodete ja ainete kasutamise lubamine kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 1 ja 2 on rangelt piiratud juhtudega, kui artikli 5 punktis g osutatud väliste sisendite kasutamine põhjustaks vastuvõetamatuid keskkonnamõjusid.

6. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse käesoleva artikli lõikeid 3 ja 4, lisades uusi kriteeriume käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud toodete ja ainete kasutamise lubamiseks või lubade kehtetuks tunnistamiseks mahepõllumajanduslikus tootmises üldiselt ning eelkõige töödeldud mahepõllumajandusliku toidu tootmiseks, või muutes kõnealuseid lisatud kriteeriume.

7. Kui liikmesriik on seisukohal, et toode või aine tuleks kanda lõigetes 1 ja 2 osutatud lubatud toodete ja ainete loetellu või sealt välja arvata või et tootmisnõuetes osutatud kasutustingimusi tuleks muuta, tagab ta, et komisjonile ja teistele liikmesriikidele saadetakse ametlikult dokument, milles esitatakse loetellu kandmise, sellest välja arvamise või muude muudatuste põhjendused, ning et see dokument on üldsusele kättesaadav, võttes arvesse liidu ja riigisiseseid andmekaitsealaseid õigusakte.

Komisjon avaldab käesolevas lõikes osutatud taotlused.

8. Komisjon vaatab käesolevas artiklis osutatud loetelud korrapäraselt läbi.

Lõike 2 punktis b osutatud mittemahepõllumajanduslike koostisosade loetelu vaadatakse läbi vähemalt kord aastas.

9. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega antakse või tunnistatakse kehtetuks lõigete 1 ja 2 kohaselt lube toodetele ja ainetele, mida võib kasutada mahepõllumajanduslikus tootmises üldiselt ning eelkõige töödeldud mahepõllumajandusliku toidu tootmisel, ning millega kehtestatakse lubade andmisel ning kõnealuste toodete ja ainete loetelude koostamisel järgitav kord ja asjakohasel juhul nende kirjeldused, koostisele esitatavad nõuded ja kasutustingimused.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 25

Liikmesriikide antav luba kasutada mittemahepõllumajanduslikke koostisosi töödeldud mahepõllumajanduslikus toidus

1. Kui see on vajalik juurdepääsu tagamiseks teatavatele põllumajanduslikele koostisosadele ja kui nimetatud koostisosad ei ole mahepõllumajanduslikul kujul piisavas koguses saadaval, võib liikmesriik ettevõtja taotluse korral anda ajutise loa kasutada maksimaalselt kuue kuu jooksul oma territooriumil mittemahepõllumajanduslikke koostisosi töödeldud mahepõllumajandusliku toidu tootmiseks. Luba kehtib kõigi asjaomases liikmesriigis tegutsevate ettevõtjate suhtes.

2. Liikmesriik teavitab kõikidest oma territooriumi jaoks kooskõlas lõikega 1 antud lubadest viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike, kasutades komisjoni poolt kättesaadavaks tehtud arvutisüsteemi, mis võimaldab dokumentide ja teabe elektroonilist vahetust.

3. Liikmesriik võib lõikes 1 sätestatud luba pikendada kõige rohkem kaks korda kuue kuu võrra, kui ükski teine liikmesriik ei ole esitanud lõikes 2 osutatud süsteemi kaudu vastuväiteid, märkides, et asjaomaseid koostisaineid on mahepõllumajanduslikul kujul piisavas koguses saadaval.

4. Artikli 46 lõike 1 kohaselt tunnustatud kontrolliasutus või kontrollorgan võib kõige rohkem kuueks kuuks anda käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ajutise loa kolmandates riikides tegutsevatele ettevõtjatele, kes taotleavad sellist luba ja kelle suhtes nad kohaldavad kontrolli, tingimusel et kõnealuses lõikes sätestatud tingimused on asjaomases kolmandas riigis täidetud. Luba võib pikendada kõige rohkem kaks korda kuue kuu võrra.

5. Kui pärast ajutise loa kahte pikendamist leiab liikmesriik objektiivse teabe põhjal, et asjaomase koostisosa kättesaadavus mahepõllumajanduslikul kujul on ettevõtjate kvalitatiivsete ja kvantitatiivsete vajaduste rahuldamiseks endiselt ebapiisav, võib ta esitada komisjonile taotluse vastavalt artikli 24 lõikele 7.

Artikkel 26

Andmete kogumine mahepõllumajandusliku ja üleminekuaja taimse paljundusmaterjali, mahepõllumajanduslike loomade ja mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvormide kättesaadavuse kohta turul

1. Iga liikmesriik tagab, et luuakse regulaarselt ajakohastatav andmebaas, kuhu kantakse tema territooriumil kättesaadav mahepõllumajanduslik ja üleminekuaja taimne paljundusmaterjal, välja arvatud seemikud, kuid hõlmates seemnekartulit.

2. Liikmesriigid loovad süsteemid, mis võimaldavad mahepõllumajanduslikku või üleminekuaja taimset paljundusmaterjali, mahepõllumajanduslikke loomi või mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvorme turustavatel ettevõtjatel, kes suudavad neid tarnida piisavas koguses ja mõistliku aja jooksul, avaldada soovi korral, tasuta ning koos nimede ja kontaktandmetega järgmise teabe:

- a) kättesaadav mahepõllumajanduslik ja üleminekuaja taimne paljundusmaterjal, näiteks mahepõllumajanduslikust heterogeensest materjalist koosnev taimne paljundusmaterjal ja mahepõllumajanduslikuks tootmiseks sobivad mahepõllumajanduslikud sordid, välja arvatud seemikud, kuid hõlmates seemnekartulit; nimetatud materjali kogus (mass) ja ajavahemik aastas, millal see on kättesaadav; nimetatud materjali loetelus on vähemalt ladinakeelne teaduslik nimi;
- b) mahepõllumajanduslikud loomad, kelle suhtes võib ette näha erandi kooskõlas II lisa II osa punktiga 1.3.4.4; kättesaadavate loomade arv soo kaupa; asjakohasel juhul teave erinevate loomaliikide puhul kättesaadavate tõugude ja liinide kohta; loomatõud, loomade vanus ja muu asjakohane teave;
- c) ettevõttes kättesaadavad mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvormid ning loomade tervislik seisund vastavalt nõukogu direktiivile 2006/88/EÜ ⁽¹⁾ ning tootmisvõimsus iga vesiviljelusloomade liigi puhul.

3. Liikmesriigid võivad luua ka süsteemid, mis võimaldavad ettevõtjatel, kes turustavad mahepõllumajanduslikuks tootmiseks kohandatud tõuge ja liine kooskõlas II lisa II osa punktiga 1.3.3 või mahepõllumajanduslikke noorkanu ning kes suudavad neid loomi tarnida piisavas koguses ja mõistliku aja jooksul, avaldada soovi korral asjakohase teabe tasuta ning koos nimede ja kontaktandmetega.

4. Ettevõtjad, kes kasutavad võimalust lisada lõigetes 2 ja 3 osutatud süsteemidesse teavet taimse paljundusmaterjali, loomade või vesiviljelusloomade noorvormide kohta, tagavad, et seda teavet ajakohastatakse korrapäraselt ja see arvatakse loetelust välja, kui taimne paljundusmaterjal, loomad või vesiviljelusloomade noorvormid ei ole enam kättesaadavad.

5. Lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamise eesmärgil võivad liikmesriigid jätkata juba olemasolevate asjakohaste teabesüsteemide kasutamist.

6. Komisjon avaldab lingid kõikidele riiklikele andmebaasidele või -süsteemidele komisjoni asjaomasel veebisaidil, võimaldades kasutajatele seeläbi nendele andmebaasidele või -süsteemidele juurdepääsu kogu liidus.

7. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, et kehtestada

- a) tehnilised üksikasjad lõikes 1 osutatud andmebaaside ja lõikes 2 osutatud süsteemide loomiseks ja haldamiseks;
- b) spetsifikatsioonid, mis käsitlevad lõigetes 1 ja 2 osutatud teabe kogumist;
- c) spetsifikatsioonid, mis käsitlevad lõikes 1 osutatud andmebaasides ja lõigetes 2 ja 3 osutatud süsteemides osalemise korda, ning
- d) üksikasjad, mis käsitlevad teavet, mida liikmesriigid peavad esitama kooskõlas artikli 53 lõikega 6.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 27

Kohustused ja tegevus nõuete rikkumise kahtluse korral

Ettevõtja, kellel on kahtlus, et tema toodetud, ette valmistatud, imporditud või teiselt ettevõtjalt saadud toode ei vasta käesolevale määrusele, teeb kooskõlas artikli 28 lõikega 2 järgmist:

- a) identifitseerib ja eraldab asjaomase toote;
- b) kontrollib, kas kahtlus on põhjendatud;
- c) ei vii asjaomast toodet turule mahepõllumajandusliku või üleminekuaja tootena ega kasuta neid mahepõllumajanduslikus tootmises, välja arvatud juhul, kui kahtlust on võimalik kõrvaldada;
- d) kui kahtlus on põhjendatud või kui seda ei ole võimalik kõrvaldada, teavitab viivitamata asjaomast pädevat asutust või asjakohasel juhul asjaomast kontrolliasutust või kontrollorganit, teatades, kui see on asjakohane, olemasolevad andmed;
- e) teeb asjaomase pädeva asutusega või asjakohasel juhul asjaomase kontrolliasutuse või kontrollorganiga täielikku koostööd nõuete rikkumise kahtluse põhjuste kontrollimisel ja kindlakstegemisel.

⁽¹⁾ Nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta direktiiv 2006/88/EÜ vesiviljelusloomade ja vesiviljelustoodete loomatervishoiunõuete ning teatavatel veeloomadel esinevate taudide ennetamise ja tõrje kohta (ELT L 328, 24.11.2006, lk 14).

Artikkel 28

Ettevaatusmeetmed lubamatute toodete ja ainete vältimiseks

1. Et vältida artikli 9 lõike 3 esimese lõigu kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubamatute toodete või ainete saastumist, võtavad ettevõtjad igas tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetapis järgmised ettevaatusmeetmed:

- a) kehtestavad ja säilitavad proportsionaalsed ja asjakohased meetmed, et määrata mahepõllumajandusliku tootmise ja mahepõllumajanduslike toodete puhul kindlaks lubamatute toodete või ainete saastumise risk, sealhulgas määravad süstemaatiliselt kindlaks kriitiliselt tähtsad etapid;
- b) kehtestavad ja säilitavad proportsionaalsed ja asjakohased meetmed, et vältida mahepõllumajandusliku tootmise ja mahepõllumajanduslike toodete puhul lubamatute toodete või ainete saastumise riske;
- c) vaatavad nimetatud meetmed regulaarselt läbi ja kohandavad neid ning
- d) järgivad käesoleva määruse teisi asjakohaseid nõudeid, millega tagatakse mahepõllumajanduslike, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslike toodete eristamine.

2. Kui ettevõtjal on kahtlus, et toode, mida on kavas kasutada või turustada mahepõllumajandusliku või üleminekuaja tootena, ei vasta käesolevale määrusele seetõttu, et selles esineb toode või aine, mis ei ole artikli 9 lõike 3 esimese lõigu kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud, teeb ettevõtja järgmist:

- a) identifitseerib ja eraldab asjaomase toote;
- b) kontrollib, kas kahtlus on põhjendatud;
- c) ei lase asjaomast toodet turule mahepõllumajandusliku või üleminekuaja tootena ega kasuta seda mahepõllumajanduslikus tootmises, välja arvatud juhul, kui kahtlust on võimalik kõrvaldada;
- d) kui kahtlus on põhjendatud või kui seda ei ole võimalik kõrvaldada, teavitab viivitamata asjaomast pädevat asutust või asjakohasel juhul asjaomast kontrolliasutust või kontrollorganit, teatades, kui see on asjakohane, olemasolevad andmed;
- e) teeb asjaomase pädeva asutusega või asjakohasel juhul asjaomase kontrolliasutuse või kontrollorganiga täielikku koostööd lubamatute toodete ja ainete esinemise põhjuste kontrollimisel ja kindlakstegemisel.

3. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, et sätestada ühtsed õigusnormid, millega täpsustatakse järgmist:

- a) kooskõlas lõike 2 punktidega a–e menetlusetapid, mida ettevõtjad peavad järgima, ning asjakohased dokumendid, mis neil tuleb esitada;
- b) proportsionaalsed ja asjakohased meetmed, mida ettevõtjad peavad võtma ja läbi vaatama, et tuvastada kooskõlas lõike 1 punktidega a, b ja c saastumise risk ja seda vältida.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 29

Lubamatute toodete või ainete esinemise korral võetavad meetmed

1. Kui pädev asutus või asjakohasel juhul kontrolliasutus või kontrollorgan saab põhjendatud teavet artikli 9 lõike 3 esimese lõigu kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubamatute toodete või ainete esinemise kohta või kui ettevõtja teavitab teda artikli 28 lõike 2 punkti d kohaselt või kui ta avastab sellised tooted või ained mahepõllumajanduslikus või üleminekuaja tootes,

- a) korraldab ta kooskõlas määrusega (EL) 2017/625 viivitamata ametliku uurimise, et selgitada välja allikas ja põhjus, eesmärgiga kontrollida vastavust artikli 9 lõike 3 esimesele lõigule ja artikli 28 lõikele 1; uurimine tuleb lõpule viia nii kiiresti kui võimalik mõistliku aja jooksul, võttes arvesse toote säilimisega ja juhtumi keerukust;
- b) keelab ta ajutiselt asjaomase toote turule viimise mahepõllumajandusliku või üleminekuaja tootena ning selle kasutamise mahepõllumajanduslikus tootmises, kuni punktis a osutatud uurimise tulemuste selgumiseni.

2. Asjaomast toodet ei tohi turustada mahepõllumajandusliku või üleminekuaja tootena ega kasutada mahepõllumajanduslikus tootmises, kui pädev asutus või asjakohasel juhul kontrolliasutus või kontrollorgan on veendunud, et asjaomane ettevõtja

a) on kasutanud tooteid või aineid, mis ei ole artikli 9 lõike 3 esimese lõigu kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud;

b) ei ole võtnud artikli 28 lõikes 1 osutatud ettevaatusmeetmeid või

c) ei ole võtnud meetmeid, et reageerida pädevate asutuste, kontrolliasutuste või kontrollorganite esitatud varasematele nõudmistele.

3. Asjaomasele ettevõtjale antakse võimalus esitada märkusi lõike 1 punktis a osutatud uurimise tulemuste kohta. Pädev asutus või asjakohasel juhul kontrolliasutus või kontrollorgan peab läbiviidud uurimiste kohta arvestust.

Vajaduse korral võtab asjaomane ettevõtja edasise saastumise ärahoidmiseks vajalikud parandusmeetmed.

4. Komisjon esitab 31. detsembriks 2024 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles käsitleb olukorda käesoleva artikli rakendamisel, selliste toodete ja ainete esinemist, mis ei ole artikli 9 lõike 3 esimese lõigu kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud, võivad nimetatud õigusnorme jätkuvalt kohaldada, tingimusel et nimetatud õigusnormidega ei keelata, piirata ega takistata teistes liikmesriikides käesoleva määruse kohaselt toodetud toodete turule viimist mahepõllumajanduslike toodetena. Liikmesriigid, kes käesolevat lõiget kohaldavad, teavitavad sellest viivitamata komisjoni.

5. Liikmesriigid, kus kehtivad õigusnormid, mille kohaselt ei või mahepõllumajanduslike toodetena turustada selliseid tooteid, mis sisaldavad üle teatava taseme tooteid või aineid, mis ei ole artikli 9 lõike 3 esimese lõigu kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud, võivad nimetatud õigusnorme jätkuvalt kohaldada, tingimusel et nimetatud õigusnormidega ei keelata, piirata ega takistata teistes liikmesriikides käesoleva määruse kohaselt toodetud toodete turule viimist mahepõllumajanduslike toodetena. Liikmesriigid, kes käesolevat lõiget kohaldavad, teavitavad sellest viivitamata komisjoni.

6. Pädevad asutused dokumenteerivad lõikes 1 osutatud uurimiste tulemused ning kõik meetmed, mida nad on võtnud parimate tavade väljatöötamiseks, ja täiendavad meetmed selliste toodete ja ainete esinemise vältimiseks, mis ei ole artikli 9 lõike 3 esimese lõigu kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud.

Liikmesriigid teevad selle teabe kättesaadavaks teistele liikmesriikidele ja komisjonile, kasutades komisjoni poolt kättesaadavaks tehtud arvutisüsteemi, mis võimaldab dokumentide ja teabe elektroonilist vahetust.

7. Liikmesriigid võivad oma territooriumil võtta asjakohaseid meetmeid, et vältida mahepõllumajanduses selliste toodete ja ainete tahtmatut esinemist, mis ei ole artikli 9 lõike 3 esimese lõigu kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud. Nimetatud meetmetega ei tohi keelata, piirata ega takistada teistes liikmesriikides käesoleva määrusega kooskõlas toodetud toodete turule viimist mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodetena. Liikmesriigid, kes käesolevat lõiget kohaldavad, teavitavad sellest viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike.

8. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, et sätestada ühtsed õigusnormid, millega täpsustatakse järgmist:

a) selliste toodete ja ainete, mis ei ole artikli 9 lõike 3 esimese lõigu kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud, olemasolu kindlakstegemise ja hindamise meetodika, mida pädevad asutused või asjakohasel juhul kontrolliasutused või kontrollorganid peavad kohaldama;

b) liikmesriikide poolt komisjonile ja teistele liikmesriikidele kättesaadavaks tehtava teabe üksikasjad ja vorm vastavalt käesoleva artikli lõikele 6.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

9. Iga aasta 31. märtsiks esitavad liikmesriigid komisjonile elektrooniliselt asjakohase teabe lubamatute toodete või ainete saastumise juhtumite kohta eelmisel aastal, sealhulgas piiripunktides kogutud teabe avastatud saastumise laadi kohta ning eelkõige saastumise põhjuse, allika ja taseme ning saastatud toodete hulga ja laadi kohta. Komisjon kogub teabe kokku komisjoni poolt kättesaadavaks tehtud arvutisüsteemi kaudu ning see teave aitab välja töötada parimaid tavasid saastumise vältimiseks.

IV PEATÜKK

MÄRGISTAMINE

Artikkel 30

Mahepõllumajandusliku tootmisega seotud mõistete kasutamine

1. Käesolevas määruses peetakse toodet mahepõllumajanduslikule tootmisele viitava märgistusega tooteks juhul, kui märgistusel, reklaammaterjalides või äridokumentides kasutatakse kõnealuse toote, selle tootmiseks kasutatud koostisosade või söödamaterjali kirjeldamiseks mõisteid, millega antakse ostjale teada, et kõnealune toode, selle koostisosad või söödamaterjal on toodetud kooskõlas käesoleva määrusega. Eelkõige võib kogu liidus ja kõikides IV lisas loetletud keeltes käesolevale määrusele vastavate ja artikli 2 lõikes 1 osutatud toodete märgistamisel ning reklaamimisel kasutada IV lisas loetletud mõisteid ning nende tuletisi ja deminutiive nagu „bio-“ ja „öko-“ kas eraldi või kombineerituna.

2. Artikli 2 lõikes 1 osutatud toodete puhul ei tohi käesoleva artikli lõikes 1 osutatud mõisteid liidus mitte kuskil mitte üheski IV lisas loetletud keeles käesolevale määrusele mittevastavate toodete märgistamisel, reklaammaterjalides ega äridokumentides kasutada.

Lisaks ei tohi märgistamisel või reklaamimisel (sealhulgas kaubamärkides või äriühingute nimedes) kasutada selliseid mõisteid või tavu, mis võiksid tarbijat või kasutajat eksitada, jättes neile mulje, et toode või selle koostisosad vastavad käesolevale määrusele.

3. Üleminekuajal toodetud tooteid ei märgistata ega reklaamita mahepõllumajanduslike ega üleminekuaja toodetena.

Üleminekuajal toodetud taimset paljundusmaterjali, taimset päritolu toitu ja sööta, mis vastavad artikli 10 lõike 4 nõuetele, võib märgistada ja reklaamida kui üleminekuaja tooteid, kasutades mõistet „üleminekuaja toode“ või vastavat mõistet koos lõikes 1 osutatud mõistetega.

4. Lõigetes 1 ja 3 osutatud mõisteid ei kasutata toodete puhul, mille märgistuses või reklaamis tuleb liidu õiguse kohaselt viidata sellele, et toode sisaldab GMOsid, koosneb GMOdest või on toodetud GMOdest.

5. Töödeldud toidu puhul võib lõikes 1 osutatud mõisteid kasutada

a) müüginimetuses ning koostisosade loetelus, kui selline loetelu on liidu õigusaktide kohaselt kohustuslik, tingimusel et

- i) töödeldud toit on kooskõlas II lisa IV osas sätestatud tootmisnõuetega ja artikli 16 lõike 3 kohaselt sätestatud nõuetega;
- ii) mahepõllumajanduslikud koostisosad moodustavad vähemalt 95 % toote põllumajanduslike koostisosade kaalust ning
- iii) lõhna- ja maitseainete korral üksnes määruse (EÜ) nr 1334/2008 artikli 16 lõigete 2, 3 ja 4 kohaselt märgistatud looduslike lõhna- ja maitseühendite ning looduslike lõhna- ja maitsepreparaatide puhul ning kui kõik nende lõhna- ja maitsekomponendid ning lõhna- ja maitsekomponentide kandeained on mahepõllumajanduslikud;

b) üksnes koostisosade loetelus, tingimusel et

- i) mahepõllumajanduslikud koostisosad moodustavad alla 95 % toote põllumajanduslike koostisosade kaalust ning et need koostisosad vastavad käesolevas määruses sätestatud tootmisnõuetele ja
- ii) töödeldud toit on kooskõlas II lisa IV osa punktis 1.5, punkti 2.1 alapunktides a ja b ning punktis 2.1.1 sätestatud tootmisnõuetega ning artikli 16 lõike 3 kohaselt sätestatud nõuetega;

c) müüginimetuses ning koostisosade loetelus, tingimusel et

- i) põhiliseks koostisosaks on jahi- või kalastussaadus;
- ii) lõikes 1 osutatud mõiste on müüginimetuses selgelt seotud teise koostisosaga, mis on mahepõllumajanduslik ning ei ole põhiline koostisosa;
- iii) kõik muud põllumajanduslikud koostisosad on mahepõllumajanduslikud ja
- iv) toit vastab II lisa IV osa punkti 1.5, punkti 2.1 alapunktide a ja b ning punkti 2.2.1 nõuetele ning artikli 16 lõike 3 kohaselt sätestatud nõuetele.

Esimese lõigu punktides a, b ja c osutatud koostisosade loetelus on ära märgitud, millised koostisosad on mahepõllumajanduslikud. Viited mahepõllumajanduslikule tootmisele võivad esineda ainult seoses mahepõllumajanduslike koostisosadega.

Esimese lõigu punktides b ja c osutatud koostisosade loetelus on märges mahepõllumajanduslike koostisosade kogu protsentuaalse sisalduse kohta võrreldes põllumajanduslike koostisosade kogusega.

Lõikes 1 osutatud mõisted, mis on kantud käesoleva lõike esimese lõigu punktides a, b ja c osutatud koostisosade loetellu, ning käesoleva lõike kolmandas lõigus osutatud protsentuaalne sisaldus on sama värvi ja suurusega ning samasuguses kirjas kui muud koostisosade loetelus esitatud tähised.

6. Töödeldud sööda puhul võib müüginimetuses ja koostisosade loetelus kasutada lõikes 1 osutatud mõisteid, tingimusel et

- a) töödeldud sööt on kooskõlas II lisa II, III ja V osas sätestatud tootmisnõuetega ning artikli 16 lõike 3 kohaselt sätestatud erinõuetega;
- b) kõik töödeldud söödas sisalduvad põllumajanduslikku päritolu koostisosad on mahepõllumajanduslikud ja
- c) vähemalt 95 % toote kuivainest on mahepõllumajanduslik.

7. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse

- a) käesolevat artiklit, lisades uusi nõudeid I lisa loetletud toodete märgistamise kohta või muutes kõnealuseid lisatud nõudeid, ning
- b) IV lisa sätestatud mõistete loetelu, võttes arvesse keelelisi arengusuundumusi liikmesriikides.

8. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, et kehtestada üksikasjalikke nõudeid käesoleva artikli lõike 3 kohaldamiseks.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 31

Taimetootes kasutatavate toodete ja ainete märgistamine

Olenemata käesoleva määruse artikli 2 lõikes 1 sätestatud kohaldamisalast võib artiklite 9 ja 24 kohaselt lubatud taimekaitsevahendil või väetisena, mullaomaduste parandajana või toidainetena kasutataval tootel või ainel olla viide, milles märgitakse, et asjaomast toodet või ainet on käesoleva määruse kohaselt lubatud kasutada mahepõllumajanduslikus tootmises.

Artikkel 32

Kohustuslikud tähised

1. Kui toodete märgistamisel on kasutatud artikli 30 lõikes 1 osutatud mõisteid, sealhulgas juhul, kui tooted on märgistatud artikli 30 lõike 3 kohaselt kui üleminekuaja tooted,

- a) märgitakse märgistusele ka koodnumber, mis on antud kontrolliasutusele või kontrollorganile, kes kontrollib viimase tootmis- või ettevalmistustoimingu teinud ettevõtjat, ning
- b) peab müügipakendis toidu puhul olema artiklis 33 osutatud Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo ka pakendil, välja arvatud artikli 30 lõikes 3 ja artikli 30 lõike 5 punktides b ja c osutatud juhtudel.

2. Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo kasutamisel märgitakse logoga samale väljale koht, kus kasvatati põllumajanduslik tooraine, millest toode koosneb, kasutades selleks asjakohasel viisil üht järgmistest kujudest:

- a) „ELi põllumajandus“, kui põllumajanduslik tooraine on kasvatatud liidus;
- b) „ELi-väline põllumajandus“, kui põllumajanduslik tooraine on kasvatatud kolmandates riikides;
- c) „ELi/ELi-väline põllumajandus“, kui osa põllumajanduslikust toorainest on kasvatatud liidus ja osa kolmandas riigis.

Esimese lõigu kohaldamisel võib sõna „põllumajandus“ asendada asjakohastel juhtudel sõnaga „vesiviljelus“ ning sõnad „ELi“ ja „ELi-väline“ võib asendada riigi nimetusega või riigi ja piirkonna nimetusega või see nimetatud sõnadele lisada, kui kogu põllumajanduslik tooraine, millest toode koosneb, on kasvatatud kõnealuses riigis ja kohasel juhul kõnealuses piirkonnas.

Esimeses ja kolmandas lõigus osutatud koha, kus kasvatati põllumajanduslik tooraine, millest toode koosneb, tähise puhul võib arvestamata jätta koostisosade väikesed kogused, tingimusel et arvestamata jäetud koostisosade kaal ei ületa 5 % põllumajandusliku tooraine kaalust.

Sõna „ELi“ või „ELi-väline“ ei ole värvi, suuruse ega kirja poolest silmatorkavam kui toote nimetus.

3. Käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 ning artikli 33 lõikes 3 osutatud tähised tuleb hõlpsasti märgatavasse kohta paigutada hästi nähtavalt, selgesti loetavalt ja kustumiskindlalt.

4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse käesoleva artikli lõiget 2 ja artikli 33 lõiget 3, lisades uusi märgistamise nõudeid või muutes kõnealuseid lisatud nõudeid.

5. Komisjon võtab vastu rakendusaktid seoses järgmisega:

- a) praktiline kord seoses käesoleva artikli lõike 1 punktis a ja lõikes 2 ning artikli 33 lõikes 3 osutatud tähistamise, esitusviisi, sisu ja suurusega;
- b) koodnumbrite määramine kontrolliasutustele ja kontrollorganitele;
- c) põllumajandusliku tooraine kasvatamiskoha tähis kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2 ja artikli 33 lõikega 3.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 33

Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo

1. Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo võib kasutada käesolevale määrusele vastavate toodete märgistamisel, esitlemisel ja reklaamimisel.

Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo võib kasutada ka teavitamise ja hariduslikul eesmärgil, et tutvustada logo olemasolu ja seda reklaamida, tingimusel et logo ei kasutata viisil, mis võiks tarbijat eksitada konkreetse toote mahepõllumajandusliku tootmise osas, ning tingimusel et logo on esitatud V lisas sätestatud nõuete kohaselt. Sellisel juhul ei kohaldata artikli 32 lõike 2 ja V lisa punkti 1.7 nõudeid.

Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo ei kasutata artikli 30 lõike 5 punktides b ja c osutatud töödeldud toidu ega artikli 30 lõikes 3 osutatud üleminekuaja toodete puhul.

2. Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo on ametlik kinnitus kooskõlas määruse (EL) 2017/625 artiklitega 86 ja 91, välja arvatud lõike 1 teises lõigus osutatud juhtudel.

3. Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo kasutamine on kolmandatest riikidest imporditud toodete puhul vabatahtlik. Logo kasutamisel nimetatud toodete märgistusel tuleb lisaks kasutada artikli 32 lõikes 2 osutatud tähist.

4. Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo peab vastama V lisas sätestatud näidisele ning nimetatud lisas sätestatud nõuetele.

5. Käesolevale määrusele vastavate toodete märgistamisel, esitlemisel ja reklaamimisel võib kasutada riiklikke või erasektori logosid.

6. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse V lisa Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo ja sellega seotud nõudeid.

V PEATÜKK

SERTIFIITSEERIMINE

Artikkel 34

Sertifitseerimissüsteem

1. Artiklis 36 osutatud ettevõtjad ja ettevõtjate rühmad, kes toodavad, valmistavad ette, turustavad või ladustavad mahepõllumajanduslikke või üleminekuaja tooteid, impordivad selliseid tooteid kolmandast riigist või ekspordivad selliseid tooteid kolmandasse riiki või viivad selliseid tooteid turule, peavad enne toote turule viimist mahepõllumajandusliku või üleminekuaja tootena või enne üleminekuaga teatama oma tegevusest selle liikmesriigi pädevatele asutustele, kus nende tegevus toimub ja kus nende ettevõtte suhtes rakendatakse kontrollisüsteemi.

Kui pädevad asutused on andnud oma kohustused üle või delegeerinud teatavad ametliku kontrolli tegemise ülesanded või teatavad muude ametlike toimingutega seotud ülesanded rohkem kui ühele kontrolliasutusele või kontrollorganile, märgivad ettevõtjad või ettevõtjate rühmad esimeses lõigus osutatud teatamisel ära kontrolliasutuse või kontrollorgani, kes tõendab nende tegevuse kooskõla käesoleva määrusega ning annab välja artikli 35 lõikes 1 osutatud sertifikaadi.

2. Ettevõtjad, kes müüvad müügi pakendis mahepõllumajanduslikke tooteid otse lõpptarbijale või -kasutajale, on vabastatud käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teatamiskohustusest ja artikli 35 lõikes 2 osutatud sertifikaadi omamise kohustusest, tingimusel et nad ei tooda ega valmista ise selliseid tooteid ette, ei ladusta selliseid tooteid mujal, kui ainult müügikohas, ega impordi selliseid tooteid kolmandast riigist ning ei kasuta selliseks tegevuseks alltöövõtjana teist ettevõtjat.

3. Kui ettevõtja või ettevõtjate rühm kasutab mõne tegevuse puhul kolmandast isikust alltöövõtjaid, peavad nii ettevõtja või ettevõtjate rühm kui ka alltöövõtjana tegutsevad kolmandad isikud täitma lõike 1 nõudeid, välja arvatud siis, kui ettevõtja või ettevõtjate rühm annab lõikes 1 osutatud teatistes teada, et ta jääb vastutavaks mahepõllumajandusliku tootmise eest ega anna vastutust üle alltöövõtjale. Sellisel juhul kontrollivad pädevad asutused või asjakohasel juhul kontrolliasutus või kontrollorgan alltöövõtjate tegevuse vastavust käesolevale määrusele alltöövõtjaid kasutavate ettevõtjate või ettevõtjate rühma kontrolli raames.

4. Liikmesriigid võivad määrata ametiasutuse või kinnitada organi lõikes 1 osutatud teatiste vastuvõtmiseks.

5. Ettevõtjad, ettevõtjate rühmad ja alltöövõtjad peavad kooskõlas käesoleva määrusega oma eri tegevuste kohta arvestust.

6. Liikmesriigid haldavad ajakohastatud loetelusid, kuhu on kantud oma tegevusest lõike 1 kohaselt teatanud ettevõtjate ja ettevõtjate rühmade nimed ja aadressid, ning avalikustavad nõuetekohaselt, sealhulgas linkidega ühtsele veebisaidile, kõnealuste andmete täieliku loetelu koos teabega nende ettevõtjate ja ettevõtjate rühmade sertifikaatide kohta vastavalt artikli 35 lõikele 1. Liikmesriigid järgivad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/679 ⁽¹⁾ kohaseid isikuandmete kaitse nõudeid.

7. Liikmesriigid tagavad, et õigus kuuluda kontrollisüsteemi on igal ettevõtjal või ettevõtjate rühmal, kelle tegevus on kooskõlas käesoleva määrusega ning kes, juhul kui kogutakse tasu kooskõlas määruse (EL) 2017/625 artiklitega 78 ja 80, maksab mõistlikku tasu kontrollikulude katteks. Liikmesriigid tagavad, et tasud, mida võidakse koguda, avalikustatakse.

8. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte II lisa muutmiseks seoses arvestuse pidamise nõuetega.

9. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, et sätestada üksikasju ja spetsifikatsioone, mis on seotud järgmisega:

- a) lõikes 1 osutatud teavitamise vorm ja tehnilised vahendid,
- b) lõikes 6 osutatud loetelude avalikustamise kord ning
- c) lõikes 7 osutatud tasude avalikustamise menetlus ja kord.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 35

Sertifikaat

1. Pädevad asutused või asjakohasel juhul kontrolliasutused või kontrollorganid annavad sertifikaadi igale ettevõtjale või ettevõtjate rühmale, kes on artikli 34 lõike 1 kohaselt teatanud oma tegevusest ja järgib käesolevat määrust. Sertifikaat

- a) väljastatakse võimaluse korral alati elektrooniliselt;
- b) võimaldab identifitseerida vähemalt ettevõtja või ettevõtjate rühma, sisaldab liikmete nimekirja, asjaomase sertifikaadiga hõlmatud toodete kategooriat ja sertifikaadi kehtivusaega;
- c) kinnitab, et teatatud tegevus on kooskõlas käesoleva määrusega ning
- d) antakse välja VI lisas esitatud näidise kohaselt.

2. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 8 ja artikli 34 lõike 2 kohaldamist, võivad ettevõtjad ja ettevõtjate rühmad viia artikli 2 lõikes 1 osutatud tooteid turule mahepõllumajanduslikena või üleminekuaja toodetena vaid siis, kui neil on käesoleva artikli lõikes 1 osutatud sertifikaat.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

3. Käesolevas artiklis osutatud sertifikaat on ametlik sertifikaat määruse (EL) 2017/625 artikli 86 lõike 1 punkti a tähenduses.

4. Ettevõtjal ega ettevõtjate rühmal ei ole õigust saada oma tegevusele ühes liikmesriigis sama toodete kategooria puhul sertifikaati rohkem kui ühelt kontrollorganilt, sealhulgas juhul, kui see ettevõtja või ettevõtjate rühm tegutseb eri tootmis-, ettevalmistus- ja turustustappides.

5. Ettevõtjate rühma liikmetel ei ole õigust saada ühegi rühma sertifitseerimisega hõlmatud tegevuse kohta individuaalset sertifikaati.

6. Ettevõtjad kontrollivad oma tarnijatest ettevõtjate sertifikaate.

7. Käesoleva artikli lõigete 1 ja 4 kohaldamisel liigitatakse tooted järgmistesse kategooriatesse:

- a) töötlemata taimed ja taimsed saadused, sh seemned ja muu taimne paljundusmaterjal;
- b) loomad ja töötlemata loomakasvatussaadused;
- c) vetikad ja töötlemata vesiviljelustooted;
- d) töödeldud põllumajandustooted, sealhulgas vesiviljelustooted, mis on ette nähtud toiduna kasutamiseks;
- e) sööt;
- f) vein;
- g) käesoleva määruse I lisas loetletud muud tooted või eelmiste kategooriatega hõlmamata tooted.

8. Liikmesriigid võivad vabastada lõikes 2 osutatud sertifikaadi omamise kohustusest ettevõtjad, kes müüvad otse lõpptarbijale pakendamata mahepõllumajanduslike tooteid, välja arvatud sööta, tingimusel et asjaomased ettevõtjad ei tooda ega valmista ise selliseid tooteid ette, ei ladusta selliseid tooteid mujal, kui ainult müügikohas, ega impordi selliseid tooteid kolmandast riigist ning ei kasuta selliseks tegevuseks alltöövõtjana teist ettevõtjat ning kui täidetud on järgmised tingimused:

- a) müük ei ületa 5 000 kilogrammi aastas,
- b) pakendamata mahepõllumajanduslike toodete müügi aastakäive ei ületa 20 000 eurot või
- c) sertifitseerimise võimalik kulu ettevõtjale on suurem kui 2 % ettevõtja müüdud pakendamata mahepõllumajanduslike toodete kogukäibest.

Kui liikmesriik otsustab vabastada esimeses lõigus osutatud ettevõtjad kohustusest omada sertifikaati, võib ta kehtestada rangemad piirmäärad, kui on esimeses lõigus ette nähtud.

Liikmesriigid teatavad komisjonile ja teistele liikmesriikidele oma otsusest teha esimese lõigu kohaselt erand ettevõtjatele ning piirmäärad, mille ulatuses sellised ettevõtjad on vabastatud kohustusest omada sertifikaati.

9. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse VI lisas sätestatud sertifikaadi näidist.

10. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, et sätestada üksikasjad ja spetsifikatsioonid lõikes 1 osutatud sertifikaadi vormi ning selle väljastamise tehniliste vahendite kohta.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 36

Ettevõtjate rühm

1. Iga ettevõtjate rühm

- a) koosneb üksnes sellistest liikmetest, kes on põllumajandustootjad või vetikaid või vesiviljelustooteid tootvad ettevõtjad, ning kes võivad lisaks tegeleda toidu või sööda töötlemise, ettevalmistamise või turuleviimisega;
- b) koosneb üksnes liikmetest,
 - i) kelle puhul on individuaalse sertifitseerimise kulu üle 2 % iga liikme käibest või mahepõllumajandusliku tootmise standardtoodangu väärtusest ja kelle mahepõllumajandusliku tootmise käive ei ületa 25 000 eurot aastas või kelle mahepõllumajandusliku tootmise standardtoodangu väärtus ei ületa 15 000 eurot aastas, või
 - ii) kelle iga ettevõtte suurus on kuni
 - viis hektarit,

- 0,5 hektarit kasvuhuone puhul või
 - eranditult püsirohuma puhul kuni 15 hektarit;
- c) luuakse liikmesriigis või kolmandas riigis;
- d) on juriidiline isik;
- e) koosneb üksnes liikmetest, kes tegelevad tootmisega geograafiliselt üksteisele lähedal;
- f) loob ühise turustussüsteemi rühmas toodetavate toodete jaoks ning
- g) loob sisekontrollisüsteemi, mis koosneb dokumenteeritud kontrollitoimingutest ja -menetlustest, mille alusel vastutab kindlaksmääratud isik või organ iga rühma liikme käesoleva määruse täitmise kontrollimise eest.
2. Pädevad asutused või asjakohasel juhul kontrolliasutused või kontrollorganid tunnistavad artiklis 35 osutatud sertifikaadi kehtetuks kogu rühma jaoks, kui lõikes 1 osutatud sisekontrollisüsteemi ülesehituse või toimimise puudused, eriti suutmatus avastada või käsitleda ettevõtjate rühma üksikliikmete poolseid nõuete rikkumisi, mõjutavad mahepõllumajanduslike ja üleminekuaja toodete terviklust.
3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2, lisades sätteid või muutes kõnealuseid lisatud sätteid, eelkõige seoses järgmisega:
- a) ettevõtjate rühma üksikliikmete vastutus;
- b) kriteeriumid rühma liikmete geograafilise läheduse kindlaksmääramiseks, näiteks rajatiste või tootmisalade jagamine;
- c) sisekontrollisüsteemi ülesehitus ja toimimine, sealhulgas tehtavate kontrollide ulatus, sisu ja sagedus, ning sisekontrollisüsteemi ülesehituse või toimimise puuduste kindlakstegemise kriteeriumid.
4. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, milles sätestatakse erinõuded järgmistes valdkondades:
- a) ettevõtjate rühma koosseis ja suurus;
- b) dokumentatsioon ja arvestuse pidamise süsteemid, sisemise jälgitavuse süsteem ning ettevõtjate loetelu;
- c) teabevahetus ettevõtjate rühma ning pädeva(te) asutus(t)e, kontrolliasutuste või kontrollorganite vahel ning liikmesriikide ja komisjoni vahel.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

VI PEATÜKK

AMETLIKUD KONTROLLID JA MUUD AMETLIKUD TOIMINGUD

Artikkel 37

Seos määrusega (EL) 2017/625 ning täiendavad õigusnormid mahepõllumajandusliku tootmisega ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamisega seotud ametlike kontrollide ja muude ametlike toimingute kohta

Lisaks määruse (EL) 2017/625 sätetele, kui käesoleva määruse artikli 40 lõikes 2 ei ole sätestatud teisiti, ning lisaks käesoleva määruse artikli 29 sätetele, kui käesoleva määruse artikli 41 lõikes 1 ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse ametlike kontrollide ja muude ametlike toimingute suhtes käesolevas peatükis sätestatud erinorme, mille eesmärk on kogu protsessi jooksul kõigis tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetappides kontrollida, et käesoleva määruse artikli 2 lõikes 1 osutatud tooted on toodetud kooskõlas käesoleva määrusega.

Artikkel 38

Täiendavad õigusnormid pädevate asutuste tehtavate ametlike kontrollide ja võetavate meetmete kohta

1. Ametlikud kontrollid, mille eesmärk on vastavalt määruse (EL) 2017/625 artiklile 9 kontrollida käesoleva määruse täitmist, hõlmavad eelkõige järgmist:
- a) kontrollitakse, kas ettevõtjad kohaldavad igas tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetapis käesoleva määruse artikli 9 lõikes 6 ja artiklis 28 osutatud ennetus- ja ettevaatusmeetmeid;

- b) kui ettevõtte hõlmab mittemahepõllumajanduslikke või üleminekuaja tootmisüksusi, kontrollitakse dokumente ning selliseid kehtivaid meetmeid, menetlusi või korda, millega tagatakse mahepõllumajanduslike, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslike tootmisüksuste ning neis toodetud asjaomaste toodete ning mahepõllumajanduslikes ja mittemahepõllumajanduslikes tootmisüksustes kasutatavate ainete ja toodete selge ja tõhus eristamine; sellise kontrolli puhul kontrollitakse neid põlde, mille puhul eelnevat perioodi võeti tagasiulatuvalt arvesse üleminekuaja osana, ning mittemahepõllumajanduslikke tootmisüksusi;
- c) kui ettevõtjad koguvad mahepõllumajanduslikke, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslikke tooteid samal ajal või kui neid tooteid valmistatakse ette või ladustatakse samas ettevalmistusüksuses või alal või ruumides või transporditakse muudele ettevõtjatele või üksustele, kontrollitakse dokumente ning selliseid kehtivaid meetmeid, tootmisprotsesse või korda, millega tagatakse, et toiminguid tehakse erinevas kohas või erineval ajal, et toimub sobiv ja piisav puhastamine ja vajaduse korral võetakse toodete asendamist takistavaid meetmeid, et mahepõllumajanduslikud tooted ja üleminekuaja tooted on igal ajal identifitseeritavad ning et mahepõllumajanduslikke, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslikke tooteid ladustatakse enne ja pärast ettevalmistustoiminguid eri kohtades või eri ajal;
- d) kontrollitakse ettevõtjate rühmade sisekontrollisüsteemi ülesehitust ja toimimist;
- e) kui ettevõtjad on vabastatud teatamiskohustusest vastavalt käesoleva määruse artikli 34 lõikele 2 või kohustusest omada sertifikaati vastavalt käesoleva määruse artikli 35 lõikele 8, kontrollitakse vabastamise aluste täitmist ja kõnealuste ettevõtjate müüdavaid tooteid.

2. Ametlikud kontrollid, mille eesmärk on vastavalt määruse (EL) 2017/625 artiklile 9 kontrollida käesoleva määruse täitmist, tehakse kogu protsessi jooksul kõigis tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetappides, võttes aluseks käesoleva määruse artikli 3 punktis 57 määratletud nõuete rikkumise tõenäosust, mille kindlaks määramisel võetakse lisaks määruse (EL) 2017/625 artiklis 9 osutatud elementidele arvesse eelkõige järgmisi elemente:

- a) ettevõtjate ja ettevõtjate rühmade tüüp, suurus ja struktuur;
- b) kui kaua on ettevõtjad ja ettevõtjate rühmad tegelenud mahepõllumajandusliku tootmise, ettevalmistamise ja turustamisega;
- c) kooskõlas käesoleva artikliga tehtud kontrollide tulemused;
- d) toimingute tegemise aeg;
- e) toodete kategooriad;
- f) toodete liik, kogus ja väärtus ning nende muutumine ajas;
- g) toodete segunemise või kasutamiseks lubamatute toodete või ainete saastumise võimalus;
- h) erandite või vabastuste taotlemine ettevõtjate ja ettevõtjate rühmade poolt;
- i) kriitilised asjaolud, mis võivad põhjustada nõuete rikkumise ja nõuete rikkumise tõenäosus igas tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetapis;
- j) alltöövõtt.

3. Igal juhul kontrollitakse vähemalt kord aastas nõuete täitmist kõikide ettevõtjate ja ettevõtjate rühmade puhul, välja arvatud need, kellele on osutatud artikli 34 lõikes 2 ja artikli 35 lõikes 8.

Nõuete täitmise kontroll hõlmab kohapealset füüsilist kontrolli, välja arvatud, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) asjaomase ettevõtja või ettevõtjate rühma varasemate kontrollide käigus ei ole vähemalt kolme järjestikuse aasta jooksul tuvastatud ühtegi rikkumist, mis mõjutaks mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete terviklust, ning
- b) asjaomase ettevõtja või ettevõtjate rühma nõuete rikkumise tõenäosust on vastavalt käesoleva artikli lõikes 2 ja määruse (EL) 2017/625 artiklis 9 osutatud elementidele hinnatud madalaks.

Sellisel juhul ei ole kahe kohapealse füüsilise kontrolli vahele jääv ajavahemik pikem kui 24 kuud.

4. Ametlike kontrollide puhul, mille eesmärk on vastavalt määruse (EL) 2017/625 artiklile 9 kontrollida käesoleva määruse täitmist, võetakse arvesse järgmist:

- a) kontrollid tehakse kooskõlas määruse (EL) 2017/625 artikli 9 lõikega 4 tagades, et miinimumprotsent kõigist ettevõtjate või ettevõtjate rühmade ametlikest kontrollidest tehakse ette teatamata;
- b) tagatakse, et lisaks käesoleva artikli lõikes 3 osutatud kontrollidele tehakse miinimumprotsent täiendavaid kontrolle;
- c) kontrollide tegemisel võetakse miinimumarvu proove vastavalt määruse (EL) 2017/625 artikli 14 punktile h;
- d) tagatakse, et käesoleva artikli lõikes 3 osutatud nõuete täitmise kontrolli raames kontrollitakse miinimumarvu ettevõtjaid, kes on ettevõtjate rühma liikmed.

5. Artikli 35 lõikes 1 osutatud sertifikaadi väljastamisel või pikendamisel võetakse aluseks käesoleva artikli lõigetes 1–4 osutatud nõuete täitmise kontrolli tulemused.

6. Iga käesoleva määruse täitmise kontrollimiseks tehtud ametliku kontrolli kohta vastavalt määruse (EL) 2017/625 artikli 13 lõikele 1 koostatava kirjaliku protokolli allkirjastab ka ettevõtja või ettevõtjate rühm, et kinnitada kõnealuse kirjaliku protokolli kättesaamist.

7. Määruse (EL) 2017/625 artikli 13 lõiget 1 ei kohaldata auditite ja kontrollide suhtes, mida pädevad asutused teevad oma järelevalve raames nende kontrolliorganite üle, millele on delegeeritud teatavad ametliku kontrolli tegemise ülesanded või teatavad muude ametlike toimingutega seotud ülesanded.

8. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega

- a) täiendatakse käesolevat määrust, sätestades konkreetsed kriteeriumid ja tingimused selliste ametlike kontrollide tegemiseks, mille eesmärk on tagada jälgitavus kõigis tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetappides ning käesoleva määruse täitmine seoses järgmisega:

- i) raamatupidamisdokumentide kontroll;

- ii) konkreetsete ettevõtjate kategooriate kontroll;

- iii) asjakohasel juhul ajavahemik, mille jooksul tuleb teha käesolevas määruses ette nähtud kontrollid, sealhulgas käesoleva artikli lõikes 3 osutatud kohapealne füüsiline kontroll, ning konkreetsed ruumid või ala, kus kontrollid tuleb teha;

- b) muudetakse käesoleva artikli lõiget 2, lisades praktilise kogemuse alusel täiendavaid elemente või muutes neid lisatud elemente.

9. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, et täpsustada järgmist:

- a) lõike 4 punktis a osutatud ettevõtjate või ettevõtjate rühmade kõikide selliste ametlike kontrollide miinimumprotsent, mis tuleb teha ette teatamata;
- b) lõike 4 punktis b osutatud täiendavate kontrollide miinimumprotsent;
- c) lõike 4 punktis c osutatud proovide miinimumarv;
- d) lõike 4 punktis d osutatud ettevõtjate miinimumarv, kes kuuluvad ettevõtjate rühma.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 39

Täiendavad õigusnormid ettevõtjate ja ettevõtjate rühmade võetavate meetmete kohta

1. Lisaks määruse (EL) 2017/625 artiklis 15 sätestatud kohustustele teevad ettevõtjad ja ettevõtjate rühmad järgmist:

- a) peavad arvestust, et tõendada käesoleva määruse täitmist;
- b) esitavad kõik avaldused ja muud teated, mida on vaja ametlike kontrollide tegemiseks;
- c) võtavad asjakohased praktilised meetmed, et tagada käesoleva määruse täitmine;
- d) esitavad allkirjastatava ja vajaduse korral ajakohastatava avalduse vormis järgmised andmed:
 - i) mahepõllumajandusliku või üleminekuaja tootmisüksuse ning selle tegevuste täielik kirjeldus kooskõlas käesoleva määrusega;
 - ii) asjakohased praktilised meetmed, mis tuleb võtta, et tagada käesoleva määruse täitmine;

iii) ettevõtja

- teavitab kirjalikult ja viivitamata toodete ostjaid ning vahetab asjakohast teavet pädeva asutusega või asjakohasel juhul kontrolliasutuse või kontrollorganiga, kui ilmneb nõuete rikkumise põhjendatud kahtlus, nõuete rikkumise kahtlust ei saa välistada või kui tuvastatakse nõuete rikkumine, mis mõjutab toodete terviklust;
- nõustub kontrolliasutuse või kontrollorgani vahetumise korral kontrollitoimiku üleandmisega või, kui mahepõllumajanduslikust tootmisest loobutakse, nõustub sellega, et viimane kontrolliasutus või kontrollorgan säilitab kontrollitoimikut vähemalt viis aastat;
- teavitab mahepõllumajanduslikust tootmisest loobumise korral viivitamata pädevat asutust või artikli 34 lõike 4 kohaselt määratud asutust või organit ja
- kui alltöövõtjaid kontrollivad erinevad kontrolliasutused või kontrollorganid, nõustub nimetatud asutuste või organite vahelise teabevahetusega.

2. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, et sätestada üksikasju ja spetsifikatsioone, mis on seotud järgmisega:

- a) dokumendid, et tõendada käesoleva määruse täitmist;
- b) avaldused ja muud teated, mida on vaja ametlike kontrollide tegemiseks;
- c) asjakohased praktilised meetmed, et tagada käesoleva määruse täitmine.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

*Artikkel 40***Täiendavad õigusnormid ametliku kontrolli tegemise ülesannete ja muude ametlike toimingutega seotud ülesannete delegerimise kohta**

1. Pädevad asutused võivad delegerida kontrollorganitele teatavad ametliku kontrolli tegemise ülesanded ja teatavad muud ametlike toimingutega seotud ülesanded üksnes juhul, kui lisaks määruse (EL) 2017/625 III peatükis sätestatud tingimustele on täidetud järgmised tingimused:

- a) delegerimisel esitatakse delegeritud ametliku kontrolli tegemise ülesannete ja muude ametlike toimingutega seotud ülesannete, mis hõlmavad aruandlust ja muid konkreetseid kohustusi, üksikasjalik kirjeldus ning selliste tingimuste üksikasjalik kirjeldus, millele peab neid täitev kontrollorgan vastama. Eelkõige esitab kontrollorgan pädevatele asutustele eelnevals heakskiitmiseks järgmise:
 - i) ettevõtjate ja ettevõtjate rühmade ametlike kontrollide tegemisel järgitav riskihindamismenetlus, milles määratakse eelkõige kindlaks ettevõtjate ja ettevõtjate rühmade poolt nõuete täitmise kontrolli intensiivsuse ja sageduse alus ning mis on koostatud määruse (EL) 2017/625 artiklis 9 ning käesoleva määruse artiklis 38 osutatud elementide alusel;
 - ii) tavaline kontrollimenetlus, milles kirjeldatakse üksikasjalikult kontrollimeetmeid, mida kontrollorgan kohaldab tema kontrollitavate ettevõtjate ja ettevõtjate rühmade suhtes;
 - iii) kooskõlas artikli 41 lõikes 4 osutatud ühise kataloogiga loetelu selliste meetmete kohta, mida ettevõtjad ja ettevõtjate rühmad peavad kohaldama nõuete rikkumise kahtluse või tuvastatud nõuete rikkumise korral;
 - iv) kord, mis käsitleb ametliku kontrolli tegemise ülesannete ning ettevõtjate ja ettevõtjate rühmade suhtes tehtavate muude ametlike toimingutega seotud ülesannete tõhusat seiret ja aruandlust.

Kontrollorgan teavitab pädevat asutust alapunktides i–iv osutatud elementide kõigist hilisematest muudatustest;

- b) nimetatud pädevad asutused on kehtestanud menetlused ja korra, et tagada järelevalve kontrollorganite üle, sealhulgas delegeritud ülesannete täitmise tõhususe, sõltumatuse ja objektiivsuse kontroll, eelkõige seoses nõuete täitmise kontrollimise intensiivsuse ja sagedusega;

Pädevad asutused korraldavad vähemalt kord aastas määruse (EL) 2017/625 artikli 33 punkti a kohaseid auditeid kontrollorganites, kellele nad on delegerinud ametliku kontrolli tegemise ülesandeid või muude ametlike toimingutega seotud ülesanded.

2. Erandina määruse (EL) 2017/625 artikli 31 lõikest 3 võivad pädevad asutused delegerida kontrollorganile otsuse tegemise seoses kõnealuse määruse artikli 138 lõike 1 punktis b ja artikli 138 lõigetes 2 ja 3 sätestatud ülesannetega.

3. Määruse (EL) 2017/625 artikli 29 punkti b alapunkti iv kohaldamise eesmärgil käesoleva määruse nõuete täitmise kontrollimiseks teatavate ametliku kontrolli tegemise ülesannete ja teatavate muude ametlike toimingutega seotud ülesannete delegeerimisel on käesoleva määruse kohaldamisalast lähtuvalt asjakohane standard rahvusvahelise ühtlustatud standardi „Vastavushindamine. Nõuded asutustele, kes sertifitseerivad tooteid, protsesse ja teenuseid“ viimane versioon, mille viide on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*.

4. Pädevad asutused ei delegeeri kontrollorganitele järgmisi ametliku kontrolli tegemise ülesandeid ega muid ametlike toimingutega seotud ülesandeid:

- a) teiste kontrolliasutuste või kontrollorganite järelevalve ja auditeerimine;
- b) õigus teha erandeid, välja arvatud erandid mittemahepõllumajanduslikult saadud taimse paljundusmaterjali kasutamiseks;
- c) pädevus võtta käesoleva määruse artikli 34 lõike 1 kohaselt vastu teatise ettevõtjate või ettevõtjate rühmade tegevuse kohta;
- d) käesoleva määruse nõuete rikkumise tõenäosuse hindamine, mille alusel määratakse kindlaks mahepõllumajanduslike kaubasaadetiste liidus vabasse ringlusse laskmisele eelnevate füüsiliste kontrollide sagedus kooskõlas määruse (EL) 2017/625 artikliga 54;
- e) käesoleva määruse artikli 41 lõikes 4 osutatud ühise meetmete kataloogi koostamine.

5. Pädevad asutused ei delegeeri ametliku kontrolli tegemise ülesandeid ega muid ametlike toimingutega seotud ülesandeid füüsilistele isikutele.

6. Pädevad asutused tagavad, et kontrollorganitelt määruse (EL) 2017/625 artikli 32 alusel saadud teavet ja teavet tuvastatud või võimaliku nõuete rikkumise korral kontrollorganite kohaldatud meetmete kohta koguvad ja kasutavad pädevad asutused selleks, et teha järelevalvet kõnealuste kontrollorganite tegevuse üle.

7. Kui pädev asutus on teatavate ametliku kontrolli tegemise ülesannete või teatavate muude ametlike toimingutega seotud ülesannete delegeerimise vastavalt määruse (EL) 2017/625 artikli 33 punktile b täielikult või osaliselt lõpetanud, otsustab ta, kas asjaomaste kontrollorganite poolt enne delegeerimise osalise või täieliku lõpetamise kuupäeva väljastatud sertifikaadid jäävad kehtima, ning teavitab sellest otsusest asjaomaseid ettevõtjaid.

8. Ilma et see piiraks määruse (EL) 2017/625 artikli 33 punkti b kohaldamist, võivad pädevad asutused enne ametliku kontrolli tegemise ülesannete või muude ametlike toimingutega seotud ülesannete delegeerimise täielikku või osalist lõpetamist nimetatud punktis osutatud juhtudel sellise delegeerimise täielikult või osaliselt peatada

- a) ajavahemikuks, mis ei ületa 12 kuud, mille jooksul kontrollorgan peab kõrvaldama auditite ja kontrollide käigus tuvastatud puudused või nõuete rikkumise, mille kohta vahetati teavet muude kontrolliasutuste ja kontrollorganitega, pädevate asutustega ja komisjoniga vastavalt käesoleva määruse artiklile 43, või
- b) ajavahemikuks, mille jooksul käesoleva määruse artikli 40 lõikega 3 seotud määruse (EL) 2017/625 artikli 29 punkti b alapunkti iv osutatud akrediteering on peatatud.

Kui ametliku kontrolli tegemise ülesannete või muude ametlike toimingutega seotud ülesannete delegeerimine on peatatud, ei väljasta asjaomased kontrollorganid artiklis 35 osutatud sertifikaate nende osade suhtes, mille puhul delegeerimine on peatatud. Pädevad asutused otsustavad, kas asjaomaste kontrollorganite poolt enne delegeerimise osalise või täieliku peatamise kuupäeva väljastatud sertifikaadid jäävad kehtima, ning teavitavad sellest otsusest asjaomaseid ettevõtjaid.

Ilma et see piiraks määruse (EL) 2017/625 artikli 33 kohaldamist, lõpetavad pädevad asutused ametliku kontrolli tegemise ülesannete või muude ametlike toimingutega seotud ülesannete delegeerimise peatamise niipea kui võimalik, kui kontrollorgan on kõrvaldanud esimese lõigu punktis a osutatud puudused või nõuete rikkumise või kui akrediteerimisasutus on esimese lõigu punktis b osutatud akrediteeringu peatamise lõpetanud.

9. Kui kontrollorgan, kellele pädevad asutused on delegeerinud teatavate ametliku kontrolli tegemise ülesanded või muude ametlike toimingutega seotud ülesanded, on käesoleva määruse artikli 46 lõike 1 kohaselt ka komisjoni poolt tunnustatud tegema kolmandates riikides kontrolle ning kui komisjon kavatseb kõnealuselt kontrollorganilt tunnustuse ära võtta või on seda juba teinud, korraldavad pädevad asutused kooskõlas määruse (EL) 2017/625 artikli 33 punktiga a kontrollorgani auditeid või ülevaatusi seoses tema tegevusega asjaomases liikmesriigis (asjaomastes liikmesriikides).

10. Kontrollorganid esitavad pädevatele asutustele

- a) iga aastal 31. jaanuariks selliste ettevõtjate loetelu, keda nad eelmisel aastal 31. detsembri seisuga on kontrollinud, ning
- b) iga aastal 31. märtsiks teabe eelmisel aastal tehtud ametlike kontrollide ja muude ametlike toimingute kohta, et toetada määruse (EL) 2017/625 artiklis 113 osutatud aastaaruande mahepõllumajanduslikku tootmist ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamist käsitleva osa ettevalmistamist.

11. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega täiendatakse käesolevat määrust osas, mis puudutab käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud täiendavaid tingimusi ametliku kontrolli tegemise ülesannete ja muude ametlike toimingutega seotud ülesannete delegeerimiseks kontrollorganitele.

Artikkel 41

Täiendavad õigusnormid nõuete rikkumise korral võetavate meetmete kohta

1. Kui pädev asutus või asjakohasel juhul kontrolliasutus või kontrollorgan kahtlustab või saab põhjendatud teavet, muu hulgas teistelt pädevatelt asutustelt või asjakohasel juhul kontrolliasutustelt või kontrollorganitelt, et ettevõtja kavatses kasutada toodet või viia turule toote, mis ei pruugi vastata käesolevale määrusele, kuid mis kannab mahepõllumajanduslikule tootmisele viitavat märgistust, või kui mõni ettevõtja teavitab pädevat asutust, kontrolliasutust või kontrollorganit artikli 27 kohaselt nõuete rikkumise kahtlusest, teeb ta artiklit 29 arvesse võttes järgmist:

- a) korraldab kooskõlas määrusega (EL) 2017/625 kohe ametliku uurimise, et kontrollida vastavust käesolevale määrusele; uurimine tuleb lõpule viia nii kiiresti kui võimalik mõistliku aja jooksul, võttes arvesse toote säilimisaega ja juhtumi keerukust;
- b) keelab ajutiselt asjaomaste toodete turule viimise mahepõllumajandusliku või üleminekuaja tootena ning selle kasutamise mahepõllumajanduslikus tootmises, kuni punktis a osutatud uurimise tulemuste selgumiseni. Enne otsuse tegemist annab pädev asutus või asjakohasel juhul kontrolliasutus või kontrollorgan ettevõtjale võimaluse esitada märkusi.

2. Kui lõike 1 punktis a osutatud uurimine ei näita ühtegi nõuete rikkumist, mis mõjutaks mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete terviklust, lubatakse ettevõtjal asjaomast toodet kasutada või see mahepõllumajandusliku või üleminekuaja tootena turule viia.

3. Liikmesriigid võtavad meetmed ja kehtestavad karistused, et takistada käesoleva määruse IV peatükis osutatud märgiste pettuslikku kasutamist.

4. Pädevad asutused koostavad ühise kataloogi meetmetest, mida tuleb nende territooriumil ka kontrolliasutustel ja kontrollorganitel kohaldada nõuete rikkumise kahtluse või tuvastatud nõuete rikkumise korral.

5. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, et täpsustada ühtset korda juhtudeks, kui pädevad asutused peavad võtma meetmeid nõuete rikkumise kahtluse või tuvastatud nõuete rikkumise korral.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 42

Täiendavad õigusnormid nõuete rikkumise korral võetavate meetmete kohta

1. Kui nõuete rikkumine mõjutab mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete terviklust mis tahes tootmis-, ettevalmistus- või turustusetapis, näiteks juhul, kui see tuleneb lubamatute toodete, ainete või meetodite kasutamisest või mittemahepõllumajanduslike toodetega segunemisest, tagavad pädevad asutused ning asjakohasel juhul kontrolliasutused ja kontrollorganid lisaks kooskõlas määruse (EL) 2017/625 artikliga 138 võetavatele meetmetele, et kogu asjaomase tootepartii või tootmistsükli puhul ei viidata märgistamisel ja reklaamimisel mahepõllumajanduslikule tootmismeetodile.

2. Tõsise, korduva või jätkuva nõuete rikkumise korral tagavad pädevad asutused ning asjakohasel juhul kontrolliasutused ja kontrollorganid, et lisaks lõikes 1 sätestatud meetmetele ning eelkõige määruse (EL) 2017/625 artikli 138 kohaselt võetud asjakohastele meetmetele keelatakse asjaomastel ettevõtjatel või ettevõtjate rühmadel teatavaks ajavahe- mikuks selliste toodete turustamine, mille puhul viidatakse mahepõllumajanduslikule tootmisele, ning et nende artiklis 35 osutatud sertifikaat vastavalt vajadusele kas peatatakse või tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 43

Täiendavad teabevahetuse reeglid

1. Lisaks määruse (EL) 2017/625 artikli 105 lõikes 1 ja artikli 106 lõikes 1 sätestatud kohustustele jagavad pädevad asutused viivitamata teiste pädevate asutuste ning komisjoniga teavet iga sellise nõuete rikkumise kahtluse kohta, mis mõjutab mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete terviklust.

Pädevad asutused jagavad seda teavet teiste pädevate asutuste ja komisjoniga, kasutades komisjoni poolt kättesaadavaks tehtud arvutisüsteemi, mis võimaldab dokumentide ja teabe elektroonilist vahetust.

2. Kui esineb nõuete rikkumise kahtlus või kui on tuvastatud nõuete rikkumine seoses teiste kontrolliasutuste või kontrollorganite kontrollitavate toodetega, teavitavad kontrolliasutused ja kontrollorganid viivitamata kõnealuseid teisi kontrolliasutusi või kontrollorganeid.

3. Kontrolliasutused ja kontrollorganid vahetavad teiste kontrolliasutuste ja kontrollorganitega muud asjakohast teavet.

4. Taotluse korral, mis on põhjendatud vajadusega tagada, et toode oleks toodetud kooskõlas käesoleva määrusega, vahetavad kontrolliasutused ja kontrollorganid enda korraldatud kontrollide tulemusi käsitlevat teavet teiste pädevate asutuste ja komisjoniga.

5. Pädevad asutused vahetavad teavet kontrollorganite järelevalve kohta Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 765/2008 ⁽¹⁾ artikli 2 punktis 11 osutatud riiklike akrediteerimisasutustega.

6. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 ⁽²⁾ artikli 58 ja nimetatud artikli alusel vastu võetud õigusaktide kohaldamise eesmärgil võtavad pädevad asutused asjakohased meetmed ja kehtestavad dokumenteeritud menetlused, et tagada kontrollitulemusi käsitleva teabe edastamine makseasutusele kooskõlas selle vajadustega.

7. Komisjon võib vastu võtta rakendusaktid, millega täpsustatakse, millist teavet peavad ametlike kontrollide ja muude ametlike toimingute eest vastutavad pädevad asutused, kontrolliasutused ja kontrollorganid kooskõlas käesoleva artikliga esitama, sellise teabe asjakohased saajad ja esitamisel järgitav kord, sealhulgas nõuded lõikes 1 osutatud arvutisüsteemi funktsioonidele.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

VII PEATÜKK

KAUBAVAHEKUS KOLMANDATE RIIKIDEGA

Artikkel 44

Mahepõllumajanduslike toodete eksport

1. Toodet võib liidust mahepõllumajandusliku tootena eksportida ja see võib kanda Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo, kui see toode vastab käesolevas määruises sätestatud mahepõllumajandusliku tootmise nõuetele.

2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega täiendatakse käesolevat määrust seoses kolmandate riikide tolliasutustele mõeldud dokumentidega, eelkõige puudutab see mahepõllumajandusliku ekspordisertifikaadi väljastamist, mis toimub võimaluse korral alati elektrooniliselt, ning kinnitust, et eksporditavad mahepõllumajanduslikud tooted vastavad käesolevale määruisele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 765/2008, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93 (ELT L 218, 13.8.2008, lk 30).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549).

Artikkel 45

Mahepõllumajanduslike ja üleminekuaja toodete import

1. Toodet võib importida kolmandast riigist liidu turule viimiseks mahepõllumajandusliku või üleminekuaja tootena, kui täidetud on järgmised kolm tingimust:

a) toode on artikli 2 lõikes 1 osutatud toode;

b) kohaldub üks järgmistest:

i) toode vastab käesoleva määruse II, III ja IV peatükile ning kõigi ettevõtjate ja artiklis 36 osutatud ettevõtjate rühmade, sealhulgas asjaomase kolmanda riigi eksportijate suhtes on kohaldatud artikli 46 kohaselt tunnustatud kontrolliasutuste või kontrollorganite kontrolli ning kõnealused asutused või organid on neile väljastanud sertifikaadi, mis kinnitab, et nad täidavad käesolevat määrust;

ii) kui toode pärineb artikli 47 kohaselt tunnustatud kolmandast riigist, vastab see asjakohases kaubanduslepingus sätestatud tingimustele, või

iii) kui toode pärineb artikli 48 kohaselt tunnustatud kolmandast riigist, vastab see asjaomase kolmanda riigi samaväärsetele tootmis- ja kontrollinõuetele ning imporditava tootega on kaasas asjaomase kolmanda riigi pädevate asutuste, kontrolliasutuste või kontrollorganite väljastatud kontrollisertifikaat, mis kinnitab kõnealust vastavust, ja

c) kolmandate riikide ettevõtjatel on võimalik igal ajal esitada importijatele ja riiklikele ametiasutustele liidus ning kolmandates riikides teavet, mis võimaldab identifitseerida nende tarnijaettevõtjad ning nende tarnijate kontrolliasutused või kontrollorganid, et tagada asjaomase mahepõllumajandusliku või üleminekuaja toote jälgitavus. See teave tehakse kättesaadavaks ka importijate kontrolliasutustele või kontrollorganitele.

2. Kooskõlas artikli 24 lõikes 9 sätestatud menetlusega võib komisjon anda eriloa toodete ja ainete kasutamiseks kolmandates riikides ja liidu äärepoolseimates piirkondades, võttes arvesse erinevusi taime- või loomakasvatuse ökoloogilises tasakaalus, konkreetseid ilmastikutingimusi, traditsioone ja kohalikke tingimusi neis piirkondades. Selliseid erilube võib anda kaheks aastaks ja seda aega võib pikendada, kusjuures eriloale laienevad II peatükis kehtestatud põhimõtted ja artikli 24 lõigetes 3 ja 6 sätestatud kriteeriumid.

3. Kooskõlas artikliga 22 selliste kriteeriumide sätestamisel, mille alusel loetakse olukord katastroofiolukorraks, ja katastroofiolukorras tegutsemise erinormide sätestamisel, võtab komisjon arvesse ka erinevusi ökoloogilises tasakaalus ning ilmastiku- ja kohalikke tingimusi kolmandates riikides ja liidu äärepoolseimates piirkondades.

4. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, milles sätestatakse erinormid, mis käsitlevad lõike 1 punktis b osutatud sertifikaatide sisu, nende väljastamise korda ning kontrolli ja sertifikaadi väljastamise tehnilisi vahendeid, eelkõige seoses pädevate asutuste, kontrolliasutuste ja kontrollorganite rolliga tagada selliste imporditud toodete jälgitavus ja nõuetele vastavus, mida kavatakse viia liidu turule lõikes 1 osutatud mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodetena.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

5. Lõikes 1 osutatud mahepõllumajanduslike ja üleminekuaja toodete liitu importimise tingimuste ja meetmete täitmist kontrollitakse piiripunktis kooskõlas määruse (EL) 2017/625 artikli 47 lõikega 1. Kõnealuse määruse artikli 49 lõikes 2 osutatud füüsiliste kontrollide sagedus sõltub käesoleva määruse artikli 3 punktis 57 määratletud nõuete rikkumise tõenäosusest.

Artikkel 46

Kontrolliasutuste ja kontrollorganite tunnustamine

1. Komisjon võib võtta vastu rakendusaktid, millega tunnustatakse selliseid kontrolliasutusi ja kontrollorganeid, mis on pädevad tegema kolmandates riikides kontrolle ja väljastama mahepõllumajanduse sertifikaate, millega tunnustatakse kontrolliasutuste ja kontrollorganite tunnustus kehtetuks ning millega kehtestatakse tunnustatud kontrolliasutuste ja kontrollorganite loetelu.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Kontrolliasutustele või kontrollorganitele antakse vastavalt käesoleva artikli lõikele 1 tunnustus artikli 35 lõikes 7 loetletud kategooriatesse kuuluvate toodete impordi kontrollimiseks, kui nad vastavad järgmistele kriteeriumidele:

- a) nad on seaduslikult asutatud ühes liikmesriigis või kolmandas riigis;
- b) nad on suutlikud tegema kontrolle, et tagada artikli 45 lõike 1 punktis a, punkti b alapunktis i ja punktis c ning käesolevas artiklis sätestatud tingimuste täitmine liitu importimiseks mõeldud mahepõllumajanduslike ja üleminekuaja toodete puhul;
- c) nad on piisavalt objektiivsed ja erapooletud ning neil puudub huvide konflikt seoses kontrolliülesannete täitmisega;
- d) kontrollorganid akrediteeritakse asjakohase ühtlustatud standardi „Vastavushindamine. Nõuded asutustele, kes sertifitseerivad tooteid, protsesse ja teenuseid“ alusel, mille viide on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*;
- e) neil on kontrolliülesannete täitmiseks vajalik oskusteave, varustus ja taristu ning piisaval arvul asjakohase kvalifikatsiooni ja kogemustega töötajaid ning
- f) nad vastavad kõikidele täiendavatele kriteeriumidele, mis võidakse sätestada lõike 7 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktis.

3. Lõike 2 punktis d osutatud akrediteeringu võib anda ainult

- a) liidus asuv riiklik akrediteerimisasutus vastavalt määrusele (EÜ) nr 765/2008 või
- b) väljaspool liitu asuv akrediteerimisasutus, kes on alla kirjutanud rahvusvahelise akrediteerimisfoorumi mitmepoolse tunnustamise lepingule.

4. Kontrolliasutused ja kontrollorganid esitavad komisjonile taotluse tunnustuse saamiseks. Taotlus koosneb tehnilisest toimikust, mis sisaldab kogu teavet, mida on vaja lõikes 2 sätestatud kriteeriumide täitmise tagamiseks.

Kontrolliasutused esitavad pädeva asutuse koostatud viimase hindamisaruande ning kontrollorganid esitavad akrediteerimisasutuse väljastatud akrediteerimistunnistuse. Asjakohasel juhul esitavad kontrolliasutused ja kontrollorganid ka viimased aruanded nende tegevuse kohapealse hindamise, järelevalve ja mitmeaastase ümberhindamise kohta.

5. Lõikes 4 osutatud teabele ja igasugusele muule kontrolliasutust või kontrollorganit käsitlevale asjakohasele teabele tuginedes tagab komisjon tunnustatud kontrolliasutuste ja kontrollorganite asjakohase järelevalve, vaadates korrapäraselt üle nende töö tulemused ja tunnustuse. Kõnealuse järelevalve tegemisel võib komisjon nõuda akrediteerimisasutustelt või asjakohasel juhul pädevatelt asutustelt lisateavet.

6. Järelevalve laad määratakse kindlaks lõikes 5 osutatud nõuete rikkumise tõenäosuse hindamise alusel, võttes arvesse eelkõige kontrolliasutuse või kontrollorgani tegevust, tema kontrollitavate toodete liiki ja ettevõtjate tüüpi ning muutusi tootmisnõuetes ja kontrollimeetmetes.

Lõikes 1 osutatud kontrolliasutuste või kontrollorganite tunnustus tunnistatakse kõnealuses lõikes osutatud korra kohaselt viivitamata kehtetuks eelkõige juhul, kui sertifitseerimises või kooskõlas lõikega 8 kehtestatud kontrollides ja toimingutes on tuvastatud tõsisid või korduvaid rikkumisi ning kui asjaomane kontrolliasutus või kontrollorgan ei võta pärast komisjoni taotlust aegsasti asjakohaseid parandusmeetmeid komisjoni määratud tähtaja jooksul. Tähtaeg määratakse kindlaks vastavalt probleemi tõsidusele ning üldjuhul ei või see olla lühem kui 30 päeva.

7. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte,

- a) millega muudetakse käesoleva artikli lõiget 2, lisades täiendavaid kriteeriume seal sätestatutele, et tunnustada käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kontrolliasutusi ja kontrollorganeid ja nende tunnustus kehtetuks tunnistada, või millega muudetakse kõnealuseid lisatud kriteeriume;
- b) millega täiendatakse käesolevat määrust seoses
 - i) komisjoni poolt kooskõlas lõikega 1 tunnustatud kontrolliasutuste ja kontrollorganite üle järelevalve tegemisega, sealhulgas kohapealne kontroll, ning
 - ii) kontrollide ja muude toimingutega, mida kõnealused kontrolliasutused ja kontrollorganid teevad.

8. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, et tagada meetmete kohaldamine eelkõige selliste nõuete rikkumise kahtluse või tuvastatud nõuete rikkumise korral, mis mõjutab käesolevas artiklis sätestatud tunnustuse alusel imporditud mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete terviklust. Sellise meetmena võib eelkõige kontrollida mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete terviklust enne toodete viimist liidu turule ning asjakohasel juhul peatada luba viia selliseid tooteid liidu turule mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodetena.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

9. Nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse tõttu, mis on seotud ebaausate tavade või mahepõllumajandusliku tootmise põhimõtete ja nõuetega kokkusobimatute tavade, tarbijausalduse kaitse või ettevõtjate ausa konkurentsi kaitsega, võtab komisjon kooskõlas artikli 55 lõikes 3 osutatud menetlusega vastu viivitamata kohaldatavad rakendusaktid, et võtta käesoleva artikli lõikes 8 osutatud meetmeid või tunnistada käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kontrolliasutuste ja kontrollorganite tunnustuse tühistamine kehtetuks.

Artikkel 47

Samaväärsus kaubanduslepingu alusel

Artikli 45 lõike 1 punkti b alapunktis ii osutatud tunnustatud kolmas riik on kolmas riik, mida liit on tunnustanud kaubanduslepingu alusel riigina, millel on tootmissüsteem, mis vastab samaväärsetele eesmärkidele ja põhimõtetele, sest ta kohaldab õigusnorme, mis tagavad nõuetele vastavuse puhul liidu õigusnormidega võrdse kindlustaseme.

Artikkel 48

Samaväärsus nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 alusel

1. Artikli 45 lõike 1 punkti b alapunktis iii osutatud tunnustatud kolmas riik on kolmas riik, mida on tunnustatud samaväärsuse otstarbel määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõike 2 alusel, sealhulgas käesoleva määruse artiklis 58 sätestatud üleminekumeetme alusel tunnustatud riigid.

Tunnustus lõppeb 31. detsembril 2025.

2. Aastaruannete alusel, mille lõikes 1 osutatud kolmandad riigid saavad komisjonile iga aasta 31. märtsiks oma kehtestatud kontrollimeetmete rakendamise ja nende täitmise tagamise kohta, ning muud saadud teavet arvesse võttes tagab komisjon tunnustatud kolmandate riikide asjakohase järelevalve nende tunnustuse korrapärase läbivaatamise kaudu. Selleks võib komisjon paluda liikmesriikide abi. Järelevalve laad määratakse kindlaks nõuete rikkumise tõenäosuse hindamise alusel, võttes arvesse eelkõige asjaomasest kolmandast riigist liitu eksporditava kauba kogust, pädevate asutuste seire- ja järelevalve tulemusi ning varasemate kontrollide tulemusi. Komisjon annab Euroopa Parlamendile ja nõukogule läbivaatamise tulemustest korrapäraselt aru.

3. Komisjon koostab rakendusaktiga lõikes 1 osutatud kolmandate riikide loetelu ja võib seda loetelu rakendusaktidega muuta.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega täiendatakse käesolevat määrust seoses teabega, mida käesoleva artikli lõike 3 kohaselt loetellu kantud kolmandad riigid peavad esitama ja mida on vaja nende tunnustuse järelevalveks komisjoni poolt, ning seoses kõnealuse komisjonipoolse järelevalvega, sealhulgas kohapealsete kontrollide kaudu.

5. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, et tagada meetmete kohaldamine eelkõige selliste nõuete rikkumise kahtluse või tuvastatud nõuete rikkumise korral, mis mõjutab käesolevas artiklis osutatud kolmandatest riikidest imporditud mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete terviklust. Sellise meetmena võib eelkõige kontrollida mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete terviklust enne toodete viimist liidu turule ning asjakohasel juhul peatada luba viia selliseid tooteid liidu turule mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodetena.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

*Artikkel 49***Komisjoni aruanne artiklite 47 ja 48 kohaldamise kohta**

Komisjon esitab 31. detsembriks 2021 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande artiklite 47 ja 48 kohaldamise seisu kohta, eelkõige seoses kolmandate riikide tunnustamisega samaväärsuse alusel.

VIII PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

1. JAGU

Mahepõllumajanduslike ja üleminekuaja toodete vaba liikumine*Artikkel 50***Mahepõllumajanduslike ja üleminekuaja toodete turuleviimise keelamise ja piiramise keeld**

Pädevad asutused, kontrolliasutused ja kontrollorganid ei keela ega piira tootmise, märgistamise või toodete esitlusviisiga seotud põhjendustele tuginedes teises liikmesriigis asuva teise pädeva asutuse, kontrolliasutuse või kontrollorgani poolt kontrollitud mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete turuleviimist, kui nimetatud tooted vastavad käesolevale määrusele. Eelkõige ei tehta muid ametlikke kontrole ega muid ametlike toiminguid kui need, mida tehakse määruse (EL) 2017/625 alusel, ega koguta muid ametlike kontrollide ja ametlike toimingute eest võetavaid tasusid kui need, mis on sätestatud nimetatud määruse VI peatükis.

2. JAGU

Teave, aruandlus ja seonduvad erandid*Artikkel 51***Mahepõllumajanduse sektori ja kaubavahetusega seotud teave**

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile igal aastal käesoleva määruse rakendamiseks ja kohaldamise seireks vajaliku teabe. Selline teave põhineb nii palju kui võimalik usaldusväärsetel andmeallikatel. Komisjon võtab arvesse andmevajadust ja sünergiat võimalike andmeallikate vahel, eelkõige nende vajaduse korral statistilistel eesmärkidel kasutamist.

2. Komisjon võtab vastu rakendusaktid seoses lõikes 1 osutatud teabe esitamiseks kasutatava süsteemiga, esitatava teabe üksikasjadega ning kuupäevaga, millal see teave tuleb esitada.

Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

*Artikkel 52***Pädevate asutuste, kontrolliasutuste ja kontrollorganitega seotud teave**

1. Liikmesriikidel on regulaarselt ajakohastatav loetelu, mis sisaldab järgmist teavet:

- a) pädevate asutuste nimed ja aadressid ning
- b) kontrolliasutuste ja kontrollorganite nimed, aadressid ja koodnumbrid.

Liikmesriigid edastavad need loetelud ja kõik neisse tehtud muudatused komisjonile ja avalikustavad need, välja arvatud juhul, kui loetelud on juba edastatud ja avalikustatud määruse (EL) 2017/625 artikli 4 lõike 4 kohaselt.

2. Lõike 1 alusel esitatud teabele tuginedes avaldab komisjon internetis korrapäraselt lõike 1 punktis b osutatud kontrolliasutuste ja kontrollorganite ajakohastatud loetelu.

*Artikkel 53***Erandid, load ja aruanne**

1. Erandid mahepõllumajandusliku taimse paljundusmaterjali ja mahepõllumajanduslike loomade kasutamisest, mis on sätestatud II lisa I osa punktis 1.8.5 ja II lisa II osa punktides 1.3.4.3 ja 1.3.4.4, välja arvatud II lisa II osa punkt 1.3.4.4.2, kaotavad kehtivuse 31. detsembril 2035.

2. Võttes aluseks käesoleva artikli lõikes 7 sätestatud aruandes esitatud järeldused mahepõllumajandusliku taimse paljundusmaterjali ja loomade kättesaadavuse kohta, on komisjonil alates 1. jaanuarist 2028 õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse käesolevat määrust järgmiselt:

a) II lisa I osa punktis 1.8.5 ja II lisa II osa punktides 1.3.4.3 ja 1.3.4.4 osutatud erandite, välja arvatud II lisa II osa punkt 1.3.4.4.2, kohaldamine lõpetatakse varasemal kuupäeval kui 31. detsember 2035 või pikendatakse erandite kohaldamist pärast nimetatud kuupäeva, või

b) II lisa II osa punktis 1.3.4.4.2 osutatud erandi kohaldamine lõpetatakse.

3. Alates 1. jaanuarist 2026 on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega muudetakse artikli 26 lõike 2 punkti b, et laiendada artikli 26 lõikes 2 osutatud teabesüsteemi kohaldamisala noorkanadele, ning II lisa II osa punkti 1.3.4.3, et võtta noorkanu käsitlevate erandite tegemisel aluseks kõnealuse süsteemi kohaselt kogutud andmed.

4. Võttes aluseks teabe kodulindude ja sigade mahepõllumajandusliku proteiinsööda kättesaadavuse kohta, mille liikmesriigid on kooskõlas käesoleva artikli lõikega 6 kättesaadavaks teinud või mis on esitatud käesoleva artikli lõikes 7 sätestatud aruandes, on komisjonil alates 1. jaanuarist 2025 õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega lõpetatakse II lisa II osa punkti 1.9.3.1 alapunktis c ja punkti 1.9.4.2 alapunktis c osutatud lubade kehtivus, millega lubatakse kasutada kodulindude ja sigade söötmisel mittemahepõllumajanduslikku proteiinsööta, varasemal kuupäeval kui 31. detsember 2025 või pikendatakse nende lubade kehtivust pärast nimetatud kuupäeva.

5. Komisjon pikendab lõigetes 2, 3 ja 4 osutatud erandite või lubade kohaldamist üksnes nii kauaks, kui tal on eelkõige liikmesriikide poolt kooskõlas lõikega 6 esitatud teavet, mis kinnitab, et asjaomast taimset paljundusmaterjali, loomi või sööta ei ole liidu turul saada.

6. Iga aasta 30. juuniks teevad liikmesriigid komisjonile ja teistele liikmesriikidele kättesaadavaks

a) artikli 26 lõikes 1 osutatud andmebaasis ja artikli 26 lõikes 2 osutatud süsteemides sisalduva teabe, ning kui see on asjakohane, artikli 26 lõikes 3 osutatud süsteemides sisalduva teabe;

b) teabe erandite kohta, mis on tehtud kooskõlas II lisa I osa punktiga 1.8.5 ning II lisa II osa punktidega 1.3.4.3 ja 1.3.4.4, ning

c) teabe kodulindude ja sigade mahepõllumajandusliku proteiinsööda kättesaadavuse kohta liidu turul ning teabe kooskõlas II lisa II osa punkti 1.9.3.1 alapunktiga c ja punkti 1.9.4.2 alapunktiga c antud lubade kohta.

7. Komisjon esitab 31. detsembriks 2025 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande allpool loetletud toodete kättesaadavuse kohta liidu turul ning, kui see on asjakohane, neile toodetele piiratud juurdepääsu põhjused:

a) mahepõllumajanduslik taimne paljundusmaterjal;

b) mahepõllumajanduslikud loomad, kes kuuluvad II lisa II osa punktides 1.3.4.3 ja 1.3.4.4 osutatud erandite alla;

c) kodulindude ja sigade söötmiseks kasutatav mahepõllumajanduslik proteiinsööt, mille jaoks on vaja II lisa II osa punkti 1.9.3.1 alapunktis c ja punkti 1.9.4.2 alapunktis c osutatud lube.

Aruande koostamisel võtab komisjon eelkõige arvesse kooskõlas artikliga 26 kogutud andmeid ning käesoleva artikli lõikes 6 osutatud erandite ja lubadega seonduvat teavet.

IX PEATÜKK

MENETLUS-, ÜLEMINEKU- JA LÖPPSÄTTED

1. JAGU

Menetlussätted

Artikkel 54

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 2 lõikes 6, artikli 9 lõikes 11, artikli 10 lõikes 5, artikli 12 lõikes 2, artikli 13 lõikes 3, artikli 14 lõikes 2, artikli 15 lõikes 2, artikli 16 lõikes 2, artikli 17 lõikes 2, artikli 18 lõikes 2, artikli 19 lõikes 2, artikli 21 lõikes 1, artikli 22 lõikes 1, artikli 23 lõikes 2, artikli 24 lõikes 6, artikli 30 lõikes 7, artikli 32 lõikes 4, artikli 33 lõikes 6, artikli 34 lõikes 8, artikli 35 lõikes 9, artikli 36 lõikes 3, artikli 38 lõikes 8, artikli 40 lõikes 11, artikli 44 lõikes 2, artikli 46 lõikes 7, artikli 48 lõikes 4, artikli 53 lõikes 2, 3 ja 4, artikli 57 lõikes 3 ja artikli 58 lõikes 2 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 1. jaanuarist 2021. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 2 lõikes 6, artikli 9 lõikes 11, artikli 10 lõikes 5, artikli 12 lõikes 2, artikli 13 lõikes 3, artikli 14 lõikes 2, artikli 15 lõikes 2, artikli 16 lõikes 2, artikli 17 lõikes 2, artikli 18 lõikes 2, artikli 19 lõikes 2, artikli 21 lõikes 1, artikli 22 lõikes 1, artikli 23 lõikes 2, artikli 24 lõikes 6, artikli 30 lõikes 7, artikli 32 lõikes 4, artikli 33 lõikes 6, artikli 34 lõikes 8, artikli 35 lõikes 9, artikli 36 lõikes 3, artikli 38 lõikes 8, artikli 40 lõikes 11, artikli 44 lõikes 2, artikli 46 lõikes 7, artikli 48 lõikes 4, artikli 53 lõikes 2, 3 ja 4, artikli 57 lõikes 3 ja artikli 58 lõikes 2 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 2 lõike 6, artikli 9 lõike 11, artikli 10 lõike 5, artikli 12 lõike 2, artikli 13 lõike 3, artikli 14 lõike 2, artikli 15 lõike 2, artikli 16 lõike 2, artikli 17 lõike 2, artikli 18 lõike 2, artikli 19 lõike 2, artikli 21 lõike 1, artikli 22 lõike 1, artikli 23 lõike 2, artikli 24 lõike 6, artikli 30 lõike 7, artikli 32 lõike 4, artikli 33 lõike 6, artikli 34 lõike 8, artikli 35 lõike 9, artikli 36 lõike 3, artikli 38 lõike 8, artikli 40 lõike 11, artikli 44 lõike 2, artikli 46 lõike 7, artikli 48 lõike 4, artikli 53 lõike 2, 3 ja 4, artikli 57 lõike 3 ja artikli 58 lõike 2 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavastegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 55

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee, mida nimetatakse mahepõllumajandusliku tootmise komiteeks. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koostoimes selle artikliga 5.
4. Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

2. JAGU

Kehtetuks tunnistamine ning ülemineku- ja lõppsätted

Artikkel 56

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 834/2007 tunnistatakse kehtetuks.

Nimetatud määruse kohaldamist jätkatakse sellegipoolest selleks, et viia lõpule kolmandatest riikidest esitatud ja menetluses olevate taotluste läbivaatamine, nagu on sätestatud käesoleva määruse artiklis 58.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

*Artikkel 57***Üleminekumeetmed seoses määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõike 3 alusel tunnustatud kontrolliasutuste ja kontrollorganitega**

1. Määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõike 3 alusel kontrolliasutustele ja kontrollorganitele antud tunnustus lõppeb hiljemalt 31. detsembril 2023.
2. Komisjon koostab rakendusaktiga määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõike 3 alusel tunnustatud kontrolliasutuste ja kontrollorganite loetelu ning võib seda loetelu rakendusaktidega muuta.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 55 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega täiendatakse käesolevat määrust seoses teabega, mida käesoleva artikli lõikes 2 osutatud kontrolliasutused ja kontrollorganid peavad esitama ja mida on vaja nende tunnustuse järelevalveks komisjoni poolt, ning seoses kõnealuse komisjonipoolse järelevalvega, sealhulgas kohapealsete kontrollide kaudu.

*Artikkel 58***Üleminekumeetmed seoses määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõike 2 alusel kolmandatest riikidest esitatud taotlustega**

1. Komisjon viib lõpule kolmandate riikide selliste taotluste läbivaatamise, mis on esitatud määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 33 lõike 2 alusel ja mis 17. juunil 2018 on menetluses. Selliste taotluste läbivaatamise suhtes kohaldatakse kõnealust määrust.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 54 vastu delegeeritud õigusakte, millega täiendatakse käesolevat määrust, kehtestades menetlusnormid käesoleva artikli lõikes 1 osutatud taotluste läbivaatamiseks, nähes muu hulgas ette, millist teavet peavad kolmandad riigid esitama.

*Artikkel 59***Üleminekumeetmed seoses kontrolliasutuste ja kontrollorganite esimese tunnustamisega**

Erandina artikli 61 teises lõigus osutatud kohaldamise kuupäevast kohaldatakse artiklit 46 alates 17. juunist 2018 niivõrd, kui see on vajalik kontrolliasutuste ja kontrollorganite õigeaegse tunnustamise võimaldamiseks.

*Artikkel 60***Üleminekumeetmed seoses määruse (EÜ) nr 834/2007 alusel toodetud mahepõllumajanduslike toodete varudega**

Kooskõlas määrusega (EÜ) nr 834/2007 enne 1. jaanuari 2021 toodetud tooteid võib pärast kõnealust kuupäeva turule viia kuni varude ammendumiseni.

*Artikkel 61***Jõustumine ja kohaldamine**

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2021.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 30. mai 2018

Euroopa Parlamendi nimel

president

A. TAJANI

Nõukogu nimel

eesistuja

L. PAVLOVA

I LISA

ARTIKLI 2 LÕIKES 1 OSUTATUD MUUD TOOTED

- Toiduks või söödaks kasutatavad pärmid,
 - mate, suhkrumais, viinapuulehed, palmipungad, humalavõrsed ja muud sarnased söödavad taimeosad ning neist valmistatud tooted,
 - meresool ning muud toiduks ja söödaks kasutatavad soolad,
 - lahtihaspeldamiseks sobivad siidiussikookonid,
 - looduslikud kummivaigud ja vaigud,
 - mesilasvaha,
 - eeterlikud õlid,
 - looduslikust korgist korgid, aglomeerimata ja ilma igasuguste sideaineteta,
 - puuvill, kraasimata ja kammimata,
 - vill, kraasimata ja kammimata,
 - toornahad ja töötlemata nahad,
 - taimse tooraine baasil valmistatavad traditsioonilised taimepreparaadid.
-

II LISA

III PEATÜKIS OSUTATUD ÜSIKASJALIKUD TOOTMISNÕUDED

I osa: Taimekasvatuse nõuanded

Lisaks artiklites 9–12 sätestatud tootmisnõuetele kohaldatakse mahepõllumajandusliku taimekasvatuse suhtes ka käesolevas osas sätestatud nõudeid.

1. Üldnõuanded
 - 1.1. Mahepõllumajanduskultuure, välja arvatud looduslikult vees kasvavaid kultuure, toodetakse elavas mullas või elavas mullas, mida on segatud või väetatud mahepõllumajanduslikus tootmises lubatud materjalide ja toodetega, vahetult aluspinnase ja aluspõhjakiivimite peal.
 - 1.2. Keelatud on hüdropooniline tootmine, st looduslikult vees mittekasvatavate taimede kasvatamise meetod, mille puhul on taimede juured üksnes toitainelahuses või inertses keskkonnas, millele on lisatud toitainelahust.
 - 1.3. Erandina punktist 1.1 on lubatud idandite tootmine seemnete niisutamise teel ja siguripeade tootmine muu hulgas puhtasse vette kastmise teel.
 - 1.4. Erandina punktist 1.1 on lubatud järgmised kasvatusmeetodid:
 - a) taimede potis kasvatamine selliste dekoratiivtaimede ja maitsetaimede tootmiseks, mida müüakse lõpptarbijale koos potiga;
 - b) ümberistutamiseks mõeldud seemikute või istikute kasvatamine pottides.
 - 1.5. Erandina punktist 1.1 on lubatud kultuure kasvatada peenrakastides üksnes pindalal, mis on enne 28. juunit 2017 Soomes, Rootsis ja Taanis sertifitseeritud mahepõllumajanduslikuna sellise kasvatusmeetodi puhul. Sellise pindala laiendamine ei ole lubatud.

Nimetatud erand lõpeb 31. detsembril 2030.

Komisjon esitab 31. detsembriks 2025 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande peenrakastide kasutamise kohta mahepõllumajanduses. Kui see on asjakohane, võib aruande esitada koos seadusandliku ettepanekuga, mis käsitleb peenrakastide kasutamist mahepõllumajanduses.
 - 1.6. Kõikide kasutatavate taimekasvatusemeetoditega välditakse või minimeeritakse igasugust täiendavat keskkonna saastumist.
 - 1.7. Üleminek
 - 1.7.1. Et taimi ja taimseid saadusi oleks võimalik käsitleda mahepõllumajanduslike toodetena, peab käesolevas määruses sätestatud tootmisnõudeid olema kohaldatud põldude suhtes vähemalt kaheaastase üleminekuaja jooksul enne külvi või rohumaa või mitmeaastaste söödataimede puhul vähemalt kaks aastat enne nende kasutamist mahepõllumajandusliku söödana või muude mitmeaastaste taimede kui söödataimede puhul vähemalt kolm aastat enne mahepõllumajanduslike toodete esimest koristust.
 - 1.7.2. Kui maa või üks või mitu põldu on olnud saastunud mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubamatute toodete või ainetega, võib pädev asutus otsustada asjaomase maa või asjaomaste põldude puhul pikendada üleminekuaja üle punktis 1.7.1 osutatud ajavahemiku.
 - 1.7.3. Mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubamatu toote või ainega töötlemise korral taotleb pädev asutus kooskõlas punktiga 1.7.1 uut üleminekuaja.

Kõnealust üleminekuaja võib lühendada kahel juhul:

 - a) mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubamatu toote või ainega töötlemine on osa taimekahjustajate või umbrohu, sh karantiinsete organismide või invasiivsete võõrliikide suhtes võetavast kohustuslikust tõrjemeetmest, mille on kehtestanud asjaomase liikmesriigi pädev asutus;
 - b) mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubamatu toote või ainega töötlemine on osa teaduslikest katsetest, mille on heaks kiitnud asjaomase liikmesriigi pädev asutus.

- 1.7.4. Punktides 1.7.2 ja 1.7.3 osutatud juhtudel võetakse üleminekuaja kindlaksmääramisel arvesse järgmisi nõudeid:
- a) asjaomase toote või aine lagunemisprotsess peab tagama, et üleminekuaja lõpuks sisaldab muld ja mitmeaastaste taimede puhul taim jääkaineid tähtsusetus koguses;
 - b) pärast töötlemist kogutud saaki ei tohi viia turule mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodetena.
- 1.7.4.1. Liikmesriigid teavitavad komisjoni ja teisi liikmesriike kõikidest otsustest, millega nad näevad ette kohustuslikud meetmed mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubamatu toote või ainega töötlemise korral.
- 1.7.4.2. Mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubamatu toote või ainega töötlemisel punkti 1.7.5 alapunkti b ei kohaldata.
- 1.7.5. Mahepõllumajanduslikuks loomakasvatuseks kasutatava maa puhul
- a) kohaldatakse üleminekunõudeid selle tootmisüksuse kogu ala suhtes, kus loomasööta toodetakse,
 - b) olenemata punktist a võib üleminekuajaga lühendada ühele aastale mittetaimtoiduliste liikide kasutatavate karjamaade ja vabaõhualade puhul.
- 1.8. Taimede päritolu, sh taimne paljundusmaterjal
- 1.8.1. Taimede ja taimsete saaduste, välja arvatud taimse paljundusmaterjali kasvatamiseks tuleb kasutada ainult mahepõllumajanduslikku taimset paljundusmaterjali.
- 1.8.2. Sellise mahepõllumajandusliku taimse paljundusmaterjali saamiseks, mis on ette nähtud kasutamiseks muul otstarbel kui taimse paljundusmaterjali tootmiseks, peavad emataim ja asjakohasel juhul teised taimse paljundusmaterjali tootmiseks ette nähtud taimed olema kasvatatud kooskõlas käesoleva määrusega vähemalt ühe põlvkonna jooksul või mitmeaastaste taimede puhul vähemalt ühe põlvkonna kahe kasvuperioodi jooksul.
- 1.8.3. Mahepõllumajanduslikku taimset paljundusmaterjali valides peavad ettevõtjad eelistama mahepõllumajanduse jaoks sobivat mahepõllumajanduslikku taimset paljundusmaterjali.
- 1.8.4. Mahepõllumajanduslikuks tootmiseks sobivate mahepõllumajanduslike sortide aretus toimub mahepõllumajanduslikes tingimustes ja see keskendub geneetilise mitmekesisuse edendamisele, tuginedes loomulikule paljundamisvõimele, agronoomilisele tulemuslikkusele, haiguskindlusele ning kohanemisele erinevate kohalike mulla- ja ilmastikutingimustega.
- Igasugune paljundamine, välja arvatud meristeemkultuuride puhul, toimub sertifitseeritud mahepõllumajandusmeetodil.
- 1.8.5. Üleminekuaja ja mittemahepõllumajandusliku taimse paljundusmaterjali kasutamine
- 1.8.5.1. Erandina punktist 1.8.1 võivad pädevad asutused anda loa kasutada üleminekuaja või mittemahepõllumajanduslikku taimset paljundusmaterjali punktides 1.8.5.3, 1.8.5.4 ja 1.8.5.5 sätestatud tingimustel, kui artikli 26a lõikes 1 osutatud andmebaasist saadud andmetest või artikli 26 lõike 2 punktis a osutatud süsteemist nähtub, et ettevõtja kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed vajadused asjaomase mahepõllumajandusliku taimse paljundusmaterjali, välja arvatud seemikute järele, ei ole rahuldatud.
- Enne sellise erandi taotlemist tutvub ettevõtja artikli 26 lõikes 1 osutatud andmebaasiga või artikli 26 lõike 2 punktis a osutatud süsteemiga, et teha kindlaks, kas tema taotlus on põhjendatud.
- 1.8.5.2. Kolmandates riikides asuvate ettevõtjate puhul võivad artikli 46 lõike 1 kohaselt tunnustatud kontrolliasutused või kontrollorganid anda loa kasutada mahepõllumajanduslikus tootmisüksuses üleminekuaja või mittemahepõllumajanduslikku taimset paljundusmaterjali, kui mahepõllumajanduslik taimne paljundusmaterjal ei ole ettevõtja asukohariigiks oleva kolmanda riigi territooriumil kättesaadav piisava kvaliteediga või piisavas koguses, ja järgitakse punktides 1.8.5.3, 1.8.5.4 ja 1.8.5.5 sätestatud tingimusi.
- 1.8.5.3. Mittemahepõllumajanduslikku taimset paljundusmaterjali ei töödelda muude taimekaitsevahenditega kui käesoleva määruse artikli 24 lõike 1 kohaselt seemnete töötlemisel kasutada lubatud taimekaitsevahendid, välja arvatud juhul, kui asjaomase liikmesriigi pädev asutus on määruse (EL) 2016/2031 kohaselt ette näinud asjaomase liigi kõigi sortide keemilise töötlemise taimetervise eesmärgil piirkonnas, kus taimset paljundusmaterjali kavatakse kasutada.
- 1.8.5.4. Luba kasutada üleminekuaja või mittemahepõllumajanduslikku taimset paljundusmaterjali antakse enne põllukultuuri külvamist.

- 1.8.5.5. Luba kasutada üleminekuaja või mittemahepõllumajanduslikku taimset paljundusmaterjali antakse ainult üksik-kasutajatele üheks hooajaks korraga ning lubade andmise eest vastutav pädev asutus dokumenteerib loa saanud taimse paljundusmaterjali kogused.
- 1.9. Mulla majandamine ja väetamine
- 1.9.1. Mahepõllumajanduslikus taimekasvatases kasutatakse maaharimis- ja maaviljelusviise, mis säilitavad või suurendavad orgaanilist ainet mullas, parandavad mulla stabiilsust ja mulla bioloogilist mitmekesisust ning tõkestavad pinnase tihenemist ja mullaerosiooni.
- 1.9.2. Mulla viljakust ja bioloogilist aktiivsust säilitatakse ja suurendatakse
- a) mitmeaastase külvikorra abil, sealhulgas kasutades kohustuslikke liblikõielisi kultuure roteeruvate kultuuride jaoks põhi- või kattekultuuridena ja teisi haljasväetistaimi, välja arvatud rohumaa või mitmeaastaste söödataimede puhul;
 - b) kasvuhoonete või muude mitmeaastaste taimede kui söödataimede puhul üheaastaste haljasväetistaimede ja liblikõieliste taimede ning taimede mitmekesisuse abil ning
 - c) kõigil juhtudel mahepõllumajanduslikust tootmisest pärit eelistatavalt komposteeritud sõnniku või orgaanilise aine abil.
- 1.9.3. Kui taimede toitainevajadusi ei ole võimalik rahuldada punktides 1.9.1 ja 1.9.2 sätestatud meetmetega, võib üksnes vajalikul määral kasutada ainult neid väetisi ja mullaomaduste parandajaid, mis on artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud. Ettevõtjad peavad kõnealuste toodete kasutamise kohta arvestust.
- 1.9.4. Üleminekuaja üksustes ja mahepõllumajanduslikes üksustes kasutatav direktiivis 91/676/EMÜ määratletud loomasõnniku kogus ei tohi ületada 170 kg lämmastikku kasutatava põllumajandusmaa hektari kohta aastas. Kõnealune piirang kehtib ainult laudasõnniku, kuivatatud laudasõnniku ja veetustatud linnusõnniku, komposteeritud virtsa, sh linnusõnniku, komposteeritud laudasõnniku ja vedela virtsa kasutamise kohta.
- 1.9.5. Kui põllumajandusettevõtted tahavad jagada mahepõllumajanduslikest tootmisüksustest ülejäävat sõnnikut, võivad nad sõlmida kirjalikke koostöölepinguid ainult teiste mahepõllumajandusliku tootmise nõudeid täitvate põllumajandusettevõtetega. Punktis 1.9.4 osutatud ülempiir arvutatakse kõigi sellises koostöös osalevate mahepõllumajanduslike tootmisüksuste põhjal.
- 1.9.6. Mulla üldseisundi parandamiseks või toitainete kättesaadavuse suurendamiseks mullas või põllukultuurides võib kasutada mikroorganisme sisaldavaid valmistisi.
- 1.9.7. Komposti aktiveerimiseks võib kasutada asjakohaseid taimseid valmistisi ja mikroorganisme sisaldavaid valmistisi.
- 1.9.8. Mineraalseid lämmastikväetisi ei tohi kasutada.
- 1.9.9. Biodünaamilisi preparaate võib kasutada.
- 1.10. Taimekahjustajate ja umbrohu tõrje
- 1.10.1. Taimekahjustajate ja umbrohu tekitatavate kahjustuste vältimiseks kaitstakse taimi eelkõige järgmisega:
- kahjuritite looduslikud vaenlased;
 - liikide, sortide ja heterogeense materjali valik;
 - külvikorrad;
 - maaviljelusmeetodid, nagu biofumigeerimine, mehhaanilised ja füüsikalised meetodid, ning
 - termilised protsessid, nagu solarisatsioon ja kaitstud kultuuride puhul rakendatav pinnase pealmise kihi aurutamine (kuni 10 cm sügavuselt).
- 1.10.2. Kui taimi ei ole võimalik taimekahjustajate eest punktis 1.10.1 sätestatud meetoditega piisavalt kaitsta või kui on selge, et saaki ähvardab oht, võib üksnes vajalikul määral kasutada ainult neid tooteid ja aineid, mis on artiklite 9 ja 24 alusel mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud. Ettevõtjad hoiavad alles dokumendid, mis tõendavad selliste toodete kasutamise vajalikkust.
- 1.10.3. Lõksudes või püünistes kasutatavate toodete ja ainete, v.a feromoonpüüniste puhul peavad lõksud ja/või püünised ära hoidma toodete ja ainete pääsemise keskkonda ning toodete ja ainete ning kasvatatavate kultuuride kokkupuutumise. Kõik lõksud, sealhulgas feromoonpüünised tuleb pärast kasutamist kokku korjata ja ohutult kõrvaldada.

- 1.11. Puhastus- ja desinfitseerimisvahendid
- Taimakasvatuses võib kasutada üksnes selliseid puhastus- ja desinfitseerimisvahendeid, mis on artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud.
- 1.12. Arvestuse pidamise kohustus
- Ettevõtjad peavad arvestust asjaomaste maatükkide ja saagi suuruse kohta.
- 1.13. Töötlemata toodete ettevalmistamine
- Kui taimedega tehakse muid ettevalmistustoiminguid kui töötlemine, kohaldatakse sellistele ettevalmistustoomingutele *mutatis mutandis* IV osa punktides 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 ja 2.2.3 sätestatud üldnõudeid.
2. Üksikasjalikud nõuded konkreetsetele taimedele ja taimsetele saadustele
- 2.1. Seenekasvatuse nõuded
- Seente kasvatamisel võib kasutada substraate, kui need koosnevad ainult järgmistest koostisosadest:
- a) laudasõnnik ja virts
 - i) kas mahepõllumajanduslikest tootmisüksustest või tootmisüksustest ülemineku teisel aastal või
 - ii) punktis 1.9.3 osutatud üksustest ainult juhul, kui alapunktis i osutatud toode ei ole kättesaadav, ja tingimusel, et sellise laudasõnniku ja virtsa kaal ei ületa 25 % substraadi koostisosade kogukaalust (v.a kattermaterjal ja lisatud vesi) enne kompostimist;
 - b) muud kui punktis a osutatud põllumajandusliku päritoluga tooted, mis on saadud mahepõllumajanduslikest tootmisüksustest;
 - c) keemiliselt töötlemata turvas;
 - d) pärast langetamist keemiliselt töötlemata puit;
 - e) punktis 1.9.3 osutatud mineraalained, vesi ja muld.
- 2.2. Looduslike taimede korjamise nõuded
- Looduslikel aladel, metsades ja põllumajanduspiirkondades kasvavate looduslike taimede ja taimeosade korjamist käsitatakse mahepõllumajandusliku tootmisena tingimusel, et
- a) kõnealuseid alasid ei ole töödeldud muude kui artiklite 9 ja 24 alusel mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud toodete või ainetega vähemalt kolme aasta jooksul enne korjamist;
 - b) korjamine ei mõjuta looduskeskkonna stabiilsust ega liikide säilimist korjapiirkonnas.

II osa: Loomakasvatuse nõuded

Lisaks artiklites 9, 10, 11 ja 14 sätestatud tootmisnõuetele kohaldatakse mahepõllumajandusliku loomakasvatuse suhtes ka käesolevas osas sätestatud nõudeid.

1. Üldnõuded
- 1.1. Maata loomakasvatus, mille puhul põllumajandustootja, kes kavatseb hakata tegelema mahepõllumajandusliku loomakasvatusega, ei majanda põllumajandusmaad ega ole sõlminud mõne põllumajandustootjaga kirjalikku koostöökokkulepet mahepõllumajanduslike või üleminekuaja tootmisüksuste kasutamiseks loomakasvatuse eesmärgil, on keelatud, välja arvatud mesinduse puhul.
- 1.2. Üleminek
- 1.2.1. Kui samal ajal algab üleminek kogu tootmisüksuses, sealhulgas karjamaad või loomasööda kasvatamiseks kasutatavad maa-alad ja loomad, kes asuvad kõnealuses tootmisüksuses selle mahepõllumajanduslikule tootmisele üleminekuaja alguses vastavalt I osa punktile 1.7.1 ja punkti 1.7.5 alapunktile b, võib loomi ja loomseid saadusi tootmisüksuse üleminekuaja lõpus käsitada mahepõllumajanduslikena, sealhulgas juhul, kui käesoleva osa punktis 1.2.2 sätestatud üleminekuage asjaomase loomaliigi jaoks on pikem kui tootmisüksuse üleminekuage.
- Erandina punktist 1.4.3.1 võib sellise samaaegse ülemineku korral ja tootmisüksuse üleminekuaja jooksul sööta loomi, kes asuvad kõnealuses tootmisüksuses alates mahepõllumajanduslikule tootmisele üleminekuaja algusest, üleminekuaja söödaga, mis on üleminekuaja tootmisüksuses toodetud üleminekuaja esimesel aastal, ja/või punkti 1.4.3.1 kohase söödaga ja/või mahepõllumajandusliku söödaga.

Mittemahepõllumajanduslikke loomi võib tuua üleminekuaja tootmisüksusesse pärast üleminekuaja algust punkti 1.3.4 kohaselt.

1.2.2. Konkreetsete loomaliikide kasvatamise puhul sätestatakse järgmised üleminekuajad:

- a) veise- ja hobuseliha tootmise puhul 12 kuud, kuid mitte vähem kui kolmveerand loomade elueast;
- b) lammaste, kitsede ja sigade puhul ning piima tootmiseks kasutatavate loomade puhul kuus kuud;
- c) alla kolme päeva vanustena sisse toodud kodulindude (välja arvatud pekingi partide) liha tootmise puhul kümme nädalat;
- d) alla kolme päeva vanustena sisse toodud pekingi partide puhul seitse nädalat;
- e) alla kolme päeva vanustena munade tootmise eesmärgil sisse toodud kodulindude puhul kuus nädalat;
- f) mesilaste puhul 12 kuud.

Üleminekuajal tuleb vaha asendada mahepõllumajanduslikust mesindusest pärineva vahaga.

Mittemahepõllumajanduslikku mesilasvaha võib kasutada juhul, kui

- i) mahepõllumajanduslikust mesindusest pärinev mesilasvaha ei ole turul kättesaadav;
- ii) on tõendatud, et vaha ei ole saastunud mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubamatute toodete või ainete, ning
- iii) see on kaanetisvaha;
- g) küülikute puhul kolm kuud;
- h) hirvede puhul 12 kuud.

1.3. Loomade päritolu

1.3.1. Ilma et see mõjutaks üleminekunõudeid, peavad mahepõllumajanduslikud loomad ja linnud sündima või kooruma ning kasvama mahepõllumajanduslikes tootmisüksustes.

1.3.2. Mahepõllumajanduslike loomade aretamise põhimõtted on järgmised:

- a) paljundamisel kasutatakse looduslikke meetodeid, kunstlik seemendamine on lubatud;
- b) paljunemist ei kutsuta esile ega takistata hormoonide või muude sarnase toimega ainete abil, välja arvatud juhul, kui on tegemist üksiklooma veterinaarraviga;
- c) teisi kunstliku paljundamise viise, nagu kloonimine ja embrüo siirdamine, ei kasutata;
- d) tõuvalik peab olema mahepõllumajandusliku tootmise põhimõtete seisukohast asjakohane, tagama heal tasemel loomade heaolu ning aitama vältida kannatuste tekitamist ja vajadust loomi vigastada.

1.3.3. Tõu või liini valimisel kaaluvad ettevõtjad suure geneetilise mitmekesisusega tõugude või liinide eelistamist, loomade võimet kohanduda kohalike tingimustega, nende aretusväärtust, pikaelasticust, elujõulisust ja vastupanuvõimet haigustele või terviseprobleemidele, ilma et see kõik kahjustaks nende heaolu. Peale selle tuleb tõu- või liinivalikul vältida teatavaid haigusi või terviseprobleeme, mis on seotud mõne intensiivtootmises kasutatava tõu või liiniga (nt sigade stressisündroom, mille tagajärjeks võib olla PSE-liha, äkksurm, iseeneslik abort, keisrilõiget vajavad rasked poegimised). Eelistada tuleb kohalikke tõuge ja liine.

Selleks et valida tõuge ja liine kooskõlas esimese lõiguga, kasutavad ettevõtjad artikli 26 lõikes 3 osutatud süsteemides olevat teavet.

1.3.4. Mittemahepõllumajanduslike loomade kasutamine

1.3.4.1. Erandina punktist 1.3.1 võib aretamise eesmärgil mahepõllumajanduslikku tootmisüksusesse tuua loomi, keda ei ole kasvatatud mahepõllumajanduslikult, kui tõud on põllumajanduse jaoks kadumisohtu, nagu on osutatud määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 28 lõike 10 punktis b ja selle alusel vastu võetud õigusaktides. Sel juhul ei pea nendest tõugudest loomad tingimata olema nullipaarid.

1.3.4.2. Erandina punktist 1.3.1 võib mesilate uuendamisel mahepõllumajanduslikus tootmisüksuses asendada aastas 20 % mesilasemadest ja sülemitest mittemahepõllumajanduslike mesilasemade ja sülemitega tingimusel, et mesilasemad ja sülemid viiakse tarudesse, mille kärjed või kärjepõhjad pärinevad mahepõllumajanduslikest tootmisüksustest. Igal juhul võib aastas ühe sülemi või mesilasema asendada mittemahepõllumajandusliku sülemi või mesilasemaga.

1.3.4.3. Erandina punktist 1.3.1 võib pädev asutus otsustada, et kui põllumajandustootja kvalitatiivseid ja kvantitatiivseid vajadusi ei ole linnukarja esmakordsel moodustamisel, uuendamisel või taastamisel võimalik rahuldada, võib mahepõllumajanduslikku linnukasvatamiseks tuua mittemahepõllumajanduslikult kasvatatud linde, tingimusel et munade tootmiseks mõeldud noorkanad ja liha tootmiseks mõeldud linnud on kuni kolme päeva vanused. Nendest lindudest saadud tooteid võib lugeda mahepõllumajanduslikeks ainult juhul, kui peetakse kinni punktis 1.2 sätestatud üleminekuajast.

1.3.4.4. Erandina punktist 1.3.1 võivad pädevad asutused anda loa tuua mahepõllumajanduslikku loomakasvatamiseks mittemahepõllumajanduslike loomi punktides 1.3.4.4.1–1.3.4.4.4 sätestatud tingimustel, kui artikli 26 lõike 2 punktis b osutatud süsteemi kohaselt kogutud andmetest nähtub, et põllumajandustootja kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed vajadused mahepõllumajanduslike loomade järele ei ole rahuldatud.

Enne sellise erandi taotlemist tutvub põllumajandustootja artikli 26 lõike 2 punktis b osutatud andmebaasi kogutud andmetega, et teha kindlaks, kas tema taotlus on põhjendatud.

Kolmandates riikides asuvate ettevõtjate puhul võivad artikli 46 lõike 1 kohaselt tunnustatud kontrolliasutused ja kontrollorganid anda loa tuua mahepõllumajanduslikku tootmisüksusesse mittemahepõllumajanduslike loomi, kui mahepõllumajanduslikud loomad ei ole ettevõtja asukohariigi territooriumil kättesaadavad piisava kvaliteediga või piisavas koguses.

1.3.4.4.1. Tõuaretuse eesmärgil võib karja esmakordsel moodustamisel karja tuua mittemahepõllumajanduslike noorloomi. Neid tuleb vahetult pärast võõrutamist kasvatada vastavalt mahepõllumajandusliku loomakasvatuse nõuetele. Loomade karjaga liitumise päeval tuleb rakendada lisaks järgmisi piiranguid:

- a) veised, hobused ja hirved on nooremad kui kuus kuud;
- b) lambad ja kitsed on nooremad kui 60 päeva;
- c) põrsad kaaluvad vähem kui 35 kg;
- d) küülikud on nooremad kui kolm kuud.

1.3.4.4.2. Tõuaretuse eesmärgil võib karja uuendamiseks karja tuua mittemahepõllumajanduslike täiskasvanud isasloomi ja mittemahepõllumajanduslike poegimata emasloomi. Neid tuleb edaspidi kasvatada vastavalt mahepõllumajandusliku loomakasvatuse nõuetele. Peale selle on aastas lisanduvate emasloomade arvule kehtestatud järgmised piirangud:

- a) loomi võib sisse tuua kuni 10 % ulatuses täiskasvanud hobuste või veiste arvust ning kuni 20 % ulatuses täiskasvanud sigade, lammaste, kitsede, küülikute või hirvede arvust;
- b) vähem kui kümnest hobusest, hirvest, veisest või küülikust või vähem kui viiest seast, lambast või kitselt koosnevate üksuste puhul on selline uuendamine piiratud maksimaalselt ühe loomaga aastast.

1.3.4.4.3. Punktis 1.3.4.4.2 osutatud protsendimäärasid võib suurendada kuni 40 %-ni, kui pädev asutus kinnitab, et täidetud on üks järgmistest tingimustest:

- a) põllumajandusettevõtte ulatuslik laiendamine;
- b) tõu vahetamine;
- c) uue loomakasvatusharuga alustamine.

1.3.4.4.4. Punktides 1.3.4.4.1, 1.3.4.4.2 ja 1.3.4.4.3 osutatud juhtudel võib mittemahepõllumajanduslike loomi lugeda mahepõllumajanduslikeks ainult juhul, kui punktis 1.2 sätestatud üleminekuage on läbi. Punktis 1.2.2 sätestatud üleminekuage algab kõige varem siis, kui loomad tuuakse üleminekuaja tootmisüksusesse.

1.3.4.4.5. Punktides 1.3.4.4.1–1.3.4.4.4 osutatud juhtudel hoitakse mittemahepõllumajanduslike loomi muust karjast eraldi või nad peavad olema identifitseeritavad punktis 1.3.4.4.4 osutatud üleminekuaja lõpuni.

1.4. Loomasööt

1.4.1. Loomasööda üldnõuded

Loomasööda suhtes kehtivad järgmised nõuded:

- a) loomasööt peab olema saadud peamiselt sellest põllumajandusettevõttest, kus loomi peetakse, või sama piirkonna teistele ettevõtetele kuuluvatest mahepõllumajanduslikest või üleminekuaja tootmisüksustest;
- b) karja tuleb sööta mahepõllumajandusliku või üleminekuaja söödaga, mis vastab looma toitainevajadustele tema arengu eri etappidel; piiratud söötmine ei ole loomakasvatuses lubatud, välja arvatud juhul, kui see on põhjendatud veterinaarloomatundjate soovidega;
- c) loomi ei tohi pidada tingimustes või toidul, mis võib põhjustada aneemiat;
- d) nuumamise korral võetakse igas kasvatamise järgus alati arvesse iga loomaliigi normaalset söötmisviisi ja loomade heaolu, sundsöötmine on keelatud;
- e) loomadel, välja arvatud sead, kodulinnud ja mesilased, on pidev juurdepääs karjamaale, kui tingimused seda võimaldavad, või koresöödale;
- f) kasvustimulaatoreid ja sünteetilisi aminohappeid ei tohi kasutada;
- g) emapiimast toituvate loomade söötmisel tuleb minimaalse ajavahemiku vältel, mille komisjon sätestab kooskõlas artikli 14 lõike 3 punktiga a, eelistada muule toidule emapiima; selle ajavahemiku vältel ei tohi kasutada keemiliselt sünteetiliselt koostisosi või taimset päritolu koostisosi sisaldavaid piimaasendajaid;
- h) taimset, vetika-, loomset või pärmi päritolu söödamaterjal peab olema mahepõllumajanduslik;
- i) taimset, vetika-, loomset või pärmi päritolu mittemahepõllumajanduslikku söödamaterjali, mikroobset või mineraalset päritolu söödamaterjali, söödalisisandeid ja abiaineid võib kasutada ainult juhul, kui need on artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud.

1.4.2. Karjatamine

1.4.2.1. Karjatamine mahepõllumajanduslikul maal

Ilma et see piiraks punkti 1.4.2.2 kohaldamist, karjatatakse mahepõllumajanduslikke loomi mahepõllumajanduslikul maal. Mittemahepõllumajanduslikud loomad võivad kasutada mahepõllumajanduslikku karjamaad igal aastal piiratud ajavahemiku jooksul tingimusel, et loomi peetakse keskkonnahoidlikul viisil maal, millele antakse toetust määruse (EL) nr 1305/2013 artiklite 23, 25, 28, 30, 31 ja 34 kohaselt, ning et mittemahepõllumajanduslikud loomad ei ole mahepõllumajanduslikul maal samal ajal kui mahepõllumajanduslikud loomad.

1.4.2.2. Ühiskarjamaal karjatamine ja rändkarjatamine

1.4.2.2.1. Mahepõllumajanduslikke loomi võib ühiskarjamaal karjatada tingimusel, et

- a) ühiskarjamaad ei ole vähemalt kolme aasta jooksul töödeldud mahepõllumajanduses kasutamiseks lubamatute toodete või ainete ga;
- b) kõiki ühiskarjamaal karjatatavaid mittemahepõllumajanduslikke loomi on peetud keskkonnahoidlikul viisil maal, millele antakse toetust määruse (EL) nr 1305/2013 artiklite 23, 25, 28, 30, 31 ja 34 kohaselt;
- c) ühiskarjamaal karjatatud mahepõllumajanduslikelt loomadelt saadud loomakasvatussaadusi ei loeta mahepõllumajanduslikeks toodeteks, kui ei suudeta tõendada, et kõnealused loomad on nõuetele vastavalt eraldatud mittemahepõllumajanduslikest loomadest.

1.4.2.2.2. Rändkarjatamise ajal võivad mahepõllumajanduslikud loomad, kui neid aetakse ühelt karjatamisalalt teisele, toituda mittemahepõllumajanduslikul maal. Selle aja jooksul hoitakse mahepõllumajanduslikke loomi muudest loomadest eraldi. Toitumine mittemahepõllumajanduslikust söödast (hein ja muud taimed, mida loomad söövad) on lubatud

- a) maksimaalselt 35 päeva jooksul, sh loomade viimise ja tagasi toomise aeg, või
- b) maksimaalselt 10 % ulatuses kogu aasta söödaratsioonist, mis arvutatakse põllumajandusest pärinevas söödas sisalduva kuivaine osakaaluna.

1.4.3. Üleminekuaja sööt

1.4.3.1. Põllumajandusettevõtetes, kus tegeldakse mahepõllumajandusliku loomakasvatusega, võib

- a) keskmiselt kuni 25 % söödaratsioonist koosneda teise aasta üleminekuaja söödast. Kui üleminekuaja sööt on pärit samast ettevõttest, kus loomi peetakse, võib kõnealust osakaalu suurendada 100 %-ni, ning
- b) keskmiselt kuni 20 % loomadele söödetavast söödast pärineda esimest aastat üleminekujärgus olevatelt püsirohumaadelt või maade mahepõllumajandusliku majandamise raames külvatud mitmeaastaste söödataimedele või valgurikaste taimedega põldudelt saadud saagist või seal karjatamisest, eeldusel et need maa-alad moodustavad osa kõnealusest ettevõttest.

Kui söödana kasutatakse punktides a ja b osutatud mõlemat tüüpi üleminekuaja sööta, ei tohi sellise sööda osakaal kokku ületada punktis a kindlaks määratud osakaalu.

1.4.3.2. Punktis 1.4.3.1 nimetatud kogused arvutatakse igal aastal taimset päritolu söödas sisalduva kuivaine osakaaluna.

1.5. Tervishoid

1.5.1. Haiguste ennetamine

1.5.1.1. Haiguste ennetamine põhineb tõugude ja liinide valikul, karjakasvatustaval, kvaliteetsel söödal, liikumisel, asjakohasel loomkoormusel ning loomapidamisel asjakohastes hügieenitingimustes.

1.5.1.2. Immunoloogilisi veterinaarravimeid võib kasutada.

1.5.1.3. Keemiliselt sünteesitud allopaatilisi veterinaarravimeid, muu hulgas antibiootikume ja keemiliselt sünteesitud allopaatilisi molekule sisaldavaid boole ei või kasutada haiguste ennetamiseks.

1.5.1.4. Kasvu soodustamiseks või toodangu suurendamiseks mõeldud ainete (sealhulgas antibiootikumid, koktsidiostaatikumid ja muud kunstlikud kasvusoodustajad) kasutamine ning hormoonide ja samalaadsete ainete kasutamine paljunemise reguleerimiseks (nt inna esilekutsumine või sünkroonimine) või muul eesmärgil on keelatud.

1.5.1.5. Kui loomi hangitakse mittemahepõllumajanduslikest tootmisüksustest, rakendatakse olenevalt kohalikest oludest erimeetmeid, nagu sõeluuringud või karantiin.

1.5.1.6. Loomapidamishoonete ja sisseseadete puhastamiseks ja desinfitseerimiseks võib kasutada puhastus- ja desinfitseerimisvahendeid ainult juhul, kui need on artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud.

1.5.1.7. Laudad, sulud, seadmed ja riistad peavad olema nõuetekohaselt puhastatud ja desinfitseeritud, et vältida nakkuste levikut ning haigusekandjate tekkimist. Väljaheide, uriin ning söömata jäänud või mahapudenenud sööt tuleb eemaldada nii sageli kui vaja, et minimeerida lõhna tekkimist ning vältida putukate või näriliste signemist. Putukate ja muude kahjurite hävitamiseks hoonetes ja teistes rajatistes, kus loomi peetakse, võib kasutada rodentsiide (ainult lõksudes) ning tooteid ja aineid, mis on artiklite 9 ja 24 alusel mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud.

1.5.2. Veterinaarravi

1.5.2.1. Kui hoolimata loomatervise tagamiseks võetud ennetusmeetmetest loom haigestub või saab vigastada, tuleb teda viivitamata ravida.

1.5.2.2. Haigusi ravitakse kohe nende ilmnemisel, et vältida loomade piinlemist. Vajaduse korral ja rangeid nõudeid järgides ning veterinaarjärelevalve ametniku järelevalve all võib kasutada keemiliselt sünteesitud allopaatilisi veterinaarravimeid, sealhulgas antibiootikume, kui fütoterapeutilised, homöopaatilised ja muud tooted selleks ei sobi. Eelkõige sätestatakse piirangud seoses ravikuuri kestuse ja keeluaegadega.

1.5.2.3. Keemiliselt sünteesitud allopaatiliste veterinaarravimite, sealhulgas antibiootikumid, asemel tuleb eelistada artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud mineraalsöötaid, artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises lubatud söödalisandeid ning taimravitooteid ja homöopaatilisi tooteid, kui nende ravitoime asjaomase loomaliigi ja haiguse puhul ning kavandatud ravitingimustes on tõhus.

- 1.5.2.4. Välja arvatud juhul, kui on tegemist vaktsineerimistega, parasiitidevastase ravi või kohustuslike haigustõrjeprogrammidega, mille puhul loomale või loomariühmale antakse üle kolme keemiliselt sünteetisid allopaatilise veterinaarravimi-, sealhulgas antibiootikumikuurid, 12 kuu jooksul või üle ühe ravikuuri, kui loomade tootliku elutsükli pikkus on alla aasta, ei tohi asjaomaseid loomi või sellistelt loomadelt saadud tooteid müüa mahepõllumajanduslike toodetena ning loomadele tuleb määrata punktis 1.2 osutatud üleminekuajad.
- 1.5.2.5. Ooteaeg loomale keemiliselt sünteetisid allopaatilise veterinaarravimi, sealhulgas antibiootikumi, tavapäraste kasutustingimuste kohaselt viimase doosi manustamise ning sellest loomast mahepõllumajanduslike toiduainete tootmise vahel peab olema kaks korda nii pikk kui direktiivi 2001/82/EÜ artiklis 11 osutatud ooteaeg ja vähemalt 48 tundi.
- 1.5.2.6. Lubatud on liidu õigusaktide alusel ette nähtud ravi, mis on seotud inimeste ja loomade tervise kaitsega.
- 1.6. Pidamistingimused ja kasvatustavad
- 1.6.1. Hoone soojustus, küte ja ventilatsioon peavad tagama, et õhuringlus, tolmusisaldus, temperatuur, suhteline õhuniiskus ja gaasisaldus püsivad tasemel, mis tagab loomade heaolu. Hoones peab olema piisav loomulik õhuvahetus ning piisavalt päevavalgust.
- 1.6.2. Loomade pidamine laudas ei ole kohustuslik sellistes piirkondades, kus ilmastikutingimused võimaldavad loomi väljas pidada. Sellistel juhtudel peab loomadel olema kehvale ilmastikutingimuste korral võimalik minna varjualusesse või varjulisse kohta.
- 1.6.3. Hoonete loomkoormus peab tagama loomade mugavuse, üldise heaolu ja liigiomaste vajaduste rahuldamise, mis eelkõige sõltuvad loomaliigist ja -tõust ning loomade vanusest. Arvestada tuleb ka loomade käitumistasid, mis sõltuvad eelkõige loomariühma suurusest ja loomade soost. Optimaalse loomkoormusega tuleb tagada loomade üldine heaolu, jättes neile piisavalt ruumi vabalt seista, liikuda, kergesti lamama heita, end ümber pöörata, puhastada, võtta kõiki loomupäraseid asendeid ja teha kõiki loomulikke liigutusi, nagu sirutused ja tiibade lehvitamine.
- 1.6.4. Järgitakse lautade ja vabajalutuslade miinimumpindala ning loomade pidamise tehnilisi üksikasju, mis kehtestatakse artikli 14 lõikes 3 osutatud rakendusaktides.
- 1.6.5. Vabaõhualad võivad olla osaliselt kaetud. Verandasid ei käsitata vabaõhualana.
- 1.6.6. Kogu loomkoormus ei tohi ületada piirmäära 170 kg orgaanilist lämmastikku põllumajandusmaa hektari kohta aastas.
- 1.6.7. Sobiva punktis 1.6.6 osutatud loomkoormuse kindlaksmääramiseks kehtestab pädev asutus punktis 1.6.6 osutatud piirmääraga samaväärsed loomühikud, võttes aluseks iga konkreetse loomakasvatuse nõudega seotud arvnäitajad.
- 1.6.8. Mitte ühegi loomaliigi kasvatamisel ei ole lubatud puuride, kastide ega ülestikku asetatud sulgude kasutamine.
- 1.6.9. Kui looma hoitakse eraldi veterinaarravi tõttu, peab tema pidamiskohal olema põhu või sobiva allapanuga kaetud sile põrand. Loomal peab olema võimalik hõlpsasti ümber pöörata ja mugavalt täies pikkuses maha heita.
- 1.6.10. Mahepõllumajanduslike loomade kasvatamine aedikutes, millel on niiske või soine pinnas, on keelatud.
- 1.7. Loomade heaolu
- 1.7.1. Kõikidel loomapidamisega tegelevatel ning loomi nende veo ja tapmise ajal käitlevatel isikutel peavad olema vajalikud põhiteadmised ja -oskused loomatervise ja loomade heaolu kohta ning nad peavad olema läbinud eelkõige nõukogu määrusega (EÜ) nr 1/2005⁽¹⁾ ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1099/2009⁽²⁾ ette nähtud piisava väljaõppe, et tagada käesolevas määruses sätestatud õigusnormide nõuetekohane rakendamine.
- 1.7.2. Kasvatustavad, sealhulgas loomkoormus ja pidamistingimused peavad olema sellised, et loomade arengualased, füsioloogilised ja etoloogilised vajadused on rahuldatud.

⁽¹⁾ 1. Nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 1/2005, mis käsitleb loomade kaitset vedamise ja sellega seonduvate toimingute ajal ning millega muudetakse direktiive 64/432/EMÜ ja 93/119/EÜ ja määrust (EÜ) nr 1255/97 (ELT L 3, 5.1.2005, lk 1).

⁽²⁾ 2. Nõukogu 24. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1099/2009 loomade kaitse kohta surmamisel (ELT L 303, 18.11.2009, lk 1).

- 1.7.3. Loomadele tuleb võimaldada pidev juurdepääs vabaõhualale, kus nad saavad liikuda, eelistatult rohumaale, kui ilm ja aastaaeg ning maapinna seisukord seda lubavad ning kui liidu õigusaktide alusel ei ole kehtestatud inimeste ja loomade tervise kaitsega seotud piiranguid ega kohustusi.
- 1.7.4. Karja suurust piiratakse eesmärgiga minimeerida karjamaade paljakssöömist, mulla kinnitrampimist, erosiooni ja loomade või nende sõnniku põhjustatud reostust.
- 1.7.5. Loomade lõastamine või teistest eraldamine on keelatud, välja arvatud üksikute loomade puhul piiratud ajavahemikuks, kui see on põhjendatud veterinaarloomatustega. Loomade teistest eraldamist võib lubada piiratud ajavahemikuks vaid siis, kui töötajad võivad ohtu sattuda, või loomade heaolu nimel. Pädevad asutused võivad lubada veiste lõastamist maksimaalselt 50 loomaga (välja arvatud noorloomad) põllumajandusettevõttes, kui veiseid ei ole võimalik hoida nende käitumuslike vajadustega sobivates rühmades, tingimusel et loomad pääsevad karjatamisperioodi ajal karjamaale ja vähemalt kaks korda nädalas vabaõhualale, kui karjatamine ei ole võimalik.
- 1.7.6. Elusloomade veo kestust minimeeritakse.
- 1.7.7. Igasuguse kannatuse, valu ja pinge tekitamist välditakse ja viiakse miinimumini looma kogu eluea jooksul, sealhulgas tapmise ajal.
- 1.7.8. Ilma et see piiraks loomade heaolu käsitlevate liidu õigusaktide arendamist, võidakse lammaste saba lõikamist, lindude noka lühendamist esimese kolme elupäeva jooksul ja sarvede eemaldamist lubada erandkorras üksnes konkreetsete juhtumite puhul, kui see parandab loomade tervist, heaolu või hügieeni või kui töötajad võivad vastasel juhul ohtu sattuda. Nudistamine on lubatud üksnes konkreetsete juhtumite puhul, kui see parandab loomade tervist, heaolu või hügieeni või kui töötajad võivad vastasel juhul ohtu sattuda. Nendeks toiminguteks annab pädev asutus loa ainult juhul, kui ettevõtja on pädevale asutusele nõuetekohaselt teatanud toimingu põhjused ja neid põhjendanud, ning neid viivad läbi kvalifitseeritud töötajad.
- 1.7.9. Looma kannatused tuleb viia miinimumini piisava anesteesia ja/või analgeesia abil ning sellega, et toimingut viivad läbi kvalifitseeritud töötajad ja loom on iga toimingu jaoks kõige sobivamas eas.
- 1.7.10. Füüsiline kastreerimine on lubatud toodete kvaliteedi ja traditsiooniliste tootmistavade säilitamiseks, ent ainult punktis 1.7.9 ette nähtud tingimustel.
- 1.7.11. Loomade peale- ja mahalaadimisel ei kasutata nende sundimiseks mingit liiki elektrilisi või muid valu põhjustavaid stimulaatoreid. Allopaatiliste rahustite kasutamine enne vedu või veo ajal on keelatud.
- 1.8. Töötlemta toodete ettevalmistamine
- Kui loomadega tehakse muid ettevalmistustoiminguid kui töötlemine, kohaldatakse sellistele ettevalmistustoi-
mingutele *mutatis mutandis* IV osa punktides 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 ja 2.2.3 sätestatud üldnõudeid.
- 1.9. Täiendavad üldised normid
- 1.9.1. Veised, lambad, kitsed ja hobused
- 1.9.1.1. Sööt
- Sööda suhtes kehtivad järgmised nõuded:
- a) vähemalt 60 % söödast peab pärinema samast põllumajandusettevõttest või kui see ei ole võimalik või kui selline sööt ei ole kättesaadav, peab see olema toodetud koostöös teiste mahepõllumajanduslike või ülemi-
nekuaja tootmisüksustega ning samast piirkonnast pärit sööta ja söödamaterjali kasutavate söödakäitlejatega. Seda osakaalu suurendatakse 70 %-le alates 1. jaanuarist 2023;
- b) loomad peavad pääsema karjamaale rohtu sööma alati, kui tingimused seda võimaldavad;
- c) olenemata punktist b peavad üle aasta vanused pullid pääsema karjamaale või vabaõhualale;
- d) kui loomad pääsevad karjatamisajal karjamaale ning talvine laudasüsteem võimaldab loomadele piisavalt liikumisvabadust, võidakse vabastada kohustusest lasta loomi talvekuudel vabaõhualale;
- e) kasvatamissüsteemid peavad põhinema karjamaade maksimaalsel kasutamisel vastavalt nende ligipäätavusele eri aastaagadel;

- f) vähemalt 60 % igapäevase ratsiooni kuivainest peab koosnema koresöödast, värskest või kuivsöödast või silost. Lüpsiloomade puhul võib lüpsiperioodi alguses vähendada seda osakaalu 50 %-ni maksimaalselt kolmeks kuuks.

1.9.1.2. Laudad, tallid ja kasvatustavad

Lautadele, tallidele ja kasvatustavadele kehtivad järgmised nõuded:

- a) lauda või talli põrand peab olema sile, kuid mitte libe;
- b) laudas või tallis peab olema mugav, puhas ja kuiv lebamis- või puhkekoht, mis on piisavalt suur ja sileda konstruktsiooniga, mitte restpõrandaga. Puhkepaigas peab olema avar ja kuiv allapanuga lebamiskoht. Allapanu peab koosnema põhust või muust sobivast looduslikust materjalist. Allapanu võib parendada või rikastada mineraalainetega, mida on artikli 24 kohaselt lubatud kasutada mahepõllumajanduslikus tootmises väetisena või mullaomaduste parandajana;
- c) olenemata nõukogu direktiivi 2008/119/EÜ⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 esimese lõigu punktist a ja artikli 3 lõike 1 teisest lõigust, on keelatud pidada üle ühe nädala vanuseid vasikaid eraldi latrites, välja arvatud üksikuid loomi piiratud aja jooksul, kui see on põhjendatud veterinaarloomade tervise kaitsmiseks;
- d) üksiku vasika eraldamisel veterinaararst peab tema pidamiskohal olema põhuga kaetud sile põrand. Vasikal peab olema võimalik hõlpsasti ümber pöörata ja täies pikkuses maha heita.

1.9.2. Hirved

1.9.2.1. Sööt

Sööda suhtes kehtivad järgmised nõuded:

- a) vähemalt 60 % söödast peab pärinema samast põllumajandusettevõttest või kui see ei ole võimalik või kui selline sööt ei ole kättesaadav, peab see olema toodetud koostöös teiste mahepõllumajanduslike või üleminekuaja tootmisüksustega ning samast piirkonnast pärit sööta ja söödamaterjali kasutavate söödakäitlejatega. Seda osakaalu suurendatakse 70 %-le alates 1. jaanuarist 2023;
- b) loomad peavad pääsema karjamaale rohtu sööma alati, kui tingimused seda võimaldavad;
- c) kui loomad pääsevad karjatamisajal karjamaale ning talvine laudasüsteem võimaldab loomadele piisavalt liikumisvabadust, võidakse vabastada kohustusest lasta loomi talvekuudel vabaõhualale;
- d) kasvatamissüsteemid peavad põhinema karjamaade maksimaalsel kasutamisel vastavalt nende ligipääsetavusele eri aastaegadel;
- e) vähemalt 60 % igapäevase ratsiooni kuivainest peab koosnema koresöödast, värskest või kuivsöödast või silost. Lüpsil olevate emashirvede puhul võib lüpsiperioodi alguses vähendada seda osakaalu 50 %-ni maksimaalselt kolmeks kuuks;
- f) vegetatsiooniperioodil peab olema tagatud karjatamine aedikus looduslikul karjamaal. Keelatud on aedikud, kus vegetatsiooniperioodil ei ole võimalik tagada karjamaasööta;
- g) toitmine on lubatud ainult juhul, kui kehvade ilmastikutingimuste tõttu on karjatamine ebapiisav;
- h) aedikutes kasvatavatele hirvedele tuleb tagada puhas ja värske vesi. Loomade jaoks hõlpsasti juurdepääsetavate looduslike veeallikate puudumisel tuleb rajada jootmiskohad.

1.9.2.2. Pidamistingimused ja kasvatustavad

Pidamistingimustele ja kasvatustavadele kehtivad järgmised nõuded:

- a) hirvedele tuleb tagada peidukohad, varjualused ja tarad, mis loomi ei vigasta;
- b) punahirve aedikutes peab loomadel olema võimalik mudas püherdada, et tagada naha puhastamine ja kehatemperatuuri reguleerimine;

⁽¹⁾ Nõukogu 18. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/119/EÜ, milles sätestatakse vasikate kaitse miinimumnõuded (ELT L 10, 15.1.2009, lk 7).

- c) pidamiskoha põrand peab olema sile, kuid mitte libe;
- d) pidamiskohas peab olema mugav, puhas ja kuiv lebamiskohaks või puhkekoht, mis on piisavalt suur ja jäiga konstruktsiooniga, mitte restpõrandaga. Puhkepaigas peab olema avar ja kuiv allapanuga lebamiskohaks. Allapanu peab koosnema põhust või muust sobivast looduslikust materjalist. Allapanu võib parendada või rikastada mineraalainetega, mida on artikli 24 kohaselt lubatud kasutada mahepõllumajanduslikus tootmises väetisena või mullaomaduste parandajana;
- e) söötmiskohad tuleb luua kohtades, mis on kaitstud ilmastikutingimuste eest ja juurdepääsetavad nii loomade kui ka inimeste jaoks. Pinnas, millel söötmiskohad asuvad, peab olema tihendatud ning söötmissaadusel peab olema katus;
- f) kui alalist juurdepääsu söödale ei ole võimalik tagada, tuleb söötmiskohad ehitada nii, et kõiki loomi saab sööta ühel ajal.

1.9.3. Sead

1.9.3.1. Sööt

Sööda suhtes kehtivad järgmised nõuded:

- a) vähemalt 30 % söödast peab pärinema samast põllumajandusettevõttest või kui see ei ole võimalik või kui selline sööt ei ole kättesaadav, peab see olema toodetud koostöös teiste mahepõllumajanduslike või üleminekuaja tootmisüksustega ning samast piirkonnast pärit sööta ja söödamaterjali kasutavate söödakäitlejatega;
- b) päevane söödaratsioon peab sisaldama koresööta, värsket või kuivsööta või silo;
- c) kui põllumajandusettevõtjatel ei ole võimalik hankida sigade jaoks ainult mahepõllumajanduslikku proteiinsööta ja pädev asutus on kinnitanud, et mahepõllumajanduslik proteiinsööt ei ole piisavas koguses kättesaadav, võib mitterealepõllumajanduslikku proteiinsööta kasutada kuni 31. detsembrini 2025, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - i) mahepõllumajanduslik proteiinsööt ei ole kättesaadav;
 - ii) proteiinsööt on toodetud või valmistatud ilma keemiliste lahustiteta;
 - iii) seda kasutatakse ainult kuni 35 kg kaaluvate põrsaste söötmiseks spetsiifiliste proteiiniseadustega ning
 - iv) maksimaalne lubatud osakaal 12-kuulisel ajavahemikul ei ületa kõnealuste loomade puhul 5 %. Osakaal arvutatakse põllumajandusest pärinevas söödas sisalduva kuivaine osakaaluna.

1.9.3.2. Pidamistingimused ja kasvatustavad

Pidamistingimuste ja kasvatustavade suhtes kehtivad järgmised nõuded:

- a) pidamiskoha põrand peab olema sile, kuid mitte libe;
- b) pidamiskohas peab olema mugav, pehme ja kuiv lebamiskohaks või puhkekoht, mis on piisavalt suur ja jäiga konstruktsiooniga, mitte restpõrandaga. Puhkepaigas peab olema avar ja kuiv allapanuga lebamiskohaks. Allapanu peab koosnema põhust või muust sobivast looduslikust materjalist. Allapanu võib parendada või rikastada mineraalainetega, mida on artikli 24 kohaselt lubatud kasutada mahepõllumajanduslikus tootmises väetisena või mullaomaduste parandajana;
- c) põhust või muust sobivast materjalist allapanu peab alati olema piisavalt palju, mis tagab, et kõik aedikus olevad sead saaksid sellel ühekorraga lamada kõige rohkem ruumi võtval viisil;
- d) emiseid tuleb kasvatada rühmades, välja arvatud tiinuse lõppjärgus ja imetamise ajal, mille jooksul emis peab saama oma sulus vabalt liikuda ja tema liikumisvabadust võib piirata ainult lühikeseks ajaks;
- e) ilma et see piiraks põhule kehtestatud lisanõuete kohaldamist, tuleb emised paar päeva enne oodatavat poegimist varustada piisava koguse põhuga või muu sobiva loodusliku materjaliga, et nad saaksid pesa ehitada;
- f) jalutuskohtades peavad sead saama püherdada ja tuhnida. Tuhnimiseks võib kasutada mitmesuguseid substraate.

1.9.4. Kodulinnud

1.9.4.1. Kodulindude päritolu

Et vältida intensiivsete kasvatusmeetodite kasutamist, peab kodulinde kasvatama kas minimaalse vanuseni või peavad need pärinema aeglase kasvuga linnuliinidest, kes on kohanenud eluks välistingimustes.

Pädev asutus määrab kindlaks aeglase kasvuga liinide kriteeriumid või koostab nende liinide loendi ja esitab selle ettevõtjatele, teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

Kui põllumajandustootja ei kasuta aeglase kasvuga liine, on minimaalne tapavanus järgmine:

- a) 81 päeva kanade puhul;
- b) 150 päeva kohikukkede puhul;
- c) 49 päeva pekingi partide puhul;
- d) 70 päeva emaste muskuspartide puhul;
- e) 84 päeva isaste muskuspartide puhul;
- f) 92 päeva sinikaelpartide puhul;
- g) 94 päeva pärlikanade puhul;
- h) 140 päeva isaste kalkunite või küpsetamiseks mõeldud hanede puhul ning
- i) 100 päeva emaste kalkunite puhul.

1.9.4.2. Sööt

Sööda suhtes kehtivad järgmised normid:

- a) vähemalt 30 % söödast peab pärinema samast põllumajandusettevõttest või kui see ei ole võimalik või kui selline sööt ei ole kättesaadav, peab see olema toodetud koostöös teiste mahepõllumajanduslike või üleminekuaja tootmisüksustega ning samast piirkonnast pärit sööta ja söödamaterjali kasutavate söödakäitlejatega;
- b) päevane söödaratsioon peab sisaldama koresööta, värsket või kuivsööta või silo;
- c) kui põllumajandusettevõtjatel ei ole võimalik hankida kodulindude jaoks ainult mahepõllumajanduslikku proteiinsööta ja pädev asutus on kinnitanud, et mahepõllumajanduslik proteiinsööt ei ole piisavas koguses kättesaadav, võib mittemahepõllumajanduslikku proteiinsööta kasutada kuni 31. detsembrini 2025, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - i) mahepõllumajanduslik proteiinsööt ei ole kättesaadav;
 - ii) proteiinsööt on toodetud või valmistatud ilma keemiliste lahustiteta;
 - iii) seda kasutatakse ainult noorlindude söötmiseks spetsiifiliste proteiinisegudega ning
 - iv) maksimaalne lubatud osakaal 12-kuulisel ajavahemikul ei ületa kõnealuste loomade puhul 5 %. Osakaal arvutatakse põllumajandusest pärinevas söödas sisalduva kuivaine osakaaluna.

1.9.4.3. Kodulindude heaolu

Eluslindudest sulgede kitkumine on keelatud.

1.9.4.4. Pidamistingimused ja kasvatustavad

Pidamistingimuste ja kasvatustavade suhtes kehtivad järgmised nõuded:

- a) vähemalt kolmandik põrandapinnast peab olema sile, st mitte rest- või võrkpõrand, ning kaetud õlgedest, puulaastudest, liivast või turbast allapanuga;
- b) munakanadele mõeldud lindlates peab piisavalt suurt osa kanadele mõeldud põrandapinnast saama kasutada lindude väljaheidete kogumiseks;
- c) pärast iga kodulinnupartii üleskasvatamist tuleb hooned lindudest tühendada. Selle aja jooksul tuleb hooned ja sisseseade puhastada ja desinfitseerida. Peale selle tuleb pärast iga kodulinnupartii üleskasvatamist lasta vabaaladel puhata liikmesriigi kindlaksmääratava ajavahemiku jooksul, et taimestik saaks taastuda. Kõnealuseid nõudeid ei kohaldata, kui kodulinde ei kasvatata partiina, ei peeta vabaalal ja kui nad saavad terve päeva vabalt ringi liikuda;

- d) kodulinnud peavad pääsema vabaõhualale vähemalt kolmandikul oma elueast. Ka munakanad ja lõppnuumal linnud peavad pääsema vabaõhualale vähemalt kolmandikul oma elueast, välja arvatud juhul, kui liidu õigusaktide alusel on kehtestatud ajutised piirangud;
- e) neil peab päevasel ajal olema pidev pääs vabaõhualale alates võimalikult varasest east, kui füsioloogilised ja füüsilised tingimused seda lubavad, välja arvatud juhul, kui liidu õigusaktide alusel on kehtestatud ajutised piirangud;
- f) erandina punktist 1.6.5, kui aretuslindude ja alla 18 nädala vanuste noorkanade puhul on täidetud punktis 1.7.3 sätestatud tingimused liidu õigusaktide alusel kehtestatud inimeste ja loomade tervise kaitsega seotud piirangute ja kohustuste osas ning kui need takistavad aretuslindude ja alla 18 nädala vanuste noorkanade juurdepääsu vabaõhualale, käsitatakse verandasid vabaõhualana ja neil peab sel juhul olema traatvõrgust piire, et hoida eemal teised linnud;
- g) kodulindude vabaõhualad peavad võimaldama lindudel kergesti pääseda piisava arvu joogikohtade juurde;
- h) kodulindude vabaõhualad peavad olema põhiliselt kaetud taimestikuga;
- i) kui kasvatusalal on sööta vähe, nt pikaajalise lumekatte või põuaperioodi tõttu, tuleb kodulindude toidule lisada koresööta;
- j) kui liidu õigusaktide alusel kehtestatud piirangute või kohustuste tõttu hoitakse kodulinde siseruumides, peab neil olema alaline juurdepääs piisavas koguses koresöödale ja sobivale materjalile, et rahuldada nende etoloogilisi vajadusi;
- k) veelinnud peavad pääsema ojasse, tiiki, järve või basseini, kui ilmastiku- ja hügieenitingimused seda lubavad, et looma liigimased vajadused ja heaolunõuded oleksid rahuldatud; kui ilmastikutingimused seda ei luba, peab neil olema juurdepääs veele, kuhu nad saavad sulestiku puhastamiseks kasta oma pea;
- l) päevavalgusele lisaks võib kasutada kunstlikku valgustust kuni 16-tunnise valge aja tagamiseks, nii et öine pidev puhkeaeg, mil kunstlikku valgustust ei kasutata, kestab vähemalt kaheksa tundi;
- m) lindlate nuumlindude jaoks mõeldud kasulik kogupind ei ületa ühegi tootmisüksuse puhul 1 600 m²;
- n) ühes lindla sektsioonis võib olla kuni 3 000 munakana.

1.9.5. Küülikud

1.9.5.1. Sööt

Sööda suhtes kehtivad järgmised nõuded:

- a) vähemalt 70 % söödast peab pärinema samast põllumajandusettevõttest või kui see ei ole võimalik või kui selline sööt ei ole kättesaadav, peab see olema toodetud koostöös teiste mahepõllumajanduslike või üleminekuaja tootmisüksustega ning samast piirkonnast pärit sööta ja söödamaterjali kasutatavate söödakäitlejatega;
- b) küülikud peavad pääsema karjamaale rohtu sööma alati, kui tingimused seda võimaldavad;
- c) kasvatamissüsteemid peavad põhinema karjamaade maksimaalsel kasutamisel vastavalt nende ligipääsetavusele eri aastaegadel;
- d) kui rohtu ei ole piisavalt, tuleb anda kiudainerikast sööta, nagu põhku või heina. Koresööta moodustab söödast vähemalt 60 %.

1.9.5.2. Pidamistingimused ja kasvatustavad

Pidamistingimustele ja kasvatustavadele kehtivad järgmised nõuded:

- a) pidamiskohas peab olema mugav, puhas ja kuiv lebamis- või puhkekoht, mis on piisavalt suur ja sileda konstruktsiooniga, mitte restpõrandaga. Puhkepaigas peab olema avar ja kuiv allapanuga lebamiskoht. Allapanu peab koosnema põhust või muust sobivast looduslikust materjalist. Allapanu võib parendada või rikastada mineraalainetega, mida on artikli 24 kohaselt lubatud kasutada mahepõllumajanduslikus tootmises väetisena või mullaomaduste parandajana;
- b) küülikuid kasvatatakse rühmades;

c) küülikufarmid kasutavad välistingimustes sobivaid vastupidavaid tõuge;

d) küülikutel peab olema ligipääs järgmisele:

- i) katusega varjualused, sh pimedad peidukohad;
- ii) taimkattega vabaala, mis on eelistatult rohumaad;
- iii) sees või väljas paiknev kõrgem platvorm, millel nad saavad istuda;
- iv) pesaehitusmaterjal kõigi imetavate emasloomade jaoks.

1.9.6. Mesilased

1.9.6.1. Mesilaste päritolu

Mesilastest tuleks eelistada *Apis mellifera* ja nende kohalike ökotüüpide kasutamist.

1.9.6.2. Sööt

Sööda suhtes kehtivad järgmised nõuded:

- a) tootmisperioodi lõpus tuleb jätta tarudesse mesilaste talvitamiseks piisav mee- ja õietolmuvaru;
- b) mesilasperede söötmine on lubatud ainult juhul, kui ilmastikutingimused ohustavad mesilasperede säilimist. Sellisel juhul tuleb mesilasperede söötmiseks kasutada mahepõllumajanduslikku mett, mahepõllumajanduslikku suhkrusiirupit või mahepõllumajanduslikku suhkrut.

1.9.6.3. Tervishoid

Tervishoiu suhtes kehtivad järgmised nõuded:

- a) kärjeraamide, tarude ja kargede kaitsmiseks eelkõige taimekahjustajate eest on lubatud kasutada ainult rodentitsiide (kasutamiseks lõksudes) ning artiklite 9 ja 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud asjakohaseid tooteid ja aineid;
- b) füüsilised meetodid mesilaste desinfitseerimiseks, näiteks auru või lahtise tulega, on lubatud;
- c) lesehaudme hävitamine on lubatud üksnes varroalesta *Varroa destructor* nakkuse isoleerimiseks;
- d) kui mesilaspered kõigist eespool nimetatud ennetusmeetmetest hoolimata haigestuvad või saavad nakkuse, tuleb neid viivitamata ravida ning vajaduse korral võib need paigutada eraldatud mesilatesse;
- e) varroalestaga *Varroa destructor* nakatumise korral võib kasutada sipelghapet, piimhapet, äädikhapet ja oblikhapet, samuti mentooli, tümooli, eukalüptooli ja kamprit;
- f) kui mesilasperede ravis kasutatakse muid keemiliselt sünteetiliselt allopaatilisi ravimeid, sealhulgas antibiootikume, kui artiklite 9 ja 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud tooted ja ained, tuleb ravitavad mesilaspered selleks ajaks paigutada eraldatud mesilatesse ning kogu mesilasvaha asendada mahepõllumajanduslikust mesindusest pärineva vahaga. Seejärel kohaldatakse kõnealuste mesilasperede suhtes punktis 1.2.2 sätestatud 12 kuu pikkust üleminekuaega.

1.9.6.4. Mesilaste heaolu

Mesinduse suhtes kehtivad järgmised nõuded:

- a) mesindussaaduste kogumisel on keelatud mesilaste hävitamine kärgedes;
- b) mesilaste kõndistamine, näiteks emamesilaste tiibade kärpimine, on keelatud.

1.9.6.5. Pidamistingimused ja kasvatustavad

Pidamistingimustele ja kasvatustavadele kehtivad järgmised nõuded:

- a) mesilad paigutatakse piirkondadesse, kus on tagatud, et nektari- ja õietolmuallikad koosnevad põhiliselt mahepõllumajanduslikest kultuuridest või, kui see on asjakohane, looduslikest taimedest või muudel kui mahemeetoditel majandatud metsadest või taimedest, mida on töödeldud ainult keskkonda vähe mõjutavate meetoditega;
- b) mesilad paigutatakse piisavalt kaugele allikatest, mis võivad põhjustada mesindussaaduste saastumist või mõjuda halvasti mesilaste tervisele;

- c) mesila peab asuma kohas, mida kolme kilomeetri raadiuses ümbritsevad nektari- ja õietolmuallikad koosnevad põhiliselt mahepõllumajanduskultuuridest või looduslikest taimedest või kultuuridest, mida on töödeldud keskkonda vähe mõjutavate meetoditega, mis on samaväärsed määruse (EL) nr 1305/2013 artiklites 28 ja 30 sätestatud meetoditega, mis ei mõjuta mesindussaaduste käsitamist mahepõllumajanduslikena. Need nõuded ei kehti selliste piirkondade suhtes, kus ei toimu õitsemist, või kui mesilaspered on puhkeolekus;
- d) tarud ja mesinduses kasutatavad materjalid peavad olema põhiliselt looduslikust materjalist, mis ei tekita keskkonda ega mesindussaaduste saastamise ohtu;
- e) uute kärjepõhjade valmistamiseks kasutatav mesilasvaha peab pärinema mahepõllumajanduslikest tootmisüksustest;
- f) tarudes võib kasutada ainult looduslikke saadusi, nagu taruvaik, vaha ja taimeõlid;
- g) sünteetiliste keemiliste repellentide kasutamine mee kogumise ajal on keelatud;
- h) lesehaudet sisaldavaid kärgeid ei tohi mee kogumiseks kasutada;
- i) mesindust ei käsitata mahepõllumajanduslikuna, kui sellega tegeletakse piirkondades või aladel, mille liikmesriik on määranud piirkonnaks või alaks, kus mahepõllumajanduslik mesindus ei ole võimalik.

III osa: Vetikate ja vesiviljelusloomade tootmise nõuded

- 1. Üldnõuded
 - 1.1. Tootmine peab toimuma kohtades, mis ei saastu mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubamatute toodete või ainete ega asjaomaste saaduste mahepõllumajanduslikku laadi ohustavate saasteainetega.
 - 1.2. Mahepõllumajanduslikud tootmisüksused peavad olema mittemahepõllumajanduslikest tootmisüksustest piisavalt eraldatud ja üksteisest liikmesriigi määratud ohutus kauguses, kui ohutud kaugused on kindlaks määratud. Selliste eraldamismeetmete puhul võetakse aluseks looduslikud tingimused, eraldi veejaotussüsteemid, vahemaad, looded ning asjaomase mahepõllumajandusliku tootmisüksuse asukoht voolusuuna suhtes (vastu- või päri voolu). Vetikate tootmist ja vesiviljelustootmist ei käsitata mahepõllumajanduslikuna, kui sellega tegeletakse piirkondades või aladel, mille liikmesriik on määranud selliste tegevuste jaoks sobimatuks piirkonnaks või alaks.
 - 1.3. Selleks et määrata kindlaks asjaomase tootmisüksuse ja selle lähikümbruse seisund ning tootmise tõenäoline mõju, tuleb iga uue tootmistevõime puhul, millele taotletakse mahepõllumajanduslikku luba ning mille käigus toodetakse üle 20 tonni vesiviljelustooteid aastas, hinnata selle tegevuse keskkonnamõju asjaomase tootmisüksusega sobival viisil. Ettevõtja esitab keskkonnamõju hinnangu asjaomasele kontrolliasutusele või kontrollorganile. Keskkonnamõju hinnangu sisu peab põhinema Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/92/EL⁽¹⁾ IV lisal. Kui tootmisüksuse keskkonnamõju on juba samaväärselt hinnatud, võib kasutada kõnealuse hindamise tulemusi.
 - 1.4. Mangroovi hävitamine on keelatud.
 - 1.5. Ettevõtja esitab vesiviljeluskultuuride ja vetikate kogumise säästva majandamise kava, mis on proportsionaalne asjaomase tootmisüksusega.
 - 1.6. Kava ajakohastatakse igal aastal ning selles esitatakse tegevuse keskkonnamõju ja tehtava keskkonnaseire üksikasjad ning loetakse kavandatud meetmed, et minimeerida ümbritsevale vee- ja maismaakeskkonnale avalduvat kahjulikku mõju, sh vajaduse korral tootmisüklil jooksul või igal aastal eralduvat toitainete heitkogust. Kavas esitatakse tehnilise varustuse järelevalvet ja remonti käsitlevad andmed.
 - 1.7. Röövloomadega seotud kaitsemeetmed ja ennetavad meetmed, mida võetakse vastavalt direktiivile 92/43/EMÜ ning liikmesriikide õigusnormidele, kantakse säästva majandamise kavas.
 - 1.8. Kõrvutiasuvad ettevõtjad koordineerivad vajaduse korral oma majandamiskavade koostamist.
 - 1.9. Vesiviljeluse ja vetikate tootmisega tegelevad ettevõtjad koostavad säästva majandamise kava raames jätmete vähendamise ajakava, mida rakendatakse alates tootmise algusest. Võimaluse korral kasutatakse jääksoojust vaid juhul, kui energia pärineb taastuvatest energiaallikatest.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (ELT L 26, 28.1.2012, lk 1).

1.10. Töötlemata toodete ettevalmistamine

Kui vetikate või vesiviljelusloomadega tehakse muid ettevalmistustoiminguid kui töötlemine, kohaldatakse sellistele ettevalmistustoimingutele *mutatis mutandis* IV osa punktides 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 ja 2.2.3 sätestatud üldnõudeid.

2. Vetikate suhtes kehtivad nõuded

Lisaks artiklites 9, 10, 11 ja 15 ja vajaduse korral käesoleva osa 1. jaos sätestatud üldistele tootmisnõuetele kohaldatakse vetikate mahepõllumajandusliku korjamise ja tootmise suhtes käesolevas jaos sätestatud nõudeid. Kõnealuseid nõudeid kohaldatakse *mutatis mutandis* fütoplanktoni tootmise suhtes.

2.1. Üleminek

2.1.1. Vetikate väljapiiügiga tegeleva tootmisüksuse üleminekuaeg on kuus kuud.

2.1.2. Vetikakasvatusega tegeleva tootmisüksuse üleminekuaeg on kuus kuud või üks täielik tootmistsükkel, olenevalt sellest, kumb on pikem.

2.2. Vetikate kasvatamise nõuded

2.2.1. Looduslikult kasvavate vetikate ja nende osade kogumist käsitatakse mahepõllumajandusliku tootmisena tingimusel, et

a) kasvukohad on tervise seisukohast sobivad ja direktiivi 2000/60/EÜ määratluse kohaselt väga heas ökoloogilises seisundis või kvaliteediga, mis on samaväärne

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 854/2004⁽¹⁾ klassifitseeritud A ja B tootmisalade kvaliteediga kuni 13. detsembrini 2019 või

— samaväärse klassiga tootmisalade kvaliteediga, mis on sätestatud rakendusaktides, mille komisjon on vastu võetud määruse (EL) 2017/625 artikli 18 lõike 8 kohaselt alates 14. detsembrist 2019;

b) kogumine ei mõjuta oluliselt loodusliku ökosüsteemi stabiilsust ega liikide säilimist kogumispiirkonnas.

2.2.2. Vetikate kasvatamist käsitatakse mahepõllumajanduslikuna, kui seda tehakse aladel, mille keskkonna- ja tervishoiualased näitajad on vähemalt võrdsed punkti 2.2.1 alapunktis a esitatutega. Lisaks kohaldatakse järgmisi tootmisnõudeid:

a) säästlikke tavasid kasutatakse tootmise kõigil etappidel alates noorvetikate kogumisest kuni saagikoristuseni;

b) ulatusliku genofondi säilitamise tagamiseks tuleb korrapäraselt koguda looduslikke noorvetikaid, et hoida ja suurendada sisetingimustes kasvatatud kultuurmaterjali mitmekesisust;

c) väetisi võib kasutada üksnes tehistingimustes toimuva kasvatamise puhul ja ainult juhul, kui neid on artikli 24 kohaselt lubatud mahepõllumajanduslikus tootmises selleks otstarbeks kasutada.

2.3. Vetikakasvatus

2.3.1. Kui vetikaid kasvatatakse meres, kasutatakse üksnes keskkonnas looduslikult leiduvaid toitaineid või mahepõllumajanduslikust vesiviljelusloomade tootmisest (soovitatavalt lähedal asuvatest polükultuurirajatistest) saadud toitaineid.

2.3.2. Maismaal asuvates väliste toitaineallikatega rajatistes peab olema võimalik kontrollida, et heitvee toitaainesaldus oleks võrdne siseneva vee toitaainesaldusega või sellest väiksem. Kasutada võib üksnes selliseid taimseid või mineraalseid toitaineid, mis on artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud.

2.3.3. Peetakse arvestust vetikate asustustiheduse ja tootmisteggevuse intensiivsuse üle ning säilitatakse veekeskkonna terviklus seeläbi, et ei ületata merevetikate suurimat kogust, mis ei kahjusta keskkonda.

2.3.4. Võimaluse korral taaskasutatakse või võetakse ringlusesse köied ja muud vetikate kasvatamisel kasutatavad seadmed.

2.4. Looduslike vetikate säästev väljapiiük

2.4.1. Vetikate väljapiiugi alustamisel tuleb üks kord hinnata nende biomassi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 854/2004, millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks (ELT L 139, 30.4.2004, lk 206).

- 2.4.2. Raamatupidamisdokumente hoitakse tootmisüksuses või tööruumides, et võimaldada ettevõtjal kindlaks teha ja kontrolliasutusel või kontrollorganil kontrollida, et tootjad on tarninud üksnes käesoleva määruse kohaselt toodetud looduslikke vetikaid.
- 2.4.3. Väljapüük toimub sellisel viisil, et saagi kogus ei mõjuta oluliselt veekeskonna seisundit. Vetikate taastumise võimaldamiseks ja kaaspüügi vältimiseks võetakse meetmeid, mis käsitlevad väljapüügimeetodit, miinimumsuurust, vanust, paljunemistsükli või järelejäänud vetikate suurust.
- 2.4.4. Kui vetikate väljapüük toimub jagatud või ühises püügipiirkonnas, tehakse kättesaadavaks asjaomase liikmesriigi nimetatud pädeva asutuse koostatud dokumendid, mis näitavad, et koguväljapüük vastab käesolevale määrusele.
3. Vesiviljelusloomade suhtes kehtivad nõuded
- Lisaks artiklites 9, 10, 11 ja 15 ning asjakohasel juhul käesoleva osa 1. jaos sätestatud üldistele tootmisnõuetele kohaldatakse kalade, koorikloomade, okasnahksete ja limuste liikide mahepõllumajandusliku tootmise suhtes käesolevas jaos sätestatud nõudeid. Neid nõudeid kohaldatakse *mutatis mutandis* zooplanktoni, pisivähkide, keriloomade, usside ja muude söödana kasutatavate veeloomade tootmise suhtes.
- 3.1. Üldnõuded
- 3.1.1. Üleminek
- Vesiviljelusüksuste, sh olemasolevate vesiviljelusloomade tootmise üksuste suhtes kohaldatakse järgmisi üleminekuaegu:
- a) 24 kuud rajatiste puhul, mida ei saa veest tühjendada, puhastada ega desinfitseerida;
 - b) 12 kuud rajatiste puhul, mis on veest tühjendatud või kasutamata hoitud;
 - c) kuus kuud rajatiste puhul, mis on veest tühjendatud, puhastatud ja desinfitseeritud;
 - d) kolm kuud avatud veekasutusega rajatiste, sealhulgas kahepoolmeliste limuste kasvatamiseks kasutatavate rajatiste puhul.
- 3.1.2. Vesiviljelusloomade päritolu
- 3.1.2.1. Vesiviljelusloomade päritolu suhtes kehtivad järgmised nõuded:
- a) mahepõllumajanduslik vesiviljelus põhineb mahepõllumajanduslikust sugukarjast pärit noorvormide kasvatamisel mahepõllumajanduslikes tootmisüksustes;
 - b) kasutada tuleb kohalikke liike ja aretamise eesmärk peab olema saada liine, mis on kasvatustingimustega paremini kohanenud, tagades loomade hea tervisliku seisundi ja heaolu ning söödavarude hea kasutamise. Pädevale asutusele või, kui see on asjakohane, kontrolliasutusele või kontrollorganile tuleb esitada liikide päritolu ja käitlemist tõendavad dokumendid;
 - c) kasutada tuleb liike, mis on vastupidavad ja mida on võimalik kasvatada ilma looduslike populatsioonide oluliselt kahjustamata;
 - d) aretamise eesmärgil võib ettevõttesse tuua loodusest püütud või mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomi geenipopulatsiooni sobilikkuse täiustamiseks ainult nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, kui mahepõllumajanduslikud liigid ei ole kättesaadavad või kui uus geenipopulatsioon on aretamise eesmärgil toodud tootmisüksusesse pärast pädevalt asutuselt loa saamist. Kõnealuseid loomi tuleb kasvatada mahepõllumajanduslikult vähemalt kolme kuu jooksul enne nende kasutamist tõuaretuse eesmärgil. Loomade puhul, kes on kantud Rahvusvaheline Looduse ja Loodusvarade Kaitse Liidu (IUCN) ohustatud liikide punasesse nimekirja, võib anda loa kasutada loodusest püütud isendeid ainult kaitsekavade raames, mida on tunnustanud kaitsetegevuse eest vastutav asjakohane avaliku sektori asutus;
 - e) looduslike vesiviljelusloomade noorvorme kogutakse edasikasvatuse otstarbel vaid järgmistel juhtudel:
 - i) kalade või koorikloomade vastsete ning noorvormide loomulik sissevool tiikide, hoidlate ja muude kasvatusrajatiste täitmise ajal;

ii) IUCNi ohustatud liikide punasesse nimekirja kantud looduslike maimude või koorikloomade vastsete asustamine ekstensiivses vesiviljeluses märgaladel, näiteks riimveetiikides, loodete aladel ning rannikula-
guunides, tingimusel et

- asustamine on kooskõlas asjaomaste asutuste poolt heaks kiidetud haldusmeetmetega, et tagada asjassepuutuvate liikide jätkusuutlik kasutamine, ja
- kalu söödetakse üksnes looduses leiduva söödaga.

Erandina punktist a võivad liikmesriigid lubada tuua mahepõllumajanduslikku tootmisüksusesse edasikas-
vatamiseks maksimaalselt 50 % ulatuses selliste liikide mittemahepõllumajanduslikke noorvorme, keda
1. jaanuariks 2021 ei ole liidus mahepõllumajandusliku liigina välja arendatud, eeldusel et vähemalt
viimased kaks kolmandikku tootmistsüklist majandatakse mahepõllumajanduslikult. Sellist erandit võib
lubada maksimaalselt kaheks aastaks ja seda ei saa uuendada.

Väljaspool liitu asuvate vesiviljelusettevõtete puhul võivad sellist erandit lubada artikli 46 lõike 1 kohaselt
tunnustatud kontrolliasutused või kontrollorganid liikide puhul, keda ei ole mahepõllumajandusliku liigina
välja arendatud ettevõtte asukohaks oleva riigi territooriumil ega liidus. Sellist erandit võib lubada maksi-
maalselt kaheks aastaks ja seda ei saa pikendada.

3.1.2.2. Aretamise suhtes kehtivad järgmised nõuded:

- a) hormone ja nende derivaate ei kasutata;
- b) ühesooliste liinide tootmist, välja arvatud käsitsi väljavalimist, polüploiduse indutseerimist, kunstlikku
hübriidiseerimist ja kloonimist ei kasutata;
- c) valida tuleb sobivad liinid.

3.1.3. Sööt

3.1.3.1. Kalade, koorikloomade ja okasnahksete sööda suhtes kehtivad järgmised nõuded:

- a) loomi tuleb sööta söödaga, mis vastab looma toitainevajadustele tema arengu eri etappidel;
- b) söötmissrežiimide väljatöötamisel tuleb arvesse võtta järgmisi esmatähtsaid tegureid:
 - i) loomatervis ja loomade heaolu;
 - ii) hea tootekvaliteet, sh toote toitaineline koostis, millega tagatakse söögikõlbliku lõpptootte kõrge kvali-
teet;
 - iii) väike keskkonnamõju;
- c) sööda taimne osa peab olema mahepõllumajanduslik ja sööda veeloomadest valmistatud osa peab olema
pärit mahepõllumajanduslikust vesiviljelusest või kalandusettevõttest, millele on väljastatud säästva kasuta-
mise sertifikaat kava alusel, mida tunnustab pädev asutus kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu
määruses (EL) nr 1380/2013 sätestatud põhimõtetega;
- d) taimset, loomset, vetika- või pärmi päritolu mittemahepõllumajanduslikku söödamaterjali, mineraalset või
mikroobset päritolu söödamaterjali, söödalisandeid ja abiaineid kasutatakse ainult juhul, kui nende kasuta-
mine mahepõllumajanduslikus tootmises on käesoleva määruse alusel lubatud;
- e) kasvustimulaatoreid ja sünteetilisi aminohappeid ei tohi kasutada.

3.1.3.2. Kahepoolmeliste limuste ja muude liikide puhul, mida ei söödeta, vaid mis toituvad looduslikust planktonist, kehtivad järgmised nõuded:

- a) sellised filtrirjad loomad rahuldavad kogu oma toitumisvajaduse looduslikult, välja arvatud haudejaamades ja
kasvualadel kasvatatavad noorloomad;
 - b) kasvukohad on tervise seisukohast sobivad ning direktiivi 2000/60/EÜ määratluse kohaselt väga heas
ökoloogilises seisundis või direktiivi 2008/56/EÜ kohaselt heas keskkonnaseisundis või kvaliteediga, mis
on samaväärne
- määruses (EÜ) nr 854/2004 klassifitseeritud A tootmisalade kvaliteediga kuni 13. detsembrini 2019 või

— samaväärse klassiga tootmisalade kvaliteediga, mis on sätestatud rakendusaktides, mille komisjon on vastu võetud määruse (EL) 2017/625 artikli 18 lõike 8 kohaselt alates 14. detsembrist 2019.

3.1.3.3. Lihatoiduliste vesiviljelusloomade sööta käsitlevad erinõuded

Lihatoiduliste vesiviljelusloomade sööda puhul tuleb esmatähtsaks pidada järgmist päritolu söötasid:

- a) vesiviljelusest pärit mahepõllumajanduslik sööt;
- b) kalade, vähkide või limuste mahepõllumajandusliku vesiviljeluse jääkidest saadud kalajahu ja kalaõli;
- c) kalajahu, kalaõli ja kaladest pärinev söödamaterjal, mis on saadud säästva kalanduse raames inimtoiduks püütud kalade, vähkide või limuste jääkidest;
- d) kalajahu, kalaõli ja kaladest pärinev söödamaterjal, mis on saadud säästva kalanduse raames püütud tervetest kaladest, vähkidest või limustest ja mida ei kasutata inimtoiduks;
- e) mahepõllumajanduslikud taimsed või loomsed söödamaterjalid, taimne materjal ei tohi ületada 60 % kogukoostisosadest.

3.1.3.4. Teatavate vesiviljelusloomade sööta käsitlevad erinõuded

Maismaavete kalade, viburhännaklaste ja mageveekrevettide ning troopika mageveekalade söötmise suhtes kehtivad kasvuetapil järgmised nõuded:

- a) neile antakse tiikides ja järvedes looduslikult leiduvat sööta;
- b) kui punktis a osutatud loodusliku sööda kogused ei ole piisavad, võib kasutada soovitatavalt samas kasvanduses kasvatatud mahepõllumajanduslikku taimset sööta või vetikaid. Ettevõtjad hoiavad alles lisa sööda kasutamise vajadust tõendavad dokumendid;
- c) kui looduslikke söödavarusid täiendatakse punkti b kohaselt, siis
 - i) viburhännaklaste ja mageveekrevettide (*Macrobrachium* spp.) söödakogus võib sisaldada kuni 25 % ulatuses kalajahu ja 10 % ulatuses kalaõli, mis pärineb säästvast kalandusest;
 - ii) pangaasiuse (*Pangasius* spp.) söödakogus võib sisaldada kuni 10 % ulatuses kalajahu või -õli, mis pärineb säästvast kalandusest.

3.1.4. Tervishoid

3.1.4.1. Haiguste ennetamine

Haiguste ennetamise suhtes kehtivad järgmised nõuded:

- a) haiguste ennetamiseks tuleb loomi pidada optimaalsetes tingimustes – selleks on vaja valida sobiv koht, võttes muu hulgas arvesse eri liikide vajadusi seoses vee hea kvaliteedi, voolukiiruse ja veevahetuse määraga, kasvanduse optimaalse planeerimisega, heade kasvatus- ja majandamistavade kohaldamisega, sealhulgas kasvatuste ruume ja alasid regulaarselt puhastada ja desinfitseerida, tagada kvaliteetne sööt, valida asjakohane loomkoormus ning sobivad tõud ja liinid;
- b) võib kasutada immunoloogilisi veterinaarvaimmeid;
- c) loomatervishoiu korralduse kavas tuleb esitada bioturvalisusmeetmete ja taudide ennetamise tavade üksikasjad, sealhulgas kirjalik nõusolek asjaomase tootmisüksusega proportsionaalse tervishoiualase nõustamise kohta vesiviljelusloomade tervishoiu eest vastutavate pädevatelt teenistustelt, kes külastavad asjaomast kasvandust vähemalt korra aastas või kahepoolmeliste koorikloomade puhul vähemalt korra kahe aasta jooksul;
- d) hoidlaid, seadmeid ja riistu tuleb nõuetekohaselt puhastada ja desinfitseerida;
- e) ummistavad organismid tuleb kõrvaldada üksnes mehaaniliselt või käsitsi ning vajaduse korral lasta tagasi merre kasvandusest piisavalt kaugel;
- f) kasutada võib üksnes selliseid tootmisseadmete ja -rajatiste puhastamis- ning desinfitseerimisaineid, mis on artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud;

g) kasutamata hoidmise suhtes kehtivad järgmised nõuded:

- i) pädev asutus või, kui see on asjakohane, kontrolliasutus või kontrollorgan määrab kindlaks, kas meres asuvate avatud veekasutusega hoidlate kasutamata hoidmine on vajalik, ning asjakohase aja, mida kohaldatakse iga tootmistsükli järel ning mille andmed registreeritakse;
 - ii) kasutamata hoidmine ei ole kohustuslik kahepoolmeliste limuste kasvatamise puhul;
 - iii) kasutamata hoidmise ajal tuleb sump või muu vesiviljelusloomade tootmisel kasutatav süsteem tühjendada ja desinfitseerida ning seda tuleb hoida tühjana kuni uue kasutuselevõtuni;
- h) vajaduse korral eemaldatakse söömata jäänud kalasööd, väljaheide ja surnud loomad viivitamata, et vältida olulist keskkonnakahju seoses vee kvaliteediga, minimeerida taudiohtu ning vältida putukate või näriliste ligiõmbamist;
- i) ultravioletvalguse ja osooni kasutus on lubatud üksnes haudejaamades ja edasikasvatusrajatistes;
 - j) ektoparasiitide bioloogiliseks tõrjeks kasutatakse eelkõige puhastajakala ning magevett, merevett ja naatriumkloriidi lahuseid.

3.1.4.2. Veterinaarravi

Veterinaarravi suhtes kehtivad järgmised nõuded:

- a) haigusi tuleb ravida kohe nende ilmnemisel, et vältida loomade piinlemist. Vajaduse korral ja rangeid nõudeid järgides ning veterinaarjärelevalve ametniku järelevalve all võib kasutada keemiliselt sünteesitud allopaatilisi veterinaarravimeid, sealhulgas antibiootikume, kui fütoterapeutilised, homöopaatilised ja muud tooted selleks ei sobi. Vajaduse korral sätestatakse piirangud seoses ravikuuri kestuse ja keeluaegadega;
- b) lubatud on liidu õigusaktide alusel ette nähtud ravi, mis on seotud inimeste ja loomade tervise kaitsega;
- c) kui tekib terviseprobleem vaatamata ennetusmeetmetele, mis on võetud loomatervise tagamiseks vastavalt punktile 3.1.4.1, võib kasutada veterinaarravi järgmises eelistusjärjekorras:
 - i) taimedest, loomadest või mineraalidest saadud ainete homöopaatiline lahus;
 - ii) tuimastava mõjuta taimed ja nende ekstraktid ning
 - iii) sellised ained nagu mikroelemendid, metallid, immuunsust suurendavad looduslikud vahendid või lubatud probiootikumid;
- d) teha võib kuni kaks allopaatilise ravi kuuri aastas, välja arvatud juhul, kui on tegemist vaktsineerimisega või kohustuslike likvideerimisprogrammidega. Lühema kui aastase tootmistsükli puhul on lubatud vaid üks allopaatilise ravi kuur aastas. Kui allopaatilise ravi nimetatud ravikuuride arve ületatakse, ei tohi asjaomased vesiviljelusloomi turustada mahepõllumajandusliku tootena;
- e) parasiitidevastast ravi, välja arvatud liikmesriikides rakendatavad kohustuslikud tõrjeprogrammid, võib teha kuni kaks korda aastas või korra aastas juhul, kui tootmistsüklil on lühem kui 18 kuud;
- f) punkti d kohase allopaatiliste veterinaarravimite kasutuse ja parasiitidevastase ravi (sh kohustuslike tõrje- ja likvideerimisprogrammide raames tehtav ravi) keeluaeg on kaks korda nii pikk kui keeluaeg, millele on osutatud direktiivi 2001/82/EÜ artiklis 11, või 48 tundi, kui keeluaega ei ole määratud;
- g) veterinaarravimite kasutamisest tuleb teatada pädevale asutusele või, kui see on asjakohane, kontrolliasutusele või kontrollorganile enne loomade turustamist mahepõllumajandusliku toodanguna. Töödeldud loomad peavad olema selgelt äratuntavad.

3.1.5. Pidamistingimused ja kasvatustavad

- 3.1.5.1. Keelatud on vesiviljelusloomade tootmise rajatised, mis on kinnise veekasutusega, välja arvatud haudejaamad ja edasikasvatusrajatised või mahepõllumajanduslike söödaorganismidena kasutatavate liikide tootmise rajatised.

3.1.5.2. Vee kunstlik soojendamine või jahutamine on lubatud üksnes haudejaamades ja edasikasvatusrajatistes. Looduslikku puurauguvett võib vee soojendamiseks või jahutamiseks kasutada kõikides tootmisetappides.

3.1.5.3. Vesiviljelusloomade kasvukeskkonnas on vastavalt vesiviljelusloomade liigiomastele vajadustele loodud järgmised tingimused:

- a) seal on piisavalt ruumi loomade heaolu tagamiseks ja sobiv loomkoormus vastavalt artikli 15 lõikes 3 osutatud rakendusaktides sätestatule;
- b) loomi hoitakse kvaliteetses, piisava voolukiiruse, veevahetusmäära ja hapnikutasemega vees, kus on väike metaboliitide sisaldus;
- c) loomi hoitakse liigi vajadustele vastavates temperatuuri- ja valgustingimustes, võttes arvesse geograafilist asukohta.

Kui hinnatakse, milline on loomkoormuse mõju kasvatatavate kalade heaolule, tuleb jälgida ja arvesse võtta kalade seisundit (nt uimekahjustused, muud vigastused, kasvukiirus, käitumine ja üldine tervislik seisund) ning veekvaliteeti.

Mageveekalade puhul peab põhi olema võimalikult sarnane looduslikele tingimustele.

Karpkalade ja samalaadsete liikide puhul:

— põhjaks peab olema looduslik pinnas;

— tiikide ja järvede orgaaniliseks ja mineraalseks väetamiseks võib kasutada ainult selliseid väetisi ja mullaoomaduste parandajaid, mis on artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud, kusjuures suurim kasutuskogus on 20 kg lämmastikku hektari kohta;

— tootmisvees on keelatud veetaimede ja taimkatte tõrje sünteetiliste kemikaalide abil.

3.1.5.4. Veehoidlad tuleb planeerida ja ehitada selliselt, et neis voolava vee kiirus ning nende füsioloogilised parameetrid kaitsevad loomade tervist ja heaolu ning vastavad loomade käitumisvajadustele.

Järgida tuleb artikli 15 lõikes 3 osutatud rakendusaktides sätestatud tootmissüsteemide ja hoidlate eriomadusi liikide või liikide rühmade jaoks.

3.1.5.5. Maismaal asuvad kasvatamisüksused peavad vastama järgmistele tingimustele:

a) läbivoolusüsteemide puhul peab olema võimalik jälgida ja kontrollida nii sisse- kui ka väljavoolava vee kvaliteeti ja voolukiirust;

b) vähemalt 10 % perimeetrist (maapinna ja vee kokkupuuteala) peab olema looduslik taimkate.

3.1.5.6. Kõik meres asuvad hoidlad peavad vastama järgmistele tingimustele:

a) nende asukohas peab olema piisav vee voolukiirus ja sügavus ning veevahetusmäär, et avaldada merepõhjale ja lähedalasuvale veekogule võimalikult väikest mõju;

b) sumpade planeering, ehitus ja hooldus peavad vastama tootmiskoha keskkonnatingimustele.

3.1.5.7. Hoidlate rajamisel, nende asukoha valimisel ja nende käitamisega tuleb minimeerida loomade väljapääsemise oht.

3.1.5.8. Kalade või koorikloomade väljapääsemise korral tuleb võtta asjakohased meetmed, et vähendada mõju kohalikule ökosüsteemile, sh vajaduse korral uuesti kinnipüüdmise. Andmed selle kohta säilitatakse.

3.1.5.9. Kui vesiviljelusloomi kasvatatakse kalatiikides, peavad kasvandused olema varustatud looduslike puhastusloode, settetikide, biofiltrite või mehaaniliste filtritega jääkoitainete kogumiseks või neis kasutatakse selliseid vetikaid või loomi (kahepoolmelisi), mis aitavad heitvee kvaliteeti parandada. Vajaduse korral tuleb heitvett korrapäraselt kontrollida.

3.1.6. Loomade heaolu

3.1.6.1. Kõikidel vesiviljelusloomade pidamisega seotud töötajatel peavad olema vajalikud põhiteadmised ja -oskused loomatervise ja loomade heaolu kohta.

3.1.6.2. Vesiviljelusloomi käideldakse võimalikult vähe ja hoolikalt. Kasutatakse nõuetekohaseid seadmeid ja protseduure käitlemisega seotud stressi ja füüsilise kahju vältimiseks. Sugukarja käitlemisel tekitatakse võimalikult vähe füüsilist kahju ja stressi ning vajaduse korral kasutatakse anesteasiat. Suuruse järgi sorteeritakse võimalikult harva ja vastavalt vajadusele, et tagada kalade heaolu.

3.1.6.3. Kunstliku valguse kasutamise suhtes kehtivad järgmised piirangud:

a) loomuliku päevavalguse pikendamiseks ei kasutata kunstlikku valgust rohkem kui 14 tundi päevas, välja arvatud paljundamise puhul; kõnealuse ülempiiri puhul tuleb arvesse võtta geograafilisi tingimusi, kasvatatavate loomade etoloogilisi vajadusi ja üldist tervist;

b) ühelt valgusallikalt teisele ülemineku ajal tuleb vältida valgusintensiivsuse järsku muutmist, kasutades hämar-datavaid lampe või taustavalgustust.

3.1.6.4. Aeratsiooni on lubatud kasutada loomade heaolu ja tervise tagamiseks. Mehaaniliste aeraatorite puhul kasutatakse eelkõige taastuvatest energiaallikatest saadud energiat.

3.1.6.5. Hapniku kasutamine on lubatud üksnes järgmistel loomatervise ja loomade heaolu nõuetega ning tootmise ja veo kriitiliste perioodidega seotud juhtudel:

a) temperatuuri muutuse, atmosfäärirõhu languse või juhusliku veereostuse erandjuhud;

b) varude haldamisega seotud mittekorrapäraseid toiminguid, nt proovivõtt ja sorteerimine;

c) kasvatatavate loomade ellujäämise tagamiseks.

3.1.6.6. Vesiviljelusloomade veo kestus tuleb asjakohaste meetmetega viia miinimumini.

3.1.6.7. Mis tahes kannatuste tekitamine viiakse miinimumini looma kogu eluea jooksul, sealhulgas tapmise ajal.

3.1.6.8. Keelatud on silmavarre eemaldamine, sealhulgas kõik samalaadsed meetodid nagu ligeerimine, lõiked ja muljumine.

3.1.6.9. Kasutatakse tapmismeetodi, mille puhul kalad kaotavad teadvuse silmapilkselt ega tunne valu. Tapaeelne käitlemine peab olema selline, et välditakse vigastamist ja minimeeritakse samas kannatused ja stress. Optimaalse tapmismeetodi valimisel tuleb arvesse võtta kalade eri suurust väljapüügi ajal ning liikide ja tootmis-kohtade vahelisi erinevusi.

3.2. Limuste suhtes kehtivad üksikasjalikud nõuded

3.2.1. Vastsete päritolu

Vastsete päritolu suhtes kehtivad järgmised nõuded:

a) väljastpoolt tootmisüksuse piire saadud looduslikke vastseid võib kahepoolmeliste koorikloomade puhul kasutada tingimusel, et see ei tekita olulist keskkonnakahju, see on lubatud kohalike õigusaktidega ning vastsed pärinevad järgmistest allikatest:

i) limuste kogumid, mis tõenäoliselt ei ela talve üle või ületavad vajalikku kogust, või

ii) koorikloomade vastsete looduslikud kolooniad kogumiseks kasutatavatel vahenditel;

b) suure hiidaustri (*Crassostrea gigas*) puhul tuleb eelistada loomi, mis on aretatud selektiivselt, et vältida kudemist vabas looduses;

c) looduslike vastsete kogumisviis, -koht ja -aeg dokumenteeritakse, et oleks võimalik tagada nende jälgitavus tagasi kuni kogumispiirkonnani;

d) looduslikke vastseid võib koguda ainult pärast pädevalt asutuselt loa saamist.

3.2.2. Pidamistingimused ja kasvatustavad

Pidamistingimustele ja kasvatustavadele kehtivad järgmised nõuded:

- a) kasvatada tohib samas veepiirkonnas mahepõllumajanduslike kalade ja vetikatega, kõnealust polükultuuri tuleb kirjeldada säästva majandamise kavas. Kahepoolmelisi limuseid tohib polükultuuri raames kasvatada ka koos kõhtjalgsete limustega (nt ranniklased);
- b) kahepoolmelisi limuseid tuleb toota postide, ujukite või muude selgelt nähtavate märgistega piiritletud aladel ning alad tuleb vajaduse korral piirata võrgust kottide, sumpade või muude kunstlike vahenditega;
- c) mahepõllumajanduslikud koorikloomade kasvandused peavad minimeerima säilitamise seisukohalt tähtsatele liikidele kaasnevaid riske. Röövlloomade tõrjeks kasutatavad võrgud ei tohi kahjustada sukelduvaid linde.

3.2.3. Kasvatamine

Kasvatamise suhtes kehtivad järgmised nõuded:

- a) rannakarplaste kasvatamist köitel või artikli 15 lõikes 3 osutatud rakendusaktides loetletud muude meetodite abil võib kasutada mahepõllumajandusliku tootmise puhul;
- b) limuste põhjakasvatus on lubatud üksnes tingimusel, et kogumis- ja kasvatuskohtades ei kaasne sellega olulist keskkonnamõju. Minimaalset keskkonnamõju tõendav uuring või aruanne tuleb lisada eraldi peatükina säästva majandamise kavale, mille ettevõtja esitab pädevale asutusele või, kui see on asjakohane, kontrolliasutusele või kontrollorganile enne tegevuse alustamist.

3.2.4. Majandamine

Majandamise suhtes kehtivad järgmised nõuded:

- a) tootmisel ei tohi asustustihedus ületada mitterahepõllumajanduslike koorikloomade asustustihedust asjaomases piirkonnas. Limuseid tuleb sorteerida, harvendada ja nende asustustihedust muuta vastavalt biomassile ning selleks, et tagada loomade heaolu ja toote hea kvaliteet;
- b) ummistavad organismid tuleb kõrvaldada mehhaaniliselt või käsitsi ning lasta vajaduse korral tagasi merre limusekasvandusest piisavalt kaugel. Limuseid võib ummistavate organismide vastaseks kaitseks töödelda lubjalahusega ühe korra tootmistsükli jooksul.

3.2.5. Austrite kasvatamise erinõuded

Lubatud on kasvatada pukkalustel asuvates kottides. Need või muud austrite hoidmiseks kasutatavad süsteemid pannakse üles sellisel viisil, et need ei moodustaks täielikku tõket piki rannikuala. Austrid asetatakse ettevaatlikult alustele, mille asukoha valimisel on tootmise optimeerimiseks arvestatud loodetega. Tootmine peab vastama artikli 15 lõikes 3 osutatud rakendusaktides sätestatud nõuetele.

IV osa: Töödeldud toidu tootmise nõuded

Lisaks artiklites 9, 11 ja 16 sätestatud üldistele tootmisnõuetele kohaldatakse töödeldud toidu mahepõllumajandusliku tootmise suhtes käesolevas osas sätestatud nõudeid.

1. Töödeldud toidu tootmise suhtes kehtivad üldnõuded

- 1.1. Toidu lisaained, töötlemise abiained ning muud toidu töötlemiseks kasutatavad ained ja koostisosad ning kasutatavad töötlemismeetodid, nagu suitsutamine, peavad vastama hea tootmistava põhimõtetele ⁽¹⁾.
- 1.2. Töödeldud toitu tootvad ettevõtjad kehtestavad kriitiliste töötlemisetappide süstemaatilisel kindlaksmääramisel põhinevad asjakohased menetlused ning uuendavad neid.

⁽¹⁾ Komisjoni 22. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 2023/2006 (toiduga kokkupuutumiseks ettenähtud materjalide ja esemete heade tootmistavade kohta) artikli 3 punktis a määratletud head tootmistavad (ELT L 384, 29.12.2006, lk 75).

- 1.3. Punktis 1.2 osutatud menetluste kohaldamine peab alati tagama valmistatavate töödeldud toodete vastavuse käesolevale määrusele.
- 1.4. Ettevõtjad järgivad ja rakendavad punktis 1.2 osutatud menetlusi ja eelkõige, ilma et see piiraks artikli 28 kohaldamist:
- a) võtavad ettevaatusmeetmeid;
 - b) rakendavad sobivaid ja piisavaid puhastusmeetmeid, jälgivad nende tõhusust ja dokumenteerivad vastavad toimingud;
 - c) tagavad, et turule ei viidaks mittemahepõllumajanduslikke tooteid mahepõllumajanduslikule tootmisele osutava märgistusega.
- 1.5. Töödeldud mahepõllumajanduslike, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslike toodete valmistamine tuleb hoida üksteisest ajas või ruumis lahus. Kui asjaomases tootmisüksuses valmistatakse või hoitakse mahepõllumajanduslikke, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslikke tooteid mis tahes kombinatsioonis, teeb ettevõtja järgmist:
- a) teatab sellest pädevale asutusele või, kui see on asjakohane, kontrolliasutusele või kontrollorganile;
 - b) teeb toiminguid katkematult kogu partii valmistamise lõpuni eraldi kohas või erineval ajal mis tahes tootega (mahepõllumajandusliku, üleminekuaja või mittemahepõllumajandusliku tootega) tehtavatest samalaadsetest toimingutest;
 - c) ladustab mahepõllumajanduslikke, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslikke tooteid enne ja pärast toiminguid üksteisest eraldi kohas või erineval ajal;
 - d) hoiab kättesaadavana ajakohastatud registrit kõikidest toimingutest ja töödeldud kogustest;
 - e) võtab meetmeid, mida on vaja, et identifitseerida partiisid ning vältida nende segi- või vahetusseminekut mahepõllumajanduslike, üleminekuaja või mittemahepõllumajanduslike toodetega;
 - f) teeb toiminguid mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodetega ainult pärast tootmisseadmete sobivat ja piisavat puhastamist.
- 1.6. Kasutada ei või tooteid, aineid ega meetodeid, mis taastaksid mahepõllumajandusliku toidu töötlemisel ja ladustamisel kaduma läinud omadusi, parandaksid kõnealuse toidu töötlemisel esinenud hooletuse tagajärgi või võiksid olla eksitavad selliste toodete tegeliku laadi osas, mida on kavas turustada mahepõllumajanduslikuna.
2. Töödeldud toidu tootmise üksikasjalikud nõuded
- 2.1. Töödeldud mahepõllumajandusliku toidu koostis peab vastama järgmistele tingimustele:
- a) toote valmistamiseks tuleb kasutada peamiselt põllumajandusliku päritoluga koostisosi või I lisas loetletud tooteid, mis on mõeldud toiduna kasutamiseks; selle kindlakstegemisel, kas toode on valmistatud peamiselt sellistest toodetest, ei võeta arvesse tootele lisatud vett ega soola;
 - b) mahepõllumajanduslik koostisosa ei või esineda koos sama koostisosaga, mis ei ole mahepõllumajanduslik;
 - c) üleminekuaja koostisosa ei või esineda koos sama koostisosaga, mis on mahepõllumajanduslik või mittemahepõllumajanduslik.
- 2.2. Teatavate toodete ja ainete kasutamine toidu töötlemisel
- 2.2.1. Toidu töötlemisel võib kasutada ainult artikli 24 või 25 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud toidu lisaaineid, abiaineid ja mittemahepõllumajanduslikke koostisosi ning punktis 2.2.2 osutatud aineid ja tooteid, välja arvatud veinitööstuse tooted ja ained, mille suhtes kohaldatakse VI osa punkti 2, ja pärm, mille suhtes kohaldatakse VII osa punkti 1.3
- 2.2.2. Toidu töötlemisel võib kasutada järgmisi tooteid ja aineid:
- a) toidu töötlemisel tavaliselt kasutatavad mikroorganismide preparaadid ja toiduensüümid, tingimusel et toidu lisaainetena kasutatavad toiduensüümid on artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud;
 - b) määruse (EÜ) nr 1334/2008 artikli 3 lõike 2 punktis c ja punkti d alapunktis i määratletud ained ja tooted, mis on kõnealuse määruse artikli 16 lõigete 2, 3 ja 4 kohaselt märgistatud kui looduslikud lõhna- ja maitseühendid või looduslikud lõhna- ja maitsepreparaadid;

- c) liha ja munakoorte tembeldamise värvid kooskõlas määruse (EÜ) nr 1333/2008 artikliga 17;
- d) looduslikud värvid ja looduslikud katteained selliste keedetud munade koore värvimiseks, mida toodetakse kavatsusega need turule viia teatava perioodi jooksul aastas;
- e) joogivesi ja mahepõllumajanduslik või mittemahepõllumajanduslik sool (põhikomponendid naatriumkloriid või kaaliumkloriid), mida üldiselt kasutatakse toidu töötlemisel;
- f) mineraalid (sh mikroelemendid), vitamiinid, aminohapped ja mikrotoitained järgmistel tingimustel:
- i) kui nende kasutamine tavatarbimiseks ette nähtud toidus on liidu õiguse kohaselt või liidu õigusega kooskõlas olevas liikmesriigi õiguses otseselt nõutav, millest tulenevalt ei ole kõnealust toitu võimalik üldse turule viia tavatarbimiseks ette nähtud toiduna, kui sellele ei ole lisatud neid mineraale, vitamiine, aminohappeid või mikrotoitaineid, või
 - ii) turule viidud toidu puhul, millel on eriomadused või mõju tervisele või toitumisele või seoses konkreetsete tarbijarühmade vajadustega
 - toodetes, millele on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 609/2013 ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 1 punktides a ja b, kui nende kasutamine on lubatud kõnealuse määrusega ja nimetatud määruse artikli 11 lõike 1 alusel asjaomaste toodete kohta vastu võetud õigusaktidega, või
 - komisjoni direktiiviga 2006/125/EÜ ⁽²⁾ reguleeritavates toodetes, kui nende kasutamine on nimetatud direktiivi kohaselt lubatud.
- 2.2.3. Kasutada võib üksnes selliseid puhastus- ja desinfitseerimisvahendeid, mis on artikli 24 kohaselt töötlemisel lubatud.
- 2.2.4. Artikli 30 lõikes 5 osutatud arvutuskäigu suhtes kohaldatakse järgmisi nõudeid:
- a) teatavaid artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud toidu lisaaineid võetakse arvesse põllumajandusliku päritoluga koostisosadena;
 - b) punkti 2.2.2 alapunktides a, c, d, e ja f osutatud preparaate ja aineid ei võeta arvesse põllumajandusliku päritoluga koostisosana;
 - c) pärmi ja pärmitooteid võetakse arvesse põllumajandusliku päritoluga koostisosadena.

V osa: Töödeldud sööda tootmise nõuded

Lisaks artiklites 9, 11 ja 17 sätestatud üldistele tootmisnõuetele kohaldatakse käesolevas osas sätestatud nõudeid töödeldud sööda mahepõllumajandusliku tootmise suhtes.

1. Töödeldud sööda tootmise suhtes kehtivad üldnõuded
- 1.1. Söödalisandid, töötlemise abiained ning muud sööda töötlemiseks kasutatavad ained ja koostisosad ning kasutatavad töötlemismeetodid, nagu suitsutamine, peavad vastama hea tootmistava põhimõtetele.
- 1.2. Töödeldud sööda tootvad ettevõtjad kehtestavad kriitiliste töötlemisetappide süstemaatilisel kindlaksmääramisel põhinevad asjakohased menetlused ning uuendavad neid.
- 1.3. Punktis 1.2 osutatud menetluste kohaldamine peab alati tagama valmistatavate töödeldud toodete vastavuse käesolevale määrusele.
- 1.4. Ettevõtjad järgivad ja rakendavad punktis 1.2 osutatud menetlusi ning eelkõige, ilma et see piiraks artikli 28 kohaldamist,
 - a) võtavad ettevaatusmeetmeid;
 - b) rakendavad sobivaid ja piisavaid puhastusmeetmeid, jälgivad nende tõhusust ja dokumenteerivad vastavad toimingud;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 609/2013 imikute ja väikelaste toidu, meditsiinilisel näidustusel kasutamiseks ettenähtud toidu ning kehakaalu alandamiseks ettenähtud päevase toidu asendajate kohta, millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 92/52/EMÜ, komisjoni direktiivid 96/8/EÜ, 1999/21/EÜ, 2006/125/EÜ ja 2006/141/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/39/EÜ ning komisjoni määrused (EÜ) nr 41/2009 ja (EÜ) nr 953/2009 (ELT L 181, 29.6.2013, lk 35).

⁽²⁾ Komisjoni 5. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/125/EÜ imikutele ja väikelastele mõeldud teraviljapõhiste töödeldud toitade ja muude imikutoitude kohta (ELT L 339, 6.12.2006, lk 16).

- c) tagavad, et turule ei viidaks mittemahepõllumajanduslikke tooteid mahepõllumajanduslikule tootmisele osutava märgistusega.
- 1.5. Töödeldud mahepõllumajanduslike, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslike toodete valmistamine tuleb hoida üksteisest ajas või ruumis lahus. Kui asjaomases tootmisüksuses valmistatakse või hoitakse mahepõllumajanduslikke, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslikke tooteid mis tahes kombinatsioonis, teeb ettevõtja järgmist:
- a) teatab sellest kontrolliasutusele või kontrollorganile;
 - b) teeb toiminguid katkematult kogu partii valmistamise lõpuni eraldi kohas või erineval ajal mis tahes tootega (mahepõllumajandusliku, üleminekuaja või mittemahepõllumajandusliku tootega) tehtavatest samalaadsetest toimingutest;
 - c) ladustab mahepõllumajanduslikke, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslikke tooteid enne ja pärast toiminguid üksteisest eraldi kohas või erineval ajal;
 - d) hoiab kättesaadavana ajakohastatavat registrit kõikidest toimingutest ja töödeldud kogustest;
 - e) võtab meetmeid, mida on vaja, et identifitseerida partiisid ning vältida nende segi- või vahetusseminekut mahepõllumajanduslike, üleminekuaja või mittemahepõllumajanduslike toodetega;
 - f) teeb toiminguid mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodetega ainult pärast tootmisseadmete sobivat ja piisavat puhastamist.
2. Töödeldud sööda tootmise suhtes kehtivad üksikasjalikud nõuded
- 2.1. Mahepõllumajanduslikke või üleminekuaja söödamaterjale ei kasutata mahepõllumajandusliku sööda koostises samal ajal muude meetoditega toodetud samasuguste söödamaterjalidega.
- 2.2. Mahepõllumajanduslikus tootmises kasutatavaid või töödeldavaid söödamaterjale ei töödelda keemiliselt sünteesitud orgaaniliste lahuste abil.
- 2.3. Sööda töötlemisel võib kasutada ainult sellist mittemahepõllumajanduslikku taimset, vetika-, loomset, pärmi või mineraalset päritolu söödamaterjali, söödalisandeid ja töötlemise abiaineid, mis on artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud.
- 2.4. Kasutada võib üksnes selliseid puhastus- ja desinfitseerimisvahendeid, mis on artikli 24 kohaselt töötlemisel lubatud.

VI osa: Vein

1. Kohaldamisala
- 1.1. Lisaks artiklites 9, 10, 11, 16 ja 18 sätestatud üldistele tootmisnõuetele kohaldatakse määruse (EL) nr 1308/2013 artikli 1 lõikes 2 osutatud veinitööstuse mahepõllumajanduslike toodete tootmise suhtes käesolevas osas sätestatud nõudeid.
- 1.2. Kui käesolevas osas ei ole sõnaselgelt sätestatud teisiti, kohaldatakse komisjoni määrusi (EÜ) nr 606/2009 ⁽¹⁾ ja (EÜ) nr 607/2009 ⁽²⁾.
2. Teatavate toodete ja ainete kasutamine
- 2.1. Veinitööstustooted peavad olema toodetud mahepõllumajanduslikust toorainest.
- 2.2. Veinitööstustoodete tootmiseks võib kasutada ainult selliseid tooteid ja aineid, mis on artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud, sh veinivalmistustavade, protsesside ja töötluste ajal, tingimusel et kohaldatakse määruses (EL) nr 1308/2013 ja määruses (EÜ) nr 606/2009 ja eelkõige selle määruse I lisa A osas sätestatud tingimusi ja piiranguid.

⁽¹⁾ Komisjoni 10. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 606/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 479/2008 teatavad rakenduseeskirjad seoses viinamarjasaaduste kategooriate, veinivalmistustavade ja asjaomaste piirangutega (ELT L 193, 24.7.2009, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 14. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 607/2009, millega kehtestatakse üksikasjalikud rakenduseeskirjad nõukogu määruse (EÜ) nr 479/2008 seoses teatavate veinitoodete kaitsitud päritolunimetuste, kaitsitud geograafiliste tähistega, traditsiooniliste nimetustega, märgistuse ja esitlusviisiga (ELT L 193, 24.7.2009, lk 60).

3. Veinivalmistamise tavad ja piirangud
- 3.1. Ilma et see piiraks käesoleva osa 1. ja 2. jaotises ning punktides 3.2., 3.3 ja 3.4 esitatud konkreetsete keeldude ja piirangute kohaldamist, on lubatud üksnes sellised veinivalmistamise tavad, protsessid ja töötlemismeetodid, mida kasutati enne 1. augustit 2010, sealhulgas piirangud, mis on ette nähtud määruse (EL) nr 1308/2013 artikliga 80 ja artikli 83 lõikega 2, määruse (EÜ) nr 606/2009 artikliga 3, artiklitega 5–9 ja 11–14 ning nimeetatud määruste lisadega.
- 3.2. Keelatud on kasutada järgmisi veinivalmistamise tavasid, protsesse ja töötlemismeetodeid:
 - a) osaline kontsentreerimine jahutamise teel vastavalt määruse (EL) nr 1308/2013 VIII lisa I osa B jao punkti 1 alapunktile c;
 - b) vääveldioksiidi kõrvaldamine füüsikaliste protsessidega vastavalt määruse (EÜ) nr 606/2009 I lisa A osa punktile 8;
 - c) töötlemine elektrodialüüsiga veini viinhappelise stabiliseerimise tagamiseks vastavalt määruse (EÜ) nr 606/2009 I lisa A osa punktile 36;
 - d) veini osaline alkoholitustamine vastavalt määruse (EÜ) nr 606/2009 I lisa A osa punktile 40;
 - e) töötlemine katioonivahetajatega veini viinhappelise stabiliseerimise tagamiseks vastavalt määruse (EÜ) nr 606/2009 I lisa A osa punktile 43.
- 3.3. Järgmiste veinivalmistamise tavade, protsesside ja töötlemismeetodite kasutamine on lubatud järgmistel tingimustel:
 - a) kuumtöötlemine vastavalt määruse (EÜ) nr 606/2009 I lisa A osa punktile 2, tingimusel et temperatuur ei ole kõrgem kui 75 °C;
 - b) tsentrifuugimine ja filtrimine, kas inertse filtreerimisainega või ilma, vastavalt määruse (EÜ) nr 606/2009 I lisa A osa punktile 3, tingimusel et pooride läbimõõt ei ole väiksem kui 0,2 mikromeetrit.
- 3.4. Määruse (EÜ) nr 1234/2007 või (EÜ) nr 606/2009 kohaste veinivalmistamise tavade, protsesside ja töötlemismeetodite iga muudatust, mis on tehtud pärast 1. augustit 2010, tohib mahepõllumajandusliku veini tootmisel kohaldada alles pärast seda, kui need meetmed on lisatud lubatud meetmetena käesolevasse jakku ja vajaduse korral pärast nende käesoleva määruse artikli 24 kohast hindamist.

VII osa: Toiduks või söödaks kasutatav pärm

Lisaks artiklites 9, 11, 16, 17 ja 19 sätestatud üldistele tootmisnõuetele kohaldatakse mahepõllumajandusliku pärmitootmise suhtes ka käesolevas osas sätestatud nõudeid.

1. Üldnõuded
- 1.1. Mahepõllumajandusliku pärmi tootmiseks kasutatakse ainult mahepõllumajanduslikult toodetud substraate. Kuni 31. detsembrini 2023 on lubatud mahepõllumajandusliku pärmi tootmisel lisada substraadile kuni 5 % mittemahepõllumajanduslikku pärmiekstrakti või selle autolüsaati (arvutatud kuivaine massina), kui ettevõtjad ei suuda hankida mahepõllumajanduslikku pärmiekstrakti või selle autolüsaati.
- 1.2. Mahepõllumajanduslik pärm ei või esineda mahepõllumajanduslikus toidus koos mittemahepõllumajandusliku pärmiga.
- 1.3. Mahepõllumajandusliku pärmi ja seda sisaldavate segude ja saaduste tootmisel võib kasutada järgmisi tooteid ja aineid:
 - a) töötlemise abiained, mis on artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud;
 - b) IV osa punkti 2.2.2 alapunktides a, b ja e osutatud tooted ja ained.
- 1.4. Kasutada võib üksnes selliseid puhastus- ja desinfitseerimisvahendeid, mis on artikli 24 kohaselt töötlemisel lubatud.

III LISA

TOODETE KOGUMINE, PAKENDAMINE, VEDAMINE JA LADUSTAMINE

1. Toodete kogumine ja vedamine ettevalmistusüksustesse

Ettevõtjad võivad koguda mahepõllumajanduslikke, üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslikke tooteid samal ajal ainult juhul, kui võetakse asjakohased meetmed, et ära hoida nende segi- või vahetusseminek üleminekuaja ja mittemahepõllumajanduslike toodetega ja tagada mahepõllumajanduslike ja üleminekuaja toodete identifitseerimine. Ettevõtja hoiab toodete kogumispäevade, -tundide, -ahela ning vastuvõtukuupäevade ja -aegade seotud teabe kontrolliasutusele või kontrollorganile kättesaadavana.

2. Toodete pakendamine ja vedu teistele ettevõtjatele või muudesse üksustesse

2.1. Ettevõtjad peavad tagama, et mahepõllumajanduslikke ja üleminekuaja tooteid veetakse teistele ettevõtjatele või muudesse üksustesse, sh hulgi- ja jaemüüjatele, ainult asjakohastes pakendites, konteinerites või sõidukites, mis on suletud viisil, mis ei võimalda pitsarit muutmata või rikkumata asendada sisu teise tootega, ning on varustatud etiketiga, millele, ilma et see piiraks liidu õigusaktidele vastavate muude märgiste kasutamist, on märgitud

a) ettevõtja või juhul, kui tegemist on eri isikuga, toote omaniku või müüja nimi ja aadress;

b) toote nimetus või segasööda kirjeldus, millele on lisatud viide mahepõllumajanduslikule tootmisele;

c) ettevõtjat kontrolliva kontrolliasutuse või kontrollorgani nimi või koodi number ning

d) vajaduse korral partii tähis vastavalt märgistussüsteemile, mis on heaks kiidetud kas riigi tasandil või kokku lepitud kontrolliasutuse või kontrollorganiga ning võimaldab seostada partii artikli 34 lõikes 5 osutatud dokumendiga.

Punktides a–d osutatud andmed võib esitada ka saatedokumendil, kui on kindel, et kõnealust dokumenti saab vaieldamatult seostada toote pakendi, konteineri või sõidukiga. Saatedokumenti tuleb märkida tarnija või vedaja andmed.

2.2. Pakendeid, konteinereid või sõidukeid ei ole vaja sulgeda, kui

a) vedu toimub vahetult kahe ettevõtja vahel, kelle mõlema suhtes kehtib mahepõllumajanduse kontrollisüsteem;

b) veetakse ainult mahepõllumajanduslikke või ainult üleminekuaja tooteid;

c) toodetele on lisatud dokument, mis sisaldab punktiga 2.1 ette nähtud teavet, ning

d) nii lähetav kui ka vastuvõttev ettevõtja hoiavad selliseid veotoiminguid käsitlevaid dokumente kontrolliasutuse või kontrollorgani jaoks kättesaadavatena.

3. Erinõuded sööda veo kohta muudesse tootmis- või ettevalmistusüksustesse või ladustamisruumidesse

Sööda vedamisel teistesse tootmis- või ettevalmistusüksustesse või ladustamisruumidesse tagavad ettevõtjad järgmiste tingimuste täitmise:

a) veo ajal on mahepõllumajanduslikult toodetud sööt, üleminekuaja sööt ja mittemahepõllumajanduslik sööt tõhusalt füüsiliselt eraldatud;

- b) mittemahepõllumajanduslike toodete veoks kasutatud sõidukeid või konteinereid kasutatakse mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete veoks ainult juhul, kui
- i) enne mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete vedu on kasutatud sobivaid ja piisavaid puhastusmeetmeid, mille tõhusust on kontrollitud; ettevõtjad peavad need toimingud dokumenteerima;
 - ii) olenevalt kontrollimeetmete kohaselt hinnatud riskidest rakendatakse kõiki asjakohaseid meetmeid ning vajaduse korral tagavad ettevõtjad, et mittemahepõllumajanduslikke tooteid ei saadeta turule mahepõllumajanduslikule tootmisele osutava märgisega;
 - iii) ettevõtja hoiab selliseid veotoiminguid käsitlevaid dokumente kontrolliasutusele või kontrollorganile kättesaadavana;
- c) mahepõllumajandusliku või üleminekuaja sööda lõpptootte vedu on muude lõpptoodete veost füüsiliselt või ajaliselt eraldatud;
- d) veo ajal registreeritakse nii toodete algkogus kui ka teekonna vältel iga kohale toimetatav kogus.

4. Eluskalade vedu

- 4.1. Eluskalade veoks tuleb kasutada sobivaid mahuteid, mis on täidetud puhta veega, mille temperatuur ja lahustunud hapniku sisaldus vastavad kalade vajadustele.
- 4.2. Mahutid tuleb puhastada, desinfitseerida ning loputada põhjalikult enne nende kasutamist mahepõllumajanduslike kalade ja kalatoodete veoks.
- 4.3. Stressi vähendamiseks tuleb võtta ettevaatusabinõusid. Veo ajal ei tohi loomkoormus ulatuda tasemeni, mis avaldab liikidele kahjulikku mõju.
- 4.4. Punktides 4.1, 4.2 ja 4.3 osutatud toimingute kohta peetakse arvestust.

5. Toodete vastuvõtmine teistelt ettevõtjatelt või muudest üksustest

Mahepõllumajandusliku või üleminekuaja toote vastuvõtmisel peab ettevõtja kontrollima pakendi, konteineri või sõiduki suletust, kui see peab olema suletud, ja 2. jaos sätestatud märgiste olemasolu.

Ettevõtja peab kontrollima, kas 2. jaos osutatud etiketile märgitud teave vastab saatedokumentides esitatud teabele. Sellise kontrolli tulemus peab olema sõnaselgelt märgitud artikli 34 lõikes 5 osutatud dokumendis.

6. Erinõuded toodete vastuvõtmise kohta kolmandast riigist

Kolmandast riigist imporditavad mahepõllumajanduslikud või üleminekuaja tooted peavad olema asjakohastes pakendites või konteinerites, mis on suletud viisil, mis ei võimalda nende sisu asendada muu tootega, ning millel on eksportija etikett ning muud märgised ja numbrid, mis võimaldavad partiid identifitseerida, ning vajaduse korral on kaasas kolmandatest riikidest importimise puhul väljastatav kontrollisertifikaat.

Kolmandast riigist imporditava mahepõllumajandusliku või üleminekuaja toote vastuvõtmisel peab füüsiline või juriidiline isik, kellele imporditud saadeti toimetatakse ja kes võtab selle vastu edasiseks ettevalmistamiseks või turustamiseks, kontrollima pakendi või konteineri suletust ja artikli 45 lõike 1 punkti b alapunkti iii kohaselt imporditavate toodete puhul seda, kas kõnealuses artiklis osutatud kontrollisertifikaat hõlmab saadetes oleva toote liiki. Sellise kontrolli tulemus peab olema sõnaselgelt märgitud artikli 34 lõikes 5 osutatud dokumendis.

7. Toodete ladustamine

- 7.1. Toodete ladustamisaladel peab olema tagatud partiide identifitseerimine ning tuleb ära hoida toodete segimine või saastumine toodete või ainetega, mis ei vasta mahepõllumajandusliku tootmise nõuetele. Mahepõllumajanduslikud ja üleminekuaja tooted peavad olema igal ajal selgelt identifitseeritavad.
- 7.2. Mahepõllumajanduslike või üleminekuaja taime- ja loomakasvatussaaduste tootmise üksustes on keelatud ladustada muid sisendtooteid kui artiklite 9 ja 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud tooteid või aineid.
- 7.3. Allopaatiliste veterinaarravimite, sealhulgas antibiootikumide, ladustamine on põllumajandus- ja vesiviljelusettevõtetes lubatud tingimusel, et need ravimid on välja kirjutanud veterinaarjärelevalve ametnik seoses II lisa II osa punktis 1.5.2.2 ja III osa punkti 3.1.4.2 alapunktis a osutatud raviga, et nende ladustamiskoht on järelevalve all ja et nende kohta peetakse arvestust artikli 34 lõike 5 kohaselt.
- 7.4. Kui ettevõtja käitleb mahepõllumajanduslikke, üleminekuaja või mittemahepõllumajanduslikke tooteid mis tahes kombinatsioonis ning mahepõllumajanduslikke või üleminekuaja tooteid ladustatakse ladustamisrajatistes, kus ladustatakse ka teisi põllumajandustooteid või toitu,
- a) tuleb mahepõllumajanduslikud või üleminekuaja tooted hoida muudest põllumajandustoodetest või toiduainetest eraldi;
 - b) tuleb võtta kõik vajalikud meetmed, et partiid identifitseerida ning vältida nende segi- või vahetusseminekut mahepõllumajanduslike, üleminekuaja või mittemahepõllumajanduslike toodetega;
 - c) enne mahepõllumajanduslike või üleminekuaja toodete ladustamist on kasutatud sobivaid puhastusmeetmeid, mille tõhusust on kontrollitud; ettevõtjad peavad need toimingud dokumenteerima.
- 7.5. Ladustamisrajatistes võib kasutada üksnes selliseid puhastus- ja desinfitseerimisvahendeid, mis on artikli 24 kohaselt mahepõllumajanduslikus tootmises kasutamiseks lubatud.
-

IV LISA

ARTIKLIS 30 OSUTATUD NIMETUSED

BG:	биологичен.
ES:	ecológico, biológico, orgánico.
CS:	ekologické, biologické.
DA:	økologisk.
DE:	ökologisch, biologisch.
ET:	mahe, ökoloogiline.
EL:	βιολογικό.
EN:	organic.
FR:	biologique.
GA:	orgánach.
HR:	ekološki.
IT:	biologico.
LV:	bioloģisks, ekoloģisks.
LT:	ekologiškas.
LU:	biologesch, ökologesch.
HU:	ökológiai.
MT:	organiku.
NL:	biologisch.
PL:	ekologiczne.
PT:	biológico.
RO:	ecologic.
SK:	ekologické, biologické.
SL:	ekološki.
FI:	luonnonmukainen.
SV:	ekologisk.

V LISA

EUROOPA LIIDU MAHEPÕLLUMAJANDUSLIKU TOOTMISE LOGO JA KOODNUMBRID

1. Logo

1.1. Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo peab vastama järgmisele näidisele:

1.2. Etalonvärv Pantone värvistandardi järgi on Pantone roheline nr 376 ja neljavärvitruki kasutamisel roheline (50 % tsüaan (sinine) + 100 % kollane).

1.3. Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo võib kasutada ka must-valgena nagu näidisel, kuid ainult juhul, kui värve ei ole tehniliselt võimalik kasutada.

1.4. Kui pakendi või märgise taustavärv on tume, võib sümboleid kasutada negatiivis, kasutades pakendi või märgise taustavärvi.

1.5. Kui kasutatakse värvilist logo värvilisel taustal, mistõttu logo on raske eristada, võib sümboli ümbritseda joonega, et suurendada selle kontrasti taustavärviga.

- 1.6. Kui pakendil esitatud teave on ühevärviline, võib Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo kasutada samavärvilisena.
- 1.7. Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo kõrgus peab olema vähemalt 9 mm ja laius vähemalt 13,5 mm; kõrguse ja laiuse suhe peab alati olema 1:1,5. Väga väikeste pakendite puhul võib logo suurust erandkorras vähendada nii, et kõrgus on 6 mm.
- 1.8. Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logo võib kombineerida mahepõllumajanduslikule tootmisele osutavate graafiliste või tekstielementidega, tingimusel et need ei muuda logo olemust ega artikli 32 kohaselt määratletud märgiseid. Kombineerimisel riikide või eraettevõtjate logodega, millel kasutatakse punktiga 1.2 ettenähtud etalonvärvist erinevat rohelist värvi, võib Euroopa Liidu mahepõllumajandusliku tootmise logol kasutada kõnealust, etalonvärvist erinevat värvi.

2. Koodnumbrid

Koodnumbrite üldformaad on järgmine:

AB-CDE-999

kus

- a) AB on selle riigi ISO-kood, kus toimuvad kontrollid;
- b) CDE on komisjoni või iga liikmesriigi poolt kindlaksmääratav kolmetäheline mõiste (nt „bio“, „öko“ või „org“), mis loob seose mahepõllumajandusliku tootmisega, ning
- c) „999“ on maksimaalselt kolmekohaline viitenumber, mille määrab
 - i) iga liikmesriigi pädev asutus kontrolliasutustele või kontrollorganitele, kellele ta on delegeerinud kontrolliülesanded;
 - ii) komisjon
 - komisjoni poolt artikli 46 kohaselt tunnustatud kontrolliasutustele või kontrollorganitele;
 - komisjoni poolt artikli 48 kohaselt tunnustatud kolmandate riikide pädevatele asutustele.

VI LISA

SERTIFIKAADI NÄIDIS

Määruse (EL) 2018/848 (mis käsitleb mahepõllumajanduslikku tootmist ja mahepõllumajanduslike toodete märgistamist) artikli 35 lõike 1 kohane sertifikaat

1. Dokumendi number:	
2. (täitke sobiv lahter) ☐ Ettevõtja ☐ Ettevõtjate rühm – vt lisa	3. Ettevõtja või ettevõtjate rühma nimi ja aadress:
4. Ettevõtja või ettevõtjate rühma tegevusala(d) (valige sobivad): ☐ Põllumajanduslik tootmine ☐ Ettevalmistamine ☐ Turustamine ☐ Ladustamine ☐ Import ☐ Eksport ☐ Turule viimine	5. Ettevõtjat või ettevõtjate rühma kontrolliva kontrolliasutuse või kontrollorgani nimi, aadress ja kood:
6. Määruse (EL) 2018/848 artikli 35 lõikes 7 osutatud tootekategooria(d) ja tootmismeetodid (valige sobivad):	
— töötlemata taimed ja taimsed saadused, sh seemned ja muu taimne paljundusmaterjal Tootmismeetod: ☐ mahepõllumajanduslik tootmine, välja arvatud üleminekuajal ☐ tootmine üleminekuajal ☐ mahepõllumajanduslik tootmine koos mittemahepõllumajandusliku tootmisega (kooskõlas määruse (EL) 2018/848 artikli 9 lõikega 7 või seoses ettevalmistamise, turustamise, ladustamise, impordi, ekspordi või turule viimisega)	Sertifikaadi kehtivusaeg: alates kuni
— loomad ja töötlemata loomakasvatussaadused Tootmismeetod: ☐ mahepõllumajanduslik tootmine, v.a üleminekuajal ☐ tootmine üleminekuajal ☐ mahepõllumajanduslik tootmine koos mittemahepõllumajandusliku tootmisega (kooskõlas määruse (EL) 2018/848 artikli 9 lõikega 7 või seoses ettevalmistamise, turustamise, ladustamise, impordi, ekspordi või turule viimisega)	Sertifikaadi kehtivusaeg: alates kuni
— vetikad ja töötlemata vesiviljelustooted Tootmismeetod: ☐ mahepõllumajanduslik tootmine, v.a üleminekuajal ☐ tootmine üleminekuajal ☐ mahepõllumajanduslik tootmine koos mittemahepõllumajandusliku tootmisega (kooskõlas määruse (EL) 2018/848 artikli 9 lõikega 7 või seoses ettevalmistamise, turustamise, ladustamise, impordi, ekspordi või turule viimisega)	Sertifikaadi kehtivusaeg: alates kuni

— töödeldud põllumajandustooted, sh vesiviljelustooted, mis on ette nähtud toiduna kasutamiseks Tootmismeetod: ☐ mahepõllumajanduslike toodete tootmine ☐ üleminekuaja toodete tootmine ☐ mahepõllumajanduslik tootmine koos mittemahepõllumajandusliku tootmisega (kooskõlas määruse (EL) 2018/848 artikli 9 lõikega 7 või seoses ettevalmistamise, turustamise, ladustamise, impordi, ekspordi või turule viimisega)	Sertifikaadi kehtivusaeg: alates kuni
— sõöt Tootmismeetod: ☐ mahepõllumajanduslike toodete tootmine ☐ üleminekuaja toodete tootmine ☐ mahepõllumajanduslik tootmine koos mittemahepõllumajandusliku tootmisega (kooskõlas määruse (EL) 2018/848 artikli 9 lõikega 7 või seoses ettevalmistamise, turustamise, ladustamise, impordi, ekspordi või turule viimisega)	Sertifikaadi kehtivusaeg: alates kuni
— vein Tootmismeetod: ☐ mahepõllumajanduslike toodete tootmine ☐ üleminekuaja toodete tootmine ☐ mahepõllumajanduslik tootmine koos mittemahepõllumajandusliku tootmisega (kooskõlas määruse (EL) 2018/848 artikli 9 lõikega 7 või seoses ettevalmistamise, turustamise, ladustamise, impordi, ekspordi või turule viimisega)	Sertifikaadi kehtivusaeg: alates kuni
— muud määruse (EL) 2018/848 I lisas loetletud tooted või eelmiste kategooriatega hõlmamata tooted (palun täpsustage): Tootmismeetod: ☐ mahepõllumajanduslike toodete tootmine ☐ üleminekuaja toodete tootmine ☐ mahepõllumajanduslik tootmine koos mittemahepõllumajandusliku tootmisega (kooskõlas määruse (EL) 2018/848 artikli 9 lõikega 7 või seoses ettevalmistamise, turustamise, ladustamise, impordi, ekspordi või turule viimisega)	Sertifikaadi kehtivusaeg: alates kuni
Käesolev dokument on väljastatud määruse (EL) 2018/848 kohaselt ja kinnitab, et ettevõtja või ettevõtjate rühm (valige sobiv) vastab kõnealuse määruse nõuetele.	
Kuupäev, koht: Väljaandva kontrolliasutuse või kontrollorgani esindaja allkiri:	

Lisa – Määruse (EL) 2018/848 artiklis 36 määratletud ettevõtjate rühma liikmed

Liikme nimi	Aadress

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2018/849,

30. mai 2018,

millega muudetakse direktiivi 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta, direktiivi 2006/66/EÜ, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmel ning direktiivi 2012/19/EL elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmel (elektroonikaromude) kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Jäätmekäitlust tuleks liidus parandada, et kaitsta, säilitada ja parandada keskkonna kvaliteeti, kaitsta inimese tervist, tagada loodusvarade heaperemehelik, tõhus ja mõistlik kasutamine ning edendada ringmajanduse põhimõtteid.
- (2) Väikeettevõtjate regulatiivse koormuse vähendamiseks tuleks lihtsustada neile lubade andmise ja nende registreerimise nõudeid.
- (3) Liikmesriikides iga kolme aasta tagant koostatavad rakendamisaruanDED ei ole osutunud tõhusaks vahendiks, millega kontrollida nõuete täitmist või tagada, et direktiive on rakendatud hästi, ning need tekitavad tarbetut halduskoormust. Seetõttu on asjakohane tunnistada kehtetuks sätted, mis kohustavad liikmesriike koostama selliseid aruandeid. Selle asemel peaks nõuetele vastavuse seire tuginema üksnes andmetele, mida liikmesriigid esitavad igal aastal komisjonile.
- (4) Liikmesriikide esitatud andmed on komisjoni jaoks olulised, et hinnata liidu jäätmehoidmise sätete täitmist liikmesriikides. Andmete kvaliteeti, usaldusväärsust ja võrreldavust tuleks parandada. Selleks tuleks kehtestada üks ühine koht kõigi jäätmehoidmise sisestamiseks, jätta välja aegunud aruandlusnõuded, hinnata liikmesriikide aruandlusmeetodikaid ja võtta kasutusele andmekvaliteedi kontrolli aruanne.

⁽¹⁾ ELT C 264, 20.7.2016, lk 98.

⁽²⁾ ELT C 17, 18.1.2017, lk 46.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 22. mai 2018. aasta otsus.

- (5) Jäätmekäitluse andmete usaldusväärne esitamine on äärmiselt oluline, et tagada tõhus rakendamine ja andmete võrreldavus liikmesriikide vahel. Seepärast peaksid liikmesriigid Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivides 2000/53/EÜ, ⁽¹⁾ 2006/66/EÜ ⁽²⁾ ja 2012/19/EL ⁽³⁾ sätestatud sihtmäärade saavutamist käsitlevate aruannete koostamisel lähtuma komisjoni väljatöötatud kõige uuematest normidest ning liikmesriikides nende direktiivide rakendamise eest vastutavate pädevate asutuste välja töötatud metoodikast.
- (6) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2008/98/EÜ ⁽⁴⁾ sätestatud jäätmehierarhia määrab ära prioriteetide järjestuse jäätmetekke vältimist ja jäätmete käitlemist käsitlevates liidu õigusaktides. Käesoleva direktiivi eesmärki järgides peaksid liikmesriigid võtma vajalikke meetmeid jäätmehierarhia prioriteetide arvesse võtmiseks ning tagama nende praktilise elluviimise.
- (7) Arvestades liidu kohustust minna üle ringmajandusele, tuleks direktiivid 2000/53/EÜ, 2006/66/EÜ ja 2012/19/EL läbi vaadata ja neid vajaduse korral muuta, võttes arvesse nende rakendamist ja kaaludes muu hulgas võimalust kehtestada asjaomastes jäätmevoogudes sisalduvate konkreetsete materjalide puhul sihtmäärad. Direktiivi 2000/53/EÜ läbivaatamisel tuleks tähelepanu pöörata ka selliste romusõidukite probleemile, mida ei käsitata romusõidukitena, sealhulgas selliste kasutatud sõidukite veole, mille puhul on kahtlus, et need on romusõidukid, ning romusõidukite kontaktisikutele mõeldud suuniste nr 9 (romusõidukite saadetiste kohta) kohaldamisele. Direktiivi 2006/66/EÜ läbivaatamisel tuleks arvesse võtta ka tehnilist arengut seoses uut tüüpi patareidega, milles ei kasutata ohtlikke aineid.
- (8) Direktiivi 2000/53/EÜ muutmiseks ja täiendamiseks ning direktiivi 2012/19/EL muutmiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 2000/53/EÜ artikli 4 lõike 2 punkti b, artikli 5 lõike 5, artikli 6 lõike 6 ja artikli 8 lõike 2 kohta ning käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 2012/19/EL artikli 19 kohta. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes ⁽⁵⁾ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (9) Selleks et tagada käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 2000/53/EÜ artikli 7 lõike 2 ja artikli 9 lõike 1d ning käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 2012/19/EL artikli 16 lõike 9 ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ⁽⁶⁾.
- (10) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt parandada liidus jäätmekäitlust ning seega kaitsta, säilitada ja parandada keskkonna kvaliteeti ja tagada loodusvarade heaperemehelik ja mõistlik kasutamine, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetmete ulatuse või toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiiv 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta (EÜT L 269, 21.10.2000, lk 34).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta direktiiv 2006/66/EÜ, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 91/157/EMÜ (ELT L 266, 26.9.2006, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta direktiiv 2012/19/EL elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete (elektroonikaromude) kohta (ELT L 197, 24.7.2012, lk 38).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).

⁽⁵⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (11) Direktiive 2000/53/EÜ, 2006/66/EÜ ja 2012/19/EL tuleks seetõttu vastavalt muuta.
- (12) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta ⁽¹⁾ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate liikmesriigi õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide edastamine on põhjendatud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2000/53/EÜ muutmine

Direktiivi 2000/53/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 4 lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 9a vastu delegeeritud õigusakte II lisa muutmiseks, et kohandada seda korrapäraselt teaduse ja tehnika arenguga ning võimaldada järgmist:

- i) vajaduse korral määrata kindlaks käesoleva lõike punktis a osutatud ainete maksimaalne lubatav sisaldus sõidukite konkreetsetes materjalides ja osades;
- ii) teha sõidukite teatavate materjalide ja osade puhul erand käesoleva lõike punktist a, kui selles punktis osutatud ainete kasutamine on vältimatu;
- iii) jätta II lisast välja materjalid ja osad, kui käesoleva lõike punktis a osutatud ainete kasutamist saab vältida;
- iv) määrata alapunktide i ja ii kohaselt kindlaks sõiduki need materjalid ja osad, mis on enne edasist töötlemist eemaldatavad, ning nõuda, et need märgistatakse või tehakse identifitseeritavaks muul asjakohasel viisil.

Komisjon võtab vastu eraldi delegeeritud õigusakti iga alapunktides i–iv osutatud aine, materjali või osa kohta;“.

2) Artikli 5 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid tagamaks, et pädevad asutused tunnustavad vastastikku teistes liikmesriikides käesoleva artikli lõike 3 kohaselt välja antud lammutustõendeid.

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 9a vastu delegeeritud õigusakte käesoleva direktiivi täiendamiseks, kehtestades lammutustõendile esitatavad miinimumnõuded.“

3) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid tagamaks, et kõik romusõidukid ladustatakse (ka ajutiselt) ning neid käideldakse jäätmehierarhia ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/98/EÜ (*) artiklis 4 ette nähtud üldnõuete kohaselt ning kooskõlas käesoleva direktiivi I lisas sätestatud tehniliste miinimumnõuetega, ilma et see piiraks liikmesriigi tervise- ja keskkonnanalaste õigusnormide kohaldamist.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).“;

b) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 9a vastu delegeeritud õigusakte I lisa muutmiseks, et kohandada seda tehnika ja teaduse arenguga.“

(¹) ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

4) Artikli 7 lõike 2 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjon võib vastu võtta rakendusakte üksikasjalike normide kohta, mida on vaja, et kontrollida, kas liikmesriigid täidavad käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud sihtmäärasid. Selliste normide koostamisel võtab komisjon arvesse kõiki olulisi asjaolusid, sealhulgas andmete kättesaadavust ning romusõidukite ekspordi ja impordi küsimusi. Nime- tatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.“

5) Artikli 8 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 9a vastu delegeeritud õigusakte käesoleva direktiivi täiendamiseks, kehtestades käesoleva artikli lõikes 1 osutatud standardid. Standardite väljatöötamisel võtab komisjon arvesse asja- omaste rahvusvaheliste foorumite tööd kõnealuses valdkonnas. Komisjon osaleb selles töös vastavalt vajadusele.“

6) Artiklit 9 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 jäetakse välja;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„1a. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga kalendriaasta kohta artikli 7 lõike 2 rakendamise andmed.

Nad esitavad need andmed elektrooniliselt 18 kuu jooksul pärast selle aruandeaasta lõppu, mille kohta andmeid kogutakse. Andmed tuleb esitada vormis, mille komisjon on kehtestanud vastavalt käesoleva artikli lõikele 1d.

Esimene aruandlusperiood algab esimesel täispikal kalendriaastal pärast seda, kui võetakse vastu rakendusakt, millega kehtestatakse andmete esitamise vorm vastavalt käesoleva artikli lõikele 1d, ning see hõlmab kõnealuse aruandlusperioodi andmeid.

1b. Lõike 1a kohaselt liikmesriikide esitatud andmetele lisatakse kvaliteedikontrolli aruanne.

1c. Komisjon vaatab lõike 1a kohaselt esitatud andmed üle ja avaldab aruande selle ülevaatuse tulemuste kohta. Aruandes hinnatakse liikmesriigi andmekogumise korraldust, andmeallikaid ja meetodikat, samuti andmete täielik- kust, usaldusväärsust, ajakohasust ja järjepidevust. Hinnang võib sisaldada konkreetseid soovitusi olukorra paran- damiseks. Aruanne koostatakse pärast seda, kui liikmesriigid on esimest korda andmeid esitanud, ja seejärel iga nelja aasta järel.

1d. Komisjon võtab vastu rakendusakti, millega kehtestatakse käesoleva artikli lõikes 1a osutatud andmete esitamise vorm. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.“

7) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 9a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 4 lõike 2 punktis b, artikli 5 lõikes 5, artikli 6 lõikes 6 ning artikli 8 lõikes 2 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 4. juulist 2018. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse auto- maatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 4 lõike 2 punktis b, artikli 5 lõikes 5, artikli 6 lõikes 6 ja artikli 8 lõikes 2 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes (*) sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 4 lõike 2 punkti b, artikli 5 lõike 5, artikli 6 lõike 6 ja artikli 8 lõike 2 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

(*) ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.“

8) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 10a

Läbivaatamine

Hiljemalt 31. detsembriks 2020 vaatab komisjon käesoleva direktiivi läbi ja esitab seejärel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millele on kohasel juhul lisatud seadusandlik ettepanek.“

9) Artikkel 11 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 11

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (*) tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide tehtava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).“

Artikkel 2

Direktiivi 2006/66/EÜ muutmine

Direktiivi 2006/66/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 10 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid kontrollivad kogumise määrasid igal aastal vastavalt käesoleva direktiivi I lisas sätestatud skeemile. Ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 2150/2002 (*) kohaldamist, edastavad liikmesriigid komisjonile aruanded elektrooniliselt 18 kuu jooksul pärast selle aruandeaasta lõppu, mille kohta andmeid kogutakse. Aruannetes näitavad liikmesriigid, kuidas kogumise määra arvutamiseks vajalikud andmed saadi.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2150/2002 jäätmetestatistika kohta (EÜT L 332, 9.12.2002, lk 1).“

2) Artikli 12 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Liikmesriigid annavad igal kalendriaastal aru ringlussevõtu saavutatud taseme kohta ja selle kohta, kas III lisa B osas osutatud ringlussevõtu määrad on saavutatud. Nad esitavad need andmed elektrooniliselt komisjonile 18 kuu jooksul pärast selle aruandeaasta lõppu, mille kohta andmeid kogutakse.“

- 3) Artikkel 22 jäetakse välja.
- 4) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 22a

Jäätmehierarhia kohaldamise stiimulid

Et aidata saavutada käesolevas direktiivis sätestatud eesmärgid, võivad liikmesriigid kasutada majandushoobasid ja muid meetmeid, et luua stiimuleid jäätmehierarhia kohaldamiseks, näiteks direktiivi 2008/98/EÜ IVa lisas nimetatud vahendeid või muid asjakohaseid vahendeid ja meetmeid.“

- 5) Artiklit 23 muudetakse järgmiselt:

- a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjon koostab hiljemalt 31. detsembriks 2018 aruande, milles käsitletakse käesoleva direktiivi rakendamist ning selle mõju keskkonnale ja siseturu toimimisele.“;

- b) lõike 2 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„2. Komisjoni aruanne sisaldab käesoleva direktiivi järgmiste aspektide hinnangut:“.

Artikkel 3

Direktiivi 2012/19/EL muutmine

Direktiivi 2012/19/EL muudetakse järgmiselt.

- 1) Artiklit 16 muudetakse järgmiselt:

- a) lõige 5 jäetakse välja;

- b) lisatakse järgmised lõiked:

„6. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga kalendriaasta kohta lõike 4 rakendamise andmed.

Nad esitavad need andmed elektrooniliselt 18 kuu jooksul pärast selle aruandeaasta lõppu, mille kohta andmeid kogutakse. Andmed tuleb esitada vormis, mille komisjon on kehtestanud vastavalt lõikele 9.

Esimene aruandlusperiood algab esimesel täispikal kalendriaastal pärast seda, kui võetakse vastu rakendusakt, millega kehtestatakse aruandlusvorm vastavalt lõikele 9, ning see hõlmab andmeid kõnealuse aruandlusperioodi kohta.

7. Lõike 6 kohaselt liikmesriikide esitatud andmetele lisatakse kvaliteedikontrolli aruanne.

8. Komisjon vaatab lõike 6 kohaselt esitatud andmed üle ja avaldab aruande selle ülevaatuse tulemuste kohta. Aruanne hõlmab hinnangut liikmesriigi andmekogumise korralduse, andmeallikate ja meetodika, samuti andmete täielikkuse, usaldusväärsuse, ajakohasuse ja järjepidevuse kohta. Hinnang võib sisaldada konkreetseid soovitusi olukorra parandamiseks. Aruanne koostatakse pärast seda, kui liikmesriigid on esimest korda andmeid esitanud, ja seejärel iga nelja aasta järel.

9. Komisjon võtab vastu rakendusakti, millega kehtestatakse käesoleva artikli lõikes 6 osutatud andmete esitamise vorm. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.“

- 2) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 16a

Jäätmehierarhia kohaldamise stiimulid

Et aidata saavutada käesolevas direktiivis sätestatud eesmärgid, võivad liikmesriigid kasutada majandushoobasid ja muid meetmeid, et luua stiimuleid jäätmehierarhia kohaldamiseks, näiteks direktiivi 2008/98/EÜ IVa lisas nimetatud vahendeid või muid asjakohaseid vahendeid ja meetmeid.“

3) Artikli 19 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjonil on õigus võtta kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 20 vastu delegeeritud õigusakte muudatuste kohta, mida on vaja käesoleva direktiivi IV, VII, VIII ja IX lisa kohandamiseks teaduse ja tehnika arenguga. Iga muudetava lisa kohta võtab komisjon vastu eraldi delegeeritud õigusakti. Käesoleva direktiivi VII lisa muutmisel võetakse arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2011/65/EL (*) ette nähtud erandeid.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/65/EL teatavate ohtlike ainete kasutamise piiramise kohta elektri- ja elektroonikaseadmetes (ELT L 174, 1.7.2011, lk 88).“

Artikkel 4

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 5. juuliks 2020. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste õigusnormide teksti. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike.

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnenandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 6

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 30. mai 2018

Euroopa Parlamendi nimel

president

A. TAJANI

Nõukogu nimel

eesistuja

L. PAVLOVA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2018/850,**30. mai 2018,****millega muudetakse direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Jäätmekäitlust tuleks liidus parandada, et kaitsta, säilitada ja parandada keskkonna kvaliteeti, kaitsta inimese tervist, tagada loodusvarade heaperemehelik, tõhus ja mõistlik kasutamine, edendada ringmajanduse põhimõtteid, suurendada energiatõhusust ning vähendada liidu sõltuvust imporditud loodusvaradest.
- (2) Nõukogu direktiivis 1999/31/EÜ ⁽⁴⁾ sätestatud sihtkoguseid prügi ladestamise piiramiseks tuleks karmistada nii, et need kajastaksid paremini liidu ringmajanduse edendamise püüdlusi ning aitaksid edukalt rakendada komisjoni 4. novembri 2008. aasta teatist „Tooraineid käsitlev algatus – majanduskasvu ja tööhõive seisukohast kriitiliste vajaduste rahuldamine“, vähendades järk-järgult miinimumini jäätmete tavajäätmeprügilasse ladestamist. Komisjon ja liikmesriigid peaksid tagama, et prügi ladestamise vähendamine muutuks tervikliku poliitika osaks, millega tagada jäätmehierarhia arukas rakendamine, edendada üleminekut jäätmetekke vältimisele, sealhulgas jäätmete korduskasutamisele, selle ettevalmistamisele ja jäätmete ringlussevõtule, ning hoida ära üleminek prügilatesse ladestamiselt põletamisele.
- (3) Selleks et tagada liidu jäätmeõiguse suurem sidusus, tuleks direktiivi 1999/31/EÜ mõisted viia kooskõlla Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/98/EÜ ⁽⁵⁾ omadega, kui see on asjakohane.
- (4) Mõiste „isoleeritud asula“ praegust määratlust tuleks seoses äärepoolseimate piirkondadega kohandada, et võtta arvesse sellise asula eripära, millega muude piirkondadega võrreldes kaasnevad keskkonna seisukohast oluliselt erinevad probleemid.
- (5) Direktiivi 1999/31/EÜ kohaldamisala tuleks viia kooskõlla Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/21/EÜ ⁽⁶⁾ kohaldamisalaga ja see peaks jätkuvalt hõlmama direktiivi 2006/21/EÜ kohaldamisalasse mittekuuluvate kaevandustööstuse jäätmete ladestamist.

⁽¹⁾ ELT C 264, 20.7.2016, lk 98.

⁽²⁾ ELT C 17, 18.1.2017, lk 46.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 22. mai 2018. aasta otsus.

⁽⁴⁾ Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiiv 1999/31/EÜ prügilate kohta (EÜT L 182, 16.7.1999, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiiv 2006/21/EÜ kaevandustööstuse jäätmete käitlemise ja direktiivi 2004/35/EÜ muutmise kohta (ELT L 102, 11.4.2006, lk 15).

- (6) Selget keskkonnavalast, majanduslikku ja sotsiaalseid kasu annaks jäätmete ladestamise veelgi suurem piiramine, alustades jäätmevoogudest, mille suhtes kohaldatakse liigiti kogumist, nagu plasti-, metalli-, klaasi-, paberi- ja biojäätmel. Selliste ladestamise piirangute rakendamisel tuleks arvesse võtta jäätmete liigiti kogumisel tekkivate jääkjäätmel ringlussevõtu või muul viisil taaskasutamise tehnilist, keskkonnavalast ja majanduslikku teostatavust.
- (7) Suure osa olmejäätmetest moodustavad biolagunevad olmejäätmed. Töötlemata biolagunevate jäätmetel prügilatesse ladestamisega kaasneva kasvuhoonegaaside heite ning pinna- ja põhjavee, mulla ja õhu reostuse tõttu on sellel märkimisväärne kahjulik keskkonnamõju. Kuigi direktiivis 1999/31/EÜ on juba sätestatud sihtkogused biolagunevate jäätmetel ladestamise vältimiseks, on asjakohane kehtestada lisapiirangud ning keelata selliste biolagunevate jäätmetel ladestamine, mis on kogutud liigiti ringlussevõtu eesmärgil vastavalt direktiivile 2008/98/EÜ.
- (8) Selleks et tagada jäätmehierarhia nõuetekohane kohaldamine, tuleks võtta sobivaid meetmeid, et kohaldada alates 2030. aastast jäätmetel prügilatesse ladestamise piiranguid kõigile jäätmetele, mis sobivad ringlussevõtuks ning materjalina või energiana kasutamiseks. Selliseid piiranguid ei tohiks kohaldada, kui on võimalik tõendada, et jäätmed ei sobi ringlussevõtuks või muuks taaskasutamiseks ning prügilasse ladestamine annaks vastavalt direktiivis 2008/98/EÜ sätestatud jäätmehierarhiale keskkonna mõttes parima tulemuse.
- (9) Paljud liikmesriigid ei ole vajalikku jäätmekäitlustaristust veel täielikult välja arendanud. Jäätmetel ladestamise vähendamise sihtkoguste kehtestamine nõuab paljudes liikmesriikides suuri muudatusi jäätmekäitluses ning soodustab edasiminekut liigiti kogumises, sortimises ja ringlussevõtus ja sellesse investeerimist ning aitab vältida ringlussevõtuks sobivate materjalide jäämist jäätmehierarhia madalamale astmele.
- (10) Jäätmetel ladestamist prügilatesse on vaja järk-järgult vähendada, et vältida kahjulikku mõju inimese tervisele ja keskkonnale ning tagada majanduslikult väärtuslike jäätmematerjalide järkjärguline ja tõhus taaskasutusse võtmine jäätmetel nõuetekohase käitlemise kaudu ja kooskõlas jäätmehierariiaga, nagu on sätestatud direktiivis 2008/98/EÜ. Ladestamise vähendamine peaks aitama hoida ära liigse võimsuse tekke jääkjäätmel käitlemise kohtades, näiteks jäätmetel energiakasutuse või töötlemata olmejäätmetel madala kvaliteediga mehhaanilise biotöötuse kaudu, mis võib õhnestada olmejäätmetel korduskasutamiseks ettevalmistamiseks ja ringlussevõtuks direktiivis 2008/98/EÜ sätestatud pikaajaliste liidu sihtkoguste saavutamist. Lisaks sellele ning et kaitsta inimese tervist ja keskkonda, peaksid liikmesriigid võtma kõik vajalikud meetmed, et tagada üksnes käideldud jäätmetel prügilatesse ladestamine, ning sellise kohustuse täitmine ei tohiks kaasa tuua jääkolmejäätmetel käitlemise liigse võimsuse tekkimist. Lisaks, et tagada kooskõla direktiivis 2008/98/EÜ sätestatud sihtmäärade ja käesoleva direktiiviga muudetud direktiivis 1999/31/EÜ sätestatud jäätmetel prügilasse ladestamise vähendamise sihtkoguste vahel ning tagada nendest sihtkogustest kinnipidamiseks vajalike taristute ja investeeringute koordineeritud kavandamine, tuleks liikmesriikidele, kes OECD ja Eurostati ühisele küsimustikule antud vastuste kohaselt ladestasid 2013. aastal prügilasse rohkem kui 60 % oma olmejäätmetest, anda õigus otsustada pikendada 2035. aastaks kehtestatud jäätmetel prügilasse ladestamise sihtkoguse saavutamise tähtaega.
- (11) Andmetel usaldusväärsuse tagamiseks on tähtis sätestada täpsemad õigusnormid, mille alusel liikmesriigid peaksid prügilasse ladestatud olmejäätmetel kohta aru andma. Aruandlus peaks põhinema prügilasse ladestatavate olmejäätmetel kogusel pärast töötlemistoiminguid, millega jäätmetel prügilasse ladestamist ette valmistatakse, näiteks biolagunevate olmejäätmetel stabiliseerimine, ning kogusel, mis suunatakse põletamisele. Mis puudutab olmejäätmetel, mida enne ringlussevõtu või taaskasutamist töödeldakse, näiteks sortitakse või töödeldakse mehaaniliselt, siis selliste töötlemistoimingute tagajärjel tekkivaid jäätmetel, mis lõppkokkuvõttes ladestatakse prügilasse, tuleks samuti ladestamise sihtkoguse arvutamisel arvesse võtta.
- (12) Täites direktiivis 1999/31/EÜ sätestatud kohustust tagada jäätmetel töötlemine enne nende prügilasse ladestamist, peaksid liikmesriigid kohaldama sobivaimat käitlemist, sealhulgas jäätmetel orgaanilise osa stabiliseerimist, et vähendada nii palju kui võimalik selliste jäätmetel prügilasse ladestamise kahjulikku mõju keskkonnale ja inimese tervisele. Liikmesriigid peaksid käitlemise asjakohasuse hindamisel võtma arvesse meetmeid, mida nimetatud kahjuliku mõju vähendamiseks on juba rakendatud, eelkõige biojäätmel eraldamist ning paberi ja papi eraldi kogumist.
- (13) Selleks et tagada käesoleva direktiivi parem, õigeaegsem ja ühetaolisem rakendamine ning ennetada rakendamise puudujääke, tuleks seada sisse varajase hoiatamise aruannete süsteem, et teha kindlaks puudused ja võtta meetmeid enne sihtkoguste saavutamise tähtaega.

- (14) Selleks et aidata saavutada direktiivi 1999/31/EÜ eesmärke ning kiirendada üleminekut ringmajandusele, peaks komisjon edendama teabe ja parimate tavade kooskõlastamist ja vahetamist nii liikmesriikide kui ka eri majandussektorite vahel.
- (15) Liikmesriikides iga kolme aasta tagant koostatavad rakendamisaruanDED ei ole osutunud tõhusaks vahendiks, millega kontrollida nõuete täitmist või tagada, et direktiivi rakendatakse hästi, ning need tekitavad tarbetut halduskoormust. Seetõttu on asjakohane tunnistada kehtetuks sätted, mis kohustavad liikmesriike koostama selliseid aruandeid. Selle asemel peaks nõuetele vastavuse seire tuginema üksnes andmetele, mida liikmesriigid esitavad igal aastal komisjonile.
- (16) Liikmesriikide esitatud andmed on komisjoni jaoks olulised, et hinnata liidu jäätmeõiguse sätete täitmist liikmesriikides. Andmete kvaliteeti, usaldusväärsust ja võrreldavust tuleks parandada. Selleks tuleks kehtestada üks ühine koht kõigi jäätmeandmete sisestamiseks, jätta välja aegunud aruandlusnõuded, hinnata liikmesriikide aruandlusmeetodikaid ja võtta kasutusele andmekvaliteedi kontrolli aruanne. Jäätmekäitluse andmete usaldusväärne esitamine on äärmiselt oluline, et tagada tõhus rakendamine ja andmete võrreldavus liikmesriikide vahel. Seepärast peaksid liikmesriigid direktiivis 1999/31/EÜ sätestatud sihtkoguste saavutamist käsitlevate aruannete koostamisel lähtuma komisjoni väljatöötatud kõige uuematest normidest ning liikmesriikides nende direktiivide rakendamise eest vastutavate pädevate asutuste väljatöötatud meetodikast.
- (17) Selleks et tagada direktiivi 1999/31/EÜ ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 1999/31/EÜ artikli 5a lõike 4, artikli 15 lõike 5 ning artiklite 15b ja 15c osas. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (18) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt parandada liidus jäätmekäitlust ning seeläbi kaitsta, säilitada ja parandada keskkonna kvaliteeti ja tagada loodusvarade heaperemehelik ja mõistlik kasutamine, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (19) Direktiivi 1999/31/EÜ tuleks seetõttu vastavalt muuta.
- (20) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide⁽²⁾ kohta kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate liikmesriigi õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide edastamine on põhjendatud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Muudatused

Direktiivi 1999/31/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 1 lõike 1 asendatakse järgmisega:

„1. Selleks et toetada liidu üleminekut ringmajandusele ning täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/98/EÜ^(*), eelkõige selle artiklite 4 ja 12 nõudeid, on käesoleva direktiivi eesmärk tagada jäätmete prügilas ladestamise järkjärguline vähendamine, eelkõige jäätmete osas, mis sobivad ringlussevõtuks või muuks taaskasutamiseks, näha jäätmeid ja prügilaid käsitlevate rangete tehniliste ja käitamise nõuete abil ette meetmed, menetlused ja

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide tehtava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

⁽²⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

juhised, mis võimaldavad vältida või võimaluste piires vähendada kogu prügilas elutsükli jooksul jäätmete ladestamisest tuleneda võivat kahjulikku mõju keskkonnale, eelkõige pinnavee, põhjavee ja pinnase reostust ning õhu saastamist, ning maailma keskkonnale üldiselt, sealhulgas kasvuhooneefekti, ning kõiki sellest mõjust tulenevaid ohtusid inimese tervisele.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).“

2) Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kohaldatakse direktiivi 2008/98/EÜ artiklis 3 sätestatud mõisteid „jäätmekäitlus“, „ohtlikud jäätmed“, „tavajäätmekäitlus“, „olmejäätmed“, „jäätmekäitlus“, „jäätmekäitlus“, „liigiti kogumine“, „taaskasutamine“, „korduskasutamiseks ettevalmistamine“, „ringlussevõtt“ ja „kõrvaldamine“;“

b) punktid b, c, d ja n jäetakse välja;

c) punktile r lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid võivad asutamislepingu artikli 349 tähenduses äärepoolseimates piirkondades otsustada kohaldada järgmist määratlust:

„isoleeritud asula“ – asula,

— kus on kuni 2 000 elanikku asula kohta ja kuni viis elanikku ruutkilomeetril või rohkem kui 2 000, kuid vähem kui 5 000 elanikku asula kohta ja kuni viis elanikku ruutkilomeetril ning kus ei teki üle 3 000 tonni jäätmeid aastas, ning

— mille kaugus lähimast linnast, kus on vähemalt 250 elanikku ruutkilomeetril on vähemalt 100 km ja millele ligipääs teed mööda puudub.“

3) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõikest 2 jäetakse välja viimane taane;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Maismaal tegutsevatest kaevandustööstustest pärit jäätmete käitlemine, see tähendab selliste jäätmete käitlemine, mis tekivad maavarade uuringute, kaevandamise (sealhulgas ettevalmistav etapp), rikastamise ja ladustamise käigus ning karjäärade töö tulemusel, jäetakse käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja, kui see kuulub teiste liidu õigusaktide kohaldamisalasse.“

4) Artiklit 5 muudetakse järgmiselt:

a) lõikes 2 jäetakse välja järgmine lõik:

„Kaks aastat enne punktis c nimetatud kuupäeva vaatab komisjon eespool nimetatud eesmärgid uuesti läbi aruande põhjal, mille komisjon esitab liikmesriikide praktiliste kogemuste kohta punktides a ja b sätestatud sihtkoguste saavutamiseks, millele vajaduse korral lisatakse ettepanek selle sihtkoguse kinnitamiseks või muutmiseks, et tagada keskkonnakaitse kõrge tase.“;

b) lõikele 3 lisatakse järgmine punkt:

„f) jäätmed, mis on direktiivi 2008/98/EÜ artikli 11 lõike 1 ja artikli 22 kohaselt kogutud liigiti korduskasutamiseks ettevalmistamiseks ja ringlussevõtuks, välja arvatud jäätmed, mis tekivad liigiti kogutud jäätmete edasise töötlemise käigus ja mille puhul prügilasse ladestamine annab nimetatud direktiivi artikli 4 kohaselt parima keskkonnamärgi tulemuse.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„3a. Liikmesriigid püüavad tagada, et alates 2030. aastast ei võeta prügilasse vastu ringlussevõtuks või muuks taaskasutamiseks sobivaid jäätmeid, eelkõige olmejäätmeid, välja arvatud jäätmed, mille puhul prügilasse ladestamine annab direktiivi 2008/98/EÜ artikli 4 kohaselt parima keskkonnamärgi tulemuse.“

Liikmesriigid lisavad teabe käesoleva lõike kohaselt võetud meetmete kohta jäätmekavadesse, millele on osutatud direktiivi 2008/98/EÜ artiklis 28, või muudesse strateegilistesse dokumentidesse, mis hõlmavad kogu asjaomase liikmesriigi territooriumi.“;

d) lisatakse järgmised lõiked:

„5. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et aastaks 2035 vähendatakse prügilas ladestatavate olmejäätmete kogust vähemalt 10 %-ni tekitatud olmejäätmete üldkogusest (massi järgi)

6. Liikmesriik võib käesoleva artikli lõikes 5 sätestatud sihtkoguse saavutamise tähtaja kuni viis aastat edasi lükata, tingimusel et kõnealune liikmesriik

a) ladestas OECD ja Eurostati ühisele küsimustikule antud vastuste kohaselt 2013. aastal prügilas rohkem kui 60 % oma tekitatud olmejäätmetest ning

b) annab komisjonile hiljemalt 24 kuud enne käesoleva artikli lõikes 5 sätestatud tähtaja möödumist teada, et ta kavatses vastava tähtaja edasi lükata, ja esitab kooskõlas käesoleva direktiivi IV lisaga rakenduskava. See kava võidakse ühendada direktiivi 2008/98/EÜ artikli 11 lõike 3 punkti b kohaselt esitatava rakenduskavaga.

7. Kolme kuu jooksul pärast lõike 6 punkti b kohaselt esitatud rakenduskava kättesaamist võib komisjon liikmesriigilt nõuda, et liikmesriik muudaks nimetatud kava, kui komisjon leiab, et kava ei vasta IV lisa nõuetele. Asjaomane liikmesriik esitab muudetud kava kolme kuu jooksul pärast komisjoni taotluse saamist.

8. Tähtaja edasilükkamise korral kooskõlas lõikega 6 võtab asjaomane liikmesriik vajalikud meetmed, et vähendada aastaks 2035 prügilasse ladestatavate olmejäätmete kogust vähemalt 25 %-ni tekitatud olmejäätmete üldkogusest (arvestatuna kaalust).

9. Hiljemalt 31. detsembriks 2024 vaatab komisjon lõikes 5 sätestatud sihtkoguse läbi, et jätta see samaks või võimaluse korral seda vähendada, kaaluda jäätmete ladestamise kvantitatiivse sihtkoguse kehtestamist inimese kohta ja kehtestada piirangud muude tavajäätmete (v.a olmejäätmed) prügilasse ladestamisele. Selleks esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millele on kohasel juhul lisatud seadusandliku akti ettepanek.“

5) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 5a

Sihtkoguste saavutamise arvutamise kord

1. Selleks et arvutada, kas artikli 5 lõigetes 5 ja 6 sätestatud sihtkogused on saavutatud:

a) arvutatakse vastaval kalendriaastal tekitatud ja prügilasse ladestamiseks suunatud olmejäätmete mass;

b) arvatakse prügilasse ladestatava jäätmetena märgitud olmejäätmete massi hulka selliste jäätmete mass, mis on tekkinud olmejäätmete ringlussevõtule või muule taaskasutamisele eelneva töötlemise toimingute tagajärjel, näiteks sortimise või mehaanilise biotöötlemise käigus, ning mis seejärel ladestatakse prügilasse;

c) märgitakse prügilasse ladestatud jäätmetena nende olmejäätmete mass, mis lähevad kõrvaldamisele põletamise teel, ja nende jäätmete mass, mis on tekkinud olmejäätmete biolaguneva osa stabiliseerimise toimingute tagajärjel ning mis seejärel ladestatakse;

d) ei arvata prügilasse ladestatud jäätmetena märgitud olmejäätmete massi hulka olmejäätmete ringlussevõtu või muude taaskasutamise toimingute käigus tekkinud jäätmete massi, mis on seejärel prügilasse ladestatud.

2. Liikmesriigid kehtestavad olmejäätmete kvaliteedi kontrollimiseks ja jälgimiseks tõhusa süsteemi, et tagada käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud tingimuste täitmine. Liikmesriigid võivad selleks kasutada süsteemi, mis on kehtestatud kooskõlas direktiivi 2008/98/EÜ artikli 11a lõikega 3.

3. Kui olmejätmed saadetakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1013/2006 (*) teise liikmesriiki või eksporditakse liidust prügilasse ladestamise eesmärgil, arvestatakse see lõike 1 kohaselt selle liikmesriigi prügilasse ladestatud jäätmete koguse hulka, kus kõnealused jätmed koguti.

4. Selleks et tagada käesoleva artikli ühetaolised rakendamistingimused, võtab komisjon hiljemalt 31. märtsiks 2019 vastu rakendusakti, millega kehtestatakse andmete arvutamise, kontrollimise ja esitamise kord. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 17 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 5b

Varajase hoiatamise aruanne

1. Komisjon koostab koostöös Euroopa Keskkonnaametiga eduaruande artikli 5 lõigetes 5 ja 6 sätestatud sihtkoguste saavutamise kohta hiljemalt kolm aastat enne iga tähtaega, mis on nimetatud lõigetes ette nähtud.

2. Lõikes 1 osutatud aruanded sisaldavad järgmist:

- a) hinnang liikmesriikide kaupa selle kohta, kui kaugele on jõutud sihtkoguste saavutamisel;
- b) nende liikmesriikide loetelu, kelle puhul on oht, et neid sihtkoguseid ei saavutata vastava tähtaja jooksul, koos asjakohaste soovitusetega asjaomasele liikmesriigile;
- c) näited headest tavadest, mida kasutatakse kogu liidus ja millest võib olla abi sihtkoguste saavutamisel.

Artikkel 5c

Teabe ja heade tavade vahetamine

Komisjon korraldab käesoleva direktiivi nõuete praktilist rakendamist käsitleva teabe ja heade tavade korrapärase vahetamise liikmesriikide, sealhulgas kohasel juhul piirkondlike ja kohalike omavalitsusasutuste vahel.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (ELT L 190, 12.7.2006, lk 1).“

6) Artikli 6 punktile a lisatakse järgmine lause:

„Liikmesriigid tagavad, et käesoleva punkti kohaselt võetud meetmed ei kahjusta direktiivi 2008/98/EÜ eesmärkide saavutamist, eelkõige neid, mis käsitlevad jäätmehierarhiat ning korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu suurendamist, nagu on sätestatud nimetatud direktiivi artiklis 11.“

7) Artikli 11 lõike 2 teine lõik jäetakse välja.

8) Artikkel 15 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 15

Aruandlus

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga kalendriaasta kohta artikli 5 lõigete 2, 5 ja 6 rakendamise andmed.

Nad esitavad need andmed elektrooniliselt 18 kuu jooksul pärast selle aruandeaasta lõppu, mille kohta andmeid kogutakse. Andmed tuleb esitada vormis, mille komisjon on kehtestanud vastavalt käesoleva artikli lõikele 5.

Esimene aruandlusperiood artikli 5 lõigete 5 ja 6 rakendamise kohta algab esimesel täispikal kalendriaastal pärast seda, kui võetakse vastu rakendusakt, millega kehtestatakse andmete esitamise vorm vastavalt käesoleva artikli lõikele 5, ning see hõlmab kõnealuse aruandlusperioodi andmeid.

2. Liikmesriigid esitavad artikli 5 lõike 2 rakendamise andmeid kuni 1. jaanuarini 2025.

3. Käesoleva artikli kohaselt liikmesriikide esitatud andmetele lisatakse kvaliteedikontrolli aruanne.

4. Komisjon vaatab käesoleva artikli kohaselt esitatud andmed üle ja avaldab aruande selle ülevaatus tulemuste kohta. Aruandes hinnatakse liikmesriigi andmekogumise korraldust, andmeallikaid ja metoodikat, samuti andmete täielikkust, usaldusväärsust, ajakohasust ja järjepidevust. Hinnang võib sisaldada konkreetseid soovitusi olukorra parandamiseks. Aruanne koostatakse pärast seda, kui liikmesriigid on esimest korda andmeid esitanud, ja seejärel iga nelja aasta järel.

5. Komisjon võtab hiljemalt 31. märtsiks 2019 vastu rakendusakti, millega kehtestatakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud andmete esitamise vorm. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 17 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.“

9) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 15a

Ringmajandusele ülemineku toetamise vahendid

Et aidata saavutada käesolevas direktiivis sätestatud eesmärged, kasutavad liikmesriigid jäätmehierarhia kohaldamise stimuleerimiseks majandushoobasid ja muid meetmeid. Sellisteks vahenditeks ja meetmeteks võivad olla direktiivi 2008/98/EÜ IVa lisas nimetatud või muud asjakohased vahendid ja meetmed.

Artikkel 15b

Prügilate filtratsioonimooduli kindlaksmääramine

Komisjon võtab vastu rakendusakti, et sätestada meetod, mida tuleb kasutada prügilate filtratsioonimooduli kindlaksmääramiseks välitingimustes ja kogu prügila ulatuses. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 17 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 15c

Jäätmeproovi võtmise liidu standard

Komisjon võtab vastu rakendusakti, et töötada välja jäätmeproovi võtmise standard. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 17 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Nimetatud rakendusakti vastuvõtmiseni võivad liikmesriigid kohaldada riiklikke standardeid ja menetlusi.“

10) Artikkel 16 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 16

Lisade läbivaatamine

Komisjon vaatab lisad korrapäraselt läbi ja esitab vajaduse korral asjakohase seadusandliku ettepaneku.“

11) Artikkel 17 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 17

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab direktiivi 2008/98/EÜ artikli 39 alusel loodud komitee. Kõnealune komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (*) tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide tehtava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).“

- 12) I lisa punkt 3.5 jäetakse välja.
- 13) II lisa punkt 5 jäetakse välja.
- 14) III lisa punkti 2 esimene lõik jäetakse välja.
- 15) Lisatakse IV lisa vastavalt käesoleva direktiivi lisale.

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu hiljemalt 5. juuliks 2020. Nad teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste õigusnormide teksti. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnenadal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 30. mai 2018

Euroopa Parlamendi nimel
president
A. TAJANI

Nõukogu nimel
eesistuja
L. PAVLOVA

LISA

Lisatakse järgmine lisa:

„IV LISA

ARTIKLI 5 LÕIKE 6 KOHALELT ESITATAV RAKENDUSKAVA

Artikli 5 lõike 6 kohaselt esitatav rakenduskava sisaldab järgmist:

- 1) olmejäätmete ja seda moodustavate jäätmevoogude ringlussevõtu, prügilasse ladestamise ja muu töötlemise varasemate, praeguste ja prognoositavate määrade hinnang;
 - 2) direktiivi 2008/98/EÜ artiklite 28 ja 29 alusel kehtestatud jäätmekäitluskavade ja jäätmetekke vältimise programmide rakendamise hinnang;
 - 3) põhjused, miks liikmesriik leiab, et ta ei ole suuteline saavutama artikli 5 lõikes 5 sätestatud asjaomast sihtkogust kindlaksmääratud tähtaja jooksul, ja hinnang ajapikendusele, mis on selle sihtkoguse saavutamiseks vajalik;
 - 4) käesoleva direktiivi artikli 5 lõikes 8 sätestatud sihtkoguste saavutamiseks vajalikud meetmed, mida kohaldatakse liikmesriigis ajapikenduse jooksul, sealhulgas asjakohased majandushoovad ja muud meetmed, millega stimuleerida direktiivi 2008/98/EÜ artikli 4 lõikes 1 ja IVa lisas sätestatud jäätnehierarhia kohaldamist;
 - 5) käesoleva lisa punktis 4 kindlaks määratud meetmete rakendamise ajakava, nende rakendamiseks pädeva asutuse määramine ja hinnang nende individuaalsele panusele ajapikenduse puhul kohaldatavate sihtkoguste saavutamisse;
 - 6) teave jäätmekäitluse rahastamise kohta kooskõlas „saastaja maksab“ põhimõttega;
 - 7) meetmed andmete kvaliteedi parandamiseks, kui see on asjakohane, et saavutada paremaid kavandamis- ja järelevalvetulemusi jäätmekäitluses.“
-

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2018/851,**30. mai 2018,****millega muudetakse direktiivi 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Jäätmekäitlust tuleks liidus parandada ja see tuleks kujundada ümber materjalide säästvaks majandamiseks, et kaitsta, säilitada ja parandada keskkonna kvaliteeti, kaitsta inimese tervist, tagada loodusvarade heaperemehelik, tõhus ja mõistlik kasutamine, edendada ringmajanduse põhimõtteid, parandada taastuvenergia kasutamist, suurendada energiatõhusust, vähendada liidu sõltuvust imporditavatest ressurssidest, luua uusi majanduslikke võimalusi ja aidata tõsta pikaajalist konkurentsivõimet. Tõelise ringmajanduse väljakujundamiseks on vaja võtta täiendavaid säästva tootmise ja tarbimise meetmeid, keskendudes toodete kogu olelusringile, et säilitada ressursse ja sulgeda ahel. Ressursside tõhusam kasutamine annaks liidu äriühingutele, avaliku sektori asutustele ja tarbijatele ka märkimisväärset puhassäästu, vähendades samal ajal kasvuhoonegaaside aastast koguheidet.
- (2) Ressursside kasutamise tõhususe parandamine ja jäätmete kui ressursi väärtustamise tagamine võib aidata vähendada liidu sõltuvust toorainete impordist ning hõlbustada üleminekut säästvamale materjalide majandamisele ja ringmajanduse mudelile. Üleminek peaks aitama kaasa strateegias „Euroopa 2020“ püstitatud aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu eesmärkide täitmisele ning looma kohaliku majanduse ja sidusrühmade jaoks olulisi võimalusi, aidates samal ajal suurendada sünergiaid ringmajanduse ning energia-, kliima-, põllumajandus-, tööstus- ja teadusuuringute poliitika vahel ning tuua kasu majandusele ning kasvuhoonegaaside heite vähenemise kaudu ka keskkonnale.
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2008/98/EÜ ⁽⁴⁾ sätestatud korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu sihtmäärased tuleks suurendada, et paremini kajastada liidu ringmajanduse edendamise püüdlusi.
- (4) On vaja tagada direktiivi 2008/98/EÜ ning sellega seotud liidu seadusandlike aktide, näiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/28/EÜ ⁽⁵⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1907/2006 ⁽⁶⁾ omavaheline sidusus.

⁽¹⁾ ELT C 264, 20.7.2016, lk 98.

⁽²⁾ ELT C 17, 18.1.2017, lk 46.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 22. mai 2018. aasta otsus.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 140, 5.6.2009, lk 16).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, 30.12.2006, lk 1).

- (5) Paljud liikmesriigid ei ole vajalikku jäätmekäitlustaristust veel täielikult välja arendanud. Seepärast on oluline seada selged pikaajalised poliitilised eesmärgid, millest lähtudes meetmeid võtta ja investeringuid teha ning mille abil eelkõige ära hoida jäätmejäakide töötlemise liigse võimsuse teket ja ringlussevõetavate materjalide sattumist jäätmehierarhia madalamatele astmetele.
- (6) Olmejäätmed moodustavad praegu ligikaudu 7–10 % liidu kõigist jäätmetest. Samas on see jäätmevoog üks kõige raskemini käideldavaid ning selle käitlemine näitab tavaliselt väga hästi seda, millisel tasemel on riigi üldine jäätmekäitlussüsteem. Olmejäätmete käitlemise raskused tulenevad nende komplekssest ja mitmekülgsest koostisest ning asjaolust, et jäätmed tekivad elanike vahetus läheduses, on üldsusele hästi näha ning avaldavad mõju keskkonnale ja inimese tervisele. Seetõttu eeldab olmejäätmete käitlemine äärmiselt kompleksset süsteemi, sealhulgas tõhusat kogumissüsteemi, tulemuslikku sortimiskorda, jäätmevoogude nõuetekohast jälgimist, elanike ja ettevõtjate aktiivset osalust, jäätmete konkreetse koostisega kohandatud taristut ning põhjalikku rahastamissüsteemi. Riikidel, kes on välja arendanud tõhusad olmejäätmete käitlemise süsteemid, on tavaliselt ka paremini toimivad üldised jäätmekäitlussüsteemid ning nad on edukamad ringlussevõtu sihtmäärade saavutamisel.
- (7) Kogemused on näidanud, et olenemata jäätmekäitluse ülesannete jaotusest avalik-õiguslike ja eraõiguslike osalejate vahel, võivad jäätmekäitluse süsteemid aidata ehitada üles ringmajanduse ning et otsused ülesannete jaotuse kohta sõltuvad sageli geograafilistest ja struktuurilistest tingimustest. Käesoleva direktiiviga kehtestatud normide kohaselt on võimalik kohaldada jäätmekäitlussüsteeme, mille puhul lasub üldvastutus olmejäätmete kogumise eest omavalitsustel, või süsteeme, mille puhul sõlmitakse selliste teenuste osutamiseks leping erakäitlejatega, või muud laadi ülesannete jagamist avalik-õiguslike ja eraõiguslike osalejate vahel. Süsteemide valiku ja nende muutmise või muutmata jätmise eest vastutavad liikmesriigid.
- (8) Põllumajanduslikust toidutööstusest pärit taimsed ained ja mitteloomne toit, mis ei ole enam ette nähtud inimtoiduks ja mis on ette nähtud loomadele söötmiseks, peaks normide kattumise ärahoidmiseks jääma direktiivi 2008/98/EÜ kohaldamisalast välja, juhul kui see on täielikult kooskõlas liidu söödaalaste õigusaktidega. Seetõttu ei tuleks nende toodete ja ainete suhtes kohaldada direktiivi 2008/98/EÜ, kuivõrd neid kasutatakse söödana, ning kõnealuse direktiivi kohaldamisala tuleks vastavalt täpsustada. Ilma et see piiraks loomasööda valdkonnas kohaldatavate muude liidu sätete kohaldamist, on söödamaterjaliks mõeldud loomsed kõrvalsaadused Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 767/2009⁽¹⁾ kohaselt juba käesoleva direktiivi 2008/98/EÜ kohaldamisalast välja jäetud, kui need on hõlmatud muude liidu õigusaktidega.
- (9) Direktiivis 2008/98/EÜ tuleks määratleda mõisted „tavajäätmed“, „olmejäätmed“, „ehitus- ja lammutusjäätmed“, „toidujäätmed“, „materjalide taaskasutamine“, „tagasitõide“ ja „tootja laiendatud vastutuse süsteem“, et selgitada nende mõistete ulatust.
- (10) Selleks et tagada taaskasutamiseks ettevalmistamine ja et ringlussevõtu sihtmäärad põhineksid usaldusväärsel ja võrreldavatel andmetel ning et võimaldada nende sihtmäärade saavutamise tõhusamat seiret, tuleks direktiivis 2008/98/EÜ määratleda olmejäätmete mõiste kooskõlas määratlusega, mida Eurostat ja Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioon (OECD) on kasutanud statistika eesmärkidel ning mille alusel on liikmesriigid juba mitu aastat andmeid esitanud. Olmejäätmed on määratletud kui kodumajapidamistest ja muudest allikatest, näiteks jaekaubandusest, haldusest, haridusest, tervisteenustest, majutus- ja toitlustusteenustest ning muudest teenustest ja tegevustest pärinevad jäätmed, mis on laadilt ja koostiselt kodumajapidamisjäätmetega sarnased. Seetõttu kuuluvad olmejäätmete hulka muu hulgas pargi- ja aiahoolduse jäätmed, näiteks lehed, niidetud muru ja lõigatud oksad, ning turu- ja tänavakoristusjäätmed, näiteks prügikonteinerite sisu ja pühkmed, v.a sellised materjalid nagu liiv, kivid, pori ja tolmu. Liikmesriikidel tuleb tagada, et suurte kaubandusettevõtete jäätmeid ja tööstusjäätmeid, mis ei ole sarnased kodumajapidamisjäätmetega, ei arvataks olmejäätmete hulka. Olmejäätmed ei hõlma tootmis-, põllumajandus-, metsandus-, kalandus-, ehitus- ja lammutus-, septiku- ja kanalisatsioonivõrgu ja reovee töötlemise

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 767/2009 sööda turuleviimise ja kasutamise kohta, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1831/2003 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 79/373/EMÜ, 82/471/EMÜ, 83/228/EMÜ, 93/74/EMÜ, 93/113/EÜ ja 96/25/EÜ, komisjoni direktiiv 80/511/EMÜ ning komisjoni otsus 2004/217/EÜ (ELT L 229, 1.9.2009, lk 1).

jäätmeid ega romusõidukeid. Olmejäätmetena käsitakse jäätmeid, mis vastavad komisjoni otsusega 2014/955/EL⁽¹⁾ kehtestatud 4. juuli 2018 seisuga kehtiva jäätmenimistu jaotistesse 15 01 ja 20 arvatud jäätmeliikidele, v. a koodinumbriid 20 02 02, 20 03 04 ja 20 03 06. Selle nimistu teiste jaotiste alla kuuluvaid jäätmeid ei käsitata olmejäätmetena, v.a juhul, kui olmejäätmed töödeldakse ja neile antakse nimistu jaotises 19 loetletud koodid. Liikmesriigid võivad kasutada jäätmenimistu asjaomaseid kategooriaid statistilistel eesmärkidel. Käesolevas direktiivis esitatud olmejäätmete määratluse eesmärk on taaskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu sihtmäärade kohaldamisala ja nende arvutamise eeskirjade kindlaksmääramine. Määratlus on selles osas neutraalne, kas jäätme-käitleja kuulub avalikku või erasektoris, ning seetõttu hõlmab see majapidamistest ja muudest allikatest pärit jäätmeid, mida käitlevad omavalitsused või mida käideldakse nende nimel või mida otseselt käitlevad erasektori ettevõtjad.

- (11) Ehkki ehitus- ja lammutusjäätmete mõiste viitab ehitus- ja lammutustööde tulemusel tekkivatele jäätmetele üldiselt, hõlmab see ka jäätmeid, mis tekivad eramajapidamistes väiksemate hobiehitus- ja lammutustööde tulemusel. Ehitus- ja lammutusjäätmeid tuleks käsitada jäätmetena, mis vastavad otsusega 2014/955/EL kehtestatud ja 4. juuli 2018 seisuga kehtiva jäätmenimistu jaotistesse 17 arvatud jäätmeliikidele.
- (12) Lisada tuleks materjalide taaskasutamise mõiste, et käsitleda ka muid taaskasutamise viise kui jäätmete energiakasutus ja jäätmete töötlemine materjalideks kütusena või muu energiaallikana kasutamise eesmärgil. See hõlmab korduskasutamiseks ettevalmistamist, ringlussevõttu ja tagasitõimet ning muud materjalide taaskasutamist, nt jäätmete teisesteks tooraineteks töötlemist tehnilise kasutamise eesmärgil teede või muu taristu ehitamisel. Konkreetsetest asjaoludest sõltuvalt võib selline töötlemine vastata ringlussevõtu mõistele, kui materjalide kasutamine põhineb nõuetekohasel kvaliteedikontrollil ja vastab konkreetse kasutamise osas kõigile asjakohastele standarditele, normidele, spetsifikatsioonidele ning keskkonna- ja tervisekaitse nõuetele.
- (13) Lisada tuleks tagasitõime mõiste, milles selgitatakse, et see tähendab kõiki sobivate tavajäätmete taaskasutamist või minguid kaevandatud alade korrastamise või maastikukujunduse eesmärgil. Tagasitõimeks kasutatavate jäätmete hulk ei tohiks olla suurem, kui on nende eesmärkide saavutamiseks tingimata vajalik.
- (14) Lisada tuleks tootja laiendatud vastutuse süsteemi mõiste, milles selgitatakse, et see tähendab liikmesriikide võetavaid meetmeid, millega nõutakse toodete tootjalt rahalise või rahalise ja korralduslikku vastutuse võtmist toote olemusliku jäätmeetapi, sealhulgas liigiti kogumise, sortimis- ja töötlemistoimingute haldamise eest. See kohustus võib hõlmata ka organisatsioonilist vastutust ja kohustust aidata kaasa jäätmetekke vältimisele ning toodete korduskasutatavusele ja ringlussevõetavusele. Tooted tootjad võivad täita tootja laiendatud vastutuse süsteemi kohustusi individuaalselt või kollektiivselt.
- (15) Direktiivis 2008/98/EÜ sätestatud eesmärkide saavutamisele kaasa aitamiseks peaksid liikmesriigid kasutama majandushoobasid ja muid meetmeid, et pakkuda välja stiimuleid jäätmehierarhia rakendamiseks, näiteks direktiivi IVa lisas nimetatud vahendeid, mis sisaldavad muu hulgas jäätmete prügilasse ladestamise ja põletamise tasusid, jäätmete kogusest sõltuvate tasude (nn *pay as you throw*) süsteeme, tootja laiendatud vastutuse süsteeme, toiduainete annetamise lihtsustamist, stiimuleid kohalikele omavalitsustele või muid asjakohaseid vahendeid ja meetmeid.
- (16) Säästva ressursikasutuse ja tööstussümbioosi edendamiseks peaksid liikmesriigid võtma asjakohaseid meetmeid, et lihtsustada sellise tootmisprotsessi, mille esmane eesmärk ei ole kõrvaldada aine ega eseme tootmine, tulemusel saadud aine või eseme tunnustamist kõrvalsaadusena, kui järgitakse liidu tasandil kehtestatud ühtlustatud tingimusi. Komisjonile tuleks anda õigus võtta vastu rakendusakte, et kehtestada üksikasjalikud kõrvalsaaduseks tunnistamise kriteeriumid, pidades esmatähtsaks tööstussümbioosi jälgendavaid tavasid.
- (17) Selleks et teiste toorainete turul tegutsevad ettevõtjad saaksid täpsemalt kindlaks teha, kas ained või esemed on jäätmed või mitte, ning et edendada võrdsemad tingimusi, on tähtis, et liikmesriigid võtaksid asjakohaseid meetmeid tagamaks, et taaskasutamistoimingu läbinud jäätmeid ei käsitata enam jäätmetena, kui need vastavad kõigile käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 2008/98/EÜ artikli 6 lõikes 1 sätestatud tingimustele. Sellised meetmed võivad hõlmata õigusaktide vastuvõtmist, millega kõrvaldada kohustused üle võetakse, koos menetlustega nende rakendamiseks, näiteks materjali- ja rakendusspetsiifiliste kriteeriumide väljatöötamist selle kohta, millal jäätmed lakkavad olemast jäätmed, juhenddokumente, juhtumipõhiseid otsuseid ja muid menetlusi liidu tasandil kehtestatud ühtlustatud tingimuste juhtumipõhiseks kohaldamiseks. Sellised meetmed peaksid hõlmama ka täitmise tagamise sätteid, et kontrollida, kas jäätmed, mida ei peeta taaskasutamistoimingu tõttu enam jäätmeteks, on kooskõlas jäätmeid, kemikaale ja tooteid käsitleva liidu õigusega, lugedes eelkõige esmatähtsaks jäätmevood, mis kujutavad endast jäätmevoogude laadi ja mahu tõttu kõrge ohtu inimese tervisele ja keskkonnale, jäätmed, mille suhtes

⁽¹⁾ Komisjoni 18. detsembri 2014. aasta otsus 2014/955/EL, millega muudetakse jäätmenimistut käsitlevat otsust 2000/532/EÜ vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2008/98/EÜ (ELT L 370, 30.12.2014, lk 44).

kohaldatakse uuenduslikke taaskasutamisprotsesse, või jäätmed, mis võetakse taaskasutusse edaspidiseks kasutamiseks teistes liikmesriikides. Meetmed võivad hõlmata ka taaskasutamise tegevatele ettevõtjatele või taaskasutatavate jäätmematerjalide valdajatele kehtestatud nõuet tõendada vastavust käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 2008/98/EÜ artikli 6 lõikes 1 sätestatud tingimustele. Liikmesriikide lähenemisviisid jäätmete lakkamise staatusele peaksid olema läbipaistvamad, eriti mis puudutab nende juhtumipõhiseid otsuseid ja pädevate asutuste tehtud kontrolli tulemusi, samuti liikmesriikide ja pädevate asutuste spetsiifilisi kahtlusi teatavate jäätmevoogude osas, selleks et vältida jäätmete ebaseaduslikku vedu ning tõsta teadlikkust liikmesriikides ja ettevõtjate hulgas. Lõpliku otsuse tegemine selle kohta, kas käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 2008/98/EÜ artiklis 5 või 6 sätestatud tingimused on täidetud, on liikmesriigi ainupädevuses, kes teeb otsuse materjali või jäätmete valdaja esitatud kogu asjaomasel teabe põhjal.

- (18) Komisjonile tuleks anda rakendamisevolitused, et kehtestada jäätmete lakkamise staatuse kohaldamise üksikasjalikud kriteeriumid. Sellega seoses tuleks kaaluda jäätmete lakkamise erikriteeriumite kehtestamist vähemalt täitematerjalide, paberi, rehvide ja tekstiili osas.
- (19) Kõrvalsaaduste ja jäätmete lakkamise normide kohaldamine ei tohiks piirata liidu õiguse muude sätete, eriti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1013/2006⁽¹⁾ (jäätmesaadetiste kohta) artikli 28 ning artikli 50 lõigete 4a ja 4b, kemikaale käsitlevate õigusaktide ning teatavate toodete turulelaskmist käsitlevate õigusaktide kohaldamist. Jäätmete lakkamise staatuse saavutamiseks on vaja, kui ained või esemed vastavad toodetele kohaldatavatele teatavatele asjaomastele nõuetele. Jäätmete lakkamist käsitlevad normid võib kehtestada toodetele kohaldatavate erioigusaktidega.
- (20) Jäätmehierarhia nõuetekohase rakendamise hõlbustamiseks ja ilma et see takistataks kaupade vaba liikumist siseturul, peaksid liikmesriigid võtma asjakohaseid meetmeid, et soodustada selliste toodete ja tootekomponentide väljaarendamist, tootmist, turustamist ja kasutamist, mis sobivad mitmekordseks kasutuseks, sisaldavad ringlussevõetud materjale, on tehniliselt vastupidavad ja kergesti parandatavad ning sobivad pärast jäätmeteks muutumist korduskasutamiseks ettevalmistamiseks ja ringlussevõtuks. Kõnealustes meetmetes tuleks võtta arvesse toodete mõju kogu nende olemusringi jooksul, jäätmehierarhiat ja vajaduse korral mitmekordse ringlussevõtu potentsiaali.
- (21) Tootja laiendatud vastutuse süsteemid on tõhusa jäätmekäitluse oluline osa. Nende tõhusus ja tulemuslikkus erinevad aga liikmesriigiti märkimisväärselt. Seetõttu on vaja kehtestada miinimumnõuded selliste tootja laiendatud vastutuse süsteemide jaoks ja selgitada, et neid nõudeid kohaldatakse ka tootja laiendatud vastutuse süsteemide suhtes, mis on loodud kooskõlas muude liidu õigusaktidega, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividega 2000/53/EÜ,⁽²⁾ 2006/66/EÜ⁽³⁾ ja 2012/19/EL⁽⁴⁾ ning lisaks nendes õigusaktides juba varem sätestatud nõuetele, kui ei ole sõnaselgelt sätestatud teisiti. On vaja teha vahet üldistel miinimumnõuetele, mida kohaldatakse kõigi süsteemide suhtes, ja nõuetele, mida kohaldatakse ainult organisatsioonide suhtes, kes täidavad tootja laiendatud vastutuse kohustusi toote tootjate nimel. Tootja laiendatud vastutuse süsteemide suhtes kehtivaid üldiseid miinimumnõudeid ei kohaldata süsteemide suhtes, mis ei vasta tootja laiendatud vastutuse süsteemi mõistele, kui liikmesriigid ei otsusta teisiti.
- (22) Üldised miinimumnõuded peaksid aitama vähendada kulusid ja suurendada tulemuslikkust, tagada võrdsed võimalused muu hulgas väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele ja e-kaubanduse ettevõtjatele ning vältida takistusi siseturu sujuvale toimimisele. Samuti peaksid need aitama lõimida olemusringi lõppemise kulud tootehindadesse ning andma tootjatele stiimulid ringlussevõetavuse, korduskasutatavuse, parandatavuse ja ohtlike ainete sisalduse paremaks arvessevõtmiseks toodete kavandamisel. Need nõuded peaksid üldiselt parandama tootja laiendatud vastutuse süsteemide juhtimist ja suurendama nende läbipaistvust ning vähendama huvide konflikti tekkimise võimalust toote tootjate nimel tootja laiendatud vastutust kohaldavate organisatsioonide ja nendega lepingulistest

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (ELT L 190, 12.7.2006, lk 1).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiiv 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta (EÜT L 269, 21.10.2000, lk 34).

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta direktiiv 2006/66/EÜ, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 91/157/EMÜ (ELT L 266, 26.9.2006, lk 1).

(4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta direktiiv 2012/19/EL elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete (elektroonikaromude) kohta (ELT L 197, 24.7.2012, lk 38).

suhetes olevate jäätmekäitlejate vahel. Kõnealuseid nõudeid tuleks kohaldada nii uute kui ka olemasolevate tootja laiendatud vastutuse süsteemide suhtes. Olemasolevate tootja laiendatud vastutuse süsteemide puhul on siiski vajalik üleminekuperiood, et võimaldada nende puhul kasutatavate struktuuride ja menetluste kohandamist uutele nõuetele.

- (23) Avaliku sektori asutustel on oluline roll olmejäätmete kogumise ja töötlemise korraldamisel ning sellega seoses kodanikega suhtlemisel. Kohaldada tuleks toote tootja laiendatud vastutuse süsteemide suhtes kehtivate üldiste miinimumnõuete raames kehtestatavaid tootjate rahalise vastutusega seotud sätteid, ilma et see piiraks avaliku sektori asutuste pädevust seoses olmejäätmete kogumise ja töötlemisega.
- (24) Juhul kui avaliku sektori asutused vastutavad tootja laiendatud vastutuse süsteemi kuuluvatest toodetest tekkivate jäätmete käitlemise töökorralduslike aspektide eest, tuleks neid teenuseid osutada kulutõhusalt ja toote tootjate rahaline vastutus ei tohiks ületada kulusid, mis on vajalikud kõnealuste teenuste osutamiseks. Sellised kulud tuleks määrata asjaomaste osalejate, sealhulgas toote tootjate, nende organisatsioonide ja avaliku sektori asutuste vahel kindlaks läbipaistvalt.
- (25) Tagamaks nõuetekohast jäätmekäitlust, mille puhul toote tootjad või organisatsioonid, kes täidavad tootja laiendatud vastutuse kohustusi nende nimel, vastutaksid nende poolt turule lastud toodetest pärit jäätmete käitlemise eest, peaksid nad tagama jäätmekäitlusteenuste järjepidevuse kogu aasta vältel, isegi kui nende suhtes kohaldatavad sihtmäärad ja eesmärgid on täidetud. Nad ei tohiks ka piirata teenuste osutamist geograafiliselt ning toodete ja materjalide lõikes valdkonniti selliselt, et jäätmete kogumine ja käitlus oleks võimalikult kasumlik.
- (26) Toodete tootjad peaksid katma kulud, mis on vajalikud asjaomase tootja laiendatud vastutuse süsteemi jaoks määratletud jäätmekäitluse sihtmäärade ja muude sihtmäärade ja eesmärkide, sealhulgas jäätmetekke vältimise sihtmäärade ja eesmärkide täitmiseks. Rangete tingimuste alusel võib neid kulusid jagada esmaste jäätmetekitajate või turustajatega, kui see on põhjendatud vajadusega tagada nõuetekohane jäätmekäitlus ning tootja laiendatud vastutuse süsteemi majanduslik elujõulisus.
- (27) Komisjon peaks võtma vastu suunised toote tootja laiendatud vastutuse süsteemidesse tehtavate tootja rahaliste sissemaksete kindlaksmääramise kohta, et aidata liikmesriikidel käesolevat direktiivi rakendada ja siseturu toimimist edendada. Siseturu sidususe tagamiseks peaks komisjonil olema võimalik võtta sellel eesmärgil rakendusaktide abil vastu ühtlustatud kriteeriumid.
- (28) Toote tootjate laiendatud vastutuse kohustuste täitmiseks asutatud volitatud esindajate suhtes võidakse kohaldada nõudeid, mis võimaldavad liikmesriikidel, kelle territooriumil nad asuvad, jälgida ja kontrollida nende kohustuste täitmist. Need nõuded ei tohiks siiski olla rangemad nõuetest, mida kohaldatakse kõnealuses liikmesriigis asuvate toote tootjate ja nende nimel tootjate laiendatud vastutust rakendavate organisatsioonide suhtes.
- (29) Jäätmeteket vältides saab kõige tõhusamalt parandada ressursitõhusust ja vähendada jäätmete keskkonnamõju. Seepärast on tähtis, et liikmesriigid võtaksid jäätmetekke vältimiseks asjakohaseid meetmeid ning jälgiks ja hindaksid nende meetmete rakendamisel tehtud edusamme. Kõnealuste meetmete raames peaksid liikmesriigid edendama uuenduslikke tootmis-, äri- ja tarbimismudeleid, millega vähendatakse ohtlike ainete esinemist materjalides ja toodetes, ergutatakse toodete kasutusea pikendamist ja soodustatakse korduskasutamist (nt sotsiaalsete ettevõtete juhitavate tunnustatud korduskasutamise ja parandamise võrgustike loomise ja toetamise kaudu), tagatisrahasüsteeme ning pakenditagastamise ja -taaskasutamise süsteeme, ning stimuleerides toodete ümbertöötlemist, renoveerimist ja, kui see on asjakohane, toodete otstarbe muutmist ning jagamisplatvorme. Jäätmetekke vältimise meetmete rakendamisel saavutatud üldise edu ühetaolise hindamise tagamiseks tuleks kehtestada ühtsed näitajad ja sihtmäärad.

- (30) Säästvuse edendamine tootmises ja tarbimises võib anda olulise panuse jäätmetekke vältimisse. Liikmesriigid peaksid võtma meetmeid tarbijate teavitamiseks sellest panusest ja julgustama neid aktiivsemalt osalema, et parandada ressursitõhusust. Liikmesriigid peaksid korraldama jäätmetekke vähendamise meetmete raames pidevaid teavitus- ja hariduslikke algatusi, et tõsta teadlikkust jäätmetekke vältimise ja prügistamisega seonduvatest küsimustest, kusjuures kasutada võib tagatisrahasüsteeme, kehtestada kvantitatiivsed sihtmäärad ja asjakohasel juhul tootjaid majanduslikult piisavalt motiveerida.
- (31) Liikmesriigid peaksid võtma toidujäätmete tekke vältimiseks ja vähendamiseks meetmeid kooskõlas kestliku arengu tegevuskavaga aastani 2030, mille ÜRO Peaassamblee võttis vastu 25. septembril 2015, ja eelkõige selle eesmärgiga vähendada 2030. aastaks kogu maailmas jaekaubanduse ja tarbimise tasandil ühe elaniku kohta tekkivaid toidujäätmeid poole võrra ning vähendada tootmis- ja tarneahelas tekkivat toidukadu, sealhulgas saagikoristusjärgset kadu. Nende meetmete eesmärk peaks olema vältida ja vähendada toidujäätmete teket esmatootmisel, töötlemisel ja valmistamisel ning toidu jaemüügi ja muul viisil tarnimise käigus, samuti restoranides ja toitlustamisel ning kodumajapidamistes. ÜRO säästva arengu eesmärkide täitmisele kaasa aitamiseks ja selles suunas liikumise tagamiseks peaksid liikmesriigid püüdma saavutada liiduülese soovitusliku eesmärgi vähendada toidujäätmeid 2025. aastaks 30 % ja 2030. aastaks 50 %. Võttes arvesse toidujäätmete tekke vältimise sotsiaalset, majanduslikku ja keskkonnakasu, peaksid liikmesriigid kehtestama konkreetseid toidujäätmete tekke vältimise meetmeid, sealhulgas korraldama jäätmetekke vältimise programmide raames teadlikkuse tõstmise kampaaniaid, et näidata, kuidas hoida ära toidujäätmete teke. Liikmesriigid peaksid mõõtma toidujäätmete vähendamisel tehtud edusamme. Edusammude hindamiseks ja selleks, et kogu liidus oleks nii liikmesriikidel kui ka toidukäitlejatel hõlpsam hoida tavalisi vahetada, tuleks kehtestada hindamise ühine metoodika. Kõnealuse metoodika kohaselt tuleks toidujäätmete koguste kohta aru anda igal aastal.
- (32) Toidujäätmete tekke vältimiseks peaksid liikmesriigid stimuleerima müümata jäänud toiduainete kogumist toiduainete tarneahela kõigis etappides ning nende turvalist ümberjaotamist, sealhulgas heategevusorganisatsioonidele. Toidujäätmete vähendamiseks tuleks ka tõsta tarbijate teadlikkust „kõlblik kuni“ ja „parim enne“ kuupäevade tähenduse kohta.
- (33) Prügil – olgu linnas, maismaal, jõgedes ja meredes või mujal – on keskkonnale, kodanike heaolule ja majandusele otsene ja kaudne kahjulik mõju ning puhastamiskulud on ühiskonnale tarbetu majanduslik koormus. Liikmesriigid peaksid võtma meetmeid, mille eesmärk on hoida ära igasugune jäätmete hülgamine, kaadamine, kontrollimatu jäätmekäitlus või muu jäätmete kõrvaldamine. Liikmesriigid peaksid võtma ka meetmeid, et puhastada keskkond prügist selle päritolust või suurusest olenemata ja sõltumata sellest, kas prügi visati maha tahtlikult või hooletuse tõttu. Meetmed, mille abil välditakse ja vähendatakse prügi tekkimist toodetest, mis on loodus- ja merekeskkonnas peamised prügistamisallikad, võivad sisaldada muu hulgas jäätmekäitlustaristu ja -tavade, majandushoobade ja teadlikkuse tõstmise kampaaniate parendamist. Kui kaalutakse meetet, millel on liidusesele kaubavahetusele piirav mõju, peaksid liikmesriigid suutma tõendada, et kõnealune meede on piisav selleks, et saavutada eesmärk vältida ja vähendada loodus- ja merekeskkonna prügistamist, et see meede ei ole ulatuslikum, kui on kõnealuse eesmärgi saavutamiseks vajalik, ega kujuta endast meelevaldse diskrimineerimise või liikmesriikidevahelise kaubavahetuse varjatud piiramise vahendit.
- (34) Võitlus prügi vastu peaks toimuma pädevate asutuste, tootjate ja tarbijate ühiste pingutustega. Tarbijaid tuleks muu hulgas hariduse ja teadlikkuse tõstmise kaudu motiveerida muutma oma käitumist ning tootjad peaksid edendama oma toodete säästvat kasutamist ja aitama kaasa oma toodete asjakohasele käitlemisele olelusingi lõpus.
- (35) Merekeskkonnas olev prügi on eriti pakiline probleem ning liikmesriigid peaksid võtma meetmeid, mille eesmärk on peatada mereprügi teke liidus, aidates sellega kaasa kestliku arengu tegevuskava 2030 eesmärgi saavutamisele, mille ÜRO Peaassamblee võttis vastu 25. septembril 2015, et ennetada ja 2025. aastaks märkimisväärselt vähendada igat liiki merereostust, eelkõige maismaal toimuvast tegevusest tingitud reostust, sealhulgas mereprügi ja toitainetega saastumist. Jäätmetekke vältimise programmides ja jäätmekavades tuleks kehtestada erimeetmed, kuna mereprügi, eelkõige plastjäätmed, pärineb suures osas maismaal toimuvast tegevusest ja on põhjustatud tahkete jäätmete käitluse halbadest tavadest ja halvast taristust, inimeste põhjustatud prügistamisest ning üldsuse

vähast teadlikkusest. Need meetmed peaksid aitama täita eesmärki saavutada 2020. aastaks merekeskkonna „hea keskkonnaseisund“, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2008/65/EÜ ⁽¹⁾. Selle direktiivi kohaselt peavad liikmesriigid koostama eristrateegiad ja meetmed ning neid iga kuue aasta tagant ajakohastama. Nad on ka kohustatud andma alates 2018. aastast korrapäraselt aru hea keskkonnaseisundi hoidmise või saavutamise eesmärgi osas tehtud edusammudest. Direktiivis 2008/98/EÜ sätestatud prügistamise vastu võitlemise meetmed tuleks seetõttu viia kooskõlla direktiivi 2008/56/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/60/EÜ ⁽²⁾ kohaselt nõutavate meetmetega.

- (36) Teatavad toorained on liidu majanduse jaoks väga tähtsad ja nende varu tagamine on seotud suure riskiga. Selleks et tagada selliste toorainete tarnekindlus ning kooskõla tooraineid käsitleva algatusega, mille komisjon esitas oma 4. novembri 2008. aasta teatises „Tooraineid käsitlev algatus – majanduskasvu ja tööhõive seisukohast kriitiliste vajaduste rahuldamine“ ja tooraineid käsitleva Euroopa innovatsioonipartnerluse eesmärkide ja sihtmääradega, peaksid liikmesriigid võtma meetmeid, et edendada kriitilise tähtsusega toorainete peamiseks allikateks olevate toodete korduskasutamist ja vältida nende materjalide muutumist jäätmeteks. Sellega seoses on komisjon oma 13. septembri 2017. aasta teatises „ELi 2017. aasta kriitiliste toorainete loetelu“ kehtestanud liidu jaoks toorainete nimekirja, mida vaadatakse korrapäraselt läbi.
- (37) Tooraineid käsitleva algatuse tõhusa rakendamise toetamiseks peaksid liikmesriigid ka võtma meetmeid, et saavutada märkimisväärses koguses kriitilise tähtsusega tooraineid sisaldavate jäätmete parim võimalik käitlemine, võttes arvesse majanduslikku ja tehnoloogilist teostatavust ning kasu keskkonnale ja tervisele. Nad peaksid lisama oma jäätmekavadesse riigi tasandil asjakohased meetmed olulisel hulgal kõnealuseid toorained sisaldavate jäätmete kogumiseks, sortimiseks ja taaskasutamiseks. Need meetmed tuleks jäätmekavadesse lisada siis, kui kavasid esimest korda pärast käesoleva direktiivi jõustumist ajakohastatakse. Komisjon peaks andma teavet liidu tasandil asjakohaste tooterühmade ja jäätmevoogude kohta. Teavitamine ei takista aga liikmesriike võtmast meetmeid muude riigi majanduse jaoks tähtsaks peetavate toorainete suhtes.
- (38) Kui tooted, materjalid ja ained muutuvad jäätmeteks, võib ohtlike ainete olemasolu muuta need jäätmed ringlussevõtuks või kvaliteetsete teisest toorainete tootmiseks sobimatuks. Seepärast on kooskõlas seitsmenda keskkonnanalase tegevusprogrammiga, milles nõutakse mürgivabade materjalitsüklite väljakujundamist, vaja edendada meetmeid ohtlike ainete sisalduse vähendamiseks materjalides ja toodetes, sealhulgas ringlussevõetud materjalides, ning tagada, et ohtlike ainete ja eriti väga ohtlike ainete olemasolu kohta edastatakse kogu toodete ja materjalide olelusringi jooksul piisavalt teavet. Nende eesmärkide saavutamiseks on vaja parandada jäätmeid, kemikaale ja tooteid käsitleva liidu õiguse ühtsust ning näha ette, et Euroopa Kemikaaliameeti ülesandeks oleks tagada, et teave väga ohtlike ainete olemasolu kohta oleks kättesaadav kogu toodete ja materjalide olelusringi jooksul, sealhulgas jäätmeetapis.
- (39) Ressursikasutuse parandamine võiks anda liidu ettevõtetele, avaliku sektori asutustele ja tarbijatele märkimisväärselt puhassäästu, vähendades samal ajal ka kasvuhooonegaaside koguheidet aasta kohta. Seetõttu peaks komisjon esitama 2018. aasta lõpuks ettepaneku ressursitõhususe põhinäitaja ja osanäitajate kohta, mille abil jälgida liidu tasandil ressursitõhususe suurendamise eesmärgi saavutamiseks tehtavaid edusamme.
- (40) Jätkusuutliku biomajanduse toetamine võib aidata vähendada liidu sõltuvust imporditavatest toorainetest. Biotoorainel põhinevad ringlussevõetavad tooted ja kompostitavad biolagunevad tooted võivad anda võimaluse edasiste teadusuuringute ja innovatsiooni stimuleerimiseks ning fossiilkütustel põhinevate toorainete asendamiseks taastuvate loodusressurssidega.
- (41) Et vältida jäätmetööstust, millega ressursid satuvad jäätmehierarhia madalamatele astmetele, tõsta korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu määra, võimaldada kvaliteetset ringlussevõttu ning ergutada kvaliteetsete teisest toorainete kasutuselevõttu, peaksid liikmesriigid tõhusamalt täitma direktiivi 2008/98/EÜ artikli 10 lõikes 2 ja artikli 11 lõikes 1 sätestatud jäätmete liigiti kogumise kohustust, mis hõlmab kohustust võtta kasutusele

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

vähemalt paberi, metalli, plasti ja klaasi liigiti kogumine, mida liikmesriigid pidid tegema 2015. aastaks, ning nad peaksid kehtestama biojäätmete, kodumajapidamistest pärit ohtlike jäätmete ja tekstiiljäätmete liigiti kogumise. Vajaduse korral tuleks ohtlike biojäätmete ja ohtlike aineid sisaldavate pakendijäätmete kogumise suhtes kohaldada erinõudeid.

- (42) Liigiti kogumist võiks teostada ükselt-uksele kogumise, kohaletoomise ja vastuvõtu süsteemide või muu kogumiskorra kaudu. Kuigi jäätmete liigiti kogumise kohustuse kohaselt on nõutav, et jäätmeid hoitakse liigist ja laadist lähtudes eraldi, peaks teatavat liiki jäätmeid olema võimalik koos koguda, tingimusel et see ei takista jäätmete kvaliteetset ringlussevõttu ega muud taaskasutamist kooskõlas jäätmehierarhiaga. Liikmesriikidel tuleks lubada üldisest jäätmete liigiti kogumise kohustusest kõrvale kalduda ka muudel nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, näiteks juhul, kui teatavate jäätmevoogude liigiti kogumine põhjustaks kõrvalistes ja hõredalt asustatud piirkondades negatiivset keskkonnamõju, mis kaalub üles selle üldise keskkonnakasu või toob kaasa ebaproportsionaalsed majanduslikud kulud. Selliste juhtumite hindamisel, mille puhul majanduslikud kulud võivad olla ebaproportsionaalsed, peaksid liikmesriigid võtma arvesse liigiti kogumise üldist majanduslikku kasu, sealhulgas välditud otseseid kulusid ning kulusid, mis on tingitud segaolmejäätmete kogumise ja töötlemise puhul keskkonnale ja tervisele avalduvast negatiivsest mõjust, teiste toorainete müügist saadavat tulu ja selliste materjalide jaoks turgude loomise võimalust, samuti jäätmetekitajate ja toodete tootjate makseid, mis võivad jäätmekäitlussüsteemide kulutõhusust veelgi parandada.
- (43) Märkimisväärse majandusliku, sotsiaalse ja keskkonnakasu saamiseks ning ringmajandusele ülemineku kiirendamiseks tuleks suurendada olmejäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu sihtmäärasid.
- (44) Olmejäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu olemasolevaid sihtmäärasid järk-järgult suurendades tuleks tagada, et majanduslikult väärtuslikud jäätmematerjalid valmistatakse korduskasutamiseks tõhusalt ette või võetakse ringlusse, tagades seejuures inimese tervise ja keskkonna kõrgetasemelise kaitse, ning et jäätmetes leiduvad majanduslikult väärtuslikud materjalid suunatakse tagasi Euroopa majandusse, millega toetatakse tooraineid käsitleva algatuse rakendamist ja ringmajanduse loomist.
- (45) Jäätmekäitluse, eelkõige olmejäätmete ringlussevõtu tulemuslikkus on liikmesriigiti väga erinev. Erinevuste arvessevõtmiseks tuleks liikmesriikidel, kes Eurostati ja OECD ühisele küsimustikule vastates esitatud andmete kohaselt valmistasid 2013. aastal korduskasutamiseks ette ja võtsid ringlusse vähem kui 20 % oma olmejäätmest või ladestasid prügilasse rohkem kui 60 % oma olmejäätmest, lubada otsustada olmejäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu 2025., 2030. ja 2035. aasta sihtmäärade saavutamiseks ette nähtud aega pikendada. Liikmesriikide viimase 15 aasta keskmist edenemismäära arvestades tuleks sellistes liikmesriikides suurendada kõnealuste sihtmäärade saavutamiseks ringlussevõtuvõimsust tasemeni, mis on varasemast keskmisest märgatavalt kõrgem. Selleks et tagada sihtmäärade saavutamisel pidevad edusammud ja rakendamisel esinevate puuduste õigeaegne kõrvaldamine, peaksid lisaaega saanud liikmesriigid täitma vahe-eesmärke ning kehtestama üksikasjalikel kriteeriumidel põhineva rakenduskava.
- (46) Andmete usaldusväärsuse tagamiseks on vaja täpsemalt sätestada reeglid, mille kohaselt liikmesriigid peaksid aru andma selle kohta, mida on tegelikult ringlusse võetud ja korduskasutamiseks ette valmistatud ning mida võib sihtmäärade saavutamisel arvesse võtta. Ringlussevõtu sihtmäärad tuleks arvutada ringlusse võetavate olmejäätmete massi põhjal. Üldreeglina peaks ringlussevõetuna märgitud olmejäätmete massi tegelik mõõtmine toimuma kohas, kus olmejäätmel sisenevad ringlussevõtutoimingusse. Halduskoormuse piiramiseks peaks liikmesriikidel olema rangetel tingimustel ja erandina üldreeglist siiski lubatud määrata ringlussevõetud olmejäätmete mass kindlaks mis tahes sortimistoimingu väljundi mõõtmise põhjal. Materjalide kadu, mis tekib enne jäätmete ringlussevõtutoimingusse sisenemist, näiteks sortimise või muude eelnevate toimingute tõttu, ei tohiks lisada ringlussevõetuna märgitud jäätmekoguste hulka. Kõnealust kadu saab kindlaks teha elektrooniliste registrite, tehniliste kirjelduste, eri jäätmevoogude keskmise kao määrade arvutamise üksikasjalike reeglite või muude samaväärsete meetmete alusel. Liikmesriigid peaksid sellistest meetmetest aru andma kvaliteedikontrolli aruannetes, mis on lisatud komisjonile jäätmete ringlussevõtu kohta esitatavatele andmetele. Keskmise kao määrad tuleks eelistatavalt kehtestada üksikute

sortimiskeskuste tasandil ning need peaksid olema seotud peamiste eri jäätmeliikide, eri allikate (näiteks kodumajapidamised, kaubandus jne), eri kogumisskeemide ja eri liiki sortimisprotsessidega. Keskmise kao määrasid tuleks kasutada ainult juhul, kui muud usaldusväärsed andmed puuduvad, eelkõige jäätmesaadetiste ja -ekspordi puhul. Materjalide või ainete massi kadu sellise füüsilise või keemilise muundumise tõttu, mis kuulub paratamatult ringlussevõtutoimingu juurde, mille käigus jäätmematerjalid töödeldakse tegelikult toodeteks, materjalideks või aineteks, ei tuleks ringlussevõetuna märgitud jäätmete massist maha arvata.

- (47) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 94/62/EÜ, ⁽¹⁾ direktiivis 2000/53/EÜ, direktiivis 2006/66/EÜ, direktiivis 2008/98/EÜ ja direktiivis 2012/19/EL sätestatud mõistete ühtlustamise järel ei ole enam vajalik direktiivi 2008/98/EÜ artikli 6 sätte, milles käsitletakse jäätmeid, mis lakkavad olemast jäätmed kõnealustes direktiivides kehtestatud taaskasutamise ja ringlussevõtu sihtmäärade täitmiseks. Materjale, mis taaskasutamise või ringlussevõtutoimingu tulemusel lakkavad olemast jäätmed, võetakse nimetatud direktiivides kehtestatud taaskasutamise ja ringlussevõtu sihtmäärade saavutamisel arvesse kooskõlas kohaldatavate arvutusmeetoditega. Kui jäätmematerjalid lakkavad olemast jäätmed ettevalmistava toimingu tulemusena enne tegelikku töötlemist, võib sellised materjalid lugeda ringlussevõetuks tingimusel, et need töödeldakse edaspidi toodeteks, materjalideks või aineteks, mida kasutatakse kas nende esialgsel või mõnel muul eesmärgil. Materjale, mis lakkavad olemast jäätmed ja mis on mõeldud kasutamiseks kütusena või muul viisil energiaallikana, mida kasutatakse tagasitäätematerjalina või mis kõrvaldatakse või mida kasutatakse toimingus, mille eesmärk on sama mis jäätmete taaskasutamise puhul ning mis on muu kui ringlussevõtt, ei tohiks ringlussevõtu sihtmäärade saavutamisel arvesse võtta.
- (48) Kui ringlussevõtu määra arvutatakse biolagunevate jäätmete aeroobse või anaeroobse töötamise puhul, võib aeroobsesse või anaeroobsesse töötusse minevaid jäätmekoguseid lugeda ringlussevõetuks tingimusel, et selline töötlemine loob väljundi, mis on mõeldud kasutamiseks ringlussevõetud toote, materjali või ainenä. Kuigi sellise töötlemise väljund on tavaliselt kompost või kääritussaadus, võib arvesse võtta ka muid väljundeid tingimusel, et need sisaldavad töödeldud biolagunevate jäätmete hulga võrreldavaid ringlusmaterjalide koguseid. Muudel juhtudel, lähtudes ringlussevõtu määratlusest, ei tohiks võtta ringlussevõtu sihtmäärade saavutamisel arvesse biolagunevate jäätmete töötlemist materjalideks, mis on mõeldud kasutamiseks kütusena või muul viisil energiaallikana, mis kõrvaldatakse või mida kasutatakse toimingus, mille eesmärk on sama mis jäätmete taaskasutamise puhul ning mis on muu kui ringlussevõtt.
- (49) Korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu sihtmäärade saavutamise arvutamisel peaks liikmesriikidel olema õigus võtta arvesse pärast olmejäätmete põletamist eraldatud metalli ringlussevõttu. Kõnealuste andmete ühetaolise arvutamise tagamiseks peaks komisjon võtma vastu üksikasjalikud normid ringlussevõetud metallide kvaliteedi kriteeriumide kohta ning andmete arvutamise, kontrollimise ja esitamise kohta.
- (50) Liikmesriigid peaksid jäätmete ringlussevõtu eesmärgil liidust eksportimisel kasutama tulemuslikult määruse (EÜ) nr 1013/2006 artikli 50 lõikes 4c sätestatud kontrollivolitusi, et nõuda dokumentaalseid tõendeid, mille põhjal saab teha kindlaks, kas saadeti on ette nähtud taaskasutamistoiminguteks, mis on kooskõlas kõnealuse määruse artikliga 49, ning kas seda käideldakse seega keskkonnaohutul viisil käitluskohas, mis tegutseb kooskõlas selliste inimtervise ja keskkonnakaitse standarditega, mis vastavad üldjoontes liidu õigusaktides kehtestatud standarditele. Liikmesriigid võivad selle ülesande täitmisel teha koostööd teiste asjaomaste osalistega, näiteks sihtriigi pädevate asutustega, sõltumatu kolmanda osapoole kontrolliasutustega või toote tootjate nimel tootja laiendatud vastutust kohaldatavate organisatsioonidega, mis on loodud tootja laiendatud vastutuse süsteemide alusel ning mis võivad teostada kolmandates riikides asuvate käitluskohade füüsilist ja muud kontrolli. Kvaliteedikontrolli aruandes, mis lisatakse sihtmäärade saavutamist käsitlevatele andmetele, peaksid liikmesriigid esitama teabe meetmete kohta, millega rakendatakse kohustust tagada, et liidust eksporditud jäätmeid töödeldakse üldjoontes samaväärsetes tingimustes, mida nõutakse asjakohases liidu keskkonnaõiguses.
- (51) Selleks et tagada käesoleva direktiivi parem, õigeaegsem ja ühetaolisem rakendamine ning ennetada rakendamise puudujääke, tuleks seada sisse varajase hoiatamise aruannete süsteem, et teha puudused kindlaks ja võtta enne sihtmäärade saavutamise tähtaegu meetmeid.
- (52) Tööstusjäätmed, teatav osa kaubandusjäätmetest ja kaevandusjäätmed on oma koostiselt ja mahult väga mitmekeelsed ning erinevad suuresti sõltuvalt liikmesriigi majanduse struktuurist, jäätmeid tekitava tööstus- või kaubandussektori struktuurist ning asjaomase geograafilise piirkonna tööstus- või kaubandustegevuse intensiivsusest. Seega on enamiku tööstus- ja kaevandusjäätmete puhul peetud sobivaks lahenduseks tööstuspõhist lähenemisviisi, mille kohaselt kasutatakse asjaomase jäätmeliigi käitlemisega seotud konkreetsete küsimuste lahendamiseks prima

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiiv 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta (EÜT L 365, 31.12.1994, lk 10).

võimaliku tehnika viitedokumente ja samalaadseid vahendeid. Tööstuslike ja kaubanduslike pakendijäätmete suhtes tuleks aga ka edaspidi kohaldada direktiivide 94/62/EÜ ja 2008/98/EÜ nõudeid, sealhulgas nende vastavaid parandusi. Selleks et täiendavalt uurida kaubandusjäätmete, tööstuslike tavajäätmete ja muude peamiste jäätmevoogude korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu suurendamise võimalust, peaks komisjon kaaluma selliste jäätmevoogude jaoks sihtmäärade kehtestamist.

- (53) Liidu jäätmeõiguse eesmärkide jätkuva täitmise tagamiseks on oluline, et komisjon vaataks läbi direktiivi 2008/98/EÜ I lisas loetletud kõrvaldamistoimingud. Läbivaatamisel tuleks pidada silmas kõnealuse direktiivi artiklit 13, võttes samal ajal arvesse asjakohast teavet, näiteks rahvusvahelisel tasandil toimunud muutusi, eelkõige seoses 22. märtsi 1989. aasta Baseli konventsiooniga ohtlike jäätmete riikidevahelise veo ja nende kõrvaldamise kontrolli kohta ⁽¹⁾.
- (54) Kodumajapidamiste tekitatud ohtlikke jäätmeid, näiteks värvidest, lakkidest, lahustitest ja puhastusvahenditest tekkivaid ohtlikke jäätmeid, tuleks samuti koguda liigiti, et vältida olmejäätmete saastumist ohtlike jäätmete osistega, mis võiksid vähendada ringlussevõtu kvaliteeti, ja tagada selliste ohtlike jäätmete keskkonnaohutu käitlemine. Seoses sellega on kodumajapidamistes elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete ning kodumajapidamiste patarei- ja akujäätmete puhul spetsiifilised kogumiskohustused juba kehtestatud.
- (55) Vanaõli liigiti kogumine ja selle muud liiki jäätmete või ainetega segunemise vältimine on oluline selleks, et tagada vanaõli töötlemisel parim üldine keskkonnavaline tulemus. Vanaõli töötlemisel tuleks eelistada regenereerimist või muid ringlussevõtutoiminguid, mis annavad samaväärse või parema üldise keskkonnavalase tulemuse kui regenereerimine. Vanaõli käitlemise edasiseks parandamiseks peaks komisjon kaaluma meetmeid vanaõli töötlemise parandamiseks, sealhulgas vanaõli regenereerimise kvantitatiivseid sihtmäärasid, ning esitama selle kohta vajaduse korral ettepaneku. Läbivaatamise käigus tuleks pöörata tähelepanu vanaõli regenereerimisega seotud töötlemisvõimalustele ning regenereeritud ja ringlussevõetud toodete kvaliteedile ja lõppkasutusele.
- (56) Et vältida jäätmetöötlust, millega ressursid satuvad jäätmehierarhia madalamatele astmetele, võimaldada kõrge kvaliteediga ringlussevõttu ning ergutada kvaliteetsete teiseste toorainete kasutuselevõttu, peaksid liikmesriigid tagama biojäätmete liigiti kogumise ning ringlussevõtu selliselt, et tagatakse kõrgetasemeline keskkonnakaitse ja tulemus, mis vastab asjaomastele kõrgetele kvaliteedistandarditele.
- (57) Käesolevas direktiivis sätestatakse liidu jäätmekäitluse pikaajalised eesmärgid ning antakse ettevõtjatele ja liikmesriikidele selge suund nende eesmärkide saavutamiseks vajalike investeeringute tegemiseks. Oma riiklike jäätmekäitluskavade ja jäätmekäitlustaristusse tehtavate investeeringute kavandamisel peaksid liikmesriigid hindama ja võtma arvesse vajalikke investeeringuid ja muid rahalisi vahendeid, sealhulgas kohalike omavalitsuste seisukohast. Hindamistulemused tuleks lisada jäätmekäitluskavasse või muudesse strateegilistesse dokumentidesse. Sellega seoses peaksid liikmesriigid kasutama ära investeeringuid, sealhulgas liidu fonde, seades esikohale jäätmetekke vältimise, jäätmete korduskasutamise ja ringlussevõtu kooskõlas jäätmehierarhiaga. Komisjon peaks aitama pädevaid asutusi tulemusliku rahastamisraamistiku väljatöötamisel, sealhulgas vajaduse korral liidu fondide kasutamise kaudu, et täita käesoleva direktiivi nõudeid vastavalt jäätmehierarhiale ning toetada tehnoloogiate ja jäätmekäitluse valdkonnas innovatsiooni.
- (58) Ohtlike jäätmete nõuetekohane käitlemine on liidus endiselt probleem ning selliste jäätmete töötlemise andmed on osaliselt puudu. Seetõttu on vaja tõhustada andmete säilitamise ja jälgitavuse mehhanisme liikmesriikide ohtlike jäätmete elektrooniliste registrite kehtestamisega. Elektroonilist andmekogumist tuleks vajaduse korral laiendada ka muud liiki jäätmetele, et lihtsustada andmete säilitamist ettevõtjate ja ametiasutuste jaoks ning parandada jäätmevoogude jälgimist liidus.
- (59) Liikmesriikides iga kolme aasta tagant koostatavad rakendamisaruanDED ei ole osutunud tõhusaks vahendiks, millega kontrollida nõuete täitmist või tagada, et direktiivi rakendatakse hästi, ning need tekitavad tarbetut halduskoormust. Seetõttu on asjakohane tunnistada kehtetuks sätted, mis kohustavad liikmesriike koostama selliseid aruandeid. Selle asemel peaks nõuetele vastavuse seire tuginema üksnes andmetele, mida liikmesriigid esitavad igaal aastal komisjonile.

⁽¹⁾ EÜT L 39, 16.2.1993, lk 3.

- (60) Liikmesriikide esitatud andmed on komisjoni jaoks olulised, et hinnata liidu jäätmeõiguse sätete täitmist liikmesriikides. Andmete kvaliteeti, usaldusväärsust ja võrreldavust tuleks parandada, kehtestades ühe ühise koha kõigi jäätmeandmete sisestamiseks, jättes välja aegunud aruandlusnõuded, hinnates liikmesriikide aruandlusmetoodikaid ja võttes kasutusele andmekvaliteedi kontrolli aruande. Seepärast peaksid liikmesriigid liidu jäätmeõiguses sätestatud sihtmäärade saavutamist käsitlevate aruannete koostamisel lähtuma komisjoni väljatöötatud kõige uuematest normidest ning liikmesriikides käesoleva direktiivi rakendamise eest vastutavate pädevate asutuste arendatud metoodikast.
- (61) Selleks et hõlbustada direktiivis 2008/98/EÜ sätestatud nõuete asjakohast tõlgendamist ja täitmist, tuleks välja töötada ja korrapäraselt läbi vaadata neid nõudeid käsitlevad suunised ning tagada liikmesriikide vahel nende nõuete praktilist täitmist ja täitmise tagamist puudutav teabevahetus ja parimate tavade jagamine. Suunised, teabevahetus ja parimate tavade jagamine peaksid muu hulgas hõlbustama mõiste „jätmed“, samuti mõiste „ära viskama“ ühtset mõistmist ja praktikas kohaldamist ning nendes tuleks arvesse võtta ringmajanduse mudeleid, milles näiteks aine või ese antakse ühelt valdajalt teisele üle, ilma et oleks kavatsust seda ära visata.
- (62) Direktiivi 2008/98/EÜ täiendamiseks või muutmiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 2008/98/EÜ artikli 7 lõike 1, artikli 9 lõike 8, artikli 11a lõike 10, artikli 27 lõigete 1 ja 4 ning artikli 38 lõigete 2 ja 3 kohta. On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes⁽¹⁾ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (63) Selleks et tagada direktiivi 2008/98/EÜ ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 2008/98/EÜ artikli 5 lõike 2, artikli 6 lõike 2, artikli 8 lõike 5, artikli 9 lõike 7, artikli 11a lõike 9, artikli 33 lõike 2, artikli 35 lõike 5 ja artikli 37 lõike 7 osas rakendamisolulised. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽²⁾.
- (64) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt parandada liidus jäätmekäitlust ning kaitsta, säilitada ja parandada seeläbi keskkonna kvaliteeti, ookeanide tervist ja mereandide ohutust mereprügi vähendamise kaudu, ning tagada loodusressursside kaalutletud ja mõistlik kasutamine kogu liidus, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetmete ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (65) Seepärast tuleks direktiivi 2008/98/EÜ vastavalt muuta.
- (66) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta⁽³⁾ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeesmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate liikmesriigi õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (67) Käesolev direktiiv on vastu võetud, võttes arvesse 13. aprilli 2016. aasta paremat õigusloomet käsitlevas institutsioonidevahelises kokkuleppes sätestatud kohustusi, ning seda tuleks rakendada ja kohaldada kooskõlas nimetatud kokkuleppes sisalduvate juhistega,

⁽¹⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

⁽³⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Muudatused

Direktiivi 2008/98/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikkel 1 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

Reguleerimise ja kohaldamisala

Käesolevas direktiivis sätestatakse meetmed keskkonna ja inimese tervise kaitsmiseks selle kaudu, et välditakse või vähendatakse jäätmete tekitamist, jäätmete tekitamise ja käitlemise ebasoodsat mõju ning vähendatakse ressursside kasutamise üldmõju ja suurendatakse sellise kasutamise tõhusust, mis on oluline ringmajandusele üleminekuks ja liidu konkurentsivõime tagamiseks pikas perspektiivis.“

2) Artikli 2 lõikele 2 lisatakse järgmine punkt:

„e) ained, mis on ette nähtud kasutamiseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 767/2009 (*) artikli 3 lõike 2 punktis g määratletud söödamaterjalina ning mis ei koosne loomsetest kõrvalsaadustest ega sisalda neid.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 767/2009 sööda turuleviimise ja kasutamise kohta, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1831/2003 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 79/373/EMÜ, 82/471/EMÜ, 83/228/EMÜ, 93/74/EMÜ, 93/113/EÜ ja 96/25/EÜ, komisjoni direktiiv 80/511/EMÜ ning komisjoni otsus 2004/217/EÜ (ELT L 229, 1.9.2009, lk 1).“

3) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmised punktid:

„2a) „tavajäätmed“ – jäätmed, mis ei kuulu punktis 2 määratletud jäätmete hulka;

2b) „olmejäätmed“ –

a) kodumajapidamistest kogutud segajäätmed ja liigiti kogutud jäätmed, sealhulgas paber ja kartong, klaas, metallid, plast, biojäätmed, puit, tekstiil, pakendid, elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmed, patarei- ja akujäätmed ning suuremõõtmelised jäätmed, sealhulgas madratsid ja mööbel;

b) muudest allikatest kogutud segajäätmed ja liigiti kogutud jäätmed, kui jäätmed on laadilt ja koostiselt kodumajapidamisjäätmetele sarnased.

Olmejäätmete hulka ei kuulu tootmis-, põllumajandus-, metsandus-, kalandus-, septiku- ega kanalisatsioonisvõrgu ja reovee töötlemise jäätmed (sealhulgas reoveesetted), romusõidukid ega ehitus- ja lammutusjäätmed.

Käesolev määratlus ei mõjuta vastutuse jaotust jäätmekäitlusega tegelevate avalik-õiguslike ja eraõiguslike isikute vahel;

2c) „ehitus- ja lammutusjäätmed“ – ehitus- ja lammutustööde käigus tekkinud jäätmed;“;

b) punkt 4 asendatakse järgmisega:

„4) „biojäätmed“ – biolagunevad aia- ja haljastusjäätmed, kodumajapidamistest, büroodest, restoranidest, hulgi- müügiettevõtetest, sööklatest, toitlustus- ja jaemüügiettevõtetest pärinevad toidu- ja köögijäätmed ning sarnalaadsed toiduainetetööstuse jäätmed;“;

c) lisatakse järgmine punkt:

„4a) „toidujäätmed“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 178/2002 (*) artiklis 2 määratletud toit, mis on muutunud jäätmeteks;

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1).“;

d) punkt 9 asendatakse järgmisega:

„9) „jäätmekäitlus“ – jäätmete kogumine, vedu, taaskasutamine (sealhulgas sortimine) ja kõrvaldamine, sealhulgas nende toimingute järelevalve ning jäätmekõrvaldamiskohtade järelehooldus, sealhulgas vahendaja ja edasimüüja tegevus;“;

e) punktis 12 asendatakse alapunkt c järgmisega:

„c) ohtlike ainete sisaldust materjalides ja toodetes;“;

f) lisatakse järgmine punkt:

„15a) „materjalina taaskasutusse võtmine“ – taaskasutamistoiming, välja arvatud jäätmete energiakasutus ja töötlemine materjalideks, mida kasutatakse kütusena või muul viisil energia tootmiseks. See hõlmab muu hulgas korduskasutamiseks ettevalmistamist, ringlussevõttu ja tagasitäidet;“;

g) lisatakse järgmine punkt:

„17a) „tagasitäide“ – taaskasutamistoiming, mille puhul kasutatakse kaevandatud ala korrastamiseks või maastikukujunduse eesmärgil selleks sobivaid tavajäätmeid. Tagasitäiteks kasutatavad jäätmed peavad asendama materjali, mis ei ole jääde, nad peavad sobima eespool nimetatud eesmärkidel ning olema rangelt piiratud kogusega, mis on vajalik nimetatud eesmärkide saavutamiseks;“;

h) lisatakse järgmine punkt:

„21) „tootja laiendatud vastutuse süsteem“ – liikmesriikide kehtestatud meetmed, millega tagatakse, et toodete tootjad kannavad käitlemise eest toote olelusringi jäätmeetapis rahalist või rahalist ja korralduslikku vastutust.“

4) Artiklisse 4 lisatakse järgmine lõige:

„3. Liikmesriigid kasutavad majandushoobasid ja muid meetmeid, et stimuleerida jäätnehierarhia kohaldamist, näiteks IVa lisas nimetatud meetmed või muud asjakohased vahendid ja meetmed.“

5) Artiklit 5 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed tagamaks, et ainet ega eset, mis saadakse sellise tootmisprotsessi tulemusel, mille esmane eesmärk ei ole kõnealust ainet ega eset toota, ei käsitata jäätmetena, vaid kõrvalsaadusena, kui täidetud on järgmised tingimused:“;

b) lõike 2 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, et kehtestada üksikasjalikud kriteeriumid lõikes 1 sätestatud tingimuste ühetaoliseks kohaldamiseks teatavate ainete või esemete suhtes.

Üksikasjalikud kriteeriumid peavad tagama keskkonna ja inimese tervise kõrgetasemelise kaitse ning soodustama loodusressursside kaalutletud ja mõistlikku kasutamist.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Rakendusaktide vastuvõtmisel lähtub komisjon liikmesriikide poolt käesoleva artikli lõike 3 alusel vastu võetud kõige rangematest ja keskkonda kõige rohkem kaitsvatest kriteeriumidest ning seab üksikasjalike kriteeriumide väljatöötamisel esikohale tööstussümbioosi jälgendavad tavad.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„3. Kui liidu tasandil ei ole lõike 2 alusel kriteeriume kehtestatud, võivad üksikasjalikud kriteeriumid lõikes 1 sätestatud tingimuste kohaldamiseks teatavate ainete või esemete suhtes kehtestada liikmesriigid.

Liikmesriigid teatavad üksikasjalikest kriteeriumidest komisjonile kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2015/1535 (*), kui see on kõnealuse direktiivi kohaselt nõutav.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. septembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/1535, millega nähakse ette tehnilistest eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (ELT L 241, 17.9.2015, lk 1).“

6) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav osa ja punkt a asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid tagamaks, et ringlussevõtu või muu taaskasutamistoimingu läbinud jäätmeid ei käsitata enam jäätmetena, kui need vastavad järgmistele tingimustele:

a) asjaomast ainet või eset hakatakse kasutama teataval otstarbel;“

ii) teine lõik jäetakse välja;

b) lõiked 2, 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjon jälgib riiklike jäätmekehtlemise kriteeriumide väljatöötamist liikmesriikides ning hindab, kas selle alusel oleks vaja töötada välja liidu kriteeriumid. Komisjon võtab sellel eesmärgil asjakohasel juhul vastu rakendusakte, et kehtestada lõikes 1 sätestatud tingimuste ühetaoliseks kohaldamiseks teatavate jäätmeliikide suhtes üksikasjalikud kriteeriumid.

Üksikasjalikud kriteeriumid peavad tagama keskkonna ja inimese tervise kõrgetasemelise kaitse ning soodustama loodusressursside kaalutletud ja mõistlikku kasutamist. Kriteeriumid hõlmavad:

a) taaskasutamiseks lubatud jäätmematerjali;

b) lubatud töötlemisprotsesse ja -tehnikaid;

c) kvaliteedikriteeriume materjalide kohta, mis on taaskasutamistoimingu tulemusena lakanud olemast jäätmed vastavalt kehtivatele tootestandarditele, sealhulgas vajaduse korral saasteainete piirväärtused;

d) nõudeid käitlemissüsteemile jäätmekehtlemise kriteeriumidele vastavuse tõendamiseks, sealhulgas nõudeid kvaliteedikontrollile ja enesekontrollile ning akrediteerimisele, kui see on asjakohane, ning

e) nõuetele vastavuse deklaratsiooni nõuet.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Rakendusaktide vastuvõtmisel võtab komisjon arvesse asjakohaseid kriteeriume, mille liikmesriigid on kehtestanud lõike 3 alusel, ning lähtub seejuures kõige rangematest ja keskkonda kõige enam kaitsvatest kriteeriumidest.

3. Kui liidu tasandil ei ole lõike 2 alusel kriteeriume kehtestatud, võivad üksikasjalikud kriteeriumid lõikes 1 sätestatud tingimuste kohaldamiseks teatavate jäätmeliikide suhtes kehtestada liikmesriigid. Üksikasjalikud kriteeriumid peavad võtma arvesse aine või eseme võimalikku negatiivset mõju keskkonnale ja inimese tervisele ning vastama lõike 2 punktides a–e sätestatud nõuetele.

Liikmesriigid teatavad nendest kriteeriumidest komisjonile kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/1535, kui see on kõnealuse direktiivi kohaselt nõutav.

4. Kui liidu ega liikmesriigi tasandil ei ole lõike 2 ega 3 kohaselt kriteeriume kehtestatud, võib liikmesriik otsustada iga üksikjuhtumi puhul võtta vajalikke meetmeid kontrollimaks, kas lõikes 1 sätestatud tingimuste kohaselt ning võttes vajaduse korral arvesse lõike 2 punktides a–e ette nähtud nõudeid, saasteainete piirväärtusi ning keskkonnale ja inimese tervisele avalduvat võimalikku negatiivset mõju, on teatavat liiki jäätmed lakanud olemast jäätmed. Üksikjuhtumipõhistest otsustest et pea komisjoni vastavalt direktiivile (EL) 2015/1535 teavitama.

Liikmesriigid võivad juhtumipõhiseid otsuseid puudutava teabe ja pädevate asutuste kontrolli tulemused teha üldsusele elektrooniliselt kättesaadavaks.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„5. Füüsiline või juriidiline isik, kes

a) kasutab esimest korda materjali, mis on lakanud olemast jääde ja mida ei ole turule lastud, või

b) laseb materjali turule esimest korda pärast seda, kui materjal on lakanud olemast jääde,

tagab, et materjal vastab kemikaalide ja toodete suhtes kohaldatavates õigusaktides sätestatud asjaomastele nõuetele. Enne, kui materjali suhtes, mis on lakanud olemast jääde, hakatakse kohaldama kemikaale ja tooteid puudutavaid õigusakte, peavad lõikes 1 sätestatud tingimused olema täidetud.“

7) Artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„1. Käesoleva direktiivi täiendamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse jäätmenimistu ja vaadatakse see läbi kooskõlas käesoleva artikli lõigetega 2 ja 3.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriik võib lugeda jäätmed ohtlikeks jäätmeteks isegi siis, kui need ei esine sellisena jäätmenimistus, kuid neil on üks või enam III lisas loetletud omadustest. Liikmesriik teatab igast sellisest juhtumist viivitamata komisjonile ja esitab talle kogu asjakohase teabe. Saadud teadetest lähtudes vaadatakse kõnealune nimistu läbi, et otsustada selle kohandamise vajalikkuse üle.“;

c) lõige 5 jäetakse välja.

8) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõikele 1 lisatakse järgmised lõigud:

„Kui kõnealused meetmed hõlmavad tootja laiendatud vastutuse süsteemide loomist, kohaldatakse artiklis 8a sätestatud üldisi miinimumnõudeid.

Liikmesriigid võivad otsustada, et toodete tootjad, kes võtavad toote olelusringi jäätmeetapi haldamise eest omal algatusel rahalise või rahalise ja korraldusliku vastutuse, peaksid kohaldama artiklis 8a sätestatud üldistest miinimumnõuetest mõnda või kõiki.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid võivad võtta meetmeid, millega soodustatakse toodete ja tootekomponentide kujundamist selliselt, et toodete tootmisel ja kasutamisel oleks väiksem keskkonnamõju ja tekiks vähem jäätmeid ning oleks tagatud, et jäätmeteks muutunud toodete taaskasutamine ja kõrvaldamine toimub kooskõlas artiklitega 4 ja 13.

Jäätmehierarhia nõuetekohase rakendamise hõlbustamiseks võib kõnealuste meetmetega muu hulgas soodustada selliste toodete ja tootekomponentide väljatootamist, tootmist ja turustamist, mis sobivad mitmekordseks kasutuseks, sisaldavad ringlusse võetud materjale ning on tehniliselt vastupidavad ja kergesti parandatavad ning sobivad pärast jäätmeteks muutumist korduskasutamiseks ettevalmistamiseks ja ringlussevõtuks. Meetmetes võetakse arvesse toodete mõju kogu olelusringi jooksul, jäätmehierarhiat ja vajaduse korral mitmekordse ringlussevõtu potentsiaali.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„5. Komisjon korraldab liikmesriikide ja tootja laiendatud vastutuse süsteemides osalejate vahel artiklis 8a sätestatud üldiste miinimumnõuete praktilise rakendamise kohta teabevahetuse. See hõlmab muu hulgas teabe vahetamist tootja laiendatud vastutuse süsteemide nõuetekohase haldamise ja piiriülese koostöö ning siseturu sujuva toimimise tagamise parimate tavade, toodete tootjate nimel tootja laiendatud vastutust rakendavate organisatsioonide korraldusliku poole ja nende seire, rahaliste sissemaksete kindlaksmääramise, jäätmeäritajate valimise ning prügistamise vältimise kohta. Komisjon avaldab teabevahetuse tulemused ning võib esitada nende ja teiste asjakohaste aspektide kohta suunised.

Komisjon avaldab pärast liikmesriikidega konsulteerimist suunised tootja laiendatud vastutuse süsteemidega seotud piiriülese koostöö ja artikli 8a lõike 4 punktis b osutatud rahaliste sissemaksete kindlaksmääramise kohta.

Kui see on vajalik, et vältida siseturul moonutuste tekkimist, võib komisjon võtta vastu rakendusaktid, milles sätestatakse artikli 8a lõike 4 punkti b ühetahelise kohaldamise kriteeriumid, ilma et sissemaksete suurus määrataks täpselt kindlaks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.“

9) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 8a

Tootja laiendatud vastutuse süsteemide suhtes kehtivad üldised miinimumnõuded

1. Kui tootja laiendatud vastutuse süsteemid on loodud artikli 8 lõike 1 kohaselt, sealhulgas vastavalt muudele liidu seadusandlikele aktidele, teevad liikmesriigid järgmist:

- a) määravad selgelt kindlaks kõigi asjaosaliste, sealhulgas liikmesriigi turule tooteid laskvate tootjate, nende nimel tootja laiendatud vastutuse kohustust täitvate organisatsioonide, avaliku ja erasektori jäätmeäritajate, kohalike omavalitsuste ning vajaduse korral korduskasutamise ja korduskasutamiseks ettevalmistamisega tegelevate ettevõtjate ning sotsiaalsete ettevõtete ülesanded ja kohustused;
- b) määravad vastavalt jäätmehierarhiale kindlaks jäätmeärituse sihtmäärad, mille eesmärk on saavutada vähemalt need tootja laiendatud vastutuse süsteemi jaoks asjakohased kvantitatiivsed sihtmäärad, mis on sätestatud käesolevas direktiivis, direktiivis 94/62/EÜ, direktiivis 2000/53/EÜ, direktiivis 2006/66/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2012/19/EL (*), ning sätestavad muud kvantitatiivsed sihtmäärad ja/või kvaliteediesmärgid, mida peetakse tootja laiendatud vastutuse süsteemide puhul oluliseks;
- c) tagavad, et on kehtestatud aruandlussüsteem, millega kogutakse andmeid toote tootja laiendatud vastutust kandvate tootjate poolt liikmesriigi turule lastud toodete kohta ning andmeid nendest toodetest tekkivate jäätmete kogumise ja töötlemise kohta, milles on asjakohasel juhul kajastatud jäätmematerjalide vood ja muud punkti b seisukohast olulised andmed;
- d) tagavad, et toodete tootjaid koheldakse olenemata nende päritolust ja suurusest võrdselt, ning väikeste tootekoguste tootjatele, sealhulgas väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, ei tekitata ebaproportsionaalselt suurt regulatiivset koormust.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, millega tagatakse, et artikli 8 lõike 1 kohaselt loodud tootja laiendatud vastutuse süsteemiga hõlmatud jäätmevaldajaid on teavitatud jäätmetekke vältimise meetmetest, korduskasutuskeskustest, korduskasutamiseks ettevalmistamise keskustest, tagasivõtu- ja jäätmekogumissüsteemidest ning prügistamise vältimise võimalustest. Ühtlasi võtavad liikmesriigid meetmeid, et luua jäätmevaldajatele stiimuleid, eelkõige majanduslike stiimulite või eeskirjade kaudu, kui see on asjakohane, täita oma kohustust toimetada jäätmed olemasolevatesse liigiti kogumise süsteemidesse.

3. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, millega tagatakse, et iga toote tootja või organisatsioon, kes täidab toote tootjate nimel tootja laiendatud vastutuse kohustusi, vastab järgmistele nõuetele:

- a) ta on selgelt määratlenud geograafilise piirkonna, tooted ja materjalid, mida tema tegevus hõlmab, piirdumata valdkondadega, kus jäätmete kogumine ja äritlemine on kasumlikum;
- b) ta tagab, et punktis a osutatud piirkondades on olemas vajalikud jäätmekogumissüsteemid;

- c) tal on tootja laiendatud vastutuse kohustuste täitmiseks vajalikud rahalised vahendid või rahalised ja korralduslikud vahendid;
- d) ta kehtestab asjakohase enesekontrollimehhanismi, mille toetamiseks vajaduse korral auditeeritakse ja hinnatakse korrapäraselt ja sõltumatult järgmist:
- i) tema finantsjuhtimine, sealhulgas lõike 4 punktides a ja b sätestatud nõuete täitmine;
 - ii) käesoleva artikli lõike 1 punkti c ning määruse (EÜ) nr 1013/2006 kohaselt kogutud ja esitatud andmete kvaliteet;
- e) ta teeb üldsusele kättesaadavaks teabe lõike 1 punktis b osutatud jäätmekäitluse sihtmäärade saavutamise kohta, ning kui tootja laiendatud vastutuse kohustusi täidetakse kollektiivselt, siis ka järgmise teabe:
- i) tema kuuluvus ja liikmesus;
 - ii) toodete tootjate rahalised sissemaksed turule lastud toote tonni või müüdü ühiku kohta ning
 - iii) jäätmekäitlejate valimise kord.

4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, millega tagatakse, et rahalised sissemaksed, mida toote tootja teeb tootja laiendatud vastutuse kohustuste täitmiseks, vastavad järgmistele nõuetele:

a) sissemaksed katavad asjaomases liikmesriigis järgmised tootja poolt turule lastavate toodetega seotud kulud:

- kulud, mis tekivad jäätmete liigiti kogumisel ja seejärel transportimisel ning töötlemisel, sealhulgas töötlemisel, mis on vajalik liidu jäätmekäitluse sihtmäärade saavutamiseks, ja kulud, mis on vajalikud muude lõike 1 punktis b osutatud sihtmäärade ja eesmärkide saavutamiseks, võttes arvesse asjaomastest toodetest saadud teise tooraine korduskasutamist, müügist või sissenõudmata panditasudest saadavat tulu;
- kulud, mis on seotud jäätmevaldajatele asjakohase teabe andmisega vastavalt lõikele 2;
- kulud, mis on seotud andmete kogumise ja esitamisega vastavalt lõike 1 punktile c.

Käesolevat punkti ei kohaldata tootja laiendatud vastutuse süsteemide suhtes, mis on loodud direktiivi 2000/53/EÜ, 2006/66/EÜ või 2012/19/EL kohaselt;

- b) kui tootja laiendatud vastutuse kohustusi täidetakse kollektiivselt, siis määratakse need võimaluse korral kindlaks üksikute toodete või sarnaste toodete rühmade kaupa, võttes eelkõige arvesse toodete vastupidavust, parandatavust, korduskasutatavust ja ringlussevõetavust ning ohtlike ainete olemasolu, lähtudes seejuures olelusringil põhinevast käsitlusviisist ja asjaomases liidu õiguses kehtestatud nõuetest ning tuginedes ühtlustatud kriteeriumidele (kui need on kehtestatud), et tagada siseturu sujuv toimimine;
- c) need ei ületa kulusid, mis on vajalikud kulutõhusate jäätmekäitlusteenuste osutamiseks. Kulud määratakse asjaomaste osalejate vahel kindlaks läbipaistval viisil.

Kui see on põhjendatud vajadusega tagada nõuetekohane jäätmekäitlus ja tootja laiendatud vastutuse süsteemi majanduslik elujõulisus, võivad liikmesriigid kalduda punktis a sätestatud rahalise vastutuse jagamise põhimõttest kõrvale, tingimusel et:

- i) tootja laiendatud vastutuse süsteemide puhul, mis on loodud selleks, et saavutada liidu õigusaktides kindlaks määratud jäätmekäitluse sihtmäärad ja eesmärgid, kannavad toodete tootjad vähemalt 80 % vajalikest kuludest;
- ii) tootja laiendatud vastutuse süsteemide puhul, mis on loodud 4. juulil 2018 või hiljem ja mille eesmärk on saavutada ainult liikmesriigi õigusaktides kindlaks määratud jäätmekäitluse sihtmäärad ja eesmärgid, kannavad toodete tootjad vähemalt 80 % vajalikest kuludest;
- iii) tootja laiendatud vastutuse süsteemide puhul, mis on loodud enne 4. juulit 2018 ja mille eesmärk on saavutada ainult liikmesriigi õigusaktides kindlaks määratud jäätmekäitluse sihtmäärad ja eesmärgid, kannavad toodete tootjad vähemalt 50 % vajalikest kuludest,

ning tingimusel, et ülejäänud kulud kannavad esmased jäätmetekitajad või turustajad.

Erandit ei tohi kasutada selleks, et vähendada seda osa kuludest, mida toodete tootjad kandsid tootja laiendatud vastutuse süsteemide raames, mis loodi enne 4. juulit 2018.

5. Liikmesriigid kehtestavad asjakohase seire- ja nõuete täitmise tagamise raamistiku, millega tagatakse, et toodete tootjad ja organisatsioonid, kes täidavad nende nimel tootja laiendatud vastutuse kohustusi, tõepoolest täidavad – ka kaugmüügi korral – tootja laiendatud vastutuse kohustusi, et rahalisi vahendeid kasutatakse nõuetekohaselt ning kõik tootja laiendatud vastutuse süsteemi rakendamises osalejad esitavad usaldusväärseid andmeid.

Kui liikmesriigi territooriumil täidab toodete tootjate nimel tootja laiendatud vastutuse kohustusi mitu organisatsiooni, määrab asjaomane liikmesriik vähemalt ühe erahuvidest sõltumatu organi või ametiasutuse, kes teostab tootja laiendatud vastutuse kohustuste täitmise üle järelevalvet.

Liikmesriik lubab toodete tootjatel, kelle asukoht on teises liikmesriigis ja kes lasevad tooteid turule tema territooriumil, määrata tema territooriumil asuv juriidiline või füüsiline isik tegutsema volitatud esindajana, et tootjal oleks võimalik täita kohustusi, mis tal on selle liikmesriigi territooriumil seoses tootja laiendatud vastutuse süsteemidega.

Et jälgida ja kontrollida, kas toote tootja täidab tootja laiendatud vastutuse süsteemiga seotud kohustusi, võivad liikmesriigid kehtestada nõudeid, näiteks registreerimis-, teabe esitamise- ja aruandlusnõudeid, mida juriidiline või füüsiline isik, kes on tema territooriumil määratud tegutsema volitatud esindajana, peab täitma.

6. Liikmesriigid tagavad korrapärase arutelu tootja laiendatud vastutuse süsteemi rakendamises osalevate asjaomaste sidusrühmade vahel, sealhulgas tootjate ja turustajate, avaliku ja erasektori jäätmekäitlejate, kohalike omavalitsuste, kodanikuühiskonna organisatsioonide ning vajaduse korral sotsiaalmajanduses osalejate, korduskasutamise ja parandamise võrgustike ning korduskasutamiseks ettevalmistamisega tegelevate ettevõtjate vahel.

7. Liikmesriigid võtavad meetmed, millega tagatakse, et enne 4. juulit 2018 loodud tootja laiendatud vastutuse süsteemid viiakse käesoleva artikliga kooskõlla hiljemalt 5. jaanuariks 2023.

8. Üldsusele käesoleva artikli alusel teabe andmine ei piira tundliku äriteabe konfidentsiaalsuse kaitsmist vastavalt asjaomasele liidu ja liikmesriigi õigusele.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta direktiiv 2012/19/EL elektri- ja elektroonikaseadmetest tekkinud jäätmete (elektroonikaromude) kohta (ELT L 197, 24.7.2012, lk 38).“

10) Artikkel 9 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9

Jäätmete vältimine

1. Liikmesriigid võtavad meetmeid jäätmetekke vältimiseks. Meetmetega tehakse vähemalt järgmist:

- a) edendatakse ja toetatakse säästvaid tootmis- ja tarbimismudeleid;
- b) innustatakse kujundama, tootma ja kasutama tooteid nii, et need oleksid ressursitõhusad ja vastupidavad (ka kasutusea ja kavandatud iganemise puudumise poolest) ning neid oleks võimalik parandada, taaskasutada ja täiustada;
- c) meetmeid kohaldatakse toodete suhtes, mis sisaldavad kriitilise tähtsusega tooraineid, et vältida nende materjalide muutumist jäätmeteks;
- d) soodustatakse toodete korduskasutamist ja selliste süsteemide loomist, millega edendatakse eelkõige elektri- ja elektroonikaseadmete, tekstiili, mööbli ning pakke- ja ehitusmaterjalide ning -toodete parandamist ja korduskasutamist;

- e) soodustatakse tegema võimaluse korral ja intellektuaalomandi õigusi piiramata kättesaadavaks varuosad, kasutusjuhendid, tehnilise teabe ja muud vahendid, seadmed ja tarkvara, mille abil on võimalik tooteid parandada ja korduskasutada, ilma et nende kvaliteet ja ohutus väheneks;
 - f) vähendatakse jäätmeteket tööstusliku tootmise, mineraalide kaevandamise, valmistamise, ehitamise ja lammutamisega seotud protsesside käigus, võttes arvesse parimat võimalikku tehnikat;
 - g) vähendatakse toidujäätmete teket esmatootmisel, töötlemisel ja valmistamisel ning toidu jaemüügi ja muul viisil tarnimise käigus, samuti restoranides ja toitlustamisel ning kojumajapidamistes, et aidata saavutada ÜRO kestliku arengu eesmärki, mille kohaselt tuleb 2030. aastaks vähendada kogu maailmas jaekaubanduses ja tarbimises ühe elaniku kohta tekkivaid toidujäätmeid 50 % ning vähendada tootmis- ja tarneahelas tekkivat toidukadu;
 - h) soodustatakse toidu annetamist ja toidu muul viisil inimtarbimiseks ümberjaotamist, eelistades seda, et toit jääb inimeste toiduks, mitte ei saa söödaks, ning et seda ei töötata ümber toiduks mittekasutatavateks toodeteks;
 - i) soodustatakse materjalides ja toodetes ohtlike ainete sisalduse vähendamist, ilma et see piiraks neid materjale ja tooteid puudutavate, liidu tasandil sätestatud ühtlustatud õigusnormide kohaldamist, ja tagatakse, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1907/2006 (*) artikli 3 punktis 33 määratletud toote tarnijad edastavad alates 5. jaanuarist 2021 nimetatud määruse artikli 33 lõike 1 kohaselt teavet Euroopa Kemikaaliametile;
 - j) vähendatakse jäätmete tekkimist, eelkõige selliste jäätmete tekkimist, mida ei saa korduskasutamiseks ette valmistada ega ringlusse võtta;
 - k) tehakse kindlaks peamised tooted, mis tekitavad eelkõige looduses ja merekeskkonnas prügi, ja võetakse meetmeid, millega nendest toodetest prügi tekkimist ennetada ja vähendada; kui liikmesriigid otsustavad täita seda kohustust turustuspiirangute kaudu, tagavad nad, et piirangud on proportsionaalsed ja mittediskrimineerivad;
 - l) seatakse eesmärk peatada mereprügi teke, et aidata saavutada ÜRO kestliku arengu eesmärki, mille kohaselt tuleb igasugust merereostust vältida ja vähendada; ning
 - m) töötatakse välja ja toetatakse teavituskampaaniaid, millega suurendada teadlikkust jäätmetekke vältimisest ja prügistamisest.
2. Euroopa Kemikaaliamet loob andmete jaoks, mis tuleb talle esitada lõike 1 punkti i kohaselt, hiljemalt 5. jaanuariks 2020 andmebaasi ja haldab seda. Euroopa Kemikaaliamet tagab, et andmebaasi saavad kasutada jäätmekäitlusega tegelevad ettevõtjad. Euroopa Kemikaaliamet annab andmebaasile juurdepääsu ka tarbijatele, kes seda taotlevad.
3. Liikmesriigid jälgivad ja hindavad jäätmetekke vältimise meetmete rakendamist. Selleks kasutavad nad asjakohaseid kvalitatiivseid või kvantitatiivseid näitajaid ja sihtmäärasid, eelkõige seoses tekitatud olmejäätmete kogusega.
4. Liikmesriigid jälgivad ja hindavad oma korduskasutusmeetmete rakendamist ning mõõdavad selleks korduskasutust, kasutades lõikes 7 osutatud rakendusaktiga kehtestatud ühtset metoodikat ning tehes seda alates esimesest täispikast kalendriaastast, mis järgneb aastale, mil nimetatud rakendusakt vastu võetakse.
5. Liikmesriigid jälgivad ja hindavad toidujäätmete tekke vältimise meetmete rakendamist ning mõõdavad selleks toidujäätmete kogust, kasutades lõikes 8 osutatud delegeeritud õigusaktiga kehtestatud metoodikat, tehes seda alates esimesest täispikast kalendriaastast, mis järgneb aastale, mil nimetatud delegeeritud õigusakt vastu võetakse.
6. Komisjon analüüsib 31. detsembriks 2023 andmeid, mille liikmesriigid on kooskõlas artikli 37 lõikega 3 toidujäätmete kohta esitanud, et teha kindlaks, kas on võimalik kehtestada kogu liitu hõlmav toidujäätmete vähendamise sihtmäär, mis tuleb saavutada 2030. aastaks, võttes aluseks andmed, mille liikmesriigid on käesoleva artikli lõike 8 kohaselt kehtestatud ühtse metoodika alusel esitanud. Selleks esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millele on kohasel juhul lisatud seadusandlik ettepanek.
7. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse näitajad, mille alusel mõõta jäätmetekke vältimise meetmete rakendamise üldist edu, ja võtab hiljemalt 31. märtsil 2019 vastu rakendusakti, millega kehtestatakse toodete korduskasutamist puudutava aruandluse ühtne metoodika. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

8. Komisjon võtab hiljemalt 31. märtsil 2019 ELi toidukao ja toidujäätmete platvormi töö tulemuste alusel ja kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusakti, millega täiendatakse käesolevat direktiivi, kehtestades toidujäätmete koguste ühtseks mõõtmiseks ühtse meetoodika ja kvaliteedi miinimumnõuded.

9. Komisjon analüüsib 31. detsembriks 2024 andmeid, mille liikmesriigid on artikli 37 lõike 3 kohaselt esitanud korduskasutuse kohta, et teha kindlaks, kas on võimalik võtta meetmeid, millega toodete korduskasutust soodustada ning kehtestada muu hulgas kvantitatiivsed sihtmäärad. Komisjon analüüsib ühtlasi, kas on võimalik kehtestada muid jäätmetekke vältimise meetmeid, sealhulgas jäätmete vähendamise sihtmäärasid. Selleks esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millele on kohasel juhul lisatud seadusandlik ettepanek.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalamet ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, 30.12.2006, lk 1).“

11) Artikkel 10 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 10

Taaskasutamine

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et jäätmetega tehakse korduskasutamiseks ettevalmistamise, ringlussevõtu ja muud taaskasutamistoimingud vastavalt artiklitele 4 ja 13.

2. Kui see on vajalik lõike 1 järgimiseks ning korduskasutamise, ringlussevõtu ja muude taaskasutamistoimingute hõlbustamiseks või parandamiseks, kogutakse jäätmeid liigiti ning neid ei segata muude jäätmete ega materjalidega, millel on teistsugused omadused.

3. Liikmesriigid võivad lubada lõikest 2 erandeid, kui vähemalt üks järgmistest tingimustest on täidetud:

- a) teatavat liiki jäätmete koos kogumine ei vähenda võimalusi valmistada neid ette korduskasutamiseks, võtta need ringlusse või teha nendega muid artikli 4 kohaseid taaskasutamistoiminguid, kusjuures nende toimingute tulemus on sellise kvaliteediga, mis on võrreldav liigiti kogumisel saavutatavaga;
- b) liigiti kogumine ei ole keskkonna jaoks parim lahendus, võttes arvesse seda, milline on vastavate jäätmevoogude juhtimise üldine keskkonnamõju;
- c) liigiti kogumine ei ole jäätmekogumise häid tavasid arvestades tehniliselt võimalik;
- d) liigiti kogumine tekitaks ebaproportsionaalselt suuri majanduslikke kulusid, kui võtta arvesse segajäätmete kogumise ja töötlemisega kaasneva keskkonna- ja tervisekahju kulusid, võimalusi jäätmekogumist ja -töötlust tõhus- tada, teise toorme müügist saadavat tulu ning „saastaja maksab“ põhimõtte ja tootja laiendatud vastutuse kohaldamist.

Liikmesriigid vaatavad käesoleva lõike alusel tehtud erandid korrapäraselt läbi ning võtavad seejuures arvesse liigiti kogumise häid tavasid ja jäätmekäitluses toimunud muud arengut.

4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et jäätmeid, mis on artikli 11 lõike 1 ja artikli 22 kohaselt kogutud liigiti ning mõeldud korduskasutamiseks ettevalmistamiseks ja ringlussevõtmiseks, ei põletata, välja arvatud jäätmed, mis tekivad liigiti kogutud jäätmete töötlemisel ja mille puhul on põletamine artikli 4 kohaselt keskkonna jaoks parim lahendus.

5. Kui see on vajalik käesoleva artikli lõike 1 järgimiseks ning taaskasutamise hõlbustamiseks või täiustamiseks, võtavad liikmesriigid enne taaskasutamist või selle ajal vajalikke meetmeid, et eemaldada ohtlikest jäätmetest ohtlikud ained, segud ja komponendid, et neid saaks töödelda kooskõlas artiklitega 4 ja 13.

6. Liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt 31. detsembril 2021 aruande selle kohta, kuidas on käesolevat artiklit olmejäätmete ja biojäätmete puhul rakendatud, milliseid materjale liigiti kogutakse ja millised piirkonnad on sellega hõlmatud ning milliseid erandeid on lõike 3 alusel tehtud.“

12) Artiklit 11 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Korduskasutamiseks ettevalmistamine ja ringlussevõtt“;

b) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võtavad meetmeid korduskasutamiseks ettevalmistamise edendamiseks, soodustades eelkõige korduskasutamiseks ettevalmistamise ja parandamise võrgustike loomist ja toetamist, hõlbustades – kui see on jäätmekäitluse mõttes korrektne – nende võrgustike juurdepääsu jäätmetele, mida hoitakse kogumissüsteemides või -kohtades ja mida saab korduskasutamiseks ette valmistada, kuid mille korduskasutamiseks ettevalmistamine ei ole ette nähtud nendes süsteemides ega kohtades, ning edendades majandushoobade, hankekriteeriumide, kvantitatiivsete eesmärkide või muude meetmete kasutamist.

Liikmesriigid võtavad meetmeid kvaliteetse ringlussevõtu edendamiseks ning seavad vastavalt artikli 10 lõigetele 2 ja 3 selleks sisse jäätmete liigiti kogumise.

Kui artikli 10 lõigetest 2 ja 3 ei tulene teisiti, seavad liikmesriigid sisse vähemalt paberi, metalli, plasti ja klaasi ning alates 1. jaanuarist 2025 ka tekstiili liigiti kogumise.

Liikmesriigid võtavad meetmeid, et edendada valikulist lammutamist, et ohtlikke aineid oleks võimalik eemaldada ja turvaliselt käidelda ning hõlbustada materjalide valikulise kõrvaldamise kaudu korduskasutust ja kvaliteetset ringlussevõttu, ning tagada ehitus- ja lammutusjäätmete sortimise süsteemide loomine vähemalt järgmise jaoks: puit, mineraalse materjali tükid (betoon, tellised, plaadid, keraamika ja kivid), metall, klaas, plast ja kips.“;

c) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„2. Käesoleva direktiivi eesmärkide täitmiseks ja edendamaks Euroopa ringmajandust, kus ressursse kasutatakse väga tõhusalt, võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed järgmiste sihtmäärade saavutamiseks:“;

ii) lisatakse järgmised punktid:

„c) 2025. aastaks suurendatakse olmejäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamist ja ringlussevõttu vähemalt 55 %-ni massist;

d) 2030. aastaks suurendatakse olmejäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamist ja ringlussevõttu vähemalt 60 %-ni massist;

e) 2035. aastaks suurendatakse olmejäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamist ja ringlussevõttu vähemalt 65 %-ni massist.“;

d) lõiked 3, 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriik võib lõike 2 punktides c, d ja e sätestatud sihtmäärade saavutamise tähtaega kuni viis aastat edasi lükata, tingimusel et kõnealune liikmesriik

a) valmistas OECD ja Eurostati ühisele küsimustikule antud vastuste kohaselt 2013. aastal tema tekitatud olmejäätmetest korduskasutamiseks ette ja võttis ringlusse vähem kui 20 % või ladestas neist prügilasse rohkem kui 60 % ning

b) annab komisjonile hiljemalt 24 kuud enne lõike 2 punktis c, d või e sätestatud tähtaja möödumist teada, et ta kavatses tähtaja edasi lükata, ja esitab kooskõlas IVb lisaga rakenduskava.

4. Kolme kuu jooksul pärast lõike 3 punkti b kohaselt esitatud rakenduskava kättesaamist võib komisjon liikmesriigilt nõuda, et liikmesriik muudaks nimetatud kava, kui komisjon leiab, et kava ei vasta IVb lisa nõuetele. Asjaomane liikmesriik esitab muudetud kava kolme kuu jooksul pärast komisjoni taotluse saamist.

5. Kui liikmesriik lükkab sihtmäärade saavutamise kooskõlas lõikega 3 edasi, võtab ta vajalikud meetmed, et suurendada olmejäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamist ja ringlussevõttu:

a) 2025. aastaks vähemalt 50 %, kui edasi lükatakse lõike 2 punktis c osutatud sihtmäärade saavutamise tähtaeg;

b) 2030. aastaks vähemalt 55 %, kui edasi lükatakse lõike 2 punktis d osutatud sihtmäärade saavutamise tähtaeg;

c) 2035. aastaks vähemalt 60 %, kui edasi lükatakse lõike 2 punktis e osutatud sihtmäära saavutamise tähtaeg.;

e) lisatakse järgmised lõiked:

„6. „Komisjon analüüsib 31. detsembriks 2024, kas ehitus- ja lammutusjäätmete ning nende eri materjalidest koostisosade, tekstiilijäätmete, kaubanduslike jäätmete, tööstuslike tavajäätmete ja muude jäätmehoogude jaoks on mõistlik kehtestada korduskasutamiseks ettevalmistamise ja ringlussevõtu sihtmäärad ning kas on mõistlik kehtestada olmejäätmete jaoks korduskasutamiseks ettevalmistamise sihtmäärad ja bioloogiliste olmejäätmete jaoks ringlussevõtu sihtmäärad. Selleks esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millele on kohasel juhul lisatud seadusandlik ettepanek.

7. Hiljemalt 31. detsembriks 2028 vaatab komisjon lõike 2 punktis e sätestatud sihtmäära läbi. Selleks esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millele on kohasel juhul lisatud seadusandlik ettepanek.

Komisjon hindab koostöötlemistehnoloogiaid, mille abil on võimalik põletada olmejäätmete koospõletusel ka mineraale. Kui läbivaatamise tulemusena leitakse usaldusväärne meetoodika, kaalub komisjon, kas neid mineraale võib ringlussevõtu sihtmäärade saavutamise arvutamisel arvesse võtta.“

13) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 11a

Sihtmäärade saavutamise arvutamise sätted

1. Selleks et arvutada, kas artikli 11 lõike 2 punktides c, d ja e ning lõikes 3 sätestatud sihtmäärad on saavutatud, tuleb arvesse võtta järgmist:

- a) liikmesriigid arvutavad välja, milline on vastaval kalendriaastal tekitatud ning korduskasutamiseks ette valmistatud või ringlusse võetud olmejäätmete mass;
- b) korduskasutamiseks ette valmistatud olmejäätmete mass arvutatakse nende toodete või tootekomponentide massina, millest on saanud olmejäätmeks ja millega on tehtud kõik vajalikud kontrolli-, puhastus- ja parandustoimingud, et jätmeid saaks korduskasutada ilma täiendava sortimise või eeltöötluseta;
- c) ringlusse võetud olmejäätmete mass arvutatakse selliste jäätmete massina, millega on esmalt tehtud kõik vajalikud kontrolli-, sorteerimis- ja muud eelnevad toimingud, et kõrvaldada jäätmematerjalid, mis ei ole töötlemiseks mõeldud, ja tagada kvaliteetne ringlussevõtt, ning millega seejärel tehakse ringlussevõttutoiming, kus toimubki materjalide tegelik töötlemine toodeteks, materjalideks või aineteks.

2. Lõike 1 punkti c kohaldamisel mõõdetakse ringlussevõetud olmejäätmete massi siis, kui jätmetega hakatakse tegema ringlussevõttutoimingut.

Erandina esimesest lõigust võib ringlussevõetud olmejäätmete massi mõõta sortimistoimingu lõpus, tingimusel et

- a) sellise toimingu väljund võetakse seejärel ringlusse;
- b) selliste materjalide või ainete massi, mis kõrvaldatakse ringlussevõttutoimingu eelnevate lisatoimingutega ja mida ringlusse ei võeta, ei võeta ringlusse võetud jätmetena märgitud jätmete massi arvutamisel arvesse.

3. Liikmesriigid kehtestavad olmejäätmete kvaliteedi kontrollimiseks ja jälgimiseks töhusa süsteemi, et tagada käesoleva artikli lõike 1 punktis c ja lõikes 2 sätestatud tingimuste täitmine. Et tagada ringlusse võetud jätmete kohta kogutud andmete usaldusväärsus ja täpsus, võib süsteem koosneda artikli 35 lõike 4 kohaselt loodud elektroonilisest registrist, sorditud jätmete kvaliteeti käsitlevate nõuete tehnilistest kirjeldustest või sorditud jätmete keskmistest kaomääradest eri jäätmeliikide ja jäätmekäitlustavade kaupa. Keskmisi kaomäärasid kasutatakse ainult siis, kui usaldusväärseid andmeid ei ole võimalik muul viisil saada, ja nende arvutamisel võetakse aluseks arvutuste tegemise kord, mis on kehtestatud käesoleva artikli lõike 10 kohaselt vastu võetud delegeritud õigusaktiga.

4. Artikli 11 lõike 2 punktides c, d ja e ning lõikes 3 sätestatud sihtmäärade saavutamise kontrollimiseks tehtavates arvutustes võib aeroobsele või anaeroobsele töötlemisele minevate biolagunevate olmejäätmete kogust arvestada ringlussevõetud kogusena, kui töötlemise tulemusena tekib kompost, kääritussaadus või muu väljund, milles on sisendiga võrreldes sarnane kogus ringlusse võetud materjale ja mida tuleb kasutada ringlusse võetud toote, materjali või ainaena. Kui väljundit kasutatakse maapinnal, võivad liikmesriigid seda ringlusse võetud materjaliks lugeda ainult siis, kui selle kasutuse tulemusel paraneb põllumajanduslik või keskkonnaseisund.

Alates 1. jaanuarist 2027 võib liikmesriik lugeda aeroobsele või anaeroobsele töötlemisele minevaid bioloogilisi olmejäätmeid ringlusse võetud jäätmeteks ainult siis, kui need on kooskõlas artikliga 22 tekkekohas liigiti kogutud või eraldatud.

5. Artikli 11 lõike 2 punktides c, d ja e ning lõikes 3 sätestatud sihtmäärade saavutamise kontrollimiseks tehtavates arvutustes võib nende jäätmematerjalide koguse, mis on lakanud olemast jäätmed töötlemiseelse ettevalmistava toimingu tulemusena, lugeda ringlusse võetuks tingimusel, et need materjalid töödeldakse edaspidi toodeteks, materjalideks või aineteks nende esialgsel või mõnel muul eesmärgil kasutamiseks. Kui aga materjale, mis on lakanud olemast jäätmed, kasutatakse kütusena või muu energiaallikana või need põletatakse, ladestatakse prügilatesse või kasutatakse tagasitäitena, ei võeta neid ringlussevõtu sihtmäärade saavutamise arvutamisel arvesse.

6. Selleks et arvutada, kas artikli 11 lõike 2 punktides c, d ja e ning lõikes 3 sätestatud sihtmäärad on saavutatud, võivad liikmesriigid võtta arvesse olmejäätmete põletamise järel eraldatud metalli ringlussevõtmist tingimusel, et ringlussevõetud metall vastab teatavatele kvaliteedikriteeriumidele, mis on kehtestatud käesoleva artikli lõike 9 kohaselt vastu võetud rakendusaktis.

7. Jäätmeid, mis on saadetud teise liikmesriiki kõnealuses teises liikmesriigis korduskasutamiseks ettevalmistamiseks, ringlussevõtmiseks või tagasitäitena kasutamiseks, võib artikli 11 lõigetes 2 ja 3 sätestatud sihtmäärade saavutamisel arvesse võtta üksnes see liikmesriik, kus kõnealused jäätmed koguti.

8. Liidust korduskasutamiseks ettevalmistamiseks või ringlussevõtmiseks eksporditud jäätmeid võetakse käesoleva direktiivi artikli 11 lõigetes 2 ja 3 sätestatud sihtmäärade saavutamisel arvesse üksnes liikmesriigis, kus need jäätmed koguti, kui käesoleva artikli lõikes 3 sätestatud nõuded on täidetud ja kui eksportija suudab vastavalt määrusele (EÜ) nr 1013/2006 tõendada, et jäätmesaadetis vastab kõnealuse määruse nõuetele ning et jäätmete töötlemine väljaspool liitu toimus tingimustes, mis üldjoontes vastavad asjakohasele liidu keskkonnaõigusele.

9. Selleks et tagada ühetaolised tingimused käesoleva artikli kohaldamiseks, võtab komisjon hiljemalt 31. märtsil 2019 vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse normid andmete arvutamiseks, kontrollimiseks ja esitamiseks, eelkõige seoses järgmisega:

- a) ühtne metoodika kooskõlas lõikega 6 ringlusse võetud metalli massi arvutamiseks, sealhulgas ringlussevõetud metalli kvaliteedi kriteeriumid, ja
- b) kohapeal eraldatud ja ringlussevõetud biojäätmed.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

10. Komisjon võtab hiljemalt 31. märtsil 2019 kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusakti käesoleva direktiivi täiendamiseks, millega kehtestatakse sorditud jäätmete keskmiste kaomäärade alusel normid selliste materjalide ja ainete massi arvutamiseks, kontrollimiseks ja esitamiseks, mis kõrvaldatakse pärast sortimist ja mida hiljem ei võeta ringlusse.

Artikkel 11b

Varajase hoiatamise aruanne

1. Komisjon koostab koostöös Euroopa Keskkonnaametiga eduaruanded artikli 11 lõike 2 punktides c, d ja e ning lõikes 3 sätestatud sihtmäärade saavutamise kohta hiljemalt kolm aastat enne iga tähtaega, mis on kõnealuste sätetega ette nähtud.

2. Lõikes 1 osutatud aruanded sisaldavad järgmist:

- a) hinnang liikmesriikide kaupa selle kohta, kui kaugele on jõutud sihtmäärade saavutamisel;
- b) loetelu liikmesriikidest, kelle puhul on oht, et neid sihtmäärasid ei saavutata vastava tähtaja jooksul, koos asjakohaste soovitusetega asjaomasele liikmesriigile;
- c) näited parimatest tavadest, mida kasutatakse kogu liidus ja millest võib olla abi sihtmäärade saavutamisel.“

14) Artikkel 12 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 12

Kõrvaldamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kui taaskasutamist vastavalt artikli 10 lõikele 1 ei ole toimunud, läbivad jäätmed ohutud kõrvaldamistoimingud, mis vastavad artikli 13 sätetele inimese tervise ja keskkonna kaitse osas.
2. Hiljemalt 31. detsembriks 2024 hindab komisjon I lisas loetletud kõrvaldamistoiminguid, pidades eelkõige silmas artiklit 13, ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande kõrvaldamistoimingute reguleerimiseks, sealhulgas võimalike piirangute abil, ning kõrvaldamise vähendamise sihtmäärade kehtestamise kaalumiseks, eesmärgiga tagada keskkonnaohutu jäätmekäitlus; aruandele lisatakse kohasel juhul seadusandlik ettepanek.“

15) Artikkel 14 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 14

Kulud

1. Kooskõlas „saastaja maksab“ põhimõttega peab jäätmekäitluse, sealhulgas vajaliku taristu ja selle toimimise kulud kandma esmane jäätmetekitaja või jäätmete praegune või eelmine valdaja.
2. Ilma et see piiraks artiklite 8 ja 8a kohaldamist, võivad liikmesriigid otsustada, et jäätmekäitluse kulud peab osaliselt või täielikult kandma selle toote tootja, millest jäätmed tekkisid, ja et sellise toote turustajad võivad osaleda kulude kandmises.“

16) Artikli 18 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui ohtlikke jäätmeid on segatud ebaseaduslikult ja käesoleva artikli sätteid rikkudes, tagavad liikmesriigid, ilma et see mõjutaks artikli 36 kohaldamist, jäätmete eraldamise, kui see on tehniliselt teostatav ja vajalik artikli 13 järgimiseks.

Kui eraldamine ei ole käesoleva lõike esimese lõigu kohaselt nõutav, tagavad liikmesriigid, et segatud jäätmeid töödeldakse käitises, mis on saanud sellise segu töötlemiseks loa vastavalt artiklile 23.“

17) Artikkel 20 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 20

Kodumajapidamises tekkinud ohtlikud jäätmed

1. Liikmesriigid seavad hiljemalt 1. jaanuaril 2025 sisse kodumajapidamistes tekkivate ohtlike jäätmefraktsioonide eraldi kogumise, et tagada nende töötlemine vastavalt artiklitele 4 ja 13 ja et need ei saastaks muid olmejäätmevooge.
2. Artikleid 17, 18, 19 ja 35 ei kohaldata kodumajapidamises tekkinud segajäätmete suhtes.
3. Artikleid 19 ja 35 ei kohaldata kodumajapidamises tekkinud ohtlike jäätmete lahusfraktsioonide suhtes enne, kui jäätmed on kogumiseks, kõrvaldamiseks või taaskasutamiseks vastu võetud asutuse või ettevõtte poolt, mis on saanud loa või registreeritud vastavalt artiklile 23 või 26.
4. Hiljemalt 5. jaanuariks 2020 koostab komisjon suunised, et toetada ja hõlbustada kodumajapidamistes tekkivate ohtlike jäätmefraktsioonide eraldi kogumist liikmesriikides.“

18) Artiklit 21 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punktid a, b ja c asendatakse järgmisega:

- a) vanaõli kogutakse eraldi, välja arvatud juhul, kui eraldi kogumine ei ole tehniliselt teostatav, võttes arvesse häid tavasid;
- b) vanaõli töödeldakse, eelistades regenereerimist või muid ringlussevõtutoiminguid, mis annavad samaväärseid või paremaid keskkonnavaladeid koondtulemusi kui regenereerimine, vastavalt artiklitele 4 ja 13;
- c) erinevate omadustega vanaõli ei segata omavahel ning vanaõli ei segata muud liiki jäätmete või ainete, kui see takistab nende regenereerimist või muid ringlussevõtutoiminguid, mis annavad samaväärseid või paremaid keskkonnavaladeid koondtulemusi kui regenereerimine.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„4. Komisjon vaatab hiljemalt 31. detsembriks 2022 läbi vanaõli käsitlevad andmed, mille liikmesriigid esitavad vastavalt artikli 37 lõikele 4, eesmärgiga kaaluda võimalust kehtestada meetmed vanaõli töötlemiseks, sealhulgas kvantitatiivsed sihtmäärad vanaõli regenereerimiseks, ning täiendavad meetmed vanaõli regenereerimise edendamiseks. Selleks esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millele on lisatud kohasel juhul seadusandlik ettepanek.“

19) Artikkel 22 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 22

Biojäätmad

1. Liikmesriigid tagavad, et hiljemalt 31. detsembril 2023 ja järgides artikli 10 lõikeid 2 ja 3, biojäätmad kas eraldatakse ja võetakse tekkekohal ringlusse või neid kogutakse eraldi ega segata muud liiki jäätmetega.

Liikmesriigid võivad lubada koos biojäätmega koguda samasuguste biolagunemis- ja kompostimisomadustega jäätmeid, mis on kooskõlas kompostimise ja biolagundamise kaudu taaskasutatavate pakendite suhtes kohaldatavate Euroopa standarditega või samaväärsete siseriiklike standarditega.

2. Liikmesriigid võtavad kooskõlas artiklitega 4 ja 13 meetmeid, et:

a) kannustada biojäätmete ringlussevõttu, sealhulgas kompostimist ja anaeroobset kääritamist, nii et oleks tagatud kõrgetasemeline keskkonnakaitse ja väljund, mis vastab asjaomastele kõrgetele kvaliteedistandarditele;

b) ergutada kodukompostimist ning

c) edendada biojäätmetest valmistatud materjalide kasutamist.

3. Komisjon taotleb Euroopa standardiorganisatsioonidelt hiljemalt 31. detsembril 2018 Euroopa standardite väljatöötamist orgaanilise ringlussevõtu protsessi sisenevate biojäätmete, komposti ja kääritussaaduse kohta, tuginedes parimatele olemasolevatele tavadele.“

20) Artiklit 27 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Käesoleva direktiivi täiendamiseks võtab komisjon kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse tehnilised miinimumstandardid selliste tööstustoimingute, sealhulgas jäätmete sortimise ja ringlussevõtu suhtes, mille puhul on artikli 23 kohaselt nõutav luba, kui on tõendeid, et miinimumstandardite kehtestamisest oleks kasu inimese tervisele ja keskkonnale.“

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Käesoleva direktiivi täiendamiseks võtab komisjon kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse tehnilised miinimumstandardid selliste toimingute suhtes, mille suhtes kehtib artikli 26 punktide a ja b kohaselt registreerimisnõue, kui on tõendeid, et miinimumstandardite kehtestamisest oleks kasu inimese tervisele ja keskkonnale või siseturu häirete ärahoidmise seisukohast.“

21) Artiklit 28 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) punktid b ja c asendatakse järgmisega:

„b) olemasolevad suuremad kõrvaldamis- ja taaskasutamisrajatised, sealhulgas vanaõli, ohtlike jäätmete, kriitilise tähtsusega tooraine olulise sisaldusega jäätmete ja liidu eriõigusaktidega hõlmatud jäätmevoogude suhtes kehtiv erikord;

c) hinnang vajadusele olemasolevate jäätmerajatiste sulgemise ja artikli 16 kohase täiendavate jäätmerajatiste taristu järele.

Liikmesriigid tagavad, et antakse hinnang ka investeeringutele ja muudele rahalistele vahenditele, sealhulgas kohalike ametiasutuste kohta, mis on nõutavad kõnealuste vajaduste rahuldamiseks. Hinnang lisatakse asjakohasesse jäätmekavadesse või muudesse strateegiadokumentidesse, mis hõlmavad kogu asjaomase liikmesriigi territooriumi;“

ii) lisatakse järgmised punktid:

- „ca) teave meetmete kohta, mis on võetud nende eesmärkide saavutamiseks, mis on sätestatud direktiivi 1999/31/EÜ artikli 5 lõikes 3a või muudes strateegilistes dokumentides, mis hõlmavad kogu asjaomase liikmesriigi territooriumi;
- cb) hinnang olemasolevatele jäätmete kogumise süsteemidele, sealhulgas sellele, milliseid materjale ja millistes piirkondades liigiti kogutakse ja meetmed selle toimimise parandamiseks, milliseid erandeid on artikli 10 lõike 3 alusel tehtud ning kas on vajadus uute kogumissüsteemide järele;“;

iii) lisatakse järgmised punktid:

- „f) igasuguse prügistamise vastu võitlemise ja selle vältimise ning igat liiki prügi koristamise meetmed;
- g) asjakohased kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed näitajad ja sihtmäärad, sealhulgas tekkivate jäätmete koguse ja nende töötlemise kohta ning kõrvaldatavate või energia taaskasutamiseks kasutatavate olmejäätmete kohta.“;

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Jäätmekavad peavad vastama direktiivi 94/62/EÜ artiklis 14 sätestatud jäätmekavade nõuetele, võtma arvesse käesoleva direktiivi artikli 11 lõigetes 2 ja 3 sätestatud sihtmäärasid, vastama direktiivi 1999/31/EÜ artiklis 5 sätestatud nõuetele ning prügistamise vältimise eesmärgil vastama Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ (*) artiklis 13 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/60/EÜ (**) artiklis 11 sätestatud nõuetele.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).“

22) Artiklit 29 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid kehtestavad jäätmetekke vältimise programmid, milles nähakse ette vähemalt artikli 9 lõikes 1 sätestatud jäätmetekke vältimise meetmed kooskõlas artiklitega 1 ja 4.

Programmid kas integreeritakse artikli 28 kohaselt nõutavatesse jäätmekavadesse või asjakohasel juhul teistesse keskkonnapoliitika programmidesse või toimivad nad eraldi programmidenä. Kui programm on integreeritud jäätmekavasse või teistesse programmidesse, siis määratakse selgelt kindlaks jäätmetekke vältimise eesmärgid ja meetmed.“;

b) lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„2. Programme kehtestades kirjeldavad liikmesriigid vajaduse korral IVa lisas loetletud vahendite ja meetmete panust jäätmetekke vältimisse ja hindavad IV lisas esitatud näidismetmete või muude asjakohaste meetmete kasulikkust. Programmides kirjeldatakse ka olemasolevaid jäätmetekke vältimise meetmeid ja nende panust jäätmetekke vältimisse.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Liikmesriigid võtavad jäätmetekke vältimise programmide raames vastu toidujäätmete tekke vältimise eriprogrammid.“;

d) lõiked 3 ja 4 jäetakse välja.

23) Artikli 30 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Euroopa Keskkonnaamet avaldab iga kahe aasta tagant aruande, mis sisaldab ülevaadet jäätmetekke vältimise programmide lõpuleviimisel ja rakendamisel tehtud edusammudest ning edusammudest iga liikmesriigi ja kogu liidu jäätmetekke vältimise programmide eesmärkide saavutamisel, sealhulgas jäätmetekke lahutamisel majanduskasvust ja üleminekul ringmajandusele.“

24) Artikli 33 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse kõnealuste kavade ja programmide vastuvõtmisest ja neis tehtud olulistest muudatustest teatamise vorm. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.“

25) Artiklit 35 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 23 lõikes 1 osutatud asutused ja ettevõtjad, ohtlike jäätmete tekitajad ning asutused ja ettevõtjad, kes oma majandus- või kutsetegevuses koguvad või veavad ohtlikke jäätmeid või kes tegutsevad ohtlike jäätmete edasimüüjate või vahendajatena, peavad kronoloogilist arvestust:

- a) jäätmete koguse, laadi ja päritolu kohta ning toodete ja materjalide koguse kohta, mis on saadud nende korduskasutamiseks ettevalmistamise, ringlussevõtu ja muude taaskasutamistoimingute tulemusena, ja
- b) asjakohastel juhtudel sihtkoha, kogumise sageduse, kasutatava transpordiliigi ja jäätmete suhtes ette nähtud töötlemisviisi kohta.

Nad teevad selle teabe pädevatele asutustele kättesaadavaks käesoleva artikli lõike 4 kohaselt loodava(te) elektroonilis(t)e registri(te) kaudu.“

b) lisatakse järgmised lõiked:

„4. Liikmesriigid loovad elektroonilise registri või kooskõlastatud registrid, et salvestada lõikes 1 osutatud ohtlikke jäätmeid käsitlevad andmed kogu asjaomase liikmesriigi geograafilise territooriumi kohta. Liikmesriigid võivad luua sellised registrid ka muude ja eelkõige selliste jäätmevoogude kohta, mille suhtes on liidu seadusandlikes aktides kehtestatud sihtmäärad. Liikmesriigid kasutavad jäätmealaseid andmeid, mille tööstusettevõtjad on esitanud Euroopa saasteainete heite- ja ülekanderegistris, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 166/2006 (*) alusel.

5. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte, millega kehtestatakse kõnealuste registrite tööd käsitlevad miinimumtingimused. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. jaanuari 2006. aasta määrus (EÜ) nr 166/2006, mis käsitleb Euroopa saasteainete heite- ja ülekanderegistri loomist ning millega muudetakse nõukogu direktiive 91/689/EMÜ ja 96/61/EÜ (ELT L 33, 4.2.2006, lk 1).“

26) Artikli 36 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et keelata jäätmete hülgameine, kaadamine või kontrollimata jäätme-käitlus, sealhulgas prügistamine.“

27) Artikkel 37 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 37

Aruandlus

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga kalendriaasta kohta artikli 11 lõike 2 punktide a–e ning lõike 3 rakendamise andmed.

Nad esitavad need andmed elektrooniliselt 18 kuu jooksul pärast selle aruandeaasta lõppu, mille kohta andmeid kogutakse. Andmed tuleb esitada vormis, mille komisjon on kehtestanud vastavalt käesoleva artikli lõikele 7.

Esimene aruandlusperiood algab esimesel täispikal kalendriaastal, mis järgneb aastale, mil võetakse vastu rakendusakt, millega kehtestatakse aruandlusvorm vastavalt käesoleva artikli lõikele 7.

2. Selleks et kontrollida vastavust artikli 11 lõike 2 punktile b, esitavad liikmesriigid andmed tagasitäitena ja muudeks materjalina taaskasutamise toiminguteks kasutatavate jäätmete koguse kohta eraldi andmetest, mis esitatakse korduskasutamiseks ettevalmistatavate või ringlusse võetavate jäätmete kohta. Jäätmeid, mis töötatakse ümber tagasitäitematerjalideks, kajastavad liikmesriigid tagasitäitena.

Selleks et kontrollida vastavust artikli 11 lõike 2 punktidele c, d ja e ning lõikele 3, esitavad liikmesriigid andmed korduskasutamiseks ettevalmistatavate jäätmete koguse kohta eraldi andmetest, mis esitatakse ringlusse võetavate jäätmete kohta.

3. Liikmesriigid esitavad komisjonile andmed artikli 9 lõigete 4 ja 5 rakendamise kohta igal aastal.

Nad esitavad need andmed elektrooniliselt 18 kuu jooksul pärast selle aruandeaasta lõppu, mille kohta andmeid kogutakse. Andmed tuleb esitada vormis, mille komisjon on kehtestanud vastavalt käesoleva artikli lõikele 7.

Esimene aruandlusperiood algab esimesel täispikal kalendriaastal pärast seda, kui võetakse vastu rakendusakt, millega kehtestatakse aruandlusvorm vastavalt käesoleva artikli lõikele 7.

4. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga kalendriaasta kohta andmed turule lastud mineraalsete ja sünteetiliste määrdeainete ja tööstuslike õlide ning liigiti kogutud ja töödeldud vanaõli kohta.

Nad esitavad need andmed elektrooniliselt 18 kuu jooksul pärast selle aruandeaasta lõppu, mille kohta andmeid kogutakse. Andmed tuleb esitada vormis, mille komisjon on kehtestanud vastavalt lõikele 7.

Esimene aruandlusperiood algab esimesel täispikal kalendriaastal pärast seda, kui võetakse vastu rakendusakt, millega kehtestatakse aruandluse vorm vastavalt lõikele 7.

5. Käesoleva artikli kohaselt liikmesriikide esitatavatele andmetele lisatakse kvaliteedikontrolli aruanne ja aruanne artikli 11a lõigete 3 ja 8 alusel võetud meetmete kohta, sealhulgas vajaduse korral üksikasjalik teave keskmiste kadude määrade kohta. See teave tuleb esitada aruandlusvormis, mille komisjon on kehtestanud vastavalt käesoleva artikli lõikele 7.

6. Komisjon vaatab käesoleva artikli kohaselt esitatud andmed üle ja avaldab aruande andmete ülevaatusse tulemuste kohta. Aruandes hinnatakse liikmesriigi andmekogumise korraldust, andmeallikaid ja meetoodikat, samuti andmete täielikkust, usaldusväärsust, ajakohasust ja järjepidevust. Hinnang võib sisaldada konkreetseid soovitusi olukorra parandamiseks. Aruanne koostatakse pärast seda, kui liikmesriigid on esimest korda andmeid esitanud, ja seejärel iga nelja aasta järel.

7. Komisjon võtab hiljemalt 31. märtsil 2019 vastu rakendusakti, millega kehtestatakse käesoleva artikli lõigetes 1, 3, 4 ja 5 osutatud andmete esitamise vorm. Aruandluseks artikli 11 lõike 2 punktide a ja b rakendamise kohta kasutavad liikmesriigid vorme, mis on kehtestatud komisjoni 18. aprilli 2012. aasta rakendusotsuses, millega kehtestatakse küsimustik, mille alusel liikmesriigid esitavad aruanded jäätmeid käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/98/EÜ rakendamise kohta. Toidujäätmete aruandlusvormi väljatöötamisel võetakse arvesse artikli 9 lõike 8 alusel väljatöötatud meetoodikaid. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas käesoleva direktiivi artikli 39 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

28) Artikkel 38 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 38

Teabevahetus ja parimate tavade jagamine, tõlgendamine ja kohandamine tehnika arengule

1. Komisjon korraldab teabe ja parimate tavade korrapärase vahetamise liikmesriikide, sealhulgas vajaduse korral piirkondlike ja kohalike omavalitsusasutuste vahel käesoleva direktiivi nõuete praktilise elluviimise ja täitmise tagamise küsimustes, sealhulgas seoses:

- a) artiklis 11a sätestatud arvutuseeskirjade kohaldamisega ning meetmete ja süsteemide väljatöötamisega olmejäätmevoogude jälgimiseks alates sortimisest kuni ringlussevõtuni;
- b) nõuetekohase haldamise, õigusaktide täitmise tagamise ja piiriülese koostööga;
- c) innovatsiooniga jäätmekäitluse valdkonnas;
- d) kõrvalsaaduste ja jäätmeksoleku lakkamise riiklike kriteeriumidega, millele osutatakse artikli 5 lõikes 3 ning artikli 6 lõigetes 3 ja 4 ja mille jaoks komisjon rajab kogu liitu hõlmava elektroonilise registri;

- e) majandushoobade ja muude stiimulitega, mida kasutatakse kooskõlas artikli 4 lõikega 3, et kiirendada nimetatud artiklis sätestatud eesmärkide saavutamist;
- f) meetmetega, mis on sätestatud artikli 8 lõigetes 1 ja 2;
- g) ennetusega ja selliste süsteemide loomisega, millega edendatakse korduskasutamist ja kasutusaja pikendamist;
- h) jäätmete liigiti kogumise kohustuste täitmisega;
- i) majandushoobade ja stiimulitega artikli 11 lõike 2 punktides c, d ja e sätestatud sihtmäärade saavutamiseks.

Komisjon teeb kõnealuse teabevahetuse ja parimate tavade jagamise tulemused üldsusele kättesaadavaks.

2. Komisjon võib välja töötada suunised käesolevas direktiivis sätestatud nõuete tõlgendamise kohta, sealhulgas mõistete „jäätmel“, „vältimine“, „korduskasutamine“, „korduskasutamiseks ettevalmistamine“, „taaskasutamine“, „ringlussevõtt“ ja „kõrvaldamine“ määratlemise ning artiklis 11a sätestatud arvutuseeskirjade kohaldamise kohta.

Komisjon töötab välja suunised, mis käsitlevad mõistete „olmejäätmel“ ja „tagasitõite“ määratlemist.

Käesoleva direktiivi muutmiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusakte, millega täpsustatakse II lisa punktis R1 osutatud põletusrajatiste puhul kasutatava valemi kohaldamist. Arvesse võib võtta kohalikke ilmastikutingimusi, nagu külm ilm ja kütmise vajadus, kui need mõjutavad energia hulka, mida on võimalik tehniliselt kasutada või toota elektrienergia, kütte, jahutuse või tööstusauruna. Samuti võib võtta arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 349 kolmandas lõigus osutatud äärepoolseimate piirkondade ning 1985. aasta ühinemisakti artiklis 25 nimetatud alade kohalikke tingimusi.

3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 38a vastu delegeeritud õigusakte IV ja V lisa muutmiseks tingituna teaduse ja tehnika arengust.“

29) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 38a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 7 lõikes 1, artikli 9 lõikes 8, artikli 11a lõikes 10, artikli 27 lõigetes 1 ja 4 ning artikli 38 lõigetes 2 ja 3 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 4. juulist 2018. Komisjon esitab volituste delegeerimise kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne aja vahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 7 lõikes 1, artikli 9 lõikes 8, artikli 11a lõikes 10, artikli 27 lõigetes 1 ja 4 ning artikli 38 lõigetes 2 ja 3 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes (*) sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 7 lõike 1, artikli 9 lõike 8, artikli 11a lõike 10, artikli 27 lõigete 1 ja 4 ning artikli 38 lõigete 2 ja 3 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavastegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

(*) ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.“

30) Artikkel 39 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 39

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (*) tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).“

31) II lisa toimingud R 3, R 4 ja R 5 asendatakse järgmisega:

„R 3 Lahustitena mittekasutatavate orgaaniliste ainete ringlussevõtt/taasväärtustamine (sealhulgas kompostimine ja muud bioloogilised muundamisprotsessid) (**)

R 4 Metallide ja metallühendite ringlussevõtt/taasväärtustamine (***)

R 5 Muude anorgaaniliste ainete ringlussevõtt/taasväärtustamine (****)

(**) See hõlmab korduskasutamiseks ettevalmistamist, gaasistamist ja pürolüüsi, kasutades saadavaid komponente kemikaalidena, ning orgaaniliste materjalide taaskasutamist tagasitäitena.

(***) See hõlmab korduskasutamiseks ettevalmistamist.

(****) See hõlmab korduskasutamiseks ettevalmistamist, anorgaaniliste ehitusmaterjalide ringlussevõttu, anorgaaniliste materjalide taaskasutamist tagasitäitena ning pinnase puhastamist, mille tulemuseks on pinnase taaskasutamine.“

32) Käesoleva direktiivi lisas sätestatud tekst lisatakse IVa ja IVb lisana.

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 5. juuliks 2020. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste õigusnormide teksti. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnenandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 30. mai 2018

Euroopa Parlamendi nimel

president

A. TAJANI

Nõukogu nimel

eesistuja

L. PAVLOVA

LISA

Lisatakse järgmised lisad:

„IVa LISA

NÄITED MAJANDUSHOODEST JA MUUDEST MEETMETEST, ET STIMULEERIDA ARTIKLI 4 LÖIKES 3 OSUTATUD JÄÄTMEHIERARHIA KOHALDAMIST ⁽¹⁾

1. Tasud ja piirangud jäätmete prügilasse ladestamisele ja põletamisele, mis stimuleerivad jäätmetekke vältimist ja jäätmete ringlussevõttu, muutes samal ajal jäätmete prügilasse ladestamise kõige vähem eelistatuks jäätmekäitlusviisiks.
2. Jäätmete kogusest sõltuvate tasude („pay-as-you-throw“) süsteemid, millega jäätmete tootjad maksavad tegelikult tekitatud jäätmekoguste eest ning mis stimuleerivad ringlussevõetavate jäätmete sortimist tekkekohas ja segajäätmete vähendamist.
3. Maksualased stiimulid toodete, eelkõige toiduainete annetamisele.
4. Tootja laiendatud vastutuse kavad eri liiki jäätmetele ning meetmed nende tulemuslikkuse, kulutõhususe ja juhtimise suurendamiseks.
5. Tagatissüsteemid ja muud meetmed, mis edendavad kasutatud toodete ja materjalide tõhusat kogumist.
6. Jäätmekäitlusristusse tehtavate investeeringute mõistlik kavandamine, sealhulgas liidu fondide kaudu.
7. Säästvad riigihanked parema jäätmekäitluse ja ringlussevõetud toodete ja materjalide kasutamise edendamiseks.
8. Jäätmehierarhiaga mittekooskõlas olevate toetuste järk-järguline kaotamine.
9. Maksualaste meetmete või muude vahendite kasutamine, et edendada korduskasutamiseks ette valmistatud või ringlussevõetud toodete ja materjalide kasutamist.
10. Toetus teadusuuringutele ja innovatsioonile täiustatud ringlussevõtu tehnoloogiate ja ümbertöötlemise valdkondades.
11. Parima võimaliku tehnika rakendamine jäätmetöötluses.
12. Majanduslikud stiimulid kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele, eelkõige selleks, et edendada jäätmetekke vältimist ja tugevdada liigiti kogumise süsteeme, samal ajal vältides prügilasse ladestamise ja põletamise toetamist.
13. Teadlikkuse tõstmise kampaaniaid, eelkõige liigiti kogumise, jäätmetekke vältimise ja prügi vähendamise kohta, ning nende küsimuste integreerimine hariduse ja kooolituse valdkonda.
14. Süsteemid kõigi jäätmekäitlusega tegelevate pädevate ametiasutuste koordineerimiseks, sealhulgas digivahendite abil.
15. Pideva dialoogi ja koostöö edendamine kõigi jäätmekäitluse sidusrühmade vahel ning vabatahtlike kokkulepete ja ettevõtete jäätmearuandluse soodustamine.

IVb LISA

ARTIKLI 11 LÖIKE 3 KOHASOLT ESITATAV RAKENDUSKAVA

Artikli 11 lõike 3 kohaselt esitatav rakenduskava hõlmab järgmist:

- 1) olmejäätmete ja seda moodustavate jäätmevoogude ringlussevõtu, prügilasse ladestamise ja muu töötlemise varasemate, praeguste ja prognoositavate määrade hinnang;

⁽¹⁾ Kuigi ka need hoovad ja meetmed võivad stimuleerida jäätmetekke vältimist, mis on jäätmehierarhias kõrgeimal kohal, on IV lisas esitatud ulatuslik loetelu konkreetsematest näidetest jäätmetekke vältimise meetmete kohta.

- 2) artiklite 28 ja 29 alusel olemasolevate jäätmekäitluskavade ja jäätmetekke vältimise programmide rakendamise hinnang;
 - 3) põhjused, miks liikmesriik leiab, et ta ei ole suuteline saavutama artikli 11 lõikes 2 sätestatud asjaomast sihtmäära kindlaksmääratud tähtaja jooksul, ja hinnang ajapikendusele, mis on sihtmäära saavutamiseks vajalik;
 - 4) artikli 11 lõigetes 2 ja 5 sätestatud sihtmäärade saavutamiseks vajalikud meetmed, mis on kohaldatavad liikmesriigis kuni viis aastat kestva ajapikenduse jooksul, sealhulgas asjakohased majandushoovad ja muud meetmed, et stimuleerida artikli 4 lõikes 1 ja IVa lisas sätestatud jäätmehierarhia kohaldamist;
 - 5) punktis 4 määratletud meetmete rakendamise ajakava, nende rakendamiseks pädeva asutuse määramine ja hinnang nende individuaalsele panusele sihtmäärade saavutamisse, mida kohaldatakse ajapikenduse puhul;
 - 6) teave jäätmekäitluse rahastamise kohta kooskõlas „saastaja maksab“ põhimõttega;
 - 7) meetmed vajaduse korral andmete kvaliteedi parandamiseks, et saavutada paremaid kavandamis- ja järelevalvetulemusi jäätmekäitluses.“
-

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2018/852,
30. mai 2018,
millega muudetakse direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta
(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Jäätmekäitlust tuleks liidus parandada, et kaitsta, säilitada ja parandada keskkonna kvaliteeti, kaitsta inimese tervist, tagada loodusvarade heaperemehelik, tõhus ja mõistlik kasutamine, edendada ringmajanduse põhimõtteid, hoogustada taastuvenergia levikut, suurendada energiatõhusust ja vähendada liidu sõltuvust imporditud loodusvaradest, pakkudes uusi majanduslikke võimalusi ja tagades pikaajalise konkurentsivõime. Ressursside tõhusam kasutamine annaks liidu äriühingutele, ametiasutustele ja tarbijatele ka märkimisväärset puhassäästu, vähendades samal ajal kasvuhoonegaaside iga-aastast koguheidet.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 94/62/EÜ ⁽⁴⁾ pakendite ja pakendijäätmete taaskasutamiseks ja ringlussevõtuks sätestatud sihtmäärasid tuleks muuta ning suurendada pakendijäätmete ringlussevõttu, et paremini kajastada liidu ringmajanduse edendamise püüdlusi.
- (3) Selleks et tagada liidu jäätmeõiguse suurem sidusus, tuleks direktiivi 94/62/EÜ mõisted viia asjakohasel juhul kooskõlla Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/98/EÜ ⁽⁵⁾ mõistetega, mida kohaldatakse jäätmete suhtes üldiselt.
- (4) Jäätmeteket vältides saab kõige tõhusamalt parandada ressursitõhusust ja vähendada jäätmete keskkonnamõju. Seepärast on tähtis, et liikmesriigid võtaksid asjakohased meetmed, et soodustada turule lastavate korduskasutuspakendite osakaalu suurenemist ja pakendite korduskasutamist. Sellised meetmed võivad hõlmata tagatisrahasüsteeme ja muid stiimuleid, nagu kvantitatiivsete sihtmäärade kehtestamine, korduskasutamise arvesse võtmine ringlussevõtu sihtmäärade saavutamisel ning diferentseeritud rahaline osamakse korduskasutuspakendite eest pakendite laiendatud tootjavastutuse süsteemide raames. Liikmesriigid peaksid võtma meetmeid, et stimuleerida korduskasutuspakendite kasutuselevõttu ning vähendada ringlussevõetamatute pakendite tarbimist ja ülemäära pakendikasutust.
- (5) Kuna korduskasutusega kaasneb uute pakendite turuleviimise ja tekitatud pakendijäätmete koguse kasvu vältimine, tuleks esmakordselt turule viidud korduskasutatavaid müügiapakendeid ja korduskasutuseks parandatud puitpakendeid võtta arvesse pakendite ringlussevõtu sihtmäärade saavutamisel.

⁽¹⁾ ELT C 264, 20.7.2016, lk 98.

⁽²⁾ ELT C 17, 18.1.2017, lk 46.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 22. mai 2018. aasta otsus.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiiv 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta (EÜT L 365, 31.12.1994, lk 10).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).

- (6) Liikmesriigid peaksid kehtestama jäätmehierarhia kohaldamiseks piisavad stiimulid, sealhulgas majanduslikud vahendid ja muud meetmed. Selliste meetmete eesmärk peaks olema minimeerida pakendite ja pakendijäätmete keskkonnamõju olelusringi seisukohast, võttes arvesse eelseid, mida pakub kohasel juhul biotoorainel põhinevate materjalide ja mitmekordseks ringlussevõtuks sobivate materjalide kasutamine. Meetmed üldsuse teadlikkuse tõstmiseks eelistest, mida pakuvad ringlussevõetud materjalidest valmistatud pakendid, võivad aidata kaasa pakendijäätmete ringlussevõtu sektori laienemisele. Kui ühekordseks kasutamiseks mõeldud pakendid on toiduhügieeni ning tarbijate tervise ja ohutuse tagamiseks hädavajalikud, peaksid liikmesriigid võtma meetmeid, et tagada selliste pakendite ringlussevõtt.
- (7) Jätkusuutliku biomajanduse toetamine võib aidata vähendada liidu sõltuvust imporditavatest toorainetest. Biotoorainel põhinevad pakendid ja kompostitavad biolagunevad pakendid võivad pakkuda võimalust edendada taastuvallikate kasutamist pakendite tootmiseks, juhul kui see on olelusringi seisukohast kasulik.
- (8) Prügil – olgu linnas, maal, jõgedes ja meredes või mujal – on keskkonnale, kodanike heaolule ja majandusele otsene ja kaudne kahjulik mõju ning puhastamiskulud on ühiskonnale tarbetu majanduslik koormus. Paljud randadel kõige sagedamini leitavad objektid on pakendijäätmed, millel on pikaajaline mõju keskkonnale ning mis mõjutavad negatiivselt turismi ja üldsusele tulenevat kasu kõnealustest loodusladest. Peale selle toob pakendijäätmete olemasolu merekeskkonnas kaasa jäätmehierarhia tähtsusjärjekorra kahjustamise, eeskätt kuna jäätmete korduskasutamine, ringlussevõtt ja muu taaskasutus on takistatud.
- (9) Direktiivis 94/62/EÜ pakendijäätmete ringlussevõtuks sätestatud sihtmäärade suurendamine annaks selget keskkonnamoju, majanduslikku ja sotsiaalset kasu. Tuleks tagada, et majanduslikult väärtuslik jäätmematerjal võetakse järkjärgult ja tõhusalt taaskasutusse jäätmeid nõuetekohase käideldes ja seda kooskõlas jäätmehierarhiaga, mis on sätestatud direktiivis 2008/98/EÜ, ning see suunatakse tagasi Euroopa majandusse, mis tähendaks ühtlasi edusamme komisjoni 4. novembri 2008. aasta teatise „Tooraineid käsitlev algatus – majanduskasvu ja tööhõive seisukohast kriitiliste vajaduste rahuldamine“ rakendamisel ja ringmajanduse loomisel.
- (10) Paljud liikmesriigid ei ole vajalikku jäätmekäitlustaristut veel täielikult välja arendanud. Seepärast on oluline seada selged pikaajalised poliitilised eesmärgid, et ringlussevõetav materjal ei jääks jäätmehierarhia madalamatele astmetele.
- (11) Käesolev direktiiv sätestab liidu jäätmekäitluse pikaajalised eesmärgid ning näitab ettevõtjatele ja liikmesriikidele kätte selge suuna, kus teha kõnealuste eesmärkide saavutamiseks vajalikke investeeringuid. Oma riiklike jäätmekäitlusstrateegiate ja jäätmekäitlustaristusse tehtavate investeeringute kavandamisel peaksid liikmesriigid mõistlikult kasutama ära investeeringuid, sealhulgas liidu fondide kaudu, seades esmatähtsaks jäätmetekke vältimise, sealhulgas jäätmete korduskasutuse ja ringlussevõtu kooskõlas jäätmehierarhiaga.
- (12) Direktiivis 2008/98/EÜ ja nõukogu direktiivis 1999/31/EÜ⁽¹⁾ sätestatud ringlussevõtu sihtmäärade ja jäätmete prügilasse ladestamise piirangutest tulenevalt ei ole jäätmete taaskasutuse sihtmäärad ega pakendijäätmete ringlussevõtu maksimaalsed sihtmäärad enam vajalikud.
- (13) Mustmetallide ja alumiiniumi ringlussevõtu jaoks tuleks kehtestada eraldi sihtmäärad, et saavutada märkimisväärset majanduslikku ja keskkonnamoju, kuna alumiiniumi suurem ringlussevõtt aitaks märkimisväärselt säästa energiat ja vähendada süsinikdioksiidi heidet. Kehtiv metallpakendite ringlussevõtu sihtmäär tuleks seega jagada kaheks eraldi sihtmääraks nende kahe jäätmeliigi jaoks.
- (14) 2030. aastaks püstitatud pakendite ringlussevõtu sihtmäärad tuleks läbi vaadata ning need samaks jätta või neid vajaduse korral suurendada. Selle läbivaatamise käigus tuleks tähelepanu pöörata ka konkreetsetele pakendijäätmevoogudele, nagu kodumajapidamiste, kaubandus- ja tööstuspakendijäätmed ning komposiitpakendijäätmed.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiiv 1999/31/EÜ prügilate kohta (EÜT L 182, 16.7.1999, lk 1).

- (15) Ringlussevõtu sihtmäärade arvutamine peaks põhinema ringlussevõetavate pakendijäätmete massil. Üldreeglina peaks ringlussevõetuna märgitud pakendijäätmete massi tegelik mõõtmine toimuma kohas, kus pakendijäätmed sisenevad ringlussevõtutoimingusse. Sellest hoolimata peaks halduskoormuse piiramiseks olema liikmesriikidel rangetel tingimustel ja erandina üldreeglist lubatud määrata ringlussevõetud pakendijäätmete mass kindlaks mis tahes sortimistoimingu väljundi mõõtmise põhjal. Materjalide kadu, mis tekib enne jäätmete ringlussevõtutoimingusse sisenemist, näiteks sortimise või muude eelnevate toimingute tõttu, ei tohiks lisada ringlussevõetuna märgitud jäätmekoguste hulka. Kõnealust kadu saab kindlaks teha elektrooniliste registrite, tehniliste kirjelduste, eri jäätmevoogude keskmise kao määrade arvutamise üksikasjalike reeglite või muude samaväärsete meetmete alusel. Liikmesriigid peaksid sellistest meetmetest aru andma kvaliteedikontrolli aruannetes, mis on lisatud komisjonile jäätmete ringlussevõtu kohta esitatavatele andmetele. Keskmise kao määrad tuleks eelistatavalt kehtestada üksikute sortimiskeskuste tasandil ning need peaksid olema seotud peamiste eri jäätmeliikide, eri allikate (nagu kodumajapidamised, kaubandus jne), eri kogumisskeemide ja eri liiki sortimisprotsessidega. Keskmise kao määrasid tuleks kasutada ainult juhul, kui muud usaldusväärsed andmed puuduvad, eelkõige jäätmesaadetiste ja -ekspordi puhul. Materjalide või ainete massi kadu sellise füüsilise või keemilise muundumise tõttu, mis kuulub paratamatult ringlussevõtutoimingu juurde, mille käigus pakendijäätmed töödeldakse tegelikult toodeteks, materjalideks või aineteks, ei tuleks ringlussevõetuna märgitud jäätmete massist maha arvata.
- (16) Kui pakendijäätmematerjalid lakkavad olemast jäätmed ettevalmistava toimingu tulemusena enne tegelikku töötlemist, võib sellised materjalid lugeda ringlussevõetuks tingimusel, et need töödeldakse edaspidi toodeteks, materjalideks või aineteks, mida kasutatakse kas nende esialgsel või mõnel muul eesmärgil. Materjale, mis lakkavad olemast jäätmed ja mis on mõeldud kasutamiseks kütusena või muu energiaallikana, mida kasutatakse täitematerjalina või mis kõrvaldatakse või mida kasutatakse toimingus, mille eesmärk on sama mis jäätmete taaskasutamise puhul ning mis on muu kui ringlussevõtt, ei tuleks ringlussevõtu sihtmäärade saavutamisel arvesse võtta.
- (17) Kui ringlussevõtu määra arvutatakse biolagunevate pakendijäätmete aeroobse või anaeroobse töötamise puhul, võib aeroobsesse või anaeroobsesse töötusse minevaid jäätmekoguseid lugeda ringlussevõetuks tingimusel, et selline töötlemine loob väljundi, mis on mõeldud kasutamiseks ringlussevõetud toote, materjali või aienena. Kuigi sellise töötlemise väljund on tavaliselt kompost või kääritussaadus, võib arvesse võtta ka muid väljundeid, tingimusel et need sisaldavad töödeldud biolagunevate pakendijäätmete hulga võrreldavaid ringlusmaterjalide koguseid. Muudel juhtudel, lähtudes ringlussevõtu määratlusest, ei tuleks ringlussevõtu sihtmäärade saavutamisel arvesse võtta biolagunevate pakendijäätmete töötlemist materjalideks, mis on mõeldud kasutamiseks kütusena või muu energiaallikana, mis kõrvaldatakse või mida kasutatakse toimingus, mille eesmärk on sama mis jäätmete taaskasutamise puhul ning mis on muu kui ringlussevõtt.
- (18) Liikmesriigid peaksid pakendijäätmete ringlussevõtu eesmärgil liidust eksportimisel kasutama tulemuslikult Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1013/2006⁽¹⁾ artikli 50 lõikes 4c sätestatud kontrollivolitusi, et nõuda dokumentaalseid tõendeid, mille põhjal saab teha kindlaks, kas saadeti on ette nähtud taaskasutamistoiminguteks, mis on kooskõlas nimetatud määruse artikliga 49, ning kas seda käideldakse seega keskkonnaohutul viisil käitluskohas, mis tegutseb kooskõlas selliste inimestevise ja keskkonnakaitse standarditega, mis vastavad üldjoontes liidu õigusaktides kehtestatud standarditele. Selle ülesande täitmisel võivad liikmesriigid teha koostööd teiste osapooltega, näiteks sihtriigi pädevate asutustega, kontrolliasutuse kui sõltumatu kolmanda isikuga või laiendatud tootjavastutuse süsteemide alusel loodud tootjavastutusorganisatsioonidega, mis võivad teostada kolmandates riikides asuvate käitluskohade füüsilist ja muud kontrolli. Kvaliteedikontrolli aruandes, mis lisatakse sihtmäärade saavutamist käsitlevatele andmetele, peaksid liikmesriigid esitama teavet meetmete kohta, millega rakendatakse kohustust tagada, et liidust eksporditud jäätmeid töödeldakse üldjoontes samaväärsetes tingimustes, mida nõutakse asjakohases liidu keskkonnaõiguses.
- (19) Selleks et tagada käesoleva direktiivi parem, õigeaegsem ja ühetaolisem rakendamine ning ennetada rakendamise puudujääke, tuleks seada sisse varajase hoiatamise aruannete süsteem, et teha kindlaks puudused ja võtta meetmeid enne sihtmäärade saavutamise tähtaegu.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (ELT L 190, 12.7.2006, lk 1).

- (20) Kuna kasutatud pakendite kogus ja liik sõltuvad tavaliselt tootja, mitte tarbija tehtud valikutest, tuleks luua laiendatud tootjavastutuse süsteem. Tõhusatel laiendatud tootjavastutuse süsteemidel võib olla positiivne keskkonnamõju, kui need vähendavad pakendijäätmete tekkimist ja suurendavad nende eraldi kogumist ja ringlussevõttu. Kuigi pakenditega seotud laiendatud tootjavastutuse süsteemid on enamikus liikmesriikides juba olemas, on nende vahel suured erinevused nende tulemuslikkuse ja tootjavastutuse ulatuse osas. Direktiivis 2008/98/EÜ sätestatud laiendatud tootjavastutuse norme tuleks seetõttu kohaldada pakenditootjatele mõeldud laiendatud tootjavastutuse süsteemidele.
- (21) Selleks et suurendada pakendijäätmete tekke vältimist, vähendada selle mõju keskkonnale ja edendada kvaliteetsete materjalide ringlussevõttu, tagades samal ajal siseturu toimimise, vältides kaubandustõkkeid ning konkurentsi moonutamist ja piiramist liidus, tuleks läbi vaadata direktiivi 94/62/EÜ ja selle II lisa olulised nõuded ning neid vajaduse korral muuta, et tugevdada nõudeid, mis aitavad parandada korduskasutuse kavandamist ja pakendite kvaliteetset ringlussevõttu.
- (22) Liikmesriikide esitatud andmed on komisjoni jaoks olulised, et hinnata liidu jäätmeõiguse sätete täitmist liikmesriikide poolt. Andmete kvaliteeti, usaldusväärsust ja võrreldavust tuleks parandada, kehtestades ühe ühise koha kõigi jäätmeandmete sisestamiseks, jättes välja aegunud aruandlusnõuded, hinnates liikmesriikide aruandlusmeetodikaid ja võttes kasutusele andmekvaliteedi kontrolli aruande.
- (23) Liikmesriikides iga kolme aasta tagant koostatavad rakendamisaruanded ei ole osutunud tõhusaks vahendiks, millega kontrollida nõuete täitmist või tagada, et direktiivi rakendatakse hästi, ning need tekitavad tarbetut halduskoormust. Seetõttu on asjakohane tunnistada kehtetuks sätted, mis kohustavad liikmesriike koostama selliseid aruandeid. Selle asemel peaks nõuetele vastavuse seire tuginema üksnes andmetele, mida liikmesriigid esitavad igal aastal komisjonile.
- (24) Jäätmekäitluse andmete usaldusväärne esitamine on äärmiselt oluline, et tagada tõhus rakendamine ja andmete võrreldavus liikmesriikide vahel. Seepärast peaksid liikmesriigid direktiivis 94/62/EÜ, nagu seda on muudetud käesoleva direktiiviga, sätestatud sihtmäärade saavutamist käsitlevate aruannete koostamisel lähtuma komisjoni väljatöötatud kõige uuematest normidest ning liikmesriikides nende direktiivide rakendamise eest vastutavate pädevate asutuste arendatud metoodikast.
- (25) Direktiivi 94/62/EÜ täiendamiseks või muutmiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 94/62/EÜ artikli 11 lõike 3, artikli 19 lõike 2 ja artikli 20 kohta. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes⁽¹⁾ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (26) Selleks et tagada käesoleva direktiiviga muudetud direktiivi 94/62/EÜ artikli 5 lõike 4, artikli 6a lõike 9, artikli 12 lõike 3d ja artikli 19 lõike 1 ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011⁽²⁾.
- (27) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt ühest küljest ennetada pakendite ja pakendijäätmete mõju keskkonnale või sellist mõju vähendada, kaitstes seega keskkonda kõrgel tasemel, ning teisest küljest tagada siseturu toimimine ja vältida kaubandustõkkeid ning konkrentsimoonutusi ja -piiranguid liidus, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetmete ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

⁽¹⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (28) Direktiivi 94/62/EÜ tuleks seetõttu vastavalt muuta.
- (29) Vastavalt 28. novembri 2001. aasta institutsioonidevahelisele kokkuleppele õigusaktide uuesti sõnastamisel kasutatava tehnika süstemaatilise kasutamise kohta⁽¹⁾ on uuesti sõnastamise tehnika asjakohane viis tagada liidu õigusaktide loetavus kestval ja üldisel alusel ning hoida ära üksikute muutmisaktide arvu kiiret kasvu, mis sageli muudab õigusaktidest arusaamise raskeks. Lisaks sellele kinnitasid kolm institutsiooni 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes oma kavatsust kasutada õigusloome tehnikana kehtivate õigusaktide muutmisel sagedamini uuesti sõnastamist. Seega, arvestades asjaolu, et direktiivi 94/62/EÜ on juba kuus korda muudetud, oleks asjakohane direktiiv 94/62/EÜ lähitulevikus uuesti sõnastada.
- (30) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga⁽²⁾ selgitavate dokumentide kohta kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate liikmesriigi õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide edastamine on põhjendatud,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Muudatused

Direktiivi 94/62/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 1 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Selleks sätestatakse käesoleva direktiiviga meetmed, mille eesmärk on eeskätt pakendijäätmete vältimine, millele oluliste põhimõtetenähtena lisanduvad pakendite korduskasutus, ringlussevõtt ja muud pakendijäätmete taaskasutamise viisid ning selliste jäätmete lõplik kõrvaldamine, et aidata üle minna ringmajandusele.“

2) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) punktist 1 jäetakse välja järgmine tekst:

„Komisjon kontrollib ja vaatab vajaduse korral läbi I lisas nimetatud pakendite määratluse selgitavad näited. Esmajärjekorras käsitletakse järgmisi tooteid: CD- ja videokassettide karbid, lillepotid, elastsesse materjali mähitud torud ja silindrid, kleeibiste aluspaber ja pakkimispaber. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu artikli 21 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.“

b) punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2. pakendijäätmed – direktiivi 2008/98/EÜ artiklis 3 sätestatud jäätmete määratlusega hõlmatud pakend või pakendimaterjal, välja arvatud tootmisjäägid;“

c) lisatakse järgmised punktid:

„2a. korduskasutuspakend – olusringi jooksul mitme veo- või kasutuskorra jaoks kavandatud, valmistatud ja turule lastud pakend, mida täidetakse või kasutatakse uuesti samal eesmärgil, milleks ta valmistati;

2b. komposiitpakend – pakend, mis on valmistatud kahest või enamast eri materjalikihist, mida ei saa käsitsi üksteisest eraldada ning mis moodustavad ühe sisemisest mahutist ja välisümbrisest koosneva lahutamatu terviku, mida täidetakse, ladustatakse, transporditakse ja tühjendatakse;

2c. kohaldatakse direktiivi 2008/98/EÜ artiklis 3 sätestatud mõisteid „jäätmed“, „jäätmekäitlus“, „kogumine“, „liigiti kogumine“, „vältimine“, „korduskasutamine“, „töötlemine“, „taaskasutamine“, „ringlussevõtt“, „kõrvaldamine“ ja „laiendatud tootjavastutuse süsteem“;

d) punktid 3–10 jäetakse välja.

⁽¹⁾ EÜT C 77, 28.3.2002, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

3) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et lisaks artikli 9 kohaselt võetavatele meetmetele rakendatakse pakendijäätmete tekke vältimiseks ja pakendite keskkonnamõju minimeerimiseks ka muid ennetusmeetmeid.

Sellised muud ennetusmeetmed võivad hõlmata riiklikke programme, algatusi laiendatud tootjavastutuse süsteemide kaudu pakendite keskkonnamõju minimeerimiseks või samalaadseid meetmeid, mis on liikmesriikides kohasel juhul ettevõtjatega ning tarbija- ja keskkonnaorganisatsioonidega konsulteerides tarvitusele võetud ning kavandatud paljude jäätmetekke vältimise algatuste koondamiseks ja kasutamiseks.

Liikmesriigid kasutavad jäätmehierarhia kohaldamise stimuleerimiseks majandushoobasid ja muid meetmeid, näiteks direktiivi 2008/98/EÜ IVa lisas nimetatud meetmeid või muid asjakohaseid vahendeid ja meetmeid.“;

b) lõige 3 jäetakse välja.

4) Artikkel 5 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 5

Korduskasutus

1. Liikmesriigid võtavad kooskõlas direktiivi 2008/98/EÜ artiklis 4 sätestatud jäätmehierariiaga meetmeid, et soodustada turule lastavate korduskasutuspakendite ja pakendite korduskasutuse süsteemide osakaalu suurendamist keskkonnohutul viisil ning kooskõlas asutamislepinguga, samas kahjustamata toiduhügieeni ja tarbijate ohutust. Sellised meetmed võivad hõlmata muu hulgas järgmist:

a) tagatissüsteemide kasutamine;

b) kvalitatiivsete või kvantitatiivsete sihtmäärade kehtestamine;

c) majanduslike stiimulite kasutamine;

d) igal aastal turule lastavate korduskasutuspakendite minimaalse protsendimäära kehtestamine iga pakendivoo kohta.

2. Artikli 6 lõike 1 punktides f - i osutatud sihtmäärade kohandatud taseme saavutamiseks võib liikmesriik võtta teataval aastal arvesse selliste esmakordselt turule lastavate korduskasutatavate müügiapakendite keskmist osakaalu, mida on eelneva kolme aasta jooksul pakendite korduskasutuse süsteemi raames korduvalt kasutatud.

Kohandatud taseme arvutamiseks lahutatakse

a) artikli 6 lõike 1 punktides f ja h kehtestatud sihtmääradest käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud korduskasutatavate müügiapakendite osakaal kõigist turule lastud müügiapakenditest ja

b) artikli 6 lõike 1 punktides g ja i kehtestatud sihtmääradest käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud ja asjaomasest pakendimaterjalist koosnevate korduskasutatavate müügiapakendite osakaal kõigist turule lastud sellest materjalist müügiapakenditest.

Asjaomase sihtmäära kohandatud taseme arvutamisel võetakse sellisest osakaalust arvesse kõige rohkem viis protsendipunkti.

3. Liikmesriik võib artikli 6 lõike 1 punktis f, punkti g alapunktis ii, punktis h ja punkti i alapunktis ii kehtestatud sihtmäärade arvutamisel võtta arvesse korduskasutamiseks parandatud puitpakendite koguseid.

4. Selleks et tagada käesoleva artikli lõigete 2 ja 3 ühetaolised rakendamistingimused, võtab komisjon hiljemalt 31. märtsil 2019 vastu rakendusaktid, millega kehtestatakse andmete arvutamise, kontrollimise ja esitamise kord ning käesoleva artikli lõike 3 kohaste sihtmäärade arvutamise kord. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

5. Hiljemalt 31. detsembriks 2024 vaatab komisjon läbi korduskasutuspakendeid käsitlevad andmed, mida liikmesriigid esitavad vastavalt artiklile 12 ja III lisale, eesmärgiga kaaluda võimalust kehtestada pakendite korduskasutuse kvantitatiivsed sihtmäärad, sealhulgas nende arvutamise kord, ning mis tahes täiendavad pakendite korduskasutamist edendavad meetmed. Selleks esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millele on kohasel juhul lisatud seadusandliku akti ettepanek.“

5) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõikele 1 lisatakse järgmised punktid:

„f) hiljemalt 31. detsembriks 2025 võetakse ringlusse vähemalt 65 % kogu pakendijäätmete massist;

g) hiljemalt 31. detsembriks 2025 võetakse ringlusse pakendijäätmetes sisalduvate järgmiste materjalide massist vähemalt:

i) plast: 50 %;

ii) puit: 25 %

iii) mustmetall: 70 %;

iv) alumiinium: 50 %;

v) klaas: 70 %;

vi) paber ja kartong: 75 %;

h) hiljemalt 31. detsembriks 2030 võetakse ringlusse vähemalt 70 % kogu pakendijäätmete massist;

i) hiljemalt 31. detsembriks 2030 võetakse ringlusse pakendijäätmetes sisalduvate järgmiste materjalide massist vähemalt:

i) plast: 55 %;

ii) puit: 30 %;

iii) mustmetall: 80 %;

iv) alumiinium: 60 %;

v) klaas: 75 %;

vi) paber ja kartong: 85 %.”;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„1a. Ilma et see piiraks lõike 1 punktide f ja h kohaldamist, võib liikmesriik lõike 1 punkti g alapunktides i–vi ja lõike 1 punkti i alapunktides i–vi osutatud sihtmäärade saavutamise tähtaegu kuni viis aastat edasi lükata, tingimusel et:

a) erand ei ole suurem kui 15 protsendipunkti üksikust sihtmäärast või jagatuna kahe sihtmäära vahel;

b) erandi tõttu ei jää ringlussevõtu määr ühegi sihtmäära puhul alla 30 %;

c) erandi tõttu ei jää ringlussevõtu määr ühegi lõike 1 punkti g alapunktides v ja vi ning lõike 1 punkti i alapunktides v ja vi osutatud sihtmäära puhul alla 60 % ning

d) liikmesriik annab komisjonile hiljemalt 24 kuud enne käesoleva artikli lõike 1 punktis g või i kehtestatud tähtaja saabumist teada, et ta kavatseb osutatud tähtaja edasi lükata ja esitab kooskõlas käesoleva direktiivi IV lisaga rakenduskava. Liikmesriik võib nimetatud kava ühendada direktiivi 2008/98/EÜ artikli 11 lõike 3 punkti b kohaselt esitatava rakenduskavaga;

1b. Kolme kuu jooksul pärast lõike 1a punkti d kohaselt esitatud rakenduskava kättesaamist võib komisjon liikmesriigilt nõuda, et liikmesriik muudaks nimetatud kava, kui komisjon leiab, et kava ei vasta IV lisa nõuetele. Asjaomane liikmesriik esitab muudetud kava kolme kuu jooksul pärast komisjoni taotluse saamist.

1c. Hiljemalt 31. detsembriks 2024 vaatab komisjon läbi lõike 1 punktides h ja i sätestatud sihtmäärad, et need saaks jätta või neid kohasel juhul suurendada. Selleks esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millele on kohasel juhul lisatud seadusandliku akti ettepanek.“;

c) lõiked 2, 3, 5, 8 ja 9 jäetakse välja.

6) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 6a

Sihtmäärade saavutamise arvutamise reeglid

„1. Selleks et kindlaks teha, kas artikli 6 lõike 1 punktides f - i sätestatud sihtmäärad on saavutatud:

- a) arvutavad liikmesriigid vastaval kalendriaastal tekkinud ja ringlussevõetud pakendijäätmete massi. Liikmesriigis tekkinud pakendijäätmelõikeid võib lugeda võrdseks selles liikmesriigis samal aastal turule lastud pakendite kogusega;
- b) on ringlussevõetud pakendijäätmete mass arvutustes selliste jäätmelõike mass, millega on esmalt tehtud kõik vajalikud kontrolli-, sortimis- ja muud eelnevad toimingud, et kõrvaldada jäätmematerjalid, mis ei ole edasiseks töötlemiseks mõeldud, ja tagada kvaliteetne ringlussevõtt, ning millega seejärel tehakse ringlussevõtutoiming, mille käigus jäätmematerjalid tegelikult töödeldakse toodeteks, materjalideks või aineteks.

2. Lõike 1 punkti a kohaldamisel mõõdetakse ringlussevõetud pakendijäätmelõike massi siis, kui jäätmelõikega hakatakse tegema ringlussevõtutoimingut.

Erandina esimesest lõigust võib ringlussevõetud pakendijäätmelõike massi mõõta sortimistoimingu lõpus, tingimusel et:

- a) sellise toimingu väljund võetakse seejärel ringlusse;
- b) selliste materjalide või ainete massi, mis kõrvaldatakse ringlussevõtutoimingule eelnevate lisatoimingutega ja mida ringlusse ei võeta, ei võeta ringlussevõetud jäätmelõike määratletava jäätmelõike massi arvutamisel arvesse.

3. Liikmesriigid kehtestavad pakendijäätmelõike kvaliteedi kontrollimiseks ja jälgimiseks töhusa süsteemi, et tagada käesoleva artikli lõike 1 punktis a ning käesoleva artikli lõike 2 punktides a ja b sätestatud tingimuste täitmine. Et tagada ringlussevõetud pakendijäätmelõike kohta kogutud andmete usaldusväärsus ja täpsus, võib süsteem koosneda kas direktiivi 2008/98/EÜ artikli 35 lõike 4 kohaselt loodud elektroonilisest registrist, sorditud jäätmelõike kvaliteeti käsitlevate nõuete tehnilisest kirjeldusest või sorditud jäätmelõike keskmistest kaomäärade eri jäätmelõike ja jäätmekäitlustavade kaupa. Keskmisi kaomäärade kasutatakse ainult siis, kui usaldusväärsed andmed ei ole võimalik muul viisil saada, ja keskmiste kaomäärade arvutamisel võetakse aluseks arvutuste tegemise kord, mis on kehtestatud direktiivi 2008/98/EÜ artikli 11a lõike 10 kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusaktiga.

4. Artikli 6 lõike 1 punktides f - i sätestatud sihtmäärade saavutamise kontrollimiseks tehtavates arvutustes võib aeroobsele või anaeroobsele töötlemisele minevate biolagunevate pakendijäätmelõike kogust arvestada ringlussevõetud kogusena, kui sellise töötlemise tulemusena tekib kompost, kääritus- ja muu väljund, milles on sisendiga võrreldes sarnane kogus ringlussevõetud materjale ja mida kasutatakse ringlusse võetud toote, materjali või ainenä. Kui väljundit kasutatakse maapinnal, võivad liikmesriigid seda ringlussevõetud materjaliks lugeda ainult siis, kui selle kasutuse tulemusel paraneb põllumajanduslik või keskkonnaseisund.

5. Kui pakendijäätmelõike materjalid lakkavad olemast jäätmelõike ettevalmistava toimingu tulemusena enne töötlemist, võib sellised materjalid lugeda ringlussevõetuks tingimusel, et need töödeldakse edaspidi toodeteks, materjalideks või aineteks, mida kasutatakse nende esialgsel või mõnel muul eesmärgil. Kui aga materjale, mis on lakanud olemast jäätmelõike, kasutatakse kütusena või muu energiaallikana või need põletatakse, ladestatakse prügilasse või kasutatakse tagasitäitena, ei võeta neid ringlussevõtu sihtmäärade saavutamise arvutamisel arvesse.

6. Selleks et arvutada, kas artikli 6 lõike 1 punktides f - i sätestatud sihtmäärad on saavutatud, võivad liikmesriigid võtta arvesse jäätmete põletamise järel eraldatud ja ringlussevõetud metalli koguseid vastavalt põletatud pakendijäätmete osakaalule tingimusel, et ringlussevõetud metallid vastavad teatavatele kvaliteedikriteeriumitele, mis on kehtestatud direktiivi 2008/98/EÜ artikli 11a lõike 9 kohaselt vastu võetud rakendusaktis.

7. Pakendijäätmel, mis saadeti teise liikmesriiki kõnealuses teises liikmesriigis ringlussevõtmiseks, võib artikli 6 lõike 1 punktides f - i sätestatud sihtmäärade saavutamisel arvesse võtta üksnes see liikmesriik, kus kõnealused pakendijäätmel koguti.

8. Liidust eksporditud pakendijäätmel võetakse käesoleva direktiivi artikli 6 lõikes 1 sätestatud sihtmäärade saavutamisel arvesse liikmesriigis, kus pakendijäätmel koguti, kui käesoleva artikli lõikes 3 sätestatud nõuded on täidetud ja kui eksportija suudab vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1013/2006 (*) tõendada, et jäätmesaadetis vastab kõnealuse määruse nõuetele ning pakendijäätmel käitlemine väljaspool liitu toimus tingimustes, mis üldiselt vastavad asjakohase liidu keskkonnaõiguse nõuetele.

9. Selleks et tagada käesoleva artikli lõigete 1-5 ühetaolised rakendamistingimused, võtab komisjon hiljemalt 31.märtsil 2019 vastu rakendusakti, millega kehtestatakse andmete arvutamise, kontrollimise ja esitamise kord, eriti seoses tekkinud pakendijäätmel massiga. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (ELT L 190, 12.7.2006, lk 1).“

7) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 6b

Varajase hoiatamise aruanne

1. Komisjon koostab koostöös Euroopa Keskkonnaametiga eduaruanded artikli 6 lõike 1 punktides f - i sätestatud sihtmäärade saavutamise kohta hiljemalt kolm aastat enne iga tähtaega, mis on kõnealustes sätetes ette nähtud.

2. Lõikes 1 osutatud aruanded sisaldavad järgmist:

- a) hinnang liikmesriikide kaupa selle kohta, kui kaugele on jõutud sihtmäärade saavutamisel;
- b) nende liikmesriikide loetelu, kelle puhul on oht, et neid sihtmäärasid ei saavutata vastava tähtaja jooksul, koos asjakohaste soovitusetega asjaomasele liikmesriigile;
- c) liidu piires tuntud parimate tavade näited, millest võib olla abi sihtmäärade saavutamisel.“

8) Artikkel 7 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 7

Tagastamise, kogumise ja taaskasutamise süsteemid

1. Käesolevas direktiivis kehtestatud eesmärkide saavutamiseks peavad liikmesriigid võtma vajalikke meetmeid selliste süsteemide kasutuselevõtuks, millega tagatakse:

- a) kasutatud pakendite ja/või pakendijäätmel tagastamine ja/või kogumine tarbijatelt, teistelt lõppkasutajatelt või jäätmevoost, et suunata need kõige sobivasse käitlusse;
- b) kogutud pakendite ja/või pakendijäätmel kordus- või taaskasutamine, sealhulgas ringlussevõtt.

Nimetatud süsteemid peavad olema osavõtuks avatud asjaomaste sektorite ettevõtjatele ja pädevatele ametiasutustele. Neid kohaldatakse ka imporditud toodete suhtes mittediskrimineerivatel tingimustel, mille hulgas on ka süsteemidele juurdepääsu üksikasjalik kord ja kehtestatud kasutustasud, ja need kavandatakse nii, et vastavalt asutamislepingule vältida kaubandustõkkeid või konkurentsimoonutusi.

2. Liikmesriigid tagavad, et hiljemalt 31. detsembriks 2024 kehtestatakse kõigi pakendite jaoks laiendatud tootja-vastutuse süsteemid kooskõlas direktiivi 2008/98/EÜ artiklitega 8 ja 8a.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud meetmed on osa kõiki pakendeid ja pakendijäätmeid hõlmavast poliitikast, milles võetakse eelkõige arvesse keskkonnakaitse ning tarbijate tervise, ohutuse ja hügieeninõudeid, pakendatud kaupade ja kasutatud materjalide kvaliteedi, autentsuse ja tehniliste omaduste kaitset ning tööstus- ja kaubandusomandi õiguste kaitset.

4. Liikmesriigid võtavad meetmeid, et edendada pakendijäätmete kvaliteetset ringlussevõttu ning et ringlussevõtu-sektorid vastaksid kvaliteedistandarditele. Selleks kohaldatakse pakendi-, sealhulgas komposiitpakendijäätmete suhtes direktiivi 2008/98/EÜ artikli 11 lõiget 1.“

9) Artiklisse 9 lisatakse järgmine lõige:

„5. Hiljemalt 31. detsembriks 2020 uurib komisjon põhinõuete karmistamise teostatavust, pidades muu hulgas silmas kordusskasutuse paremat kavandamist ning kvaliteetse ringlussevõtu edendamist, samuti nende nõuete paremat täitmist. Selleks esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millele on kohasel juhul lisatud seadusandlik ettepanek.“

10) Artikli 11 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 21a käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks tingimused, mille alusel käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kontsentratsioonitasemeid ei kohaldata ringlussevõetud materjalide ning suletud ja kontrollitud ahelas toimuva tooteriingluse suhtes, samuti pakenditüübid, mis vabastatakse käesoleva artikli lõike 1 kolmandas taandes sätestatud nõudest.“

11) Artiklit 12 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega: „Teabesüsteemid ja aruandlus“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikes 1 osutatud andmebaasid sisaldavad III lisa põhinevaid andmeid ja annavad eelkõige teavet pakendite ja pakendijäätmete liikumise ulatuse, omaduste ja muutuste kohta ühe liikmesriigi tasemel (kaasa arvatud teave pakendimaterjalide ja nende valmistamisel kasutatavate komponentide toksilisuse või ohtlikkuse kohta).“;

c) lõige 3 jäetakse välja;

d) lisatakse järgmised lõiked:

„3a. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga kalendriaasta kohta artikli 6 lõike 1 punktide a - i rakendamise andmed ning andmed korduskasutuspakendite kohta.

Nad esitavad need andmed elektrooniliselt 18 kuu jooksul pärast selle aruandeaasta lõppu, mille kohta andmeid kogutakse. Andmed tuleb esitada vormis, mille komisjon on kehtestanud III lisa põhjal vastavalt käesoleva artikli lõikele 3d.

Esimene aruandlusperiood artikli 6 lõike 1 punktides f - i sätestatud sihtmäärade ning korduskasutuspakendite andmete kohta algab esimesel täispikal kalendriaastal pärast seda, kui võetakse vastu rakendusakt, millega kehtestatakse andmete esitamise vorm vastavalt käesoleva artikli lõikele 3d, ning see hõlmab kõnealuse aruandlusperioodi andmeid.

3b. Käesoleva artikli kohaselt liikmesriikide esitatud andmetele lisatakse kvaliteedikontrolli aruanne ja aruanne artikli 6a lõigete 3 ja 8 kohaselt võetud meetmete rakendamise kohta, sealhulgas kohaldatavuse korral üksikasjalik teave keskmiste kaomäärade kohta.

3c. Komisjon vaatab käesoleva artikli kohaselt esitatud andmed üle ja avaldab aruande selle ülevaatuse tulemuste kohta. Aruandes hinnatakse liikmesriigi andmekogumise korraldust, andmeallikaid ja kasutatavat metoodikat, samuti andmete täielikkust, usaldusväärsust, ajakohasust ja järjepidevust. Hinnang võib sisaldada konkreetseid soovitusi olukorra parandamiseks. Aruanne koostatakse pärast seda, kui liikmesriigid on esimest korda andmeid esitanud, ja seejärel iga nelja aasta järel.

3d. Komisjon võtab hiljemalt 31. märtsiks 2019 vastu rakendusakti, millega kehtestatakse käesoleva artikli lõike 3a kohaste andmete esitamise vorm. Käesoleva direktiivi artikli 6 lõike 1 punktide a - e rakendamise aruandluseks kasutavad liikmesriigid vormi, mis on kehtestatud komisjoni otsusega 2005/270/EÜ (*). Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas käesoleva direktiivi artikli 21 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

(*) Komisjoni 22. märtsi 2005. aasta otsus 2005/270/EÜ, millega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta kehtestatakse andmebaasisüsteemi vormid (ELT L 86, 5.4.2005, lk 6).“;

e) lõike 5 jäetakse välja.

12) Artikkel 17 jäetakse välja.

13) Artikkel 19 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 19

Kohandamine teaduse ja tehnika arenguga

1. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, mis on vajalikud selleks, et kohandada artikli 8 lõikes 2 ja artikli 10 teise lõigu kuuendas taandes osutatud identifitseerimissüsteemi teaduse ja tehnika arenguga. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 21 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 21a vastu delegeeritud õigusakte, et muuta pakendi määratlust käsitlevaid selgitavaid näiteid, mis on esitatud I lisas.“

14) Artikkel 20 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 20

Erimeetmed

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 21a vastu delegeeritud õigusakte, et täiendada käesolevat direktiivi, kui on vaja ületada raskused käesoleva direktiivi sätete kohaldamisel eelkõige inertsete pakendimaterjalide suhtes, mis on liidus turule lastud väga väikestes kogustes (s.o umbes 0,1 % massist), meditsiiniseadmete ja ravimite esmaste pakendite, väikepakendite ja luksuspakendite suhtes.“

15) Artikkel 21 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 21

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee, mis on loodud direktiivi 2008/98/EÜ artikli 39 alusel. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (*) tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).“

16) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 21a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 11 lõikes 3, artikli 19 lõikes 2 ja artiklis 20 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 4. juulist 2018. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 11 lõikes 3, artikli 19 lõikes 2 ja artiklis 20 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes (*) sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 11 lõike 3, artikli 19 lõike 2 ja artikli 20 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

(*) ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.“

17) II ja III lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi lisale.

18) Lisatakse IV lisa vastavalt käesoleva direktiivi lisale.

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 5. juuliks 2020. Nad teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste õigusnormide teksti. Komisjon teavitab sellest teisi liikmesriike.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 30. mai 2018

Euroopa Parlamendi nimel
president
A. TAJANI

Nõukogu nimel
eesistuja
L. PAVLOVA

LISA

1) II lisa muudetakse järgmiselt:

a) punkti 1 teine taane asendatakse järgmisega:

„— Pakend kavandatakse, toodetakse ja turustatakse viisil, mis võimaldab selle kordus- või taaskasutamist, sealhulgas ringlussevõttu – vastavalt jäätmehierarhiale – ja selle keskkonnamõju vähendamist miinimumini pakendijäätmete ja pakendijäätmete käitlemise jääkide kõrvaldamisel.“;

b) punkti 3 alapunktid c ja d asendatakse järgmisega:

„c) Kompostimise teel taaskasutatav pakend

Kompostimise eesmärgil töödeldavate pakendijäätmete biolagunevus peab võimaldama eraldi kogumist ja kompostimist või tegevust, milleks neid jäätmeid kasutatakse.

d) Biolagunev pakend

Biolagunevad pakendijäätmed peavad lagunema nii füüsiliselt, keemiliselt, soojuslikult kui bioloogiliselt, nii et suurem osa lõppkompostist laguneb lõpuks süsinikdioksiidiks, biomassiks ja veeks. Oksüdantide toimet lagunevaid plastpakendeid ei loeta biolagunevateks.“

2) III lisa muudetakse järgmiselt:

a) tabelites 1 ja 2 asendatakse rida „Metall“ kahe reaga „Mustmetallid“ ja „Alumiinium“;

b) tabelit 2 muudetakse järgmiselt:

i) teise veeru pealkiri „Tarbitud pakendite tonnaaž“ asendatakse pealkirjaga „Esmakordselt turule lastud pakendite tonnaaž“;

ii) kolmanda veeru pealkiri „Korduvkasutatud pakendid“ asendatakse pealkirjaga „Korduskasutuspakendid“;

iii) kolmanda veeru järele lisatakse järgmine:

„Korduskasutatavad müügipakendid	
Tonnaaž	Protsendimäär

c) tabelites 3 ja 4 asendatakse read pealkirjadega „Metallpakendid“ ridadega, mille pealkiri on „Mustmetallpakendid“ ja „Alumiiniumpakendid“.

3) Lisatakse järgmine lisa:

„IV LISA

ARTIKLI 6 LÕIKE 1A PUNKTI D KOHASOLT ESITATAV RAKENDUSKAVA

Artikli 6 lõike 1a punkti d kohaselt esitatav rakenduskava hõlmab järgmist:

1) pakendijäätmete ja seda moodustavate jäätmevoogude ringlussevõttu, prügilasse ladestamise ja muu käitlemise varasemate, praeguste ja prognoositavate määrade hinnang;

- 2) hinnang direktiivi 2008/98/EÜ artiklite 28 ja 29 kohaste olemasolevate jäätmekäitluskavade ja jäätmetekke vältimise programmide rakendamisele;
 - 3) põhjused, miks liikmesriik leiab, et ta ei ole suuteline saavutama artikli 6 lõike 1 punktides g ja i sätestatud asjaomast sihtmäära kindlaksmääratud tähtaja jooksul, ja hinnang ajapikendusele, mis on selle sihtmäära saavutamiseks vajalik;
 - 4) käesoleva direktiivi artikli 6 lõike 1 punktides g ja i sätestatud sihtmäärade saavutamiseks vajalikud meetmed, mida kohaldatakse liikmesriigis ajapikenduse jooksul, sealhulgas asjakohased majandushoovad ja muud meetmeid, millega stimuleerida direktiivi 2008/98/EÜ artikli 4 lõikes 1 ja IVa lisas sätestatud jäätmehierarhia kohaldamist;
 - 5) käesoleva lisa punktis 4 kindlaks määratud meetmete rakendamise ajakava, nende rakendamiseks pädeva asutuse määramine ja hinnang nende individuaalsele panusele ajapikenduse puhul kohaldatavate sihtmäärade saavutamisse;
 - 6) teave jäätmekäitluse rahastamise kohta kooskõlas „saastaja maksab“ põhimõttega;
 - 7) meetmed andmete kvaliteedi parandamiseks, kui see on asjakohane, et saavutada paremaid kavandamis- ja järelevalvetulemusi jäätmekäitluses.“
-

OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS (EL) 2018/853,

30. mai 2018,

millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1257/2013, direktiive 94/63/EÜ ja 2009/31/EÜ ning nõukogu direktiive 86/278/EMÜ ja 87/217/EMÜ keskkonnavalase aruandluse valdkonna menetlusnormide osas ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 91/692/EMÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu direktiivid 86/278/EMÜ ⁽³⁾ ja 87/217/EMÜ ⁽⁴⁾ põhinevad Euroopa Majandusühenduse asutamislepingu artiklidel 100 ja 235, mis nüüd on Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklid 115 ja 352. Nimetatud direktiivide muutmine käesoleva otsusega on seotud liidu keskkonnapoliitikaga ja tuleneb otseselt nõukogu direktiivi 91/692/EMÜ ⁽⁵⁾ kehtetuks tunnistamisest ELi toimimise lepingu artikli 192 lõike 1 alusel. Seepärast on asjakohane teha muudatused ELi toimimise lepingu artikli 192 lõike 1 alusel.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 94/63/EÜ ⁽⁶⁾ põhineb Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklil 100a, mis nüüd on ELi toimimise lepingu artikkel 114. Nimetatud direktiivi muutmine käesoleva otsusega on seotud liidu keskkonnapoliitikaga ja tuleneb otseselt direktiivi 91/692/EMÜ kehtetuks tunnistamisest ELi toimimise lepingu artikli 192 lõike 1 alusel. Seepärast on asjakohane teha muudatused ELi toimimise lepingu artikli 192 lõike 1 alusel.
- (3) Direktiiv 91/692/EMÜ võeti vastu selleks, et ratsionaliseerida ja parandada sektorite kaupa sätteid teatavaid keskkonnakaitsealaseid direktiive käsitleva teabe edastamise ja aruannete avaldamise kohta. Selleks muudeti direktiiviga 91/692/EMÜ mitut direktiivi, et kehtestada ühised aruandlusnõuded.

⁽¹⁾ ELT C 173, 31.5.2017, lk 82.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 18. aprilli 2018. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 14. mai 2018. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 12. juuni 1986. aasta direktiiv 86/278/EMÜ keskkonna ja eelkõige pinnase kaitsmise kohta reoveesetete kasutamisel põllumajanduses (EÜT L 181, 4.7.1986, lk 6).

⁽⁴⁾ Nõukogu 19. märtsi 1987. aasta direktiiv 87/217/EMÜ asbestist põhjustatud keskkonnareostuse vältimise ja vähendamise kohta (EÜT L 85, 28.3.1987, lk 40).

⁽⁵⁾ Nõukogu 23. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/692/EMÜ teatavate keskkonnavalaste direktiivide rakendamise aruannete ühtlustamise ja ratsionaliseerimise kohta (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiiv 94/63/EÜ bensiini säilitamisel ja selle terminalidest teenindusjaamadesse jaotamisel lenduvate orgaaniliste ühendite (LOÜ) heitkoguste kontrollimise kohta (EÜT L 365, 31.12.1994, lk 24).

- (4) Direktiiviga 91/692/EMÜ kehtestatud aruandlusnõuete kohaldamine on muutunud koormavaks ja ebatõhusaks. Veelgi enam, paljud direktiiviga 91/692/EMÜ muudetud liidu õigusaktid on asendatud uutega ega sisalda enam nimetatud direktiiviga kehtestatud aruandlusnõudeid. Näiteks tunnistati Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/60/EÜ ⁽¹⁾ kehtetuks seitse liidu veepoliitikaga seotud õigusakti, kuid direktiiviga 91/692/EMÜ kehtestatud aruandlussüsteemi sellega üle ei võetud. Lisaks eeltoodule puuduvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2010/75/EL ⁽²⁾ viited direktiivile 91/692/EMÜ, selle asemel kehtestatakse eraldi aruandlussüsteem.
- (5) Direktiivis 91/692/EMÜ puuduvad sätted elektrooniliste vahendite kasutamise kohta. Euroopa Keskkonnaameti andmesüsteemi Reportnet edukat väljaarendamist ja sektorite kaupa aruandluse ühtlustamise algatusi (nt Euroopa veeteabesüsteem) arvesse võttes on muutunud küsitavaks vajadus horisontaalse aruandlusvahendi järele ning selle tõhusus. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2007/2/EÜ ⁽³⁾ vastuvõtmise ja sellega seotud ühise keskkonna-teabe süsteemi väljaarendamise tulemusel hakati liidu keskkonnapoliitikaga seotud teabe haldamise ja asjakohase aruandluse suhtes kohaldama ajakohasemat ja tõhusamat horisontaalset lähenemisviisi.
- (6) Direktiiv 91/692/EMÜ tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada.
- (7) Enamik direktiiviga 91/692/EMÜ muudetud direktiive on kehtivuse kaotanud. Seni kehtivad veel direktiivid 86/278/EMÜ ja 87/217/EMÜ.
- (8) Direktiiviga 86/278/EMÜ kohustatakse liikmesriike esitama kõnealuse direktiivi rakendamise aruanne küsimustiku või vormi alusel, mille komisjon on koostanud direktiiviga 91/692/EMÜ ette nähtud korras. Selleks et vältida direktiivi 91/692/EMÜ kehtetuks tunnistamisest põhjustatud õiguslikku vaakumit, tuleb viited direktiivile 91/692/EMÜ asendada viidetega direktiivis 86/278/EMÜ osutatud menetlusele.
- (9) Pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1907/2006 ⁽⁴⁾ vastuvõtmist, millega on ette nähtud liidus toorasbesti ja asbesti sisaldavate toodete tootmise ja kasutamise lõpetamine, ei pea liikmesriigid direktiivi 87/217/EMÜ alusel enam aruandeid esitama. Seepärast on asjakohane nimetatud direktiivis sätestatud aruandlus-nõuded välja jätta.
- (10) Pärast direktiivi 91/692/EMÜ jõustumist on nimetatud direktiivile viidatud järgmistes määrustes ja direktiivides: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 94/62/EÜ, ⁽⁵⁾ direktiiv 94/63/EÜ, nõukogu direktiiv 1999/31/EÜ, ⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/53/EÜ, ⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/87/EÜ, ⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/98/EÜ, ⁽⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direk-tiiv 2009/31/EÜ ⁽¹⁰⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1257/2013 ⁽¹¹⁾.
- (11) Komisjon tegi ELi ringmajanduse loomise tegevuskava raames ettepaneku muuta direktiive 94/62/EÜ, 1999/31/EÜ, 2000/53/EÜ ja 2008/98/EÜ, et asendada viide direktiivile 91/692/EMÜ uue viitega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta direktiiv 2010/75/EL tööstusheidete kohta (saastuse kompleksne vältimine ja kontroll) (ELT L 334, 17.12.2010, lk 17).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiiv 2007/2/EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) (ELT L 108, 25.4.2007, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaalide Agentuur ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, 30.12.2006, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiiv 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta (EÜT L 365, 31.12.1994, lk 10).

⁽⁶⁾ Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiiv 1999/31/EÜ prügilate kohta (EÜT L 182, 16.7.1999, lk 1).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiiv 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta (EÜT L 269, 21.10.2000, lk 34).

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32).

⁽⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).

⁽¹⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/31/EÜ, milles käsitletakse süsinikdioksiidi geoloogilist säilitamist ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 85/337/EMÜ ja direktiive 2000/60/EÜ, 2001/80/EÜ, 2004/35/EÜ, 2006/12/EÜ, 2008/1/EÜ ning määrust (EÜ) nr 1013/2006 (ELT L 140, 5.6.2009, lk 114).

⁽¹¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1257/2013 laevade ringlussevõtu kohta ning määruse (EÜ) nr 1013/2006 ja direktiivi 2009/16/EÜ muutmise kohta (ELT L 330, 10.12.2013, lk 1).

- (12) Tagamaks, et direktiivi 86/278/EMÜ lisade teatavad sätted oleksid ajakohased, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte nende sätete kohandamiseks tehnika ja teaduse arenguga. Tagamaks, et ka direktiivi 2009/31/EÜ lisad oleksid ajakohased, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte nende lisade kohandamiseks tehnika ja teaduse arenguga. Direktiivi 2009/31/EÜ lisade kohandamine ei tohiks kaasa tuua neis lisades sätestatud kriteeriumidele vastava ohutustaseme langust ega järelevalvepõhimõtete nõrgenemist. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes⁽¹⁾ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (13) Määruse (EL) nr 1257/2013 artikli 21 lõike 2 teises lõigus viidatakse direktiivile 91/692/EMÜ, mis tunnistatakse kehtetuks. Nimetatud sätte kohaselt algab aruandlus määruse (EL) nr 1257/2013 kohaldamise alguskuupäevast. Komisjon kehtestas 19. detsembril 2016 rakendusotsusega (EL) 2016/2323⁽²⁾ Euroopa laevade ringlussevõtu kohtade loetelu (Euroopa loetelu) esimese versiooni. Määruse (EL) nr 1257/2013 artikli 26 kohaselt võivad liikmesriigid lubada Euroopa loetellu kantud laevade ringlussevõtu kohtades laevu ringlusse võtta enne nimetatud määruse kohaldamise alguskuupäeva. Sellistel juhtudel ei kohaldata Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1013/2006⁽³⁾. Et ei jääks ajavahemikku, mille jooksul ei koguta teavet määruse (EÜ) nr 1013/2006 ega määruse (EL) nr 1257/2013 kohaselt, on asjakohane kehtestada ajutine aruandlusperiood, mis algab asjaomases liikmesriigis määruse (EL) nr 1257/2013 artikli 26 alusel esimese loa andmise eeldatavast kuupäevast ja kestab kuupäevani, mil kõnealust määrust hakatakse kohaldama kõigi liikmesriikide suhtes, kes otsustavad nimetatud artiklis sätestatud üleminekuperioodi kasutada. Liikmesriikide halduskoormuse vähendamiseks ei tule nõuda nimetatud üleminekuperioodil kogutud teabe põhjal eraldi aruande koostamist. Selle asemel peaks piisama, kui see teave lisatakse esimesse korrapärasesse aruandesse, mis hõlmab kolmeaastast ajavahemikku alates määruse (EL) nr 1257/2013 kohaldamise alguskuupäevast, või kui see sisaldub nimetatud aruandes.
- (14) Direktiivis 94/63/EÜ sätestatud aruandlusnõue ei ole nimetatud direktiivi rakendamise järelevalve seisukohalt enam vajalik. Seega tuleks vastav säte välja jätta.
- (15) Kuna käesoleva otsuse eesmärki, nimelt muuta keskkonnanalast aruandlust käsitlevaid liidu õigusakte, mis ei ole enam kohaldatavad või asjakohased, või tunnistada need kehtetuks, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda eesmärgi laadi tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (16) Seepärast tuleks määrust (EL) nr 1257/2013 ning direktiive 94/63/EÜ, 2009/31/EÜ, 86/278/EMÜ ja 87/217/EMÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Direktiivi 2009/31/EÜ muutmine

Direktiivi 2009/31/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 27 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid esitavad iga kolme aasta järel komisjonile aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta, sealhulgas artikli 25 lõike 1 punktis b osutatud registri kohta. Esimene aruanne esitatakse komisjonile 30. juuniks 2011. Aruanne koostatakse komisjoni rakendusaktidega vastu võetud küsimustiku või vormi alusel. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 30 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Küsimustik või vorm saadetakse liikmesriikidele vähemalt kuus kuud enne aruande esitamise tähtaega.“

⁽¹⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁽²⁾ Komisjoni 19. detsembri 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/2323, millega kehtestatakse laevade ringlussevõtu kohtade Euroopa loetelu vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 1257/2013 laevade ringlussevõtu kohta (ELT L 345, 20.12.2016, lk 119).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (ELT L 190, 12.7.2006, lk 1).

2) Artikkel 29 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 29

Lisade muutmine

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 29a vastu delegeeritud õigusakte lisade muutmiseks, et kohendada neid teaduse ja tehnika arenguga. Kohandused ei tohi kaasa tuua I lisas sätestatud kriteeriumidele vastava ohutustaseme langust ega II lisas sätestatud järelevalvepõhimõtete nõrgenemist.“

3) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 29a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 29 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 4 juuli 2018. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Aruanne esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 29 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasi-võtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes (*) sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 29 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

(*) ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.“

4) Artikkel 30 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 30

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab kliimamuutuste komitee, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 525/2013 (*) artikliga 26. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (**) tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrus (EL) nr 525/2013 kasvuhoonegaaside heite seire- ja aruandlusmehhanismi ning kliimamuutusi käsitleva muu olulise siseriikliku ja liidu teabe esitamise kohta ning otsuse nr 280/2004/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 165, 18.6.2013, lk 13).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).“

Artikkel 2

Direktiivi 86/278/EMÜ muutmine

Direktiivi 86/278/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikkel 13 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 13

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 15a vastu delegeeritud õigusakte lisade muutmiseks, et kohandada neid teaduse ja tehnika arenguga.

Esimest lõiget ei kohaldata I A, I B ja I C lisas loetletud näitajate ja normide ega kõikide tegurite suhtes, mis võivad mõjutada normide hindamist, ega II A ja II B lisas osutatud analüüsiparameetrite suhtes.“

2) Artikkel 14 jäetakse välja.

3) Artikkel 15 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 15

1. Komisjoni abistab komitee, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/98/EÜ (*) artikli 39 alusel. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (**) tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).“

4) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 15a

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 13 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 4 juuli 2018. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Aruanne esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 13 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasi võtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes (*) sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 13 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavastegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

(*) ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.“

5) Artikli 17 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid saadavad iga kolme aasta järel komisjonile käesoleva direktiivi rakendamist käsitleva teabe sektoriaaruande kujul, mis hõlmab ka muid asjaomaseid ühenduse direktiive. Sektoriaaruanded koostatakse komisjoni rakendusaktiga vastu võetud küsimustiku või vormi alusel. Nimetatud rakendusakt võetakse vastu kooskõlas artikli 15 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega. Küsimustik või vorm saadetakse liikmesriikidele kuus kuud enne aruandes käsitletava ajavahemiku algust. Aruanne saadetakse komisjonile üheksa kuu jooksul pärast selles käsitletud kolmeaastase ajavahemiku lõppu.“

Artikkel 3

Direktiivi 87/217/EMÜ muutmine

Direktiivi 87/217/EMÜ artikli 13 lõige 1 jäetakse välja.

Artikkel 4

Määruse (EL) nr 1257/2013 muutmine

Määruse (EL) nr 1257/2013 artikli 21 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Aruanne hõlmab kolmeaastast ajavahemikku ja see esitatakse komisjonile elektrooniliselt hiljemalt üheksa kuud pärast aruandega hõlmatava kolmeaastase ajavahemiku lõppu.

Esimene elektrooniline aruanne hõlmab kolmeaastast ajavahemikku alates käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevast vastavalt artikli 32 lõikele 1. Kui liikmesriik annab vastavalt artiklile 26 loa laevade ringlusse võtmiseks mõnes Euroopa loetelus nimetatud laevade ringlussevõtu kohtadest enne käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäeva, peab kõnealuse liikmesriigi esimene elektrooniline aruanne hõlmama ka ajavahemikku loa andmise kuupäevast kuni käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäevani.

Komisjon avaldab aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta hiljemalt üheksa kuu jooksul pärast aruannete saamist liikmesriikidelt.“

Artikkel 5

Direktiivi 94/63/EÜ muutmine

Direktiivi 94/63/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 4 lõike 4 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid teatavad komisjonile sellise erandiga hõlmatud terminalidest.“

2) Artikli 6 lõike 4 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid teavitavad komisjoni üksikasjadest piirkondades, kus nad kavatsesid teha sellise erandi, ning edaspidi kõigist kõnealuste piirkondadega seotud muudatustest.“

3) Artikkel 9 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9

Seire ja aruandlus

Komisjonil palutakse asjakohasel juhul esitada koos aruannetega käesoleva direktiivi muutmise ettepanekud, esmajoones reguleerimisala laiendamise kohta, et hõlmata laadimiseadmetest ja laevadelt lähtuvate aurude kontrolli- ja taaskasutussüsteemid.“

Artikkel 6

Direktiivi 91/692/EMÜ kehtetuks tunnistamine

Direktiiv 91/692/EMÜ tunnistatakse kehtetuks.

*Artikkel 7***Jõustumine**

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Strasbourg, 30. mai 2018

Euroopa Parlamendi nimel

president

A. TAJANI

Nõukogu nimel

eesistuja

L. PAVLOVA

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET